

C

3/4

ద్వితీయ
సంపుటము.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

3, 4, భాగ
ములు.

ఆంధ్ర దేశ గ్రంథాలయ సంఘపక్షమున సంవత్సరమునకు నాలుగు
సంచికలు చొప్పున బ్రకటింపబడు గ్రంథము.

“ సాంఘికలందరు సంస్కారు లగుట
సంఘాభివృద్ధికి సత్సాధనంబు. ”

కార్యస్థానము: బెజవాడ.

చెన్న పురి

ఆంధ్ర పత్రికా ముద్రాలయమున
ముద్రింపబడియె.

౧౯౧౨

వార్షికమూల్యము. రు 3-0-0]

[విడిసంచిక వెల రు 0-౧౨-0.

నవలలు-గ్రంథాలయములకు మంచి తరుణము.

రు 30 ల విలువగల 58 పుస్తకములు రు 20 ల కే యిచ్చుచున్నాము.

నిలయమునఁ జందాదారులుగాఁ జేరినచో రు 30 ల పుస్తకములు రు 16 ల కే యిచ్చెదము.

గ్రంథనిలయ మీవఱకు పెద్దవియు, చిన్నవియు, క్యాలికోబైండుకలవియు, పేపరుబైండుకలవియునగు 58 గ్రంథములను ప్రకటించినది. వానిలో 10 గ్రంథములు మరల ముద్రింపవలసియున్నది. ఇప్పుడునిలవయున్న 58 గ్రంథములుకూడఁ జాలఁదక్కువగనున్నవి. ముందుగదరఖాస్తుల సంపుకొన్న గ్రంథాలయములవారి కే యీ పుస్తకములన్నియు దొరకును. ఆలసించినచో నవియును దొరకనేరవు. కాగితము దొరకకుండుటచే ఒక వత్సరమువఱకును ముద్రించుటకుకూడ వీలులేదు. వలసినవారు వెంటనే మాకు వ్రాసికొనవలయును. సైవిధముగ చందాదారులుగ చేరకుండగాని, చేరిగాని మా గ్రంథములన్నియుఁ గావలయునని కోరువారు రు 5 లు ముందుగా అడ్వాచ్చు పంపవలెను. వలయువారిట్లు వ్రాయుడు:—

కార్యదర్శి, ఆంధ్రప్రచారిణీ గ్రంథనిలయము,

నిడదవోలు, కృష్ణాజిల్లా.

యం. ఆర్. కృష్ణరావు అండు కంపెని,

నెల్లూరు.

న న ల లు .

1. అమృతవల్లి వెల రు 1—4—0 లు. శ్రీమతి కంచనపల్లి కనకమ్మగారిచే రచియింపబడినది. ఒక అరవ నవలనుండి భాషాంతరీకరణము. మిక్కిలి జాలిపుట్టించుచు రసవంతముగనుండును.
 2. రంగరాజు వెల రు 0—12—0 గ్రంథకర్త:— ముత్తరాజు సుందరరామయ్యగారు, బి. ఏ. చంద్రగిరి రాజ్యమునకు సంబంధించిన చరిత్రవిషయక నవల.
 3. జగన్మోహిని వెల 0—8—0
 4. ఇందిరావనుంధరము వెల 0—8—0
 5. మంజుమతి వెల 0—10—0
- } ఈ మూడు నవలలను శ్రీయుత సోమరాజు రామానుజరావుగారిచే రచియింపబడినవి.
6. కళావతి వెల 0—12—0 శ్రీయుత చొడ్ల వేంకటరామరెడ్డిగారు రచియించిన నవల.

జీ వి త చ రి త ము లు .

7. ఐదవజార్జిచక్రవర్తి
 8. హార్డింజి వ్రభువు
 9. గోపాలకృష్ణగోఖలే
- } ఈ మూడు గ్రంథములను శ్రీయుత మన్నేపల్లి రామకృష్ణరావుగారు రచియించిరి. వెల ప్రతి 1-కి 0—8—0. రాపరు బైండు.
10. స్వామిరామతీర్థ యం.ఏ.
 11. మహాదేవగోవిందరాణడే
- } ఈ రెండును శ్రీయుత పి. వి. రంగరావుగారు రచియించిరి. వెల ప్రతి 1-కి 0—8—0 రాపరు బైండు.
12. నివేదితాసోదరి గ్రంథకర్త:—శ్రీయుత కొ. రా. కృష్ణమాచార్యుగారు, బి.ఏ. వెల ప్రతి 1-5 0—8—0
 13. రంగశతకము శ్రీమతి కంచనపల్లి కనకమ్మగారు రచియించిరి వెల 0—2—0

ఈ గ్రంథములను ఒకేపర్యాయము తెప్పించుకొనువారికి రు 7—8—0 లు వెలగల ఈ 13 గ్రంథములను రు 6 ల కే యిచ్చెదము. తసాలా ఖర్చులు కొనువారే భరించవలయును.

రాజ పోషకులు

శ్రీ శ్రీరాజాగారు, వేకిల కుమారమహిపతి సూర్యాగారు బహద్దరుగారు
 బెల్లంకొండ రాఘవరావుగారు, అగ్రహారందారు

పోషకులు

శ్రీ శ్రీరాజా గోవిందకృష్ణయాచేంద్రబహద్దరుగారు.
 శ్రీరాజా కొరటగిరి వేంకటకృష్ణారావు బహద్దరుగారు.
 చింతలపాటి గంగరాజుగారు, జమిందారు, విస్సన్న పేట.
 రొయ్యూరి రామచంద్రప్రసాదరావుగారు.
 చింతలపాటి వేంకటసుబ్బారావుగారు.
 బండ్ల వేంకటకృష్ణయ్యగారు.
 శ్రీ లక్ష్మీకాంత పుస్తకభాండారము, కొప్పెరప్పాడు.
 నాళం కృష్ణారావుగారు.
 కుప్పా శ్రీరామశర్మగారు.
 పొణకా పట్టాభిరామారెడ్డిగారు.

అభిమానులు

చెలికావి లత్పారావుగారు, జమిందారు, ఎర్నూరు కె.ము వస్తరా.
 అనుసుయ్య గోపాలకృష్ణయ్యగారు, ప్రొవైసరు.
 వెద్దిభొట్ల వీరయ్యగారు, బి.ఎ., బి.యల్.
 అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావుగారు, బి.ఎ., బి.యల్.
 సూరి వేంకట నరసింహశాస్త్రిగారు, బి.ఎ.
 గూరి లక్ష్మణరావుగారు. బి.ఎ.
 అద్దాకి సత్యనారాయణ శర్మగారు
 గొడ్డపాటి హనుమంతరావుగారు.
 చట్టి నరసింహారావుగారు.

సహాయులు

నూట వేంకటరత్న నాయకుగారు.

విషయ సూచిక

ప్రబోధము (పద్యములు)		ఆంధ్రపరిశోధక మహామండలి	౨౦౧
రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు	౧౫౩	గోదావరీమండల గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల	
భారత భాషకును నేటిగ్రాంథిక భాషకును		మహాసభ	౨౦౬
భేదము	"	గీతాసుమాంజలి	౨౧౦
మండపాక పాఠ్యతీర్థకాశ్రమిగారు		బనసరాజు అప్పారావుగారు బి. ఏ.	
కావేరి (పద్యములు)	౧౬౦	గుంటూరుమండల గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల	
అబ్బూరి రామకృష్ణారావుగారు		ద్వితీయమహాసభ	౨౧౧
కట్టావరదిరాజేంద్రుడు	"	చిన్నినారాజు (పద్యములు)	౨౧౨
వంగూరి సుబ్బారావుగారు		అధికార్ల సూర్యనారాయణరావుగారు	
విజయనగరాంజనేయము (పద్యములు)	౧౬౩	బి. ఏ. బి. ఎల్.	
తాపిధర్మారావుగారు బి. ఏ.		కృష్ణా జిల్లాయందలి గ్రంథాలయోద్యమము	
గ్రంథవిమర్శనము:—		దుగ్గిరాల వేంకటసుబ్బయ్యగారు	౨౧౩
రూపలత	౧౬౫	గ్రంథాలయము	౨౧౫
క్రొవ్వతాళ్లు	౧౬౬	వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు గారు	
ఆపూర్వసంఘసంస్కరణము	౨౨౭	బి. ఏ. బి. ఎల్.	
చిత్రలేఖనము	౨౨౯	యశావనము	౨౧౬
లవకావ్యము	౧౬౮	గంజాంమండల గ్రంథాలయోద్యమము	౨౧౭
రామకృష్ణకవులు		బాపట్లతాలూకా గ్రంథాలయసంఘము	౨౧౮
నాల్గవ ఆంధ్రదేశగ్రంథాలయ ప్రతినిధుల		కాకినాడకాలూకా గ్రంథాలయమహాసభ	౨౨౦
మహాసభ	౧౭౧	హితార్థవాయిదీ గ్రంథాలయము	౨౨౧
ప్రథమదినచర్య	"	శ్రీకృష్ణ దేవరాయ గ్రంథాలయము బారువ	౨౨౨
ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షుల ఉపన్యాసము	౧౭౨	శ్రీకృష్ణ దేవరాయ పుస్తకనిలయము చెరుకుమిల్లి	౨౨౪
అధ్యక్షుల ఉపన్యాసము	౧౭౪	ఆంధ్రవాణీగ్రంథాలయము	౨౨౫
స్వాగతము	౧౮౩	కన్నెముద్దు (పద్యములు)	"
ఆంధ్రదేశగ్రంథాలయ సంఘవృత్తాంతము	"	అధికార్ల సూర్యనారాయణ రావుగారు	
ద్వితీయదినచర్య	౧౯౦	బి. ఏ. బి. ఎల్.	
ఆహ్వానసంఘముయొక్క జమాఖర్చు	౧౯౩	భారతీయుల ప్రార్థన (పద్యములు)	౨౨౬
పత్రికాభిప్రాయములు	"	కాళ్లకూరి గోపాలరావుగారు	
బాల్యస్మృతి (పద్యములు)	౧౯౯	విజ్ఞప్తి	౨౩౧
వింజమూరి రంగాచార్యులుగారు బి. ఏ.			

చిత్రపటములు

నాల్గవఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ

౧ ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులగు
 బి. పి. సాత్రోగారు

౧౫౩

౨ అధ్యక్షులగు ఆనంద్ భూపతిరాజు
 వేంకటపతి రాజుగారు

౧౫౩

ప్రతిష్ఠాసకభాండాగారమున నుండఁదగిన నాటకములు.

బళ్లారి వార్షిక హైస్కూలు ప్రధానాంధ్రపండితులుగ నుండిన బ్రహ్మశ్రీ, పండిత, కె. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిల వారిచే రచియింపఁబడి, నాటకసమాజములలో నెల్ల మొదటిదని ప్రసిద్ధిగాంచిన బళ్లారి సరసవిఠోదీనీసభచే చెన్నపురి, బెంగుళూరు, బెజవాడ, విశాఖఃట్టణము, మచిలీపట్టణము, నెల్లూరు మొదలగునోట్ల ప్రదర్శింపఁబడి నాటకరాజము లని ప్రసిద్ధివడసినవి.

౧. శ్రీకృష్ణలీల.

దేవకీ వివాహము మొదలు కంసుని మరణము వఱకు వ్రాయఁబడి యున్నది. పాతివ్రత్యోపదేశము, శ్రీకృష్ణుని బాలక్రీడలు, గోపికల కాలని యుపదేశము మొదలగునవి యిందలి ముఖ్యాంశములు. దేవకీ కంసుల సంభాషణమును చదివిన నెట్టి కఠినహృదయముఁ గలవారైనను కంటఁ దడి వెట్టకపోరు. వెల ప్రతి 1-కి రూ 1—4—0

౨. లవ - కుశ.

ఇందలి ముఖ్యాంశములు. (1) ఛరతరాజ్య నివేదనము. (2) ఆంజనేయునిభక్తి (3) చాకలి వాని మాటలపై రాముఁకు సీత నడవులకుఁ బంపుట. (4) లక్ష్మణుని దుఃఖము. (5) లవ-కుశ కుమారుల ధైర్య ధౌర్యములు మొదలగునవి. ప్రతి బాలుఁడును, ప్రతిస్త్రీయును దీనిని తప్పక చదువవలెను. నాటకమున విశేషభాగము శోకరసము చే నిండి చదువవారిని విగువారిని తప్పక ఏడ్పించినను, లవ-కుశ కుమారుల బాలక్రీడలును, రాస లక్ష్మణ శత్రుఘ్నులతో వారి సంభాషణమును కనుపుబ్బ నవ్వుఁ బట్టించును. శైలిఁ జూపుటకై రెండు పద్యములమాత్ర మిందుఁజూపెదము:—

“సీ.పిన్న నాటనుగోల నిన్నె దైవముగాఁగ
నెన్నియుండిన భక్తి నెన్నవలదె
అల రావణునిబాధ లన్ని నేనోర్చి నీ
కొఱకునై మనుట యిం తరయవలదె
బంధులరాజ్యంబుఁ బాసి నే నీవెంట
కానకువచ్చుట కాంచవలదె
అనదయే, దీనయే, అబల గర్భిణియంచ
ననుబ్రోవ సత్కృపఁ గనఁగవలదె
గీ. మనసురాయియె నీకు నో మనుజుసాల
భువనమతనాను రవికులాంబోధిసోమ
దానవవిరాచు సత్కృపోదాగసీను
రమ్యగుణధామ శ్రీరామ రామరామ.”

“సీ.నినుఁజూచి కదలనేరని మృగంబులు నీకుఁ
గాన్పుచేసెడివారె కన్నతల్లి
చరియించు భల్లూకనతులు పేనంటంబు
ముత్తైదువలె నీకు భువనజనని
కనరాని యీముండ్లకంపల నీడలు
రచుజీయనగరులే రామపత్ని
వెక్కసంబుగఁ దోచు నక్కలకూఁతలు
పుణ్యాహూహమే భూమిపుత్రి
గీ. వేడికన్నీట ముంచునీ యెద్దుడినము
ఒప్పు సీమంత పుంసవనోత్సవంబె
మాత, యో త్రిభువనమాత, మహితజాత
నిరతగుణజాత యోసీత పరమపూజిత.

వెల ప్రతి 1-కి రూ 1—4—0

ఆంధ్ర గ్రంథాలయము,
తపాలుపెట్టె 73 సి, చెన్నపురి.

The Andhra Publishing House,
Post Box 73 c, M&DRAS.

3. విభీషణ పట్టాభిషేకము.

(లంకావచనము)

ఇందు రాముడు వారిని సంహరించిన పిదప సుగ్రవుడు సీతా స్వేషణముకై తన వైశ్యములు పునదిమొదలు, విభీషణుడు రాముని శంఖాఙ్గిచ్చుకొనుచున్నది. వై రండునాటకములను చదివిన వారు దీనిని తప్పక తెప్పించుకొనెదగు. దీని విషయము మే మెక్కువ వ్రాయ నక్కరలేదు. కాగితముల కతివలన కొలది ప్రతులు మాత్రమే ముద్రింపబడుచున్నవి. త్వగ్గా దరఖాస్తులు పంపినగాని పుస్తకములు దొరకుట దుర్లభము.

వెల ప్రతి 1-కి రూ 1—4—0

బళ్ళారి సకలవిద్యాసంస్థను స్థాపించిన వారలలో నొక్కరై, ఆ సభకు క్రైసిడెంటుగనుండి, నెక్కునాటకముల రచించి,

“ఆంధ్రనాటక పితామహుడు” అను
పేరును వహించి క్రింద శేషులైన

బళ్ళారి. డ. కృష్ణమాచార్యులవారి
నాటకములు.

(1) చిత్రనళియము (2) ప్రహ్లాద (3) విషాద సాంకర్షర (4) ప్రవీల (5) పాదుకాపట్టాభిషేకము (6) చంద్రహాస (7) ముక్తావళి (8) సావిత్రి (9) బృహన్నల (10) వనూధిని. ప్రతి 1-కి రూ 1-2-0

హైదరాబాదు హైకోర్టువకీలు
ధర్మవరము గోపాలాచార్యులవారిచే
రచియింపబడినది.

రామదాసు నాటకము.

ఇయ్యది కొండపల్లె యనెడి గ్రామమునందు జన్మించి భద్రగిరియందు కైంకర్యముచేసిన గోపన్న యను వేద్యుల రామదాసుగారి వైభవమును వెలుపుచు వ్రాయబడినది. అందందు తురుష్క భాష యుపయోగింపబడి ప్రక్కనే ఆగ్రము సైతము వ్రాయబడియున్నది. ప్రతిహైందవుడును దీనిని తప్పక చదువవలెను. వెల ప్రతి 1-కి రూ 1-2-0

ఆంధ్ర గ్రంథాలయము,

తపాలుపెట్టె 73 సి, చెన్నపురి.

ఇతరుల నాటకములు.

(1) క్రీకృష్ణ రాయబాగము	1-0-0
(2) శాకుంతలాదుప్యంతము	0-8-0
(3) శమంతకమణి నిజయము	0-8-0
(4) చెంజియుద్ధము	0-8-0

రామాయణ సంగ్రహము

ఈ గ్రంథము వాల్మీకి రామాయణము ననుసరించి, సంగ్రహముగా నలక్షణమైన తేటతెనుగున వ్రాయబడినది. కావున స్త్రీలును, బాలురును, సులభముగా జదివి సువ్యక్తముగ మన ప్రాచీన గ్రంథాభిప్రాయములను తెలిసికొనుటకు నింతకంటె మించిన పరికర మొకటి లేదు. 10 చిత్రపటములతోడి యీ పుస్తకము మేలైన కాగితములపై నచ్చిత్రము 534 పుటలను గలిగినది. క్యాలికోబైండు. వెల 1—4—0

అన్నిటికీని పోస్తే ప్రత్యేకము.

వై నాటకములే గాక యేలాటి సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు గాని మాయొద్ద దొరకును. క్యాటలాగు ఉచితముగా పంపబడును. ఇంగ్లీషు పుస్తకములనుకూడ మేము స్వయం చేయగలము. ధరలలో వ్యత్యాసముండదు.

కావలెను.

పుస్తకములను కమిషన్ వ్యాపారమున కొనుగొనువారును, నవలలుగాని, నాటకములుగాని మఱి యేలాటి ఆంధ్ర గ్రంథములుగాని వ్రాసియిచ్చు పండితులును కావలెను. మాకు వ్రాసి పుస్తకములను తెలిసికొనవచ్చును.

The Andhra Publishing House,

Post Box 73 c, MADRAS.

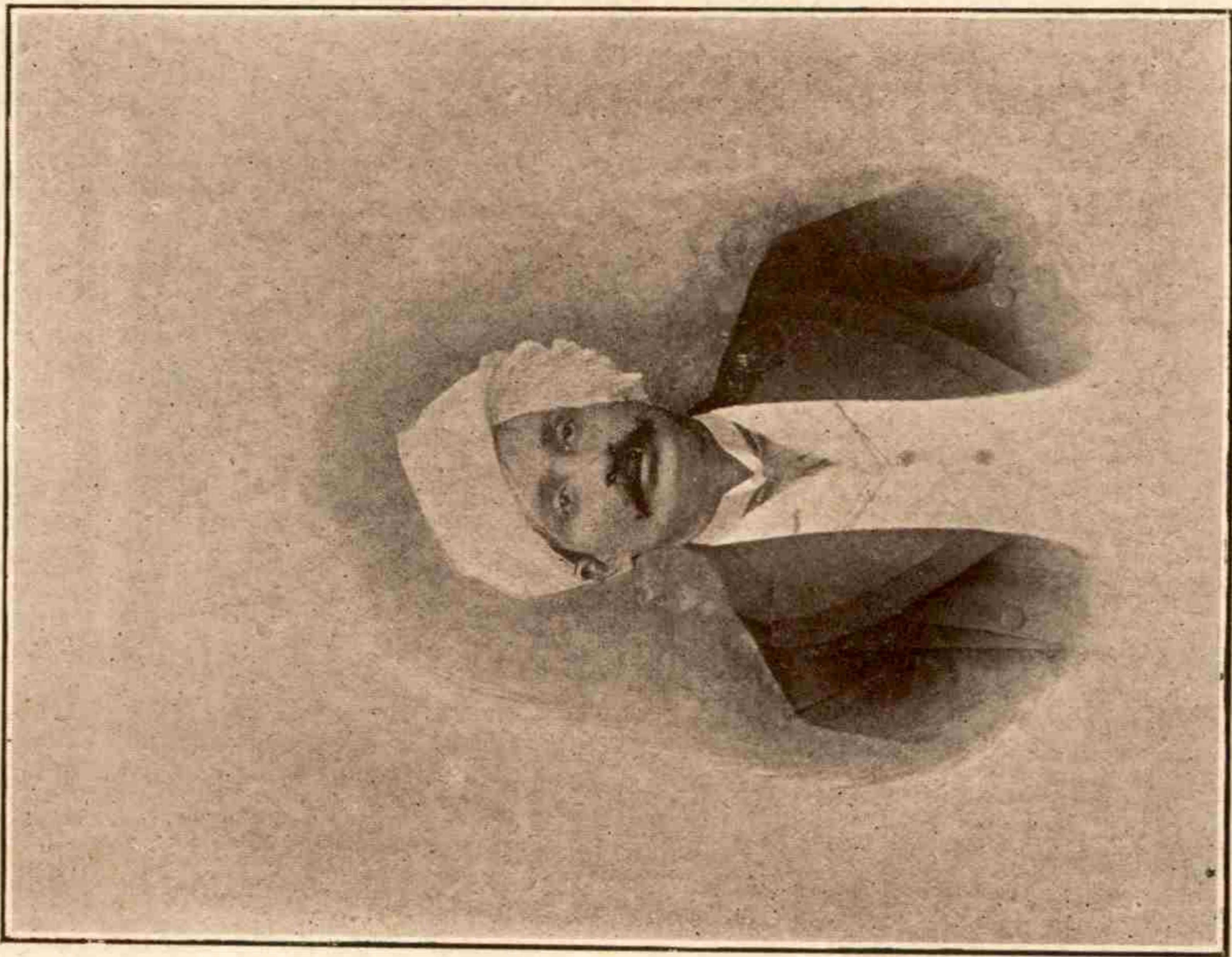
u2u

నాల్గవ ఆంధ్ర దేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ

పా రు న

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులగు
పి. పి. పాత్రోగారు
బి. ఏ. బి. ఎల్.

గౌ

అధ్యక్షులగు
భూపతిరాజు వేంకటపతిరాజుగారు
బి. ఏ. బి. ఎల్.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము

ప్రబోధము

సీ. ఆమరావతిపట్టణమున బౌద్ధులు విశ్వ
విద్యాలయములు స్థాపించునాఁడు
ఓరుగల్లున రాజు / వీరలాంఛనముగాఁ
బలుశస్త్రకాలలు / నిలుపునాఁడు
విద్యానగరరాజు / వీధులఁ గవితకు
వెండ్లిపందిళ్లు క / ప్పించునాఁడు
పొట్నూరికి సమీప / ముననాంధ్రసామ్రాజ్య
దిగ్విజయస్తంభ మె / త్తించునాఁడు

గీ. ఆంధ్రసంతతి కే మహి / తాభిమాన
దివ్యదీక్షాసుఖస్ఫూర్తి / తీవరించె
నామహావేశ మర్థించి / యాంధ్రులార
చల్లుఁ దాంధ్రులొకమున న / క్షతలునేఁడు.

సీ. తనగీతి యఱవ జా / తిని పాటకులనుగా
దిద్ది వర్ధిల్లిన / తెనుఁగువాణి
తనపోటులు విరోధి / తండంబులకు సహిం
పనివిగా మెరసిన / తెనుగుకత్తి
తనయందములు ప్రాం / తజనులకభిరుచి వా
సన నేర్ప నలరిన / తెనుగురేఖ

తనజేణికలు వసుం / ధరను సస్యశ్యామ
లనుజేయఁ జెలఁగిన / తెనుగుభూభి

గీ. ఆస్మదాగ్రమునోవీధి / నావహింప
జ్ఞప్తి కలయించుచున్నాడ! / చావలేదు
చావలేదు ఆంధ్రులమహా / జ్ఞులచరిత్ర
హృదయములు చీల్చి చదువుచో / సదయులార!

సీ. కృష్ణాతరంగ పం / క్త త్రోక్కిత్రుల్లింతి
నాంధ్రనాకలు నాట్య / మాడునాఁడు
ఇంటింట దేశ సా / హిత్య దీపములతో
నాంధ్రతేజస్సు రా / పాడునాఁడు
సుకుమారకల్ప వ / స్తు ప్రపంచమునందు
నాంధ్రనైపుణి పంత / మాడునాఁడు
బాడ్డి సేనావ్యూహ / జయపతాకల క్రింద
నాంధ్ర పౌరుషము చెండాడునాడు

గీ. చూచి, సంతోషమున తల / లూచి, గర్వ
చూచి, ఆంధ్రపుత్రీపుత్రు / లందఁగలరు
శాంతి నందాకలేదు వి / శ్రాంతి మనకు
కంకణనిశర్వనల / కిది కాలమగునె?

—రాయప్రోలు సుబ్బారావు.

భారతభాషకును నేటి గ్రాంథికభాషకును భేదము

వ్యావహారికభాషకును, గ్రాంథికభాషకును పరస్పర
తైషమ్యముకలిగి, దెబ్బలాడుకొనుచుండే ఈ కాలములో
ఉభయపక్షాలవారూ తమపక్షమే బలముగలదని నమ్ము
కొనుచున్నారు. కాని, వాదమువిషయమై ఎంతదెబ్బ
లాడు కొనుచున్నా, ఉభయపక్షాలవారికీ భారతమే

ప్రమాణమైఉన్నది. నన్నయభట్టుగారి భారతము ౧౧-వ
శతాబ్దములో ఉండే వ్యవహారికభాష ననుసరించివ్రాయ
బడ్డా, నన్నయభట్టుగారు భాషను శాసించి వేసినారనీ,
అప్పటినుండి భాష మరిమారలేదనీ, కాబట్టి భారతము
ఏభాషలో వ్రాయబడ్డదో ఆభాషే మనకు ప్రమాణ

మనీ, ఆభాషలోనే గ్రంథాలు వ్రాయవలెననీ, గ్రాంథిక వాదుల ఉద్దేశము. నన్నయభట్టు గారి భారతము ఆకాలములో వ్యావహారికభాషలో వ్రాయబడడమేకాక, తరువాత కవులందరూ వ్యవహారము ననుసరించి భాష మార్చుకొనుచు వచ్చిననీ, నేటి గ్రాంథికభాషకూ నన్నయభట్టు గారి గ్రాంథికభాషకూ చాలా వ్యత్యాసము ఉన్నదనీ, వ్యవహారభాషకు స్థూలముగా ఉన్న గ్రంథాతే జనసామాన్యముచే ఆదరింపబడుననీ, కాబట్టి వ్యావహారిక భాషలోనే గ్రంథాలు వ్రాయవలెననీ, వ్యావహారిక భాషావాదుల ఉద్దేశము. నన్నయభట్టు గారి ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి భాషనంతా శాసించునని మొదటివారందరూ. నన్నయభట్టు గారాంధ్ర శబ్దచింతామణి వ్రాయనేలేదనీ, నన్నయభట్టియములో శాసించబడని ప్రయోగాలు వేలకు వేలు ఇతరకవుల గ్రంథాలలో ఉన్నవనీ, రెండవవారి మతము. ఈవాదాలన్నీ ఆలాగు ఉంచి, నిజముగా భారతభాషకూ, ఇప్పటి గ్రాంథికభాషకూ, భేదము ఉన్నదా లేదా, అన్న సంకలి ఆలోచింతము.

అయితే, ఇక్కడపెద్ద చిక్కొకటి ఉన్నది. భారతము-భారతము అని అందరూ నెద్దపెద్ద కబురులు చెప్పెదరు. కాని, నిజముగా నన్నయభట్టు గారి భారతము ఇది, వాగను శాసనుడియతిము ఇది, అని చెప్పగలిగే భారతము నాకొకటి కనుపడలేదు. అచ్చుపుస్తకాలు నెల్లారిప్రాంతాలలో ఉండే తాళగ్రంథాల ననుసరించి, చిన్నయసూరి గారి మతాన దిద్దివేసి సంపాదకులు అచ్చువేసినారు. ఇక, మరోవిరుద్ధమైన మార్పు ఉన్నది. మాతాత గారి తండ్రిగారు, కామకవిగారు గొప్పవిద్వత్కవులు. వారు భారతము స్వయముగా వ్రాసుకొన్నారు. కాని, అచ్చుపడ్డ భారతానికి, వారి ప్రతికీ ఎంతో భేదము ఉన్నది. వారు విద్వాంసులు గనుక, వారి ఇష్టానుసారము వారు దిద్దివేసినారు. వారి ప్రతిచూచి, వారిశిష్యులూ, స్నేహితులూ, ప్రతులు వ్రాసుకొన్నారు. కాబట్టి పాలతేరు ప్రాంతాలలో దొరికేతాటాకు పుస్తకాలన్నీ కామయ్యగారి మతము అనుసరించే ఉన్నవి. ఇందుచేతి వనలో నీతి బోధపడ

చున్నది. పండితులు వ్రాసుకొన్న పుస్తకాలు నన్నయభట్టు గారి మతము నిజముగా తెలియ జేయవని కాబట్టి, నేను బహుప్రయాసముతో విద్వాంసుడు కాని వాడొకడు వ్రాసుకొన్న గ్రంథము సంపాదించి వాను. ఇది నూరెండ్లకు పూర్వము వ్రాయబడ్డది. దీనిలో లేఖక ప్రమాదాలు విడిచిపెట్టి తక్కినభాగాలుచూచితే అచ్చుపుస్తకాలలో పాఠాలకన్న సరసమైన పాఠాలు కనిపించును. లేఖకుడు సంస్కారి కాడుగనుక, సంస్కర్తకూడాకాలేదు.

ఇక, అచ్చుపుస్తకాలకూ ఈతాళ గ్రంథానికి భేదము కొంచెము చూతము. ఈతాళ గ్రంథములో వచనభాగవంతా అచ్చుపుస్తకములో వచన భాగము కంటె చాలా భిన్నముగా ఉన్నది. కొన్నిచోట్ల కలియనే కలియదు. అచ్చు పుస్తకములో ఉండే కొన్నిపద్యాలు వ్రాతపుస్తకములో కనుపడవు. వ్రాత పుస్తకములో ఉండే పద్యాలుకొన్ని అచ్చుపుస్తకము లోకనుపడవు. కొన్నిపద్యాలు సగముసగము భేదముగా ఉన్నవి. కొన్నిపద్యాలలో కొన్నికొన్ని శబ్దాలు మాత్రమే భేదించును. దాఖలాలు కొంచెము చూపెదను.

- ౧. అచ్చు: అనవరత మహాప్రహారాజ్య సుఖంబు లమభ వించుచు
 వ్రాత: అనవరతంబును మహారాజ్య సుఖంబు లమభ వింపుచుండి.
- ౨. అచ్చు: మంత్రి పురోహిత సేనాపతి దండనాయక దౌవారిక మహాప్రధానానంత సామంత విలాసినీ పరివృతుండై
 వ్రాత: సేనాపతి దండనాయక మహా ప్రధానానంత సామంత నీమంతినీ పరివృతుండై
- ౩. అచ్చు: వివిధతిక్కవిగాహిత సమస్తశాస్త్ర సాగరగరియ ప్రతిభులైన తార్కికులును
 వ్రాత: వివిధ వితర్కితగాహిత సమస్త శాస్త్ర ప్రాప్త సార గరియ ప్రవీణులైన తార్కికులును.

౪. ఆచ్యు: విద్యావిలాసగోష్ఠి సుఖోపవిష్టు డైయిష్ట
కథా వినోదంబులనుండి

వ్రాత: విద్యావిలాసంక్షు, సుఖోపవిష్టుండు నై
యిష్టనైష్ఠిక వినోదంబులనుండి

ఈ వైభేదాలన్నీ ఒక్కచిన్న వచనములోనే ఉన్నవి.
ఇక, పద్యాలలో భేదాలు చూడండి.

౧. ఆచ్యు: అచులినతారకౌ సముదయంబుల నెన్నను

వ్రాత: అచురనదీసుతా సముదయంబుల నెన్నను

౨. ఆచ్యు: దాసములను బహువిధ క్రతుహుతజప
బ్రహ్మచర్యములను బడయబడిన
పుణ్యఫలము వడయబోలు నశేష సా
పక్షయంబునగు శుభంబు పెరుగు.

వ్రాత: దాసఫలములను బహువిధ క్రతువుల
బ్రహ్మచర్య వ్రతమునను బడయబడిన
పుణ్యఫలములఁ బడయుచో భువి నశేష
సాపహుగచుగుఁ బ్రజకుశుభంబు పెరుగు.

3. ఆచ్యు: భాను ప్రభులగు పాండు మ
హీనాధాత్మజుల లక్ష్మీయెల్లను నీకుఁ
నే నపహరింతు నిపుడు ధ
రానుత etc.

(ఈ వైపద్య మొక్కటియే “నన్నయభట్టార
కుఁడు” “నేను” అను సర్వ నామముపయోగించినను
వారి వాదమున కౌఠారమైయున్నది.)

వ్రాత: భాను ప్రభులగు పాండు మ
హీనాధాత్మజుల లక్ష్మీయెల్లనుదగ నీ
కే నపహరింతు నిపుడు ధ
రానుత etc.

(ఈపాఠమున ‘ఏను’ అనియే యున్నదిగాని, ‘నేను’
అని లేదు నన్నయభట్టు ‘ఏను’ అను రూపమే గాని,
‘నేను’ అనురూపము నుపయోగింపలేదని మాసిద్ధాం
తము.)

౪. ఆచ్యు: గురుకులమునందు గురులకుఁ
బరిచర్యలానర్చి తా నపరిమిత నిష్ఠా

వ్రాత: గురుకులమునందు గురులకుఁ
బరిచర్య లానర్చుచున్న పరిమిత నిష్ఠా

(ఇందు, ‘లుక్సంశ్లేషానాచి ద్రుశస్య’ యను సూ
త్రమునకు విరోధముగా సంశ్లేషము ద్రుతమునకుఁ గను
పట్టుచున్నదని సంపాదకు లచ్చులో దిద్దియుండుగు.
అది నిజమేని, “అన్నిష్టసఖి”, “అన్నేటి తరగలు”,
“ఎన్నఁడున్నేని” అను పాఠము లేల దిద్దలేదో!)
ఇట్టి భేదము లెన్నో కలవు. ఇక, సరసములైన పాఠాలు
చూడండి.

౧. ఆచ్యు: రగునిది తగదని యెదలో వగవక.

వ్రాత: తగునని తగదని యెదలో వగవక.

(ఇందు ఆచ్యుపాఠములో రెండు క్రియలకు
ఏకకర్తృవాక మన్వయింపవలసి ఉన్నది.
వ్రాత పాఠములో ఆ లోపము లేదు.)

౨. ఆచ్యు: కృతభోజనుండవై పొమ్మని క్షణియించిన
నొడంబడి.

వ్రాత: కృతభోజనుండవై పొమ్మని క్షణంబిచ్చిన
నొడంబడి.

(ఇందు ‘క్షణియించుట’ అనే ధాతువు “నిసం
త్రణముచేయుట” అనే అర్థమున ఉప
యోగింపబడ్డది. కాని, సంస్కృతములో
కూడ, ‘క్షణందత్వా’ అని నామరూపమే
ఉపయోగింపబడుచున్నది. కాబట్టి ‘క్షణి
యించిన, అనేపాఠముకన్న ‘క్షణంబిచ్చి’
అనే పాఠమే సరసముగా ఉన్నది).

3. ఆచ్యు: కుండలమ్ములు వేగకొనిరమ్ము నాలవనా
టికి నని పూనినన్ను బనిచెఁ
గురుపత్ని నేడ యక్కండలంబులు దొడ్డు
దివస మీదివస మతిక్రమింప

వ్రాత: కుండలమ్ములు వేగ కొనిరమ్ము నాలవు
నాటికి ననిపూని నన్ను బనిచె
గురుపత్ని నేడ యక్కొషలికడకేగు
దివస మీ దివస మతిక్రమింప

(ఇందులో అచ్చపాఠముకన్న వ్రాతపాఠము ఎంత సరసముగా ఉన్నదో చూడండి. అచ్చపాఠములో మూడు లోపాలు ఉన్నవి.

(a) 'నాలవనాటికి' అని ఉన్నది. 'మూడవు' 'నాలవు' అని, అవు శబ్దముతో నన్నయభట్టు ఎప్పుడూ ప్రయోగించడము సంప్రదాయము. కాబట్టి అచ్చులో ఉన్న 'నాలవ' అనేది తప్పు. వ్రాతలో ఉన్న 'నాలవు' అనేది బిచ్చము.

(b) 'నేడె యక్కండలంబులు దొడ్డు దివసము' ఇందు, ఉతంకుని నాలుగవనాటికి రమ్మని గురుపత్ని నెలవిచ్చినది. కాని, తాను కుండలము లెప్పుడు తొడుగుకొనునో ఆసంగతి చెప్పలేదు. కాబట్టి, "నేడె యక్కండలంబులు దొడ్డుదివసము" అని ఉతంకుడు చెప్పడము స్వభావవిరుద్ధము. కాబట్టి, వ్రాతపుస్తకములో ఉన్న "నేడె యక్కోకొచులికడకేగు దివసము" అనేపాఠమే సరసమైనది.

(c) 'తొడ్డు' అనే క్లిష్టపదము అచ్చపాఠములో కలదు. (వ్రాతపాఠములో అదిలేదు.)

ర. అచ్చు: శ్రీమహాభారతంబునందలి యభిప్రాయంబు విన నభిలాష పెద్దయ్యెయుండు.

వ్రాత: శ్రీమహాభారతంబునందుల యభిప్రాయంబు తద్దయ్యం గలిగియుండు.

అంధ్రశబ్దచింతామణిలోని "జేరలిచ" అనే నూత్రానికి భారతములో (నన్నయభాగములో) పద్యాలలో ఉదాహరణ కనుపడదు. కాబట్టి "అందలి" అనే అచ్చపాఠము తప్పు. "అందుల" అనే వ్రాతపాఠము బిచ్చము. ఇక, "చుహాభారతంబునందలి యభిప్రాయంబు విన నభిలాష పెద్దయ్యెయుండు" అనేదానికన్న, "చుహాభారతంబునందుల యభిప్రాయంబు తద్దయ్యం గలిగియుండు" అనేది యెంతసరసమైన అర్థమిచ్చుచున్నదో ఆలోచించండి.

గ. అచ్చు: చిత్రలలితగతిన్ పు నేనూరు గాడిదలును సింధు.

వ్రాత: చిత్రలలితగతిన్ పు నేనూరు గాడిలుసింధుజ

(ఇందు గాడిలు అనేశబ్దము వ్రాండ్లరామకృష్ణయ్య పంతులుగారు మొదలుకొని, కల్లూరు వేంకటరామ శాస్త్రిలుగారి పర్యంతముగల విద్వాంసుల కందరికీ అన్యభాషా శబ్దాలనుగురించి ప్రమాణమై ఉండగా గాడిదలని అచ్చులో దిద్దడానికి కారణమేమి? గాడిలు అనగా ఎద్దులబళ్ళు అని అర్థము. ఇది ఉత్తరకొందూస్థానములో వాడుకలో ఉన్నదిగాని, తురక పదము కాదు. తురకపదమని భ్రమపడి, పదకొండవ శతాబ్దములో తురకపదాలు భాషలోకి రావడము స్వభావవిరుద్ధమని ఆలోచించి, సంపాదకులు దిద్ది ఉండురు. ఈలాగు దిద్దివేయుచుంటే, భాషకు ఏమిగతి?)

ఇట్టివి వందలకొద్దీ చూపవచ్చును.

ఇక, విడిచిపెట్టిన పద్యాలు చూడండి.

౧. సుప్రసిద్ధమైన "పాయక పాక శాసనిక" అనే పద్యం వ్రాతలోలేదు. సందర్భముకూడ దాని ననుసరించే మారి ఉన్నది.

౨. "పదిదినము లైదుప్రాద్దులు" అనే పద్యం వ్రాతపుస్తకములోలేదు. ఇది అధర్వణకృతభారతములోనిదని కొందరు లక్షణకర్తలన్నారు. ఇది పునరుక్తి అని కొందరు ఇదివరకే వాదించినారు. అచ్చుపుస్తకాలలో మరల ఎందుకు ఎక్కించినాగో తెలియదు.

౩. ఆదిపర్వము తృతీయాశ్వాసములోని,

క. లోకోత్తర చరితుండగు

నాకావ్యతనూజ నీకు నారాధ్యను నేఁ

బ్రౌకటభూసురకన్యక

నీకట్టినమైలగట్ట నేర్తునె యనినకా.

అనేపద్యం వ్రాతపుస్తకములో లేదు. సందర్భముగాని ననుసరించే మారి ఉంది.

వై కారణాలచుట్టి, నిజముగా నన్నయభట్టు మతము ఇది అని తెలిపేది అచ్చుభారతమా? అప్పకవి, కామకవి మొదలైన పండితులు దిద్దిన వ్రాతప్రతులా? దిద్దడానికి సామర్థ్యములేని పాఠకులు వ్రాసుకొన్న ప్రతులా? ఈసంగతి మొదట నిర్ధారణఅయి, నిజమైన "నన్నయభట్టుగారి భారతము" ఏర్పడితేగాని భార

తము ప్రమాణముగా అంగీకరించడానికి బొత్తిగా వీలు లేకుండ ఉన్నది. కాబట్టి మాకు భారతము ప్రమాణము, మాకు భారతము ప్రమాణము - అనే పండితులు, ఆరణ్యములో పడిపోయిన నన్నయభట్టుగారి భారతము నిజమైనది వైకి తీసుకొనివచ్చి, ఆపైని తమ వాదాలు ఆరంభించితే బాగుండును. ఆపని మంచివేసి, ఎవరిపుస్తకాలు వారే ప్రమాణముచేసుకొనుచు, ఒకరితో ఒకరు దెబ్బలాడుకొనుచు, అవసరములేని స్థలాలలోను, తమకు తెలియని స్థలాలలోను, దిద్దివేసి, యిష్టమువచ్చినట్లట్లా పుస్తకాలు అచ్చువేయుచు, సబబుసందర్భములేవి అచ్చుపుస్తకాలల్ల - ప్రమాణ పని అంగీకరించుచు, నేల విడిచి సాము చేయడము ఎంతమాత్రము ప్రయోజనము లేదు. అది ఆలాగు ఉండనీయండి.

ఇ, భేదాలు లేకుండ ఉన్న భాగములో, నన్నయ భట్టుభాషకూ, ఇప్పటి గ్రాంథికభాషకూ, ఎంత భేదము ఉన్నదో చూతము.

౧. ఈ. ఇమ్ముగ సర్వలోక జనులెవ్వనియేని ముఖామృతాంకుబింబమున నుద్భవం బయిన భారత వాగమృతంబు, కర్లరంధ్రమును నంజలిందవిలి త్రావుదు రట్టి మునీంద్ర లోక వంశద్యుంబరముం బరాళిరగుతుంబ్రణమిల్లి కరంబు భక్తితోన్.

ఇందు, “ఎవ్వనియేని ముఖామృతాంకు బింబమున నుద్భవంబయిన భారత వాగమృతంబు త్రావుదురు” అనే నన్నయ వాక్యము ఈ కాలపు గ్రాంథికభాషలో ఆలాగే వ్రాయుచున్నారా? “ఎవ్వని వాగమృతంబు త్రావుదురో” అనిగదా ఆధునిక గ్రాంథిక రూపము. నన్నయ గ్రాంథికానికీనీ, ఇప్పటి గ్రాంథికానికీనీ ఎంతభేదము ఉన్నదో చూడండి. ఇదిగాక, “పాశానుకుంబ్రణమిల్లి” అని, ప్రణమిల్లి అనే క్షార్థము ద్వితీయతో అన్వయము చేసినాడు. ఇప్పుడెవరైనా ఆలాగు వ్రాయుచున్నారా! “గుతునకుంబ్రణమిల్లి” అని వస్త్రీతోగదా అన్వయించెదరు. ఎంత భేదమో చూడండి.

౨. ఇట్లే మహాత్మునకీం గాంచి ఈ రూపమెవరైనా వ్రాయుచున్నారా? ‘ఈఁగల్గితి’ అనేదిగదా ఆధునిక గ్రాంథిక రూపము.
౩. పాములు పంచత్వము సనియెడుచుని. దీని ఆధునిక రూపము “పంచత్వము పాంబెడుచుని”
౪. ఇది వడిగలదు చుననుకంటె గొడ్డుకంటె ఇందు ‘కలదు’ అనేక్రియకు కర్త ‘ఇది’ యనే సర్వనామము. ఇప్పటి గ్రాంథికరూపము, “దీనికి వడిగలదు” ఇట్లే, “వీను నేర్పుగలదు” అనేది “నాకు నేర్పుగలదు” అనీ, “నీవు నేర్పుగలవు” అనేది “నీకు నేర్పుగలదు” అనీ, మారిపోయినవి.
౫. శాపంబు కౌగణంబుం జేసి, ఇది యిప్పుడు “శాపకౌగణంబుచేత” అని మారినది.
౬. నాకుం గరుణింపుండని. ఇది ‘నన్నుం గరుణింపుండని’ అనిమారినది.
౭. “తనకునురగ భోజనంబు సురపతిచేతంబడసి” ఇది “తానురగభోజనంబు etc.” గా మారినది.
౮. చిరముగ బ్రహ్మకుం దపము చేసి. ఈషష్ఠీచిత్తగించండి. ఇప్పుడెవ్వరైనా వాడుచున్నారా?
౯. అతివ్యక్తంబులై యాకాశంబువలన వీలెంచిన, ఇందులో ‘వలన’ కును, పంచమీ విభక్తి ‘వలన’ కును, ఎంతో భేదము ఉన్నది.
౧౦. అక్కన్యను మ్రొక్కించి ఇది, “అక్కన్యచే మ్రొక్కించి” అనిమారినది.
౧౧. అయ్యయికాలము తప్పకుండఁగనీ అయ్యయి అనేది ఇప్పుడు బహువచనముతోనే అన్వయి చెదరు.
౧౨. గరుడుని వినతముం బనులు గొనుచున్నంత ఇందు తృతీయార్థమందు ద్వితీయ చేతనవచ్చు కాలకుకూడా వాడుక చేసినాడు. వ్యాకరణ

ములో అచేతన వాచకాలకుమాత్రమే చెప్పినాడు. ఇప్పటికవులుకూడ అచేతన వాచకాలకే వాడుక చేయుచున్నారు. (భారతములోని కారకమునకును, అధునాతన గ్రాంథికభాషలోని కారకమునకునుగల భేదము లన్నియుం జూపుచు, విఫలముగ నొకవ్యాసము కొలది కాలములో వ్రాయబోవుచున్నాడను గావున నిందు విస్తరించి వ్రాయలేదు.)

ఇట్టివి వంద కొలదిగ ఉన్నవి. ఇక, కొన్ని శబ్ద భేదాలు చూడండి.

౧. వగవక-అలోచింపక-అని భారతార్థము
 ఏమవక-అని ఆధునికార్థము

౨. మొగి-మొత్తము అని భారతార్థము.
 ఆధునికభాషలో ఇది వ్యర్థపడియు.

౩. వానినిప్పించు కొమ్మనిన
 ఇప్పించుకొనుట యనగా, పుచ్చుకొనుట అని
 భారతార్థము. ఈశబ్దమిప్పుడు లేనేలేదు.

౪. అలిగి-మిక్కిలి కోపించి-అని భారతార్థము.
 సామాన్యముగా కోపించి అని ఇప్పటి అర్థము.

౫. వహూసరయను నాచుంబునేసె. అనగా, నాచు
 ముంచెను అని భారతార్థము. ఈ యర్థములోచేయు
 ధాతువిప్పుడెవరైన ఉపయోగించుచున్నారా?

౬. ధూమవితతుల్ నేసెంబయోదావళి. ఇందు
 'చేసెన్' అనగా, 'పుట్టించెను' అని అర్థము. ఈయర్థ
 మిప్పుడున్నదా?

౭. అయ్యెర నొకడుండుభంబు-ఇందు 'ఎర' అను
 ప్రాచీన రూపము ఎడ అను ఆధునిక రూపముగా
 మారినది.

౮. అతిప్రయత్నంబున గక్షించుకొనియుండె. ఇం
 దులో 'కొని' అనే ఆత్మనేపదానికి, ఈకాలములో
 'కొని' అనే ఆత్మనేపదానికి భేదముఉన్నది.

౯. మడవకచేయు మీవని సమర్పణచేసె. ఇందు
 సమర్పణ అనగా ఆజ్ఞ. ఇప్పటి సమర్పణకూ, అప్పటి
 సమర్పణకూ ఎంతభేదమున్నదో చూడండి.

౧౦. తరుణియ లొప్పనాడిరి. ఇందులో తరుణియ
 అనేశబ్దమిప్పుడున్నదా?

౧౧. నీతదగ్ధను- పువ్వులయవ్విధంబునక - దానము
 చేసినతత్ఫలంబు. ఇందులో తత్ అనేశబ్దము ఇప్పుడెవ
 రైనా వాడుచున్నారా?

౧౨. పెద్దవాడుండఁ గొండొకవాడు. ఇందులో
 కొండొక అనేది కొండిక అని మారిపోయినది.

ఈలాటివి ఎన్నెన్నో చూపనచ్చును.

'సుహానుభావులారా, ఆంధ్రభాషాభి మానులారా
 ఈభేదాలన్నీ చిత్తగించండి. నన్నయవ్రాసిన గ్రాంథిక
 భాషకూ, ఇప్పుడు నిరందరూ వ్రాయుచున్న గ్రాం
 థికభాషకూ ఏమైనా సంబంధమున్నదా? నన్నయభా
 షకూ, మీభాషకూ, ఇంతభేదమున్నా, భారతకాలము
 నుంచీ భాష మారలేదనీ, భారతభాషతోనే వ్రాయవలె
 ననీ దెబ్బలాడడము ఏమైనవ్యాయముగాఉన్నదా? నేనీ
 లాగనుచున్నానని నన్నయ్యమీదగాని, మీమీదగాని
 నాకు గౌరవములేదని తలచకండి. వ్యాయము మాటాడ
 వలసినపుడు దేవుని ముఖముచూచి, నిజము చెప్పవలెను
 గాని అభిమానము, పక్షపాతము, ఆలోచించి, మన
 స్సులో ఒకమాట, వైకిఒకమాట చెప్పకండి. ఈసంద
 ర్భమున మనమాలోచించవలసిన మరోసంగతి ఉన్నది.
 భాష మారే టపుడు దాని ఇష్టమువచ్చినట్లు మారు
 చున్నదా, లేక, మారడానికి ఏమైనమార్గమున్నదా?
 అన్నసంగతి ఆలోచింపము. భాషదాని ఇష్టమువచ్చి
 నట్లుమారదు. భాష మారడానికి సాధారణముగా అన్ని
 భాషలకూ సామాన్యమైన మార్గాలు ఉన్నవి. అవన్నీ
 ఇప్పుడు చర్చచేయడానికి కాలముచాలదు. ఒక్కఉదా
 హరణ చూతము.

నన్నయ్యగారు "ఏను నేర్పుగలను" అని ప్రయో
 గించినారు. ఇప్పుడు మనము "నాకు నేర్పుగలదు"
 అని ప్రయోగింతుము. ఈ భేదము ఏలాగు వచ్చినది?

ఉత్తమపురుషులు	ఏను నేర్పుగలను.
మధ్యమ	నీవు నేర్పుగలవు.
ప్రథమ	వాడు నేర్పుగలడు.
	ఆమె నేర్పుగలదు.
	అది నేర్పుగలదు.

వై మూటిలో, నన్నయకాలములో చివర క్రియ లకు, ఏను, నీవు, ఆమె, వాడు, అది అనే సర్వనా మాలు కర్తృవాచకాలై యుండేవి. అయితే, ప్రథమ శ్రీలింగములోను, నపుంసక లింగములోను ఒక చిక్కువచ్చినది.

ఆమె } నేర్పుగలదు. అనే దానిలో కలదు
అది }

అనే క్రియకు, ఆమె, అది అనేవి కర్తలలో, నేర్పు అనేదికర్త అనుమానము కలిగినది. ఈ అనుమానము తక్కినచోట్ల కలుగలేదు. అయితే, ప్రథమ శ్రీలింగాలలో కర్త ఏదో సందేహము కలుగడముతోనే, సమీపముగా ఉన్న నేర్పు అనే నామవాచకమే కర్త అని భ్రమపడ్డారు. అందుచేత, ఆమె, నేర్పు అనే కెండు ప్రథమావిభక్తులు అనవసరాలులాగు కనుపడ్డవి. కాబట్టి మొదటి ప్రథమావిభక్తి షష్ఠీ విభక్తిగా మారి పోయినది. అందుచేత, ఆమెకు నేర్పుగలదు. దానికి నేర్పు కలదు. అనే రూపాలు పుట్టినవి. తరువాత, క్రమక్రమముగా, సామీప్యముచేత, నాకు నేర్పు గలదు, నీకు నేర్పుగలదు, వానికి నేర్పుగలదు, అనే రూపాలు పుట్టినవి. నిజముగా ఆలోచించి చూచితే భేదాలకన్నిటికీ కారణాలు ఈలాగే కనిపించును. అయితే, ఈ భేదాలు ఏ వ్యాకరణాల వల్లను వచ్చినవికావు. ఈ భేదాలు ఆంధ్ర శబ్ద చింతామణి, అథర్వణ కారికలు, బాల వ్యాకరణము, ప్రాచీన వ్యాకరణము మొదలైన వ్యాకరణాలేవీ తెలియచేయడము లేదు. వాస్తవముగా ఆ వైయాకరణాల కెవరికీ ఈ భేదాలు గ్రాంథిక భాషలోకి వచ్చినవని తెలియనే తెలియదు. అయితే ఈ భేదాలు భాషలోకి ఏలాగు వచ్చినవని శంక. ఈ భేదాలు మొట్టమొదట సామాన్య జనుల వ్యవహారములోపుట్టి, తెలియకుండ, మెల్లిగా, చల్లగా, గ్రంథాలలోకి ఎక్కిపోయినవి. గ్రంథాలలోకి ఎక్కిపోవడానిక కారణము కవుల చెవులకు ఇంపుగా ఉండవమే. కొమ్ములు తిరిగిన మహాకవులు, “చల్లా

అంబలి త్రాఃతిః” అన్నప్పుడును, “నీరాముసేన ” అన్నప్పుడును, “అందటికి- దలాయొకటి” అన్నప్పు డును, “చిలుచునదేచ్చి రాచటికమిచ్చిన” అన్నప్పు డును, “మొక్కే సామి” అన్నప్పుడును, “నూసీ నా మేలు బాకము సేసినాము ” అన్నప్పుడును, “కూడి కూడని చిన్నికూకటులతో” అన్నప్పుడును, “వండే నేర్పుల” అన్నప్పుడును, “నుయిదాటేవానికి” అన్నప్పుడును, అమహాకవుల చెవులకు ఏపదాదులు ఇం పుగా ఉన్నవో అనే ప్రయోగించినారు. కాని వారు లక్షణగ్రంథాలు లక్ష్య నెట్టినారుకారు. వారు ప్రమా దమువల్ల ఆ పదాలు ప్రయోగించినారని తలచడము తప్ప. ప్రాచీన రూపాలకీ నవీనరూపాలకీ ఇదే భేదము. ఈకాలములో “గ్రాంథికభాష” అనేభాషలో వ్యావ హారికరూపాలు ఉండడానికి ఇదేకారణము. ప్రాత భాష ముసలివారివంటిది. ముసలివారిని మూలకూర్చుండ బెట్టి నమస్కరించెదముగాలి, వారు మనతో కలిసి మెలిసి ఆనందించడానికి పనికిరారు. మనకు ఆనందము కలుగజేసేవారు మనతో కలిసిమెలిసి తిరిగే అన్న దమ్ములు. వ్యావహారిక భాష అన్నదమ్ములవంటిది. గ్రాంథికభాషలో వ్యావహారిక పదాలు దూర్చడము ముసలివాని జుత్తుకు మసిపూసి పిల్లవాడు అనడము వం టిది. కాబట్టి పండితులారా, ఇప్పుడు మీరు వ్రాయు చుండు గ్రాంథికభాష నిజమైన గ్రాంథికభాష కాదనీ, గ్రాంథిక వ్యవహారికభాషల మిశ్రమమనీ తెలుసుకొని- మీ గ్రాంథికభాష ఇప్పటివారికి కొంతవరకు కర్తరసా యనముగా ఉండడమునకు కారణము. అందులోని వ్యావహారిక పదసమ్మేళనమే అని గ్రహించి - నిజమైన వ్యావహారికభాషే పూర్ణముగా కర్తరసాయనముగా ఉండగలదనినమ్మి-వ్యవహారికభాష స్వేచ్ఛగా, తెలిసి (తెలియక కాదు) గ్రంథాలలో వాడుక చేయండి. అట్ తిగా వ్రాసిన గ్రంథాలు మాకూ, మాకూ, జనసామాన్యనికీకూడా ఉపయోగకరములై, సంతోష వాయ ములై ఉండును. ఇదే నా ప్రార్థన.

—ముడపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి.

కావేరి

(అగస్త్యకుమారుని వియోగ రాగము)

ఉదయారుణ్యము లీ వనాంగణ తరువ్యాహమ్ములందు రమా
స్పదమై యల్లకొనంగ, నస్థలిత పూజాపుష్ప సంపాదివై
తుదలార్ద్రమ్మగు మూర్ధజాలి విడిపోద్రోవక గరంబెత్తి, నా
యెద కానందము గూర్చు లక్ష్మీ విడివోయె న్నేటికికా నాటికికా.

త్రోపుడువెట్టిపాటెడు ఝరుల్ పులకింపగఁబాడ చంద్రికా
స్నాపిత రాత్రులందు తరుణమ్మగు నీమృదుపాణి నాచెయికా
దోపికొనంగ మేమెయినోదుంగుచు, నాయనురాగమూర్తి మ
ద్దీపికవోలె యెన్నడరుదెంచెదవో! ననుఁగూడి తోడుగఁ.

ఓతేజస్విని! మానమోహనమ యయ్యునీదునెమ్మోము, నీ
నాతిశ్రాంత శరీరశోభ లతి సాంద్రంబైననుం గప్పఁ బే
మాతిధ్య మొకయింత కాసపడి, సాయంవ్యాప్తమాదేహా వ
ల్లీ తారుణ్యముతోడ గమ్మ నెద, కేళీలోలవై యుండగఁ.

అబద్ధంబయినట్టు లీ చరమ సంధ్యారాగ నూత్రంబులం
దో బింబోష్ఠి! వికాలపల్లకుటి స్నాయుచ్ఛేదమై, పంజరం
బై, బాధా జనకమ్ముగాఁ దలఁతు; ప్రేమాశ్లేష బంధమ్ము లీ
లాబాహ్యాప్తయి యేగుచో జగములెల్ల శృంఖలాకాముల్.

—అబ్బూరి రామకృష్ణారావుగారు.

కట్టా వరదరాజేంద్రుఁడు

శ్రీరంగ మాహాత్మ్యములు.

శ్రీరంగ మాహాత్మ్యము వెక్కువంటి తెలుఁగులో
రచియించియున్నారు. సంస్కృతమునందిది గరుడ
పురాణము నందును, బ్రహ్మాండ పురాణమునందును
గూడ రచియింపఁ జేయున్నది. తెలుగులో నీగ్రంథము
ననువదించిన కవులు, కావ్యస్వరూపమును ఈ క్రింద
స్వల్పముగఁ దెలియఁజేసెదను.

తెలుగు శ్రీరంగమాహాత్మ్యములు వ్రాసినవారు:—

(౧) ఛైరవుఁడు	(పద్య కావ్యము)
(౨) వరదరాజేంద్రుఁడు	(డిప్ట్)
(౩) ముకుందయోగి	(ద్విపద)
(౪) నరసన్న	(కవిపద్యములు)
(౫) గుండుపల్లి జగన్నాథకవి	(పద్య కావ్యము)
(౬) (పేరులేదు)	(వచనము)
(౭) భగవతులరామకవి	(బ్రహ్మాండపురాణమునుండి)
(౮) పులిపాక రామన్న	(వచనము)

ఇంక నెవ్వరెవ్వరు చేసియున్నారో? దీనిని బట్టి మనకు శ్రీరంగ మాహాత్మ్యము వైష్ణవ భక్తు లెక్కువ భక్తితో బతియించెడు గ్రంథమని తెలియుచున్నది. అనేక నూతన రూపముల వ్రాయుటనైన విషయ మొక్కటియైనను, నూతన రూపము నిచ్చుటయే వారు వారుచేసిన కార్యముగఁ గనపట్టుచున్నది.

భైరవుని గ్రంథమును శ్రీ మా. రామకృష్ణయ్య గారు ప్రకటించియున్నారు. భైరవుఁడు శ్రీ. శ. ౧౧౦౦ లకుఁ బూర్వముఁడని వారి యభిప్రాయము. ప్రస్తుతము దొరికిన విషయములనుబట్టి యిద మిథమని నిర్ణయించుటకు వీలులేకున్నది.

వరద రాజేంద్రుఁడు “అలియ రామరాయల పెద తల్లి కుమారుఁడు” అని వారు వ్రాయుచున్నారు. దీనికాధారమేమో తెలియఁబరుపరైరి. వరదరాజేంద్రుఁడని పద్యములవలన దనకుముందే గ్రంథము నెవ్వరును వ్రాసి యుండనట్లు వ్రాయుచున్నాడు. కవితో స్వప్నమున భగవద్వాక్యము

క. కృతి సేయుము గారుడ నం
 హిత హితమది మాకు గారుడేలాధర మా
 ర్జిత నిజ ధామంబగుటకొ
 బ్రతిపత్తి విశేషముగుచుఁ బాటిలునందుకొ.
 ఉ. నేయరె తొల్లి సత్కవుల శేష పురాణ
 ములు దెనుంగులుకొ
 నీ యితిహాసమెందు రచియింపమి తా
 వక పుణ్యమింతె యా
 మ్నాయచతుష్కసారము సనాతన గారు
 డ సంహితా శతా
 ధ్యాయి తెనుంగు నేయ నొకడప్పుడె నేటి
 కవీంద్రకోటిలోకొ.
 క. అని యానతిచ్చి గరుడా
 ద్రి నివాసుఁడదృశ్యుఁడైన.”

దీనినిబట్టి వరదరాజేంద్రునకుఁ బూర్వము శ్రీరంగ మాహాత్మ్యము నేరు రచియింపనట్లు భగవద్వాక్యము వినబడుచున్నది. భైరవుఁడే వరదరాజేంద్రునకుఁ బూర్వముఁడైనయెడల నీవైమాటలెట్లు సత్యములగును? వరద

రాజేంద్రుఁడు ౧౧౩౦ ప్రాంతములయందున్న యలియ రామరాజు పెదతల్లికుమారుడగుట నిజమేని యింఁచుక పూర్వముఁడైనను ౧౧౦౦ సం॥ ప్రాంతమున నుండవలెను. భైరవుఁడంతకుఁ పూర్వమే తన గ్రంథమును రచియించినన జెల్లునా? ఒకవేళ భైరవునికృతి వరదరాజేంద్రుఁడెఱు గడా? లేకయిరువురు సమకాలికులై యుందురా? భైరవునికృతి యాతనికి మిక్కిలి దగ్గఱకాలములోనున్న వరదరాజేంద్రునినాటికి వ్యాప్తి నొంది యుండదా? ఇవి చరిత్రకారులు సమర్థింపవలసిన విషయములు.

ప్రస్తుతమాంధ్ర పరిశోధక మహామండలి వారికిఁ జిక్కిన వరదరాజేంద్రుని శ్రీరంగ మాహాత్మ్యమునుండి వివరణములు తెలిసికొందము.

[గ్రంథము తాటియాకులది. పొడవు 1 అ 5 అంగుళములు. వెడల్పు అం 1 1/4లు. పత్రములు 139. ఇగుప్రక్కల వ్రాయఁబడియున్నది. పుటకు 6 పంక్తులున్నవి. గ్రంథముమంచి స్థితియందున్నది. పేరికపద్యములలో వంశవర్ణనము కొంతవ్రాసి విడిచినట్లు తోచుచున్నది.]

వరదరాజేంద్రుని కవిత బ్రాహ్మణునిది కాదని ‘చేపల బుట్టయల్లినట్లున్న’దని మా. రామకృష్ణయ్య గారు రనుచున్నారు. కాని నేనదిసహింపను. వరదునికవితకూడ భాష ప్రాధిమ్యకలదియ యని వారేయంగీకరించి నాలుగు పంక్తులలో స్వవచన వ్యాఖ్యాతము లొనరించుకొనట మంచిపనికానేరదు. ఐనను వారికలము నడ్డఁగల వారెవ్వరు? వరదుని కవిత వారికిబాగుగ నుండనప్పుడది యీ యీ కారణములచే నట్లు లేదనుట న్యాయమనియే నా వినయపూర్వక విజ్ఞాపనము. తాము ప్రకటించుకొను గ్రంథములవ్యాప్తి కితిరుల గ్రంథము లప్రశస్త్యములని వ్రాయుటమాత్రము ధర్మము కానిపని.

వరదరాజేంద్రుఁడాది కవుల నీః ధముగ స్తుతించి యున్నాఁడు.

ఉ. నన్నయభట్టు వ్రెగడను
 నాచనసోముని, సార్వభౌము తి
 క్కన్ననువెద్దిరాజు మొదలై తగు
 నాండ్రకవీంద్ర ముఖ్యులన్

సన్నుతిచేసి వారు రచనలో పాసంగించిన త్రోవగాంచి యాయెన్నిక నేను గొంత రచియించుటకున్నది యుత్సహించినా.

ఇందలివెక్కడ యెట్లావెక్కడయని కవియభిప్రాయమైనట్లు తోచుచున్నది విచార్యము. కృష్ణరాయనికాలమునందలి వారినిగాని, శ్రీనాథునిగాని తలపెట్టక వెద్దిరాజునేల వర్ణించెనో? ఈ వెద్దిరాజు విన్న కోట

వెద్దిరాజు? లేక 'అలసానివెద్దన'యా? తెలిసినదికాదు. వెద్దన్నను వెద్దిరాజని వాడినదిదివఱకుఁ జూడలేదు. చరిత్రకారులు సహస్వయ మొనరింతురుగాక!

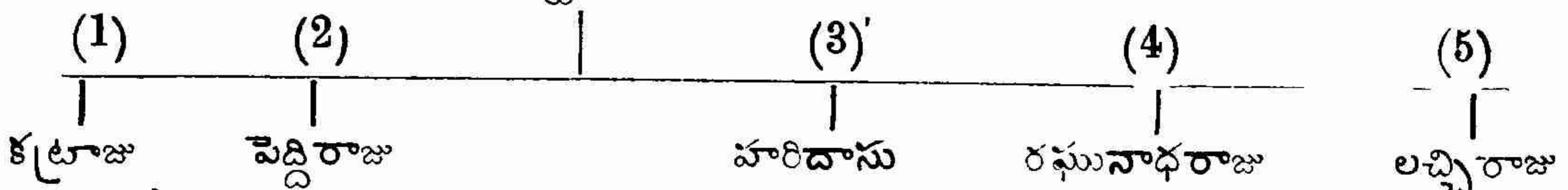
“శ్రీరంగస్వామియు వేంకటేశ్వరుఁడు” రక్షించునని కావ్యమారంభించి స్వప్నకథవ్రాసి, యాముక్తమాల్యదయందుబోలె తన స్వప్నమాత్రులకు వినుపింప వారు తనవలన వర్ణన మొనరించినట్లు వ్రాసెను. ఈతనివంశవృక్షమివిధముగనున్నది.

కరికాలచోళవిభుఁడు

తెలుఁగుబిజ్జశేఖరుఁడు

రంగరాజు?

కట్టారంగరాజు

తనతండ్రి హరిదాసుని కవి చెప్పుకొనియున్నాఁడు. కావున నీవైన తనకును వైవంశమునకునుగల సంబంధము వర్ణించియుండవలెను. అది లేఖకుఁడే ప్రతియందు విడిచి వేసినట్లు తోచుచున్నది.

గద్యమిట్లున్నది. “ఇది శ్రీవేంకటేశ్వర వరప్రసాదాసాదిత చాటుధారా నిరాఘాట సరస చతుర్విధరచనాచమత్కార సకలవిద్వజ్ఞనాధార కట్టా హరిదాసురాజగ్రాభిచంద్ర, వరదరాజేంద్ర ప్రణీతంబైన గారుడపురాణ శతాధ్యాయ శ్రీరంగమాహాత్మ్యంబను మహాప్రబంధంబునందు సర్వంబును దశమాశ్వాసము”. ప్రతి గ్రామీ శ్రీ. శ. న వ్రాయబడినది. గ్రంథపాతము, శైలిల్యములులేవు. వ్రాతచక్కనిది. దోషములున్నవి. శైలివెలియుట కొకటి రెండ పద్యములు చూపుచున్నాను.

మ. గరిచన్ కణ్వుమునీంద్రుఁడిట్లను కళాకాష్టాముహూర్తంబులక

దిరుగఁ గాలము స్థావరంబు లసురల్
 తిగ్వజ్జనుష్యావళుల్
 గెడయో కాలఘులోని వారలె త్రిలో
 కభర్త శ్రీరంగ భా
 గ్వరశయాశయఁ డీతఁడొక్కఁడునుమీ
 కాలాధికుండెన్నఁగఁ.

కా. దీనిఁ చట్టలుజీరి యింగిలమునఁ
 ద్రెల్లించి పార్లింపు మఁ
 నానాకారవ ఘోర రూపములలో
 నన్వేచి మర్దింపు (చుక)
 శ్యానోలూఁ బలోగికా ప్రముఖి ప
 క్షివ్రాత కాలాయసా (?)
 నూన త్రోటుల గ్రిచ్చఁజేయు నపు డె
 న్నుం దొంటిదుక్కరముల్.

—వంగూరి సుబ్బారావు.

విజయనగరాంజనేయము

(పరిత్రాత్మక గీతమాలిక)

స్థితిక, క్షణమాత్ర మాగుము; పగుగుడక;
 నీవు మెట్టుచు నున్నది పాపనంబు
 సకల జననుతిఁ గన్న దేశంబు, వీర
 విజయనగరంబు నమ్ము; మావీటనున్న
 చోద్యముల నెల్ల కలయంగఁ జూడవేమి?
 చూచి కాలచక్రంపు విశుద్ధ ఫణితఁ
 గాంచి, జగదధీశుని లీలఁ గాంచవేమి?
 నగద వేటికి? హాస్యంపు పగిదియేల?
 శిథిలమై, పాడువడియు, విశేష హౌస్య
 మంది యుండిన యిచటఁ బోద్యంబుదేమి
 కలుగు నంచుచు నవ్వితో? కాక, నాదు
 కార్యమునఁ బోవ నితఁడిట్లు గట్టుఁబాటు
 నేయుటేమని హాసంబు నేసి తొక్కొ?

ఎఱుఁగవో! ఆంధ్రజనులకు నెల్ల యొక్క
 కార్య ముండుట? యీ రాజ్య గణనయంచు;
 నింక శైధిల్యమును గూర్చి శంకవలదు.

స్తంభశకలంబు లివిగావు, కాసనములు;
 శిథిల నిలయంబులివిగావు, శిల్పిశాల;
 లివి దళితకుడ్యములుగా, వహీనచరిత;
 లివి తాలుగా, వక్షర బృంహములగు.
 వీనిఁ కద్రాజ్యసామ్రాజ్య విస్తృతిఁ గని,
 'హాయిరే! రాజ్యములప్రోడహా! విజయన
 గర మహారాజ్య మిదిగొ బోహారు' లటంచు
 నంజలి యొనర్పనివాఁడు నాంధ్రుఁడగు నె?
 మఱులు; మిటుజూగు మిచటి యావరణలోన
 వెలసి యున్నాఁడు, చన చహా బలసుతుండు;
 ఆంజనేయుండు, ప్రధిత వీరాగ్రగణ్యుఁ,
 డతులతేజుండు, భువనసమార్చితాంఘ్రుఁ,
 డితిని నేవింపఁ బలితుండు నుతి నెసంగు.
 "ఆంజనేసుత బోహారు లందికొనుము
 ఏచు, దల గాయ మెటులయ్యె నీముఖమున?
 కదనమెంతక కనివాళ్లు వాఁడెయ్యె!

కూరుఁడెవ్వఁడు నిన్నిట్లు రూపుచెఱచె?
 పాపి యెవ్వఁడు నిన్నిట్లు భంగ పఱచె?
 ద్రోహి యెవ్వఁడు నీకిట్టి దాసఁగుజేసె?
 హృదయభేదన మొనరించు నిట్టికృత్య
 మెట్టివాలిసచేసెనో యెఱుఁగఁదెల్పు;
 మొక్కత్రుటిలోన నవ్వాని యుక్కడంచి,
 పట్టిపోకార్చి, ముక్కలు గొట్టి, కాక
 కులములకు నెల్ల తుష్టిగా బలియొసంగి,
 గుండియలనిఁదఁ జేయిడి, పండుకొనెద;
 మాంధ్రరుధిరంపుఁ దేజంబు నంతరించి
 పోవలేదింక; నాంధ్రుల భూరివిక్ర
 మంబు నడుగంటగాలేదు; మహితకీర్తిఁ
 గాంచినారలు మావారు, గండుమగ ల
 టంచు నింకను మఱవరీ యాంధ్రు లిట్టి
 ఘోరకృత్యంబు నైచెడి వారుగారు.
 తెలుపు మవలీల నెవ్వఁడా తెంపరీడ్డో?"

... ..
 "బాల, యీలీల నీవేల జాలి వడెద?
 వాంధ్ర తేజంబు గలదె యాయవని నింక?
 సింగియం బయ్యె; నెటులైన సరియె; కాని,
 సావధానత వినుమెట్లు జరిగెనో యిది.
 బామినీరాజ్య మల తుంగభద్ర కుత్త
 రమున నేనూరు సంవత్సరముల క్రిందఁ
 గర్వితాత్ముల పాలనఁ గాంచి వెలసె
 నంచుఁ దెలియునా చరితలయందు మీకు?
 అట్టియున్నట్ల మేచ్చ నృపాధముఁడు,
 చపలుడు, ముజాహి దన నొక్కసాహియుండె,
 నితని జనకునిగూర్చి మీరెఱుఁగరేని,
 తెలివెద చినుండు; మధుపాన మలినహృదయుఁ
 డగుచు, దన్ను నెదిరిఁ గూడ నరయలేక,
 నయవిహీనుఁడైద్రాదాగి, భయమునీగి,
 లజ్జ దిగనాడి, రిత్తమేలంబులాడి,
 పాటకుల కీయవలసిన వైకమెల్ల

విజయనగరంబు చెల్లింప విధియటంచు
ముక్కనంపిన శుంఠ మామూదు నుమ్ము.
(అంపఁగానేమి యాయె, కైపఁణిపోయె)
చలముడిగిపోయె, గర్వంబు సమసి పోయె,
తుదకు రాయల సఖ్యంబె దొడ్డదాయె.)
అట్టి తులువకు జనియించినట్టి వీఁడు
మిట్టి పడుచు, పడుచు చేప్త లుట్టిపడగ,
సాహసంబునఁ దత్పూర్వ సఖ్యమెల్ల
చుంటఁ గలియఁగ రాయల మఱలనూఁపె.
ఊపి, యూపిరిఁ గొల్పోవ నుండఁ గాని,
బామిడికం బొండు గాచె నాబోడి తలను.
లేకయుండిన-శత్రుల మూక కెల్ల
మిత్తియన, నెత్తు రేరులై మెలఁగ, శూర
చండకరవాల ఖండిత శత్రుఁడగుచు
రాయ లత్యుగ్రుండై రణరంగమందు
లోకభీకర గతినుండఁ దాకలేక —
ఛత్ర మిటదాఁచి, యటవైచి చాపరంబు,
బ్రదికియుండినఁ దినవచ్చు బలుసుహూర
ననుచుఁ బరుగిడునాఁడు, నాయకుఁడొకండు
వేచి, తఱిసూచి, వేసిన వ్రేటుతోడ
శిరములే వ్రక్కలై నేల దొరులకున్నె?
ఈ ముజాహిదు వేర తరింపకున్నె?
తప్పెదప్పెను, విధి యన్యధాతలంచె.
మేన మూనాళ్ల ప్రాణముల్మిగిలెయుండె,
క్రోధ మగ్గులమై బలిఁ గోరుచుండె,
చేయఁదగు యత్నములు వేయి చేసినాఁడు,
సాప మేమిచేసినగాని ఫలములేదు.

ఏడుప్రాకారములలోన నెసఁగు కొట
యిన్ని యత్నంబులను నీసడించు చుండె.
దేశభక్తకచిత్తత ధీరవర్య
లసువుఁ గసవుగఁ జూచుచు నప్రమత్త
బుద్ధిఁ బోరాడ మార్గంబు వుట్టకుండె.
మొగలు సగమాయె, క్రోధంబు మిగిలిపోయె,
బలముతోలఁగెను, చలమింకఁ జెలఁగుచుండె.

ఎట్టకేలకు నొకగోడ మెట్టఁజారె,
నదియె యియా వరణవఁచు వది నెఱుఁగుఁడు.

అంత, మ్లేచ్ఛుఁడు సొచ్చెనే యకట యనుచు,
ముక్కరతురుమ్మఁడీ త్రాగు మ్రుచ్చుకూళ,
సావనికి నెగ్గునేయగాఁ బోవునేమొ,
మొఱకుతురకకు మర్యాద లెఱుఁగరావు,
దేశగౌరవం బేగిన దేహమేల?
లెండు, రండంచు, త్రుటిలోన దండవారు
నిండినాచుట్లు కుతుకాన నుండి, గంత,
ద్రోహి, నీచ ముజాహిదు షాహి తనదు
నేనతోడుత నన్నెట్టులైన ముట్టి
భంగపఱచినఁ జాలు నాపగ నశించు
నన్న చందాన, చలపట్టి, నన్ను ముట్టి
చుట్టునుండిన వాగలఁ గొట్టుచుండె.

ఒక్కవంక నుబన్నంబు, నొక్కవంక
మతవిరోధంబు, క్రోధంబు మఱొకవంక
ముప్పిరిఁగొని తురుమ్మలఁ బ్రోత్సహింపఁ
వ్రాణముల నాసయింక లేదంచుఁ బెనఁగి
మొరకు తురకలు కరకులై పరగి; రిచట
విమత విద్యేషమును, మతావేశ, మాండ్ర
దేశభక్తి పారులకు నుద్రేకమిచ్చె,
నఱకుఁ డింకేల జాలంబు నఱకుఁడనుచు,
నార్చిపైఁ బడుటేగాని యాండ్రులయ్యె!
'శిక్షితులుఁజూడఁ దురకలు; చేత మనము
పట్టి యెఱుఁగము కత్తిని; బవరమునకు
సాహసించుట తగ' దని వైన్యమునకు
వార్తఁబంపఁగ వలె నన్నవారు లేరు.
తురకలన గడ్డిపోచలన్ కరణి నాంధ్రు
లెచి వారలసంఖ్య మేలొచ్చరైరి.
నెక్కురణముల నవలీల నుక్కడఁచి
వారి నోడించుటను గాంచినారు గాన
తురకలన్నను తృణములైతోఁచి; రపుడు.

తెగల దీన్ మవులాదీను దీనటంచు
జేయమహాః జనేయా జేయిజేయటంబు
రోదసీకువారంబెల్ల మ్రోగుచుండె,
ఘోరలీలల జరిగె నాపోరు ఘడియ.
ఒక్కఁడొక్కఁడు పదుగురి లెక్క మ్లేచ్ఛ
భటులఁ జంపుచు దేశీయ భక్తిఁ జూపి,

స్వర్గసామ్రాజ్య మందంగఁ జనిరి విప్రు;
 లంత నీవార్త నెఱిఁగి సాయంబుసేయ
 నరుగుదెంచెను నాంధ్రపైన్యంబుగాంచి,
 ‘ఇంకఁ బ్రాణంబుతోఁ బోవు టెచట యుచు,
 షాహి యొకకొంత చింతించి సాహసమున
 వారువము డిగ్గ నుటికి కుతారమెత్తి
 నన్ను మొత్తంగ, క్రోధంబు మిన్ను ముట్టి,
 కటము లదురంగ, విస్ఫులింగములు చెదర,
 పండ్లు పటపటఁ గొఱకుచు వచ్చుచుండె,
 అంత నట సొచ్చుసిలి ముండు నట్టివాఁడు,
 వృద్ధవిప్రుఁ డొకఁడు నివారింప వాని
 నడుమ చనుదెంచి, “తగదు నీవుదుగుమిట్టి
 పాలఁతితనమేల? విగ్రహంబులను గొట్టఁ
 గండక్రోవున్న నీసాటి దండిమగలఁ
 దలపడగరాదె?” యనుచుండఁ దులువ వాని
 నొక్కదెబ్బను గొట్టి; మఱొక్కసారి
 యా కుతారంబుపైకెత్తి యానికొట్టె,
 నన్ను. ఆగాయమే యిది చిన్న కుఱ్ఱ
 వదనమునఁ గానవచ్చు నేఁ డదియెసుమ్ము.

అవసరంబింతతోఁ దీఱె; నైన బాల
 యవలి వృత్తాంత మొక్కింత యాలకింపు;
 మటుల నన్దొట్ట గా విప్రుఁడలిగి, తనదు
 బలమునంతయు గూర్చియు నిలువలేక,
 బడలి, శ్రమతోడ మోచేలివైనిలేచి,
 ‘ఓరి దుర్మార్గ, తుచ్చుఁడా, యోరిసాపి,
 నేఁడునీవొనర్చిన పని కీడు గుడుప
 కుండఁబోవునే? చూడు, నీయూరు మట్ట
 కుండ ప్రాణంబు బాయుదీవుండు తుచ్చ”
 యనుచు ననువులఁ బాసె నాయనఘండటులె

యాంధ్రులకు నోడి పాటుచు హైన్యవృత్తి
 షాహి యిలు సేరకుండంగఁ జచ్చెఁ ద్రోవ.
 రణములోఁ గాదు, శత్రుకరమునఁ గాదు,
 తనపటకుటీరచుందున, తనదు చుట్ట
 మైన దావూదుచే; నిట్టి యధమ మగణ
 మగ్నమేగ దా చెనటియా సతని కిలను?”

అక్షమా నర్హమా నర్హమాను భళిర
 రాజపుత్రోత్తముల శరీరంబులందు
 గానవగుదెబ్బ మొక్కొక్క గాధఁదెల్పఁ
 జాలునని చాటి గల కఠించుద్ర, పృథ్వి
 భూమిపాలాదు; లామాట పొల్లా నిజమొ
 తెలిసికొన లేదు మార్గమేదియును మనకు
 కవుల వాక్యంబులన్నియు ల్లలన్న
 కల్లరుల నోరుమాయింప గలియులేదు.
 చతురతుర సంయోగ పక్షసాతు
 లేమియడిగిన సాధింప ఋజువులేదు.
 ఐననేమాయె, నిజమెటులగును కల్ల.
 పురుష మూర్తికిఁ దగు నలంకరణ మన్న
 పుట్టముంగాదు స్వర్ణ నిభూ యగాదు.
 బూటకపు సొమ్ములిట్టివి కోటియైన,
 యుద్ధభువిలోన నిజదేశ ముద్ధరింప
 నరులడికొని ప్రాణంబు సరకుసేయ
 కతి భయంకర లీల పోరాడు నపుడు
 వినుతకరవాలమున నైన వ్రేటుచుచ్చ
 కొక్కదానికిఁ జాలవే యద్దిఁగనిన.
 వీరులిలఁగోరు నా యలంకారము లివె
 యంచు లోకంబు లెఱుఁగఁ జాటించినావు
 అంజనీసుత నిన్నెన్న నగునె మాకు.
 ఆంధ్రులకు నెల్ల నావర్మమైతి వీవు.

—తాపీ ధర్మారావుగారు, బి.ప.

‘రూపలత’*

కావ్యములలో రూపకము రమ్యమని భారతలాక్షణి
 కుల మతము. సాహితీసాహితీకి నది పరమావధి. రాజ
 కీయ మంత్ర నిర్వహణమును, నాటకతంత్రనిర్మాణమును
 తుల్యములని యొకానొక కవిరత్నము వచించెను. అనగా

రూపక మెంతరమ్యమో తన్ని ర్మాణచుంత కష్టమనుట.
 రసోన్మీలనపాటవము, పరస్పరభిన్న ములైన పాత్రముల
 స్వభావముల గమనించుట, ఏక కాలమందనేకుల విభి
 న్నప్రకృతులను భావనాపథమున నిలుపు నవధానశక్తి,

* పితాపురమునందలి గృంథకర్తగారగు శ్రీకూచి నరసింహుడు పంతుల గారియొద్ద దొరకును. వెల ౧౪ అణాలు.

సంవిధానచాతుర్యము, మొదలగు గుణములలో నేది కొఱతవడినను నాటకకర్త కృతార్థుఁడు కాఁజాలడు. ఈగుణములెంత సహజములో యంతకన్న నెక్కువ యభ్యుసానుభవలభ్యములు. ఈ విషయము నంతగా గమనింపకపోవుట నేటినాటక కర్తలలో ననేకులకు గల లోపము. ఒకానొక రెడ్డిదొరను దర్శించి యతనివై నాలుగుపద్యములల్ల గలిగెనేని యతఁడు తానిక నాటకరచనకు సమర్థుఁడని భావించును. భావించుట మాత్రమే కాక సత్యముగా నొకనాటకమును రచించి, యందందు నాలుగు పాఠసీసంగీతపుఁ బాటలను దగిలించి యేసభవారిచేతనో యాడించి విడుచును. 'రూపలత' వంటి నాటకము వ్రాయఁగలకత్తి యుండియు నది యిన్నాళ్ళకుఁగాని బయలుపలుపక యణఁచుకొని యుండిన శ్రీకూచి నరసింహము పంతులు గారు నిజముగా నట్టివారికి నూతనబోధ యొసఁగినారన్న నతిశయోక్తి గాదు.

ఇది తొమ్మిదంకములు గలది. పద్ధతియంతయుఁ బ్రాచీనము. నవీనులకు విసుగుఁబుట్టించు ప్రస్తావనను గూడఁ దామే వ్రాయకున్నను దమమిత్రులచేఁ గవి గారు వ్రాయించిరి. అందును నాందీపద్యమున సరిగా పదునెనిమిది పదములు గలవు! అంకములన్నియుఁ బ్రాచీనరీతిని మధ్యవిచ్ఛేదములులేనివి. ముఖ్యకథయును బృహత్కథనుండి కైకొనఁబడినదగుటచే సంవిధానము గాని పాత్రములు గాని నవనాగరకతావాసన యేమాత్రమును లేనివి. నాయకుఁడు, ఉపనాయకుఁడు, ప్రతి నాయకుఁడు, నాయిక, ఉపనాయిక మొదలగు వారందఱును మనమిదివఱకుఁ గథలలో నెఱిగినవారే కాని నవీనులు గారు. ఇట్టి యుపకరణములతో నపూర్వరసభరితమగు నీనాటకము నల్లి, గ్రంథకర్త గారు, ప్రతిభాబలమునకు ప్రాచీన నవీన భేదములు లేవను న్యాయమున కుదాహరణ మిచ్చియున్నారు.

వీరశృంగారరసములు రెండును సమానముగ నీ నాటకమున నిర్వహింపఁబడినవి. శృంగారరసమును నిర్వచించుటలోఁ గవిగారౌచిత్యమునుగాని యాకస్మికతను గాని మఱిచియుండమి యొక విశేషము. ప్రబంధముల యందలి యర్థములేని శృంగారము గాని, నవీనుల యర్థ

ముకాని 'స్వర్ణీయప్రణయము' గాని యిందులేవు. ఇందలి దంపతుల ప్రథమప్రణయమునకును బొమ్మలే యాధారములు. వినను రచనయందలి నవ్యత కల్పనయందలి ప్రాతఃతీకమును మాసివైచినది.

పాత్రములన్నియు ముద్దుగాఁబోషింపఁబడినవి అందును హృదయము నెక్కువలోఁగొనునవి రెండు. పాండ్రకుఁడూ, అతని మిత్రుఁడు ధర్మాచార్యుఁడు. మొదటివాని చరిత్రము 'అబ్బా!' యని యాశ్చర్యపఱుచును. రెండవవాని నడత 'అయ్యో!' యనిపించును. ఈ యిరువురను గమనించిన రావణ విభీషణులు జ్ఞప్తికి వత్తురు. కాని యొకవిశేషము. రావణానియంసు లేని సుగుణములీ పాండ్రకునియెడఁ గలవు. విభీషణునియెడఁ గల దుష్టణము లీ ధర్మాచార్యునియొడ లేవు. రూపలతను గామించి, యామె తన్నువలకక యెన్ని విధముల నిందించినను బదులొక కఠినపుమాటయైన నాడక, తుదకు యుద్ధమునఁ దన్నామె చంపవచ్చినపుడు తానామెను గొట్టఁ జేయాడక శస్త్రాస్త్రముల దిగవిడిచి యామెచేతనే నరణించెను! మఱియు మరణించుటకుఁ బూర్వము తన రాజ్యమందగ్ధ మామెనుఁ జెల్లవలయునని వ్రాసియుంచెను! తన్నువలవని కాంతను వలచుట ప్రിയమును హితమును గాదని తనమిత్రుఁడు ధర్మాచార్యుఁడు మొగమోటలేక యెంత కఠినముగా నెన్నిమాటలు తన్ను నిందించినను అతనిపైఁ గోపపడలేదు సరిగదా, యట్టి యతని నడతయందలి యాగ్ధవమునకై సంతసించి తనరాజ్యవందలి నాలవపాలతనికెఁ జెల్లవలయునని యేర్పఱుచెను!! నాస్తికత్వము, ఇంద్రియముల జయింపలేమి, క్రూరత, మొదలగు దోషము లెన్నియున్నను వై సుగుణములతని జీవితపుటద్దనఁదలి మైలను దుడిచివైచినది. మఱియు నీ సుగుణములే ధర్మాచార్యుని విభీషణుకన్న మేలువానిఁగాఁ జేసినవి. పాండ్రకుని వలన రూపలతచే వరింపఁబడిన పృథ్వీరూపాదుల కపాయము కలుగునని తలఁచి యట్టి యధర్మము నణచుటకై న్యాయబుద్ధిచే భగవంతునిపై భారమువైచి పనిచేయుచుండినవాఁడైనను, విభీషణువలె ధర్మాచార్యుఁడు తిన్నయుప్పును మఱవలేదు. చెప్పఁగలయంబాఁకఁ జెప్పి, తుదకుఁ దనప్రాణములనే యుద్ధమున నతని

కొఱకై సవర్ణించెను! యుద్ధమునకుఁ బోవుటకుము
న్నతఁడు వచించు పద్యములు హృదయద్రావకములు!

“ధర్మపరులకుఁ గష్టముల్ తప్పవనుట
కేనేతా గ్రాణ; మాజన్మమెన్ని కష్ట
ములకులొనైతి! నేటితోముగియు సకల
బాధలేఁ జొరఁబోయెడు భండనమున.

న్యాయమని శివవర్మకు సాయమైతి;
నయభయంబుల బోధయొనర్చి నాఁడ
నవనిపతి; కంతయును వృధాయయ్యెఁగాని,
యిప్పుడనువులుగూడ నర్పింపనుంటి.

ధర్మపథమును దప్పినఁ దప్పనాది
కాదనెడు ధైర్యమున్నది కర్మఫలద!
మంచిదనుకొన్న దే నొనరించినాఁడ,
నెట్టిగతి నాకొనఁగదో యెఱుఁగ నీశ!”

కాని, గ్రంథకర్తగారు పురుషపాత్రములంత చక్క
గా స్త్రీపాత్రముల నిర్మింపరైరి. ముఖ్యపాత్రములగు
రూపలతాకాత్యాయను లిరువురును పేరుకు స్త్రీలేకాని
నిజమైన స్త్రీస్వభావములు వారియెడలేవు. మాటలు,
కేతలు, మనసులు, నన్నియు మగవే. లజ్జయను భావము
వారనుభవించియే యెఱుఁగరు. మఱియు వివాహము
కాకమునుకే, అనఁగాఁ జిన్నతనమందే, వారు నేర్చిన
విద్యలివి: నీతిశాస్త్రము, ప్రకృతిశాస్త్రములు, శిల్ప
సంగీత భరతశాస్త్రములు, వేదాంత శాస్త్రము,
లక్కాశాస్త్రము, కఠితురగారోహణాదికళలు, ధను
శ్చేదము - ఇంకను ఇత్యాదులు! కథప్రాచీనమైనను
పాత్రములన్నియు ననుష్యులేకొవున నింతచదువుల
మోతమోరము నమానుషశక్తి రూతలతాకాత్యాయను
లకు లేదు. వారును నేదో శాపవశమున జనియించినయే
సరస్వతులాయని యేమూలమైన గ్రంథకర్తగారిక
మాట యితికించి యుండిరేని యీతొందరయుండి
యుండదు. ఇట్లే పొండ్రకుని ‘దున్నపోతువలె స్థూల
శరీరుని’గాఁ దయారుచేసిన గ్రంథకర్తగారి యుద్దేశ

మేమో యెఱుఁగను. ‘ఆకారసదృశప్రజ్ఞ’ యనున్యాయము
సార్వత్రికము గాదుగదా!

ఈనాటకపు రామణీయకమునకు ముఖ్యకాణము
సల్లాపములయందలి సహజమాధురి. శైలి కఠినమును
గాదు; పేలవమును గాదు. భావములన్నియు నవ్య
ములు. హృదయరంజకములు. అందందు నృదువైన
హాస్యరసమును హృదయము నాకర్షించును. పద్యములు
సర్వసుందరములు. తొడకులులేనివి. వ్యర్థపదములు
దుర్లభములు. చవిచూడుఁడు.

“ఆ. చదువు చదువులాకటి; చరితంబులాక్కటి;
దుస్తులాకటి; తొడఁగుతొడవు లొకటి
యునికి యొకటి; పడిన యుపదేశమొక్కటి
మనసుమాత్రమెట్లు మాటుపడను?”

“ఉ. ఈ విపరీతసంగరము నెయ్యెడఁజూడ
ము; వ్యాఘ్రసంహతి
గోవులుసాచ్చి ప్రాణములు గ్రోలుచు
నున్నవి; లేతలేత కై
దీవలనుండి పూల్వడక తీక్షణశరార్చులు;
వచ్చిక్రమేడుక
గావఁగరాఁరె! సిగ్గుగుచు గాంతలు
వీరుఁ జంపుటయ్యెనో!”

తక్కిన వృత్తిములకంటె తేటగీతిని గ్రంథకర్తగారు
చాలముద్దుగా వ్రాయఁగలరని తోచెడిని. మొత్తమువై
ప్రస్తావన వ్రాసిన శ్రీపానుగంటి లక్ష్మీరసింహ రావు,
గారు

“కంజనరందచంజులా లాపము, లాలితనీతీయుత
ము, నవ్యగాధాపటిమాఙ్గి రామము”

అని యీనాటకమును గూర్చి వ్రాయుట స్నేహార్థమగు
నతిశయోక్తిగాదనియు సర్వపథముల సత్యమనియు
ధారాళముగా వచింపవచ్చును.

—(రా. అ.)

లవకావ్యము

ప్రథమ లవము

క. అనుదినమగన్త్యు, బడబా
 గ్నిని, శమినిం, గుంభకర్ణు • ని, వృకోదరునికొ
 గొనియాడు మండేదను నా
 తినెడు పదార్థములుపరిణ • తింగనుపొంబెకొ.

ఉ. పాపవిచారుఁ డిల్వలుఁడు
 బ్రాహ్మణులకొ భుజియింపఁబిల్చి, వా
 తాపినిగోసి పెట్టి యటఁ
 దమ్ముఁడ! రమ్మని చీర, వాఁడు నా
 బాపల పొట్ట ప్రయ్యలుగ
 బైటికివచ్చు; నగస్తి, వానినికొ
 సాపడిత్రేఁచె; నాతపసి
 బాఠరవహ్నిమహాత్వ మెట్టిదో!

క. జడనిధినంతయు నీవొక
 పుడిసిటఁగొనిత్రావఁ, బడిసె • ముంబట్టకయే
 కడ తేఱఁ గలశబా! యట
 బడబానల గుటికయునికిఁబడెఁగాఁబోలుకొ.

క. అత్యంబుపానమనుచిత
 కృత్యంబనివైద్యకమున • నెఱుఁగమె? కుంభా
 పత్యమవగు నీకడ్డిని
 రత్యయ కారణమ యైన • నగుఁగాక! ఋషీ!

ఉ. వింజము నాఁక వెట్టుటకు
 వెల్చిననీవల దక్షిణమ్మునం
 దుం జిరముంటయకాడు; సరి
 తూఁగఁగఁజాలక యుత్తరమ్మువై
 కింజెడలేవ, భూమితల
 క్రిందులుగాఁదొడఁగకొ దివొకనుల్
 నెంజెలికుయ్యివెట్టుకొన;
 నీ పడికట్టుగఁ బెట్టికొంటు కీ
 యంజనె నీకమండులు; వ
 టన్న సముద్రము నాచమింప నీ
 కంజకయున్నె? యేమివెఱఁ
 గందమునీయెడఁ? గుంభసంభవా!

సీ. తనవైభవ మ్మవం • ధ్యమ్ముగా నెవఁడు లో
 పాముద్రఁబత్ని గాఁ • త్రేముడించె
 దనగౌరవంబు సా • ర్థకముగా నెవ్వఁడు
 వింధ్యాద్రిగర్వంబు • వీటిఁబుచ్చె
 దనమహాత్వము ప్రసి • ధ్ధంబుగా నెవఁడు వా
 తాపిని దిని బాజ్జఁ • దడవి త్రేఁచె
 దనజన్మమభివర్ణి • తమ్ముగా నెవ్వఁ డం
 భో రాశియిట్టింకఁ • బుడిసిలించె

గీ. నెవ్వఁడుదయింపఁగలుషము • లెల్లఁబాసి
 యంబువులు సర్వలోకహి • తంబునేయు
 నట్టివాని నగస్త్య మ • హా మునీంద్రఁ
 బ్రస్తుతింపుదు రాహార • పరిణతికయి.

ద్వితీయ లవము.

క. ఎడనెడనదీ సహస్రముఁ
 గుడుచుటచే నంబునిధికిఁ • గూడిన బాడ్యం
 బడఁగింపనెవ్వఁడోపును?
 బడబానల రసమెయొంటఁ • బట్టకయున్నకొ.

క. చెడఁద్రాగి, కడుపువొంగఁగఁ
 గడలద్రువఁగ మూల్గుచున్న • కడలికి నెవఁడో
 గడుసరివైద్యుఁడొసంగిన
 బడబానల మాత్ర యెంత • పనిఁజేసెనురా!

ఉ. దప్పికయైన నామయము
 దగ్గనటంచు నజీర్ణ రోగికిం
 జెప్పదురార్య వైద్యు; లది
 సిద్ధమె; నూతనవైద్యుఁడెవ్వఁడో
 యప్పటికిచ్చిట్టి బడ
 బానలమాత్రనిజ ప్రమాణముం
 దప్పెనొకొక యూరకవి
 దాహముగల్గునె వానికక్కటా!

గీ. అమృతమును దీసికొనివచ్చి • సంతమాత్ర
 నాకృత్యనేయులుఁదీర్పలే • రన్నరుజలఁ;
 గడలిఁదడవుగ నలయించు • కడుపోటు
 మానునేబడబానల • మాత్రఁగాక ?

గీ. జడనిధిసముద్రమైనను ♦ గడుపుపొంగు
మానమిని బడబానల ♦ మాత్రనొసంగి
రక్వినీదేవతలు; దాని ♦ సౌర్యచనిరి
చెడుగుపౌరాణికు; లింకేమి ♦ చెప్పకొందు!

క. ఉర్వీసురులు భుజించిన
తిర్వాతంబ్రతిదినమ్మ ♦ దాత్పర్యముతో
సౌర్యముదలంచి యభిమత
నిర్వాహముఁ గాంచుచుండ ♦ నిజభౌవమునకె.

తృ తీ య ల వ ము

క. విమతప్రణాశినిబృథా
కుమారగాండీవచాప ♦ గోపిత్రి, రఘూ
త్తమహృదయ ప్రియదర్శిని
శమిదలంచిన యేనిఁగలువ ♦ సమితిశమించుకె.

చ. క్షుచుఁదగి పాదమాత్రపరి
కల్పిత భోజనమై స్వకీయ గ
గ్భముఁగలట్టి వహ్నికప
రాధముఁజేయకయున్కిఁ బెక్కు వ
గ్నములు నుఖింబుగా బ్రదుకు -
జమ్మివిగమ్ముకరమ్మజీర్ణి లా
కమునకు మార్గదర్శకము
గాదొకొ తారెఱుఁగంక నేర్చినకె.

క. నియతాహార విహారుల
రయి, శములయి, యగ్ని ♦ రక్షణాసక్తులరై
మెయికోనుఁ డయ్యామీకును
నయుతా రుర్దాయలక్ష్మీ ♦ యగు శమికిబలెకె.

క. శ్రీరామునికింబ్రియముం
గూరిచి, యర్జునునిధనువుఁ ♦ గొనిడాఁచె.
శమీభూరుహము; దానినెవడో
నేకకయయుతా మువనియె ♦ నెఱవాదికలెకె.

ఆ. బ్రతికియున్నయేని ♦ భద్రముల్ గనవచ్చు
ననుటనిజము; జమ్మి ♦ యయుతజీవి
యగుటచేతనే గ ♦ దా? రామకృష్ణుల
చెలువుఁగాంచి, మేలు ♦ నేయఁగలిగె?

గీ. జమ్మికఱ్ఱను నరణిగా ♦ సంతరింప
నగ్నిపడుఁ; గానఁదద్గర్భ ♦ మందువహ్ని

డాఁగెననికధవుట్టె బా ♦ డబులు దాన
నభినుతింతురు జరణార్థ ♦ లగుచుశమిని.

చతుర్థలవము

చ. తినునొకనాఁడు పుట్లకొలఁ
దిం; బడి నిద్దుర వోయెనేని యా
ఱునెలలు నిద్రయే, యొడలె
ఱుంకఁడు యత్తటి నిండు లంటు కొ
న్నను వెడకుంభకర్ణుఁడు, ది
నంబును విప్రులువానినెంకె; భో
జన శయనములేకద ప్ర
శస్యము లెప్పుడు బ్రాహ్మణాళికిఁ.

ఉ. నిద్రపుభక్తి సాంబళివు
నిం గుఱియించి తపించి నిర్దయకె
నిద్దురగా వరించితివి
నీకదిమంచికె యయ్యె నొక్కలా
గద్దిర! నీదుతిండికి స
హాయము నిద్రయె తక్కువైనవోఁ
దద్ద యజీర్ణబాధను వ్య
ధంబడియుండువు కుంభకర్ణుఁడా!

క. ఆహార నిద్రలకు ని
న్నాహాయనుచున్నవార ♦ మంతియ;
యుష్మ న్మాహాత్మ్యముఁగని యస్మ
ద్వ్యాహారముగాదు రావ ♦ ణాసుర సహజా.

ఉ. కుంభభవుం డగస్త్యముని
కుంజరుఁ; డీవును గుంభకర్ణ సం
జ్ఞం భరియింతు లిర్వురు న
ఖండులె భోజన పానవేళ; నం
చుం భవదీయ తౌల్యమును
జూచినుతించుటలేదు; మాదు వా
గ్గుంభము నీదుఘస్మరత
కుకె వలగొన్నది రావణానుజా!

గీ. మంచియో, చెడ్డయో, యసా ♦ మాన్యమైన
గుణమె గణనీయ మయ్యెడుఁ; ♦ గుంభకర్ణ
తిండిపోతు తనంబె ను ♦ తింపబడెడి
నింతకంటెను విపరీత ♦ మేమిగలదు?

పంచమలవము

ఉ. అన్నములో విషమ్మిడిన
 నారయవైతివి; దానికేమివో
 తిన్న పుడేనియుం దెలియ
 జేరుచి? లాగ్గడితిండికాండ! నీ
 పున్నముచే నెటోయరిగి
 పోయెను గాకదియెట్టి గండ మాఁ
 కొన్న పుడేమి వెట్టినను
 గుట్కునమ్రుంగెదవే? వృకోదరా?

మ. జడి యేతెంచుచున్న యల్ల ఘన గ
 ఠ్ఠారావముల్ మీఱువోఁ
 బిడుగుల్ రాలెడువేళ నీవు నరుతో
 భీతిల్లకింటింటికికొ
 బడి బితుం బడుగంగఁ జొచ్చితివి నీ
 ప్రారంభమున్నవ్వరే?
 గడుసుంబోకడలేదుగాక కడుపే
 కైలాసమా భీముఁడా!

ఉ. అర్థిని జోలిగట్టుకొని
 యన్నయుఁ దమ్ములుదెచ్చి నన్నవం
 దర్థము భీమనేనునక
 యయ్యెఁడుబాపము! ధర్మపుత్రుఁడుం
 బార్థుఁడు నక్కవల్ కడమ
 భాగము నెటులా తిందు; రింతగా
 వ్యర్థుఁడిఁ కాలుబిడ్డలకు
 నన్నముఁబెట్ట గలఁలాఁడె వచ్చినకొ?

క. కడుపునకుఁ బాలునన్నము
 గడియించుకొనంగఁజేతఁ • గాని బడుగ వా
 ఱడికొఱకుఁ గాక రాక్షసి
 హిడింబఁ బెండ్లాడి కూడు • నిడుదె? వడముడే!

చ. కొడుకులకన్న నెక్కుడుగఁ
 గూరిమితోఁ బెదతండ్రిపెంచు న
 ప్పడు కడుఁ బాండు నందనులు
 పొందిక కల్గినయట్టి వారలే
 చెడికడ కేకచక్ర పురిఁ
 జేరుచు మాధుకరంబు నెత్తువో

వడముడితిండి వీధిబడె

వారును వీరును గేలిసేయఁగకొ.
 గీ. తిండి వలపంతకంతకు • మెండుగాఁగఁ
 బరులువండినవో ససి • పడమఁజేసి
 రాచపుట్టువ ననెడు సుం • కోచమువిడి
 వంట సేయంగ నేరిచి • కొంటె? భీమ!

ఉ. తోచకపెద్దతండ్రి నుతు
 తోఁగలకొంచిన దాది తిండికికొ
 వాఁచినవాఁడ వీవు బతు
 వాతబడంజను విప్రబాలకుం
 గాచెద నంచుసిద్ధపడి
 గంపెడు కూడును మెక్కి గట్టునం
 ద్రేఁచిననాఁటి నీతెఱఁగు
 దెల్పెడుసర్వము వాయునందనా!

ఉ. కొండిక నాఁడు తల్లియగు
 గొంతమ యడ్డమునుండి పడ్డవోఁ
 గొండయుఁ బిండియయ్యెనని
 కొండొక పండితుఁ డాడి నట్లుగాఁ
 బిండ బలంబునం గలఁడు
 భీముఁడు, దానికిఁ దగ్గయట్లుగాఁ
 దిండియుమెండు, గాన విను
 తింతురు నిత్యము వాని బ్రాహ్మణుల్.

షష్ఠలవము

ఉ. కావనకైచ్చికమ్ముగ ను
 గంధి రసాయన మైదో యాతో మో
 తాదులు వుచ్చుకొంటను, బ
 దంపడి యేరికొ చేసినట్టి హిం
 గ్వాదిక చూర్ణ మన్న మున
 యందతిమాత్రము జేసికొంటఁ నా
 మీఁదభయమ్మునం, దెలియ
 మీఁ హితమంచు నపశ్యభేవ జం
 బాద్యతిఁగొంటఁ గృష్ణకవి
 కయ్యెనజీర్ణము వెక్కుతప్పలకొ.

ఉ. ఆరయకట్టె తెచ్చికొని
 నట్టి యజీర్ణము మాన్పికోగఁ బొ
 ర్పూరికి నేగి కృష్ణకవి
 యున్నెడనక్కట! యాతఁడెంతయుం
 గూరుచు బిడ్డలందుఁ గడ
 గొట్టు, లవుండొక విద్వేషేనియుకొ
 నేరనివాఁడు "దౌలకుఁ జ
 నెంగనరా" డని వార్తవచ్చుడుకొ.

చ. తనదు నజీర్ణి హేతువున
 దగ్గఱనుండమి సంభవించెఁ; గా
 వున లవుడెట్లు దూరమయి
 పోయెనటంచు విచార సాగర
 మ్మునఁబడి, రామ కృష్ణకవి
 పుంగవుఁ డంతట నాప్తకోటి పం
 వున మురమళ్ల చెంతఁగల
 పోలవరమ్మున కేగి, యచ్చట=.

సీ. గంగాఫలమ్ముఁ జె • న్నంగి మున్నగువాని
 నాఁటించి కొబ్బరి • తోఁటఁబెంచె
 బంగానపల్లి గో • వా యనంగఁ బ్రకస్త
 ములనంటు మామిళ్లఁ • బ్రోదిచేసెఁ
 దిరుపతివేంకటే • శ్వరులదేవీ భాగ
 వతమునందొక్క ప • ర్వంబుఁగూర్చె
 మధునపంతులవంశ • వణి సత్యనారాయ
 ణాదులకార్య వై • ద్యంబుఁగఱపె

గీ. గణుతి కెక్కిన పండేతా • గ్రణులను గవి
 పుంగవులను నాశోగ్యము • వొందఁజేసి

తాతతండులకన్న వి • ఖ్యాతిఁగాంచె
 రమ్యగుణపూర్తి యాకుండి • గామమూర్తి.

క. ఆకర్ణనీయగుణుఁ డ
 య్యాకుండ్యస్వయుని కరుణ • నాశోగ్య క్రిఁ
 జేకొనుచు మానసవ్యధఁ
 బోకడపెట్టుకొను తెరువు • పుట్టకయునికెకొ.

సీ. కముఁజుపిట్టయుఁబోలెఁ • గదిరి మనోహర
 మ్ముగ నెలుంగించెడు • ముద్దుపట్టి
 తాతయాలాగు పో • దము రమ్మనుచుఁ బిల్వఁ
 జేతులందిచ్చెడు • చిన్నిపాప
 చల్లారునందాఁక • నైప "కాఁఆ" యని
 సొంటియుక్కెఱిదిను • చంటిబిడ్డ
 తల్లిపాలుకుఁడెచ్చు • ద్రావ నైగణదాను
 గొన్నపాలును గ్రోలు • కొడుకుఁగుఱ్ఱ

గీ. చక్కనగువాఁడు పచ్చని • చాయవాఁడు
 మెత్తనగువాఁడు నిడుపాఁటి • మేనివాఁడు
 వాలుకన్నలు గలిగిన • వాఁడు లవ కు
 మారుఁడూరక పోవు నే • పేరులేక.

క. అని వగచి యజీర్ణోద్యా
 పన మను లవ కావ్యమును బ్ర • పంచంబగ్గిం
 చిన లవ కుమారు పేరుగ
 నొసరిచియూఱట వహించెఁనొక్కవిధముగకొ.

ఇది శ్రీపీఠికాపుర సంస్థాన విద్వత్కవులగు
 రామకృష్ణులచే రచింపఁబడిన లవకావ్యము.

నాల్గవ ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ

బారువ - గంజాంజిల్లా

౧౯౧౭ సం॥ మే నె ౨ గీ-వ తేదీనాడు మధ్యా
 హ్నము రయిలు మీద ఈసభకు అగ్రాసనాధిపతులగు
 భూపతిరాజు వేంకట పతిరాజు గారును, వివిధజిల్లాల
 నుండి ౨౦౦ మంది ప్రతినిధులును విచ్చేసిరి.
 వారిని బహుకరించుటకు ఏ. పి. పాశ్రో గారును విచ్చి
 క సేవకులును సన్మాన సంఘకార్య దర్శులును లైలు

ప్రేషనుకడకుపోయి, ఉపాహార వి. దులతో సేదదేర్చి,
 బారువకు తోడ్కొనివచ్చిరి. గ్రామస్థులును సన్మాన
 సంఘమువారును ఈమహాసభకు ఎదురువచ్చి తూర్వ
 రావములు చెలంగ, కర్పూరహారతులివ్వటిల్ల, వ్యగ్రో
 త్సాహ పూరితిములగు వందేమాతిరాది ధ్వనులతో
 జాతీయగీతములు చెలరేగ, తిండోపసంఘములుగ జనులు

వెంటరాగ, బసలకు జేర్చిరి. ౬-వలేదీ ప్రాతఃకాలమున ప్రతినిధులందరును మహేంద్ర తనయ నదియందు స్నానము జేసి, బాజాభజంత్రీలతో గ్రామమంతయు నూరేగి సభామంటపమును జేరిరి. బోర్డు పాఠశాలభవనమునకు ముందున్న విశాలమగు ఖాళీస్థలమునందు, వెయ్యిమంది జనమునకు సరిపోవు గొప్ప మంటపమును నిర్మించిరి. సభామంటపమంతయు పచ్చని తోరణముల తోడను, కదళీ స్తంభములతోడను అలంకరింపబడి కన్నులపండువగ నుండెను. మద్రాసు, నెల్లూరు, గుంటూరు, కృష్ణా, గోదావరి, విశాఖపట్టణము, గంజాము మున్నగు జిల్లాల నుండి ౩౦౦ మంది ప్రతినిధులును ౨౦౦ మంది శ్రేక్షకులును విచ్చేసిరి. సభనలంకరించిన ప్రముఖులలో ౧౦౦౦ దరి నామములు:-బుట్టా శేషగిరిరావుగారు, రావుసాహేబు గిడుగు రామమూర్తిగారు, వెలిదండ శ్రీనివాసరావు గారు, జగన్నాథపాడిఖండంగారు, సెట్టి లక్ష్మీ నరసింహంగారు, బులుసు రామజోగారావుగారు, అయ్యగారి రామచంద్రరావుగారు, మల్లాది కృష్ణమూర్తి గారు, వి. గోపాలరావుగారు, నూరివేంకట నరసింహంగారు, కుప్పా శ్రీరామశర్మగారు, బిక్కని వేంకట రత్నంగారు.

ప్రథమమున సోంభోట్ల వెంకయ్యగారు సంస్కృతమున ప్రార్థనను సల్పిరి. పిమ్మట పుల్వల నారాయణమూర్తి గారును కొందరు బాలురును భారతమాతను గూర్చియు ఆంధ్రమాతను గూర్చియు జాతీయగీతములను బాడిరి. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులకు అన్నోప పరశురామ దాసుపాత్రోగారు ప్రతినిధుల నాహ్వానము జేయుచు ఈక్రింది యుపన్యాసమును జదివిరి:-

ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుల యుపన్యాసము
 ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభయొక్క చతుర్థసమావేశ సందర్భమున గంజాంమండలము పక్షమున బారువగ్రామమునందు మీకందరకు నాహ్వాదయపూర్వక స్వాగతిము నిచ్చుటకై నాకవకాశము కలిగినందుకెంతయు ఆనందమగుచున్నది. ఈమందు వేసవికాలములో తీవ్రనిదాఘతాపమునకోర్చి కడు దూరమునుండి మిక్కిలి ప్రయాణములతో బ్రయాణము

చేసి మాయాహ్వానమును గౌరవించి ఇచ్చటికి దయ చేసిన తమ కెల్లరకు తగిన సౌకర్యములను కలుగజేయ లేనందులకు మిక్కిలి చింతించుచు లోపములను మన్నింప వేడుచున్నాను.

కృష్ణ వేణీతీరమునందుద్భవించి, గౌతమీ - ఉత్తర వెనాకినీ తీరములందు ముద్దు ముచ్చటలను జరిపిన ఈ ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల సభను నాలవ యేట ఊసరక్షేత్రమున కాహ్వానించితిమని యనుకొనకుండురు గాక. ఈమండలము ఆంధ్రదేశము యొక్క ఉత్తర సరిహద్దును కలిగియుండుట మంత్రమే గాక తామిప్పుడు సమావేశమయిన యీ బారువగ్రామము, చరిత్రనుబట్టిమాడగా, సుప్రసిద్ధమయినదని మీకందరకు తెలియ జేయుటకు మిక్కిలి సంతసించు చున్నాను. ఈ గ్రామమునకు దక్షిణమున ప్రవహించుచున్న “మహేంద్రతనయ” యను పేర్లనొప్పు పుణ్యనది యిచ్చటికి ౨౦ మైళ్ళదూరమున పశ్చిమము గానున్న మహేంద్రగిరినుండి యుద్భవిల్లి తన పవిత్రోదకముచే చుట్టుపట్ల భూములను ఫలవంతముగను పవిత్రముగను నొనర్చుచు యీ గ్రామమున సాగరసంగమమగుటచే పుణ్యదినములయందు వేలకొలది జనుల నాకర్షించుచున్నది. పంచపాండవులు ఆరణ్యవాసము చేసినప్పుడు ఈ మహేంద్రగిరియందు కొంతకాలము గడపినట్లు ప్రసిద్ధికలదు. వారొకానొక నైమిత్తిక పుదివసమున భోక్తలకు మాంసమిడుటకై మహేంద్రగిరినుండి, వన్యమృగమునుకొని ఒక కపిలగోవును వేటాడిరి ఆ కపిలగోవు పడినచోటు యిప్పటికిని “కపిలగుడ్డి” యను నామముతో ఈ గ్రామము నంటియున్నది. దీనిచేరువనే స్మశానముగలదు. ఇచ్చట శ్రేతి సంస్కారమయిన మృతిక శేబరముల శల్యములు బూడిద, మహేంద్రనదిలో గలుపుటచే నాశల్యములు సగము కలగను, సగము శల్యముగను యేర్పడునట్లు కనుబడుచున్నవి. కపిలగోవును సంహరించిన పాపనివారణార్థమైపాండవులు యజ్ఞమునొక దానినిసల్పి, జనార్దనస్వామిని కోటిలింగేశ్వరస్వామిని, ప్రతిష్ఠ జేసి, బ్రాహ్మణులకు నువర్ణదానముజేసినట్లు వాడుకగలదు. యజ్ఞము జరుపబడినట్లము శ్రీజనార్దనస్వామి వారి యాలయమునకు పశ్చిమమున “యజ్ఞంబట్టి” యను నామముతో యిప్పటి

కిని వాడబడుచున్నది. పాండవులు భూరిసువర్ణదక్షణ లాసంగిరని జనులనమ్ముటకు నిదర్శనముగా నిప్పటికిని వర్ణకాలమున వీనులలో “సువర్ణవంగపరకలు,” “నంది పాకలు” దొరకుచున్నవి. నేడవి గ్రంథాలయ ప్రదర్శనమున కొసగబడివి. మరియు ఈ ప్రాంతమున పరశురాముడు ఉద్యానవనమువేసి తపస్సుచేసినట్లు ప్రతీతిగల ‘ఉద్దాన’ మను గ్రామము ఈశాన్యములగా సముద్రప్రాంతమున నారికేళ, కదళి, పనసాది ఫలవృక్షములతోడను-పోకచెట్లు, తిరులపాకుల తీగలు గల తోటలతోడను ఆలరారుచు, రెండవ కొనసీమయోయాన్నట్లు నేత్రోత్సవముగ విరాజిల్లుచున్నది.

మహాజనులారా! మనదేశ మిప్పు డనుభవించుచున్న సర్వావస్థలకు మూలకారణము ప్రజలయందుగల యజ్ఞానమేయని కీర్తి శేషులయిన దేశభక్త గోపాలకృష్ణ గోఖలే మహాశయుడు బాగుగా గ్రహించి ప్రజలలో నిర్బంధించిన ప్రారంభ విద్యాపద్ధతిని నెలకొల్ప

దలచి మహాప్రయత్నము చేసియుండెను. ఆయన యుద్దేశ్యము నెవ్వెచ్చుటకు గ్రంథాలయము లెంతయు సాధనములు. ప్రస్తుతము విద్యావ్యాప్తికి పాఠశాలలే సాధనములుగానున్నవి. అందు హెచ్చుతీతము లేచ్చుకొనినగాని కొలది గ్రంథములనయినను చదువుకొనుటకు వీలులేదు. గ్రంథాలయములన్ననో - అవి సాధారణముగా స్వజనులును ఉచితముగ చదువుకొనుట కవకాశమిచ్చుటచే బీదసాదలగు సామాన్య ప్రజలెల్లరును వ్రుప్రయాసలు లేక అనేక గ్రంథములను పఠించి విశేష జ్ఞానము సంపాదించుటకు వీలును కలిగించును. ఈ విషయమును మనవారు బాగుగా గ్రహించినచో ప్రతి గ్రామమునందును గ్రంథాలయమును స్థాపించి జ్ఞానమును ప్రజలలో వ్యాపింపచేయుటకు తప్పక ప్రయత్నింతురు. ప్రస్తుతమున ఆంధ్రదేశమునగల పాఠశాల లెంత యుపయోగకరములుగా నుండగలవో ఈ క్రింద పట్టికవలన తెలియనగును.

జిల్లా	విస్తీర్ణము	జనసంఖ్య	పాఠశాలలు	గ్రామములు
౧	౨	౩	౪	౫
	చ. మైళ్లు.			
౧ గంటాము	౮,౩౮౦	౨౨,౨౧,౨౯౨	౧,౮౬౭	౬,౨౧౦
౨ విశాఖపట్నము	౧౭,౨౨౧	౩౧,౮౯,౮౨౧	౧,౭౧౯	౧౨,౬౮౦
౩ గోదావరి	౬,౨౨౧	౧౬,౫౨,౮౫౯	౧,౩౯౬	౧,౯౩౫
౪ కృష్ణా	౫,౯౦౭	౧౯,౯౭,౫౩౫	౨,౪౧౦	౧,౭౧౫
౫ కుంటూరు	౫,౭౩౫	౧౬,౯౭,౫౫౧	౨,౨౦౨	౯౪౫
౬ నెల్లూరు	౭,౯౭౩	౧౩,౨౮,౧౫౨	౧,౩౯౯	౧,౬౦౨
౭ చిత్తూరు	౫,౬౭౬	౧౨,౩౮,౭౪౨	౮౬౪	౨,౪౪౭
౮ కడప	౫,౮౯౨	౮,౯౩,౯౯౮	౧,౧౭౮	౮౮౨
౯ కర్నూలు	౬,౫౮౦	౯,౩౫,౧౯౯	౧,౦౮౭	౮౦౯
౧౦ ఆనంతపురము	౬,౭౧౮	౯,౬౩,౨౨౩	౯౫౬	౮౪౬
౧౧ బళ్లారి	౫,౭౧౪	౯,౬౯,౪౩౬	౮౯౩	౯౩౧

దేశమునందు జ్ఞానచుభివృద్ధియయిన కొలదిని దేశజనులు విశేషనాగరికతను బొందుట సహజము. పూర్వము “గ్రీకు” “రోము” రాష్ట్రముల నాగరికతను ఆచ్చటి గ్రంథాలయములే ముఖ్యసాధనములై యుం

డెను. జపాను, జర్మనీ, ఆమెరికా రాష్ట్రములయందు గ్రంథాలయవ్యాప్తి అపరిమితము. మన దేశమునందును ఎరోడా సంస్థానమున గ్రంథాలయవ్యాప్తికయి జేయుచున్నపని అత్యద్భుతము. అచ్చట నొక కేంద్ర గ్రంథ

లయముగలదు. అందు సుమారు అరువదివేల గ్రంథములు గలవు. ఈ కేంద్ర గ్రంథాలయము నాథారము కేసికొని ఆ సంస్థానమునందంటును అనేకవందల గ్రంథాలయములు స్థాపించబడెను. అటువలెనే మన ఆంధ్రదేశమున కుత్తును ఒక కేంద్ర గ్రంథాలయమునుండటం యవసరము. ఇట్లు గ్రంథాలయములవలన సామాన్య ప్రజలలో విద్యావ్యాప్తియు నాగరికతయు గలుగుటయే కాక - ప్రతికాపతనమువలన ప్రాచీనమును, పూర్వకవి ప్రణీత గ్రంథపతనమువలన వారియున్నత భావనాగ్రహణమును, అన్యదేశ చారిత్రపతనమువలన మనోవికాసమును, తప్పక కలుగును. ధనికులును, పట్టణ వాస్తవ్యులును అగు కొందరికిని ప్రస్తుతమున్న పాఠశాలలవలన ఒకవేళ సాధ్యమైనను, అజ్ఞానాంధకారమున మునిగియున్న విశేషమందిగల బీద సాదలగు సామాన్య ప్రజకివి సాధ్యముకావు. వారికి ఉచిత గ్రంథాలయము లవసరములు. బరోడాయందు వలె ఈ గ్రంథాలయములయందు బాలశాఖలు, క్రీడాశాఖలు, ప్రదర్శనశాఖలు మొదలగునవి కూడ నుంచుట అగత్యము.

నిరుడు ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమువారు ప్రచురించిన నివేదన ననుసరించిచూడగా ఆంధ్రదేశమున ౨౦౯ గ్రంథాలయములు గలవనియు అందు ౭౯ గ్రంథాలయములు నామమాత్రములై యున్నవనియు తెలియుచున్నది. ఇట్టి నామమాత్రములైన గ్రంథాలయము లింక నన్నియోయున్నవని నాకు తోచుచుచున్నది. మన గ్రంథాలయ సంఘమువారు మాసవేతనముపై నొక సంచారకార్యదర్శిని ఏర్పరచి, ఆయిన సంవత్సరమున కొకతూరియయినను అన్ని గ్రంథాలయములను వీక్షించి వాటివాటికి దగిన సలహాలనిచ్చి మంచి స్థితిలోనుంచుటకు ఏర్పాటు చేయుటమేలు. ఏయే గ్రంథాలయములయందు ఏయే గ్రంథములుకలవో తెలుసుకొనుటయు యవసరము. మఱియు ఆంధ్రభాషయందు గల గ్రంథనామము లన్నిటిని ర్చి వాటిని వివిధ తరగతులుగ నిభజించి విశేషాంశములతో నొక పట్టికను తయారుచేసి గ్రంథరూపమున ప్రచురించుట మిక్కిలి యవసరము. ఈ పనిని ఈ నుండలములోని శ్రీ బ్రహ్మ

పురాంధ్ర భాషాభివృద్ధి సమాజ సభ్యులలో నొకరగు శ్రీ వెలిదండ శ్రీనివాసరావుగారు కొంతవరకు నిర్వహించినట్లును, దానిని ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘ సహాయ కార్యదర్శులగు శ్రీ పురాణం నూరిశాస్త్రిలవారు పూర్తిచేయ నిశ్చయించినట్లును నుటకు చాలా సంతోషముగనున్నది. మహాజనులారా! మీ విలువయైన కాలమును నేనిక తీసికొనను. మీ రందరు దయచేసి మాయాహ్వనము నంగీకరించి యిచ్చుట సమావేశమయినందులకు పునరభివందనము లర్పించుచు యింతటితో విరమించుచున్నాను.

పిమ్మట గౌరవనీయులగు భూపతి గాజు వేంకటపతిరాజుగారిని సభాధిపత్యమునకు ఉపపాదించుచు రావుసాహేబు గిడుగు రామమూర్తి శంతులుగారు, రాజుగారిని కొనియాడుచు నుపన్యసించిరి. ఈ తీర్మానమును ఊటుకూరి గోపాలరావు, అయ్యగారి రామచంద్రరావుగార్లు బలపరచిరి. అంతట వేంకటపతిరాజుగారు కర్పూర మాలాలంకృతులై అగ్రాసనాధిపత్యమును వహించి ఈ యుపన్యాసము నిచ్చిరి:—

అధ్యక్షుల ఉపన్యాసము

విద్యజ్ఞున శోభితమైన యీ మహాసభయందు నేనధ్యక్షత్వము వహింప నంగీకరించుటకు కారణము దేశ సేవాపరాయణత్వము తప్ప వేరొండు కాదు.

“మనమునకు ప్రియంబును, హితమును, బధ్యము, దధ్యమును, నమోఘము, మధురంబును, బరిమితమును నగు పలుకొనరగఁ బలుకునది ధర్మయుతముగ సభలన్.”

అను భారతనీతి ననుసరించి ప్రసంగించు సామర్థ్యము లేకున్న సుమాతృభాషాభిమానంబుచే నా సెర్వుకొలందిని ఉచితంబులని తోచిన విషయంబులు కొన్ని మనవి చేయసంసిద్ధుడ నైతిఁగాన ఆదరభావముతో తా మవి ఆకర్ణింప సార్థిం చెద.

అసలీ కాలమునుండి ఆంధ్రదేశాభివృద్ధికోఱకు పలువురు మహానుభావులు పలువిధముల పాటుపడుచున్నారు. సామాన్య జనులకు జ్ఞానము సమకూర్చుట, రాజ్యాంగ వ్యవహారములలో వలయు మార్పులు దేశ

క్షేమమునకై ప్రభుత్వము వారామోదించు నట్లునరించుట, ఆర్థిక విషయములలో తగిన యేర్పాట్లు కావించి పారిశ్రామికాభివృద్ధిచే గోళస్థులకు ధనవంతులుగ చేయుట, వైద్య సాహసాది సుజాతిశయముతో దేహపరిశ్రమవలన ప్రజలను బలవంతులుగ నొనర్చుట, ఆవసరములకు సంఘసంస్కారము లొనరించుట, వ్యవసాయాద్య సంసిద్ధివలన సాధిపంటలు వృద్ధిచేయుట, ఆరుకూల పారిశుధ్యోద్యమముల వలన జనులకాయుగాఠోగ్య భాగ్యంబులు లభింపజేయుట మున్నగు వివిధ సంస్కరణములవలన మన ఆంధ్రదేశమును పూర్వోన్నతస్థితికిఁ దెచ్చుటకై ఆన్యోన్యసాహాయ్యములవలన సంస్కారకార్యములు సఫలములగుటకు చేయు మహాయత్నములకు సహకారులుగాని ఆంధ్రులెవ్వరుదురు? అందులో, ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయోద్యమము దినదిన ప్రవర్ధమానమయి సాఫల్య మొందుటకుఁ దగు ప్రయత్నము నలుపుట దేశాభ్యుదయము కొరకున కెల్లరక త్యాగశక్తిక పని చేప్పనొప్ప.

(ఆంధ్రశబ్దార్థ విమర్శ)

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చి ముచ్చటించుటకు ముందు, చిగకాలమునుండి వాడుకలోనుండి ఇప్పుడు విమర్శనములోనికి వచ్చిన ఆంధ్రశబ్దార్థమును పరికించుట ముఖ్యము.

ఆంధ్రశబ్దము ప్రజలనుబట్టియా, దేశమునుబట్టియా, ప్రభువులను బట్టియా వాడుకలోనికి వచ్చినదని పండితులు ఆలోచింపవలసియున్నది. భరతఖండ పూర్వచరిత్ర వ్రాయుచు ఆంధ్రులను గూర్చి వి. వి. స్మిత్తు దొరగారు వ్రాసిన విషయములను చు-రా-రా-పీ. టీ. క్రినివాసయ్యంగారు కొన్ని యుక్తులు చెప్పి ఖండించుచున్నారు. ఆంధ్రచరిత్రకారులకు ఈ ఖండనమును గూర్చి విపులముగ విమర్శచేయుట కర్తవ్యము.

అధర్వణాచార్యుని త్రిలింగానుశాసనములో, స్వాయం సువునుసువుకాలమున విష్ణువు ఆంధ్రరాజుఁడగు క్రీ.కా.ము.లో సుచంద్రరాజునకు పుత్రుఁడై ఉద్భవించిననియు, మహేంద్రపర్వతములతో క్రితైల భీమేశ్వర కాశేశ్వరములనుచేర్చి గొప్ప ప్రాకారము కట్టించి,

దానికి మూడు ద్వారములుంచి, అంశ మూడులింగములు స్థాపించుటచేత వానినడుమనుండు దేశము త్రిలింగమయినదనియు, ఆంధ్రరాయని కా.ము.నకు పూర్వము వాడుకలోనుండిన భాష అచ్చ (అచ్చ తెలుగు) అనియు ఉండుటచే కాంధ్రైదుదొరగారు అది ప్రమాణముగా తీసికొనుచు ప్రధమాంధ్ర వైయాకరణుఁడగు కణ్వానిప్రభువు సుచంద్రుఁడే అనికూడ చెప్పినారు. ఇందలి సత్యాసత్యములు విచరించు సాహిత్యమునాకు లేనందున గ్రంథస్థములైన నియముల మాత్రమిందు పొందుపఱుతిని.

ఆంధ్రశబ్దమువాడిన ప్రాచీనగ్రంథములలో ఐతిరేయబ్రాహ్మణము మొట్టమొదటిది. ఆంధ్ర-పుండ్ర-శబర-పులింద-దన్యులు విశ్వామిత్ర పుత్రసంనతావని లెలియవచ్చును. సాంఖ్యాయన సూత్రములో కూడ ఆంధ్రశబ్ద ప్రయోగముకలదు. అప్పడ, ఆంధ్రులు వింధ్యపర్వత ప్రాంతములందు. వసించిరని తెలంపనగును. పిమ్మట, ఆశోకుని పదుమూడవ శిలాశాసనములో ఆంధ్ర పులిందులు శాబ్దధర్మగువలంబించినట్లుకనబడుచున్నది. అతడు మృతిపొందిన కాలదికాలములోనే ఆంధ్రులు ప్రసిద్ధి కెక్కిరి. క్రీ. ము. ౨౨౦ సం॥ములో ఉండిన రాయశీముఖ శాతవాహనుఁడు ఆంధ్రవంశమువారిలో మొదటిరాజు. పిదప, ఆంధ్ర రాజులు పశ్చిమసముద్రము మొదలగునూర్పుసముద్రమువఱకును మగధము మొదలు కృష్ణాతీరమువఱకునుగల దేశము పరిపాలించియుండవచ్చును. కళింగ దేశ రాజగు ఖార వేలుఁడు తన పరిపాలనకాలములో రెండవ సంవత్సరముగు క్రీ.ము. ౧౬౮లో శాతకణి అను ఆంధ్రరాజు పశ్చిమదిశను పాలించువాఁడు అనకు చతురంగబలముపంపి సాయముచేసినటుల శెలిపెను. మత్స్యపురాణములో ఆంధ్రరాజుల కేర్లు కానవచ్చుచున్నవి. తరువాత పితల్ఖారా శాసనములో ప్రతిష్ఠానపుర రాజును గూర్చి కలదు. తదనంతరము మనకు శెలియవచ్చిన ఆంధ్రరాజు 'స్మిత్తు' చరిత్రనుబట్టి క్రీ.పి ౬౮ సం॥ములో ఉండిన హాణుఁడు. డే మేంద్రుని బృహల, -ధాంబరికి మూలముగు బృహత్రాధ'యను, సోమ దేవునికే ధాసరత్నాగరమున హాలునిభాగ్యకొఱకు వైశాచిభాషలో వ్రాసినట్లు లెలియవచ్చుటచేత ఆమె

ఉత్తరదేశపు రాచకుమార్తె అయియుండును. సుప్రసిద్ధమయిన సప్తశతి మొదట మహారాష్ట్రభాషలో హాలుడు వ్రాసినాడట. దీనినిబట్టియు, ఆంధ్రరాజుల శాసనములన్నియు ఏదోవిధమున ప్రాకృతభాషలో ఉండుటంబట్టియు ఆంధ్రుల మాతృభాష ప్రాతఃమరాటీ అని అయ్యంగారు వాదించుచున్నారు.

మ-గా-రా- కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులు గారు, "హిందూదేశ లిపులకు బ్రాహ్మీలిపి మాతృక" అని గు, 'అఱోకలిపినుండి గుహాలిపియు, గుహాలిపినుండి, వేంగిలిపియును, వేంగిలిపినుండి పూర్వచాళుక్యలిపియును, పూర్వచాళుక్యలిపినుండి తెలుగులిపియును క్రవక్రమముగ వికసించినవి." అనియు నెలవచ్చియున్నారు.

కావున, ఆంధ్రులకు అసలు జన్మస్థలమేదో, వారి మాతృభాష ఏదో, వారిలిపి ఏదో తెలిసికొని తెలుపుటకు పండితులు పూనుకొందురు గాక !

క్రీ. వె. ౭౭ సం॥ ములో "ప్లయినీ" భరతిఖండమును గూర్చివ్రాయుచు, "ఆంధ్రరాష్ట్రము తక్కిన రాష్ట్రములకంటె బలవత్తగమై, వెక్కు గ్రామములతోడను, ప్రాకారాఘోభితములగు ముప్పది పట్టణములతోడను, లక్ష కాల్యలముతోడను, రెండువేల గుఱ్ఱపుదళముతోడను, వేయి యేనుగులతోడను వెలయుచున్నది." అని వ్రాసియున్నాడు. ఆకాలపు నానాదేశ శాసనములందు ఆంధ్రులనుగూర్చి ఉదహరించి యాండుటచే వారప్పుడు భరతిఖండమందంతట ప్రబలులయియుండవలెను. పడమటి సముద్రము మొదలు తూర్పుసముద్రము వరకును, ఉత్తరమున సాంచివరకును సుధ్యభృతఖండమును వారుపాలించుచుండిరి. "ప్లయినీ" వ్రాసిన కాలములోనే "వెరిప్లస్"ను చారిత్రకారుడ, బారిగజ బ్రోచి) కు దక్షిణమునందలి. దేశము దక్షిణాపథముని వ్రాసియున్నాడు. ఆంధ్రదేశమును దక్షిణాపథ మని స్పష్టముగా తెలుపుటకు ఇదే మొదలు. అదే ఇప్పుటి దక్కను. దక్షిణాపథపదము ఋగ్వేదములోను, సౌరాష్ట్రపదముతోకలిసి బాధాయన ధర్మనూత్రములోను కానవచ్చుచున్నది. అది మహాభారతిమున సభాపర్వ

ములోను, మహాభాష్యములోనునూడ ఉన్నది. ప్రతిష్ఠానపురమును, కళ్యాణనగరమును దక్షిణాపథములోని ముఖ్య వర్తకస్థలములని చెప్పటచేత దక్షిణాపథము ఆంధ్రదేశమే అని ఒప్పుకొనక తప్పదు. ✓

శకవంశస్థులకును ఆంధ్రులకును చిరకాలము యుద్ధములు జరిగి, నానాటికి ఆంధ్రరాష్ట్రము క్షీణించినది. శకజాత్రపుండగు రుద్రదమనుడు క్రీ. వె. ౧౫౦ సం॥ ములో రెండవ విలివాయకురుని కుమారుడును - తన ఆల్లుడును, 'దక్షిణాపథప్రభువు' నగు పులిమాయిత్తోపోరి, అతనిని జయించెనుగాని, బంధుశ్వమునుబట్టి అతనికి హానిచేయక వదలివేసెను.

ఆంధ్రరాజుల నాణెములమీది భాష కూడ ప్రాకృతమే. మొదటి నాణెములు కొల్హాపురములోను, తరువాతి నాణెములు కృష్ణా గోదావరీ మండలములలో మాత్రము దొరకినవి. పడమటినుండి శకులును, దక్షిణమునుండి పల్లవులును రాష్ట్రముల నలముకొనినపుడు వారి యేలుబడిలో ఉండిన దేశము ఆ రెండుజల్లాలే. అదే వేగిదేశము.

క్రీ. వె. మూడవ శతాబ్దములో, ఆంధ్రుల పడమటి రాష్ట్రములు ఉజ్జయినీ నగరమున పరిపాలనముచేసిన శకవంశస్థులకు స్వాధీనములైనవి; తూర్పుననుండు ఆంధ్రరాష్ట్రము పల్లవులక్రమించుకొనిరి. నాల్గవ శతాబ్దారంభమున ధాన్యకటకము పల్లవ రాష్ట్రాధికారికి రాజధానిగా ఉండె. ౩౪౦ సం॥ ములో సముద్రగుప్తుడు దిగ్విజయము చేసినపుడు పెదవేగి రాజధానిగా ఉండిన పల్లవరాజప్రతినిధి అగు హస్తివర్మను అతఁడు జయించె. కాని, మూడవశతాబ్దము నుండియు ఆంధ్రరాజులను గూర్చి కాని ఆంధ్రజాతులనుగూర్చి కాని ఎక్కడను ఏబాడయును కనబడదు. అప్పుడు ఆ ధ్రశబ్దము దేశనామముమాత్రమయ్యె. ఏడవ శతాబ్దములో వచ్చిన చీనాబాటసారి హ్యూనుత్సాంగు ఇప్పుడు బీరారు అని వాడుకలోనున్న దక్షిణ కోసలమునుండి తాను ఆంధ్రదేశమునకు వచ్చితినినియు, దానిరాజధాని 'వేగినాడు' అనియు, భాష భేదమనియు, కీపి ఇంచుమించుగా కోసలదేశస్థుల లిపివంటినే అనియు వ్రాసియున్నాడు. వేగినాటిలో వాడుకలో నుండిన

అప్పటిభావయే తరువాత నన్నయభటు ఆంధ్రచూడ భారతములో వాడినభాషకు మాతృక అనియు, తాము కనిపెట్టినంతవఱకు తెలుగుభాషకు ఆంధ్రము, అని మొదట పేరుపెట్టినవాఁడు నన్నయభట్టే అనియు అయ్యం గారి అభిప్రాయము. ఆంధ్రశబ్దము మొట్టమొదట ఒక జాతికిని, పిమ్మట పడచుట రాజ్యము చేసిన రాజవంశము నకును, అటుపిదప పదునొకండవ శతాబ్దముకు పూర్వముతూర్పున ఏర్పడినభాషకును పేరయ్యెనని ఆయన చెప్పిన విషయము - మ-రా-రా - చిలుకూరి వీరభద్ర రావుగారు "ఆంధ్రుల చరిత్రము పూర్వయుగము"లో వ్రాసినదానికి విరుద్ధముగ ఉన్నది; కావున అది నిజమే కాదో పండితులు నిశ్చయింతురుగాక.

ప్రాచీన గ్రంథాలయోద్యమము

గ్రంథములన్న మనవారికి మొదటినుండియు ప్రాణముకంటె ప్రియమగునప్పుడు ధనముకంటె ప్రియమని వేతె చెప్పనక్కఱలేదుగాదా! అందుచేత పండితుల గృహములేకాక పాఠశాలగృహములును గ్రంథాలయములుగా విలసిల్లుచుండినవి. ఇవి గృహస్థగ్రంథాలయములు. ఇక, రాచనగరులు - దేవాలయములు - మఠములు గ్రంథాలయములుగా ఒప్పెడివని చెప్పనక్కరయే లేదు. ఇవి సార్వజనిక గ్రంథాలయములు. మన దేశపు గ్రంథాలయవిభాగ మిట్టిదే అనవచ్చును. దేశమునకు తటస్థించిన ఉపద్రవములచే మన సార్వజనిక గ్రంథాలయములు చాలవరకు నశించినవి. పోఁగా మిగిలిన వానిలో పురాతనమై పసిడ్డికెక్కి మన తల్లిభాషతో సంబంధించినది తంజావూరి గ్రంథాలయము; ఇది పదునేడవ శతాబ్దారంభములో వెలసినది. దీనితరువాతిది, చెన్నపురిలో బౌనుదొరగారి ప్రోత్సాహము వలన స్థాపితమైన ప్రాచ్యలిఖితపుస్తక భాండాగారమని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు నిరుచు తమ అధ్యక్షుకోపన్యాసమున తెలుపుచు, ఇవి రెండే ఆంధ్రపుస్తక భాండాగారములందు ప్రాచీనములనికూడ సెలవిచ్చియున్నారు. పరికించి చూడఁగా వాటికొన్ని గ్రంథాలయములకూడ ఉండెనట్లు స్పష్టమగుచున్నది. భరతఖండపు సర్వేయర్ జనరల్ గా ఉండిన మకంజీ దొర

గారు తయారుచేసిన ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకములజాబితా ౧౮౨౮ సం॥ ములో హెచ్. హెచ్. విల్సనుదొర గారు ప్రచురించిరి. దానిలో తెలుగున పుగాణాదులు ౩౬, చరిత్రలు-జీవితములు మొ॥ ౨౩, పద్యకావ్యములు-నాటకములు-కథలు మొ॥ ౮౨, లక్షణ గ్రంథములు ౯, జ్యోతిషము - వైద్యము మొ॥ ౬, కలసి మొత్తము ౧౫౬ గ్రంథములు లభించినట్లు కానవచ్చుచున్నది. ఇతర భాషాగ్రంథములును వెక్కులు జాబితాలో కలవు ఇన్ని గ్రంథములు చేరినపుడు గ్రంథాలయమేర్పడకుండునా? ఇది ఆటుండనిండు. ౧౮౬౮ సం॥ మునవంబరు తే ౩ దీని సంస్కృత లిఖితగ్రంథములను గూర్చి ఇండియాదొరతనమువారు చేసిన తీర్మానము ననుసరించి గెస్టవ్ ఆపర్టు దొరగారు చెన్నపురిదొరతనమువారి సెలవుమీఁద దక్షిణహిందూ దేశమున సంచారము చేసి ప్రచురించిన 'సంస్కృత లిఖిత గ్రంథముల జాబితాలు' అను సంపుటములలో ఆయన కనుగొనిన గ్రంథాలయములను పేర్కొనియున్నారు. అందులో విశాఖపట్టణముజిల్లాలోనివే సుమారు ౩౦ కలవనిన, తెలుగుజిల్లాలన్నింటిలోను ఎన్నో ఉండుననుట స్పష్టమే. దొరగారుచూచిన గృహస్థగ్రంథాలయములలో కొన్ని ఆయనను ఇప్పటి మన గ్రంథాలయములవంటివి కావని చెప్పవలనుపడదు. విజయనగరమహారాజుగారి గ్రంథాలయమును, బొబ్బలి రాజుగారి గ్రంథాలయమును పలువురికి ప్రతిదినమును పనికివచ్చునవే కాని ఒకరికే ఎప్పుడో పనికివచ్చునవికావు. అట్టిదే విశాఖపట్టణములోని పరవస్తువారి గ్రంథాలయమును. ఇప్పుడు 'అన్నపుస్తక భాండాగారము' అనుపేరఁ బరగుచున్న దీని ఉత్పత్తినిగూర్చి కనుగొనఁగా ౧౮౦౦ సంవత్సర ప్రాంతమున ఏర్పడినట్లు తేలినది. పరిశీలించినచో ఇట్టివి మఱి కొన్నికూడ బయలుపడవచ్చును. ప్రాచీన గ్రంథాలయముల నలంకరించినవి తాటాకు గ్రంథములే.

సవీన గ్రంథాలయోద్యమము.

౧౮౦౬ సం॥ మున తెలుగు ఆచ్చు వచ్చినది. ౧౮౩౪ సం॥మున తెలుగు గ్రంథములు అచ్చుపడ మొదలుపెట్టినవి. అందుచే క్రొత్త గ్రంథములును బయలు

దేతినవి. అచ్చుగ్రంథములు హెచ్చినకొలఁదిని ఇప్పటి పద్ధతిని గ్రంథాలయములు పొడచూపదొడఁగినవి. పాఠశాలాకళాశాలా గ్రంథాలయములు, గృహస్థ గ్రంథాలయములు, సార్వజనిక గ్రంథాలయములు వృద్ధిపొందినవి. దేశమున సంస్కరణాభిలాష అంతురించి అందుకు సాయపడినది. ఏర్పడినకాలము తెలిసినవానిలో, అంతకు పూర్వమే ఏర్పడినను ౧౮౮౬ సం॥ మున విశాఖపట్టణమున 'సరస్వతీనిలయము' సార్వజనిక గ్రంథాలయమైనది. ౧౮౮౯ సం॥ ములో పులివిందులలో 'సరస్వతీ విలాసము' పొడమినది. ౧౮౯౦ సం॥ న వంగవోలులో సీ. వీ. ఎన్. లైబ్రరీ బయలుదేతినది. ౧౮౯౪ సం॥ ములో విజయనగరమున 'సింహాచలపతిరావు లైబ్రరీ' స్థాపితమైనది. ౧౮౯౫ సం॥మున ఉండిలో నాలోజీక్లబ్బు ఉద్భవిల్లినది. ౧౮౯౭ సం॥ ములో కుముదవల్లియందు 'వీరేశలింగకవిసమాజము' వెలసినది. ౧౮౯౯ సం॥ మున కొల్లూరిలో 'రీడింగుక్లబ్బు' వెడలినది. ౧౯౦౦ సం॥ ములో గుంటూరియందు 'యంగ్ మెన్స్ లిటరరీ అసోసియేషను' - రాజమహేంద్ర వరమున 'వీరేశలింగ పుస్తక భాండాగారము' విలసిల్లినవి. ౧౯౦౪ సం॥మున హైదరాబాదులో 'కృష్ణ దేవరాయాంధ్రభాషానిలయము.' ఏర్పడినది. అప్పటినుండియు గ్రంథాలయోద్యమము క్రమక్రమముగ వృద్ధిపొందుచు వచ్చినది. అంతలో భరతఖండమందలటను జనులమనంబుల నూత్నోత్సాహ ముత్పత్తి అయినది; వివిధసంస్కారరూపములతో విజృంభించినది. ౧౯౦౭-౮ సం॥ ములలో గ్రంథాలయములసంఖ్య పెచ్చుపెరఁగినది; అందుచే మరల కొంతతగ్గినది. ౧౯౧౧ సం॥మున బెడవాడలో రామమోహన ధర్మపుస్తక భాండాగారము పొడచూపినది. ౧౯౧౩ సం॥ములో 'ఆంధ్రోద్యమము' ప్రారంభమైనది. దానితో అంధ్రుల ఉత్సాహము హెచ్చినది. గ్రంథాలయసంఖ్యయును తిరిగి పెరఁగినది. ౧౯౧౪ సం॥మున రామమోహన ధర్మపుస్తక భాండాగారము వారు ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ జరుపయత్నించినారు; బెజవాడలో జరిపినారు. రెండవసభ రాజమహేంద్రవరమునను, మూడవది నెల్లూరిలోను జరగినవి. మొదటి మూడుసంవత్సరములును పట్ట

ణములలో జరిగి, ఈసంవత్సరము ఈ వారువ గ్రామములో జరుగుటయే గ్రంథాలయోద్యమశక్తిని వేనోళ్ళ చాటుచున్నది. మొక్కకు జీవశక్తి బాగుగా ఉండినఁగాని వేళ్లువేయఁజాలదు. అటులే ఏ ఉద్యమముగాని తగినంతబలము కలిగియున్నఁగాని పట్టణములనుండి పల్లెలకు రానేరదు. మనఉద్యమములలో పల్లెలయందు బాగుగా వ్యాపించినది గ్రంథాలయోద్యమమే. కాన, మనజతనపు మొక్కలన్నింటిలో బాగుగా వేళ్లుదన్నిన మొక్క గ్రంథాలయోద్యమమే అని చెప్పకతప్పదు; ఒప్పుకొనక తప్పదు.

మహేంద్రగిరికి సమీపమున సముద్రతీరమున ఉండుటచేతను, 'మహేంద్రతనయ' అనునది దక్షిణమున ప్రవహించుచు దీనిదగ్గఱనే సముద్రముగామి అయి పర్వదినములందు వేలకొలఁది జనుల నాకర్షించుచుండుటచేతను, ఈ వారువ గ్రామము ఇదివఱకే సుప్రసిద్ధమైనది.

పరకురాముఁడు మహేంద్రగిరియందు తపస్సు చేసికొనుచుండుననుట పురాణప్రసిద్ధమే. అతని తపోవనము 'ఉద్దానము' అను పేర ఈ గ్రామమునకు ఈశాస్య భాగమున-సముద్రప్రాంతమున కొబ్బరి-అరఁటి-పనస-తములపాకులతోటలతో చెలువారుచు కోసనీమను తలఁపించుచు కన్నువిందుగా వన్నె కెక్కుచున్నది. ఈ గ్రామమునంటియున్న 'కపిలగుడ్డి' పాండవులు మహేంద్రగిరియందు నివసించునపు డొక నాఁడన్యమృగమనుకొని కపిలగోవును వేటాడ అది పడినచోట నియు, 'యజ్ఞము బట్టి' తత్పాప పరిహారమునకై వారు యజ్ఞము చేసిన స్థలమనియు, జనార్దన స్వామివారిని-కోటిలింగేశ్వర స్వామివారిని వారు ప్రతిష్ఠించిరనియు చెప్పదురు. పాండవులు సువర్ణదానము చేసిననుటకు నిదర్శనముగా వర్ష కాలమున వీధులలో ఇప్పటికిని దొరకుచున్న 'సువర్ణవంగ పరకలు' ను, 'నందిపరకలు'ను నేఁడు సభ్యులకు కనఁబటిచి, గ్రంథాలయ ప్రదర్శనమునకు సమర్పించుచున్నారు.)

౧౯౧౪ సంవత్సరము మేనెల తే ౧౦ దిని శ్రీకృష్ణ దేవరాయ గ్రంథభాండాగారము స్థాపించి, ఈ సంవ

త్నరము అంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభను ఇచ్చట జరపి ఆదరించుటచే దీనిపేరాంధ్రదేశమున శాశ్వతముగా నెలకొనఁగలదు.

మన ప్రయత్నములలో వాఙ్మయాభివృద్ధి ప్రయత్నము జ్ఞానదాయకము; స్వయంసాహాయ్యముచే చాలవఱకు సఫలము చేసికొనఁదగినది. దీనికొఱకు బంగాళీలు మహారాష్ట్రీలు మొదలగువారు పాటుపడుచున్నారు; ఫలము పొందుచున్నారు. మనవారును, మాసపత్రికలు-వారపత్రికలు-దినపత్రికలు- గ్రంథమాలికలు-విద్యానిషయిక సంఘములు స్థాపించి పనిచేయుచున్నారు. దీనితోపాటు గ్రంథాలయములును బయలుదేరినవి. ఇప్పటికి నాల్గువందలకు వైఁగా లెక్కకువచ్చినవి. కాని, ఇవి మిక్కిలి తక్కువ. విద్యార్థులుగాక చదువనేర్చినవారు నూలుగుండి ఉన్న ప్రతిగ్రామమునందును గ్రంథాలయములు స్థాపించుట ఆకాశ్యకము. ఇంగ్లాండు-ఫ్రాన్సు - జర్మనీ - రష్యా, దేశములలోను, ముఖ్యముగా ఆమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములలోను గ్రంథాలయములు వెక్కులుకలవు; కొన్ని కొట్లకొలది నిలువఁగలవియును ఉన్నవి. అందుచే నచస్త విషయములను తెలుపు గ్రంథములతోనుపటములు చిత్రపులు మొదలగు సాధన సామగ్రితోడను నిండి పిల్లలకును పెద్దలకును ఉపయోగపడుచున్నవి. భగవంతుని బోధాసాధనములో గ్రంథాలయోద్యమము చక్కఁగా వర్ధిల్లి జనోపయోగకరముగా పనిచేయుచున్నది. అంధ్రదేశమున గ్రంథాలయోద్యమము వ్యాపించినను భగవంతునిచేతను, ఉత్సాహలోపముచేతను జరుగవలసినంతపని జరగి కావలసినంత సాయము జనులకు సమకూడకున్నది. ఉత్సాహలోపమునకు కారణము మనమే. 'శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని' అనుమాట మనకు కొత్తదికాదు. ఎన్ని విఘ్నములు వచ్చినను తగ్గకనిలుచునదే సరి అయిన ఉత్సాహము. అట్టి ఉత్సాహశక్తి మనకున్నచో రెండవ లోపముకూడ త్వరలోనే చాలవఱకు తీటును. కావున, గ్రంథాలయ కార్యనిర్వాహకీ లారా! తక్కిన ఉద్యమములను పూనుకొను వారికింటె మీరు ఎక్కువ ఉత్సాహముగలవారనియ, మీ ఉద్యమమే ఎక్కు

వగా వ్యాపించినదనియు, ఎక్కువగా స్థిరపడినదనియు సంవత్సరము పొడుగునను ఎక్కువగా పనిచేయుచున్నదనియు వేరుపొందినది. కావున మీరిక సంతోషోత్సాహము కనఁబఱుపుఁడు; పనిచేయుఁడు; గ్రంథాలయోద్యమము సఫలముచేయుఁడు; ఇతరులకు మార్గదర్శకులగుఁడు; అంధ్రులు సంస్కారప్రియులు-నాతోత్సాహము చూపువారుగాక కార్యకూరులనికూడ మెప్పుతెండు.

ఇప్పటి స్థితినిబట్టి విద్యార్థులకు పాఠశాలలలోను-కళాశాలలలోను భాండాగారములు కలవు గాన వై గ్రంథాలయములందు హెచ్చుగా పెద్దలకు పనికివచ్చు గ్రంథములే కొంతకాలమువఱకు సమకూర్చుట కర్తవ్యమని తోచుచున్నది. రామమోహన ధర్మపుస్తక భాండాగారము పిల్లలకుకూడ పనికివచ్చునటు లేర్పాటుచేసిన తత్కార్యనిర్వాహకుల ప్రయత్నము క్లాఘనీయము. గ్రంథాలయములకు పత్రికాసమూహ మొక అంగము. కాన, అది బలపఱుచుటకును, గ్రంథాలయ కార్యనిర్వాహకులు తోడ్పడవలసియున్నది. అందులో, అంధ్రపత్రికయే మనకున్న దినపత్రిక. ఎంతో నష్టము భరించి నాశక్యరూపు పంతులుగారది జరపుచున్నారు. దాని ప్రచారము హెచ్చింప యత్నించినఁగాని వారి నష్టము తగ్గుట దుర్లభము.

వాఙ్మయాభివృద్ధి

ఏ దేశమునందుఁగాని, వాఙ్మయ మభివృద్ధిపొందని స్థితిలో గ్రంథాలయోద్యమము ఫలించుననుకొనుట నీరులేక పంట పండుననుకొనుటయే. కావున, మన గ్రంథాలయములు మంచిస్థితిలోనికి వచ్చుటకు మంచి గ్రంథములు వెక్కులు కావలయును. ఇదివఱకున్నవి చాల తక్కువగాన కొత్తవి ఎన్నో వ్రాయవలసి ఉన్నది. అవి సులభశైలిలో ఉండవలెను. ఈశైలికి రావుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులుగారు మార్గదర్శకులయిరి. వారి ననుసరించి మ-రా-రా-శ్రీ, వేమూరి విశ్వనాథశర్మగారు మొదలగువారు రసాయనశాస్త్రము మొదలగు కొన్ని మంచి గ్రంథములు వ్రాసి దేశమునకు చాలవేలుచేసినారు. కిందకవయ

ములను గూర్చి పద్యకావ్యములు గాని గద్యకావ్యములు గాని హృదయ రంజకముగా రచించినప్పుడే వాఙ్మయ మభివృద్ధి చెందును. ప్రచురించిన గ్రంథములు తగినవగు నపుడవి చెల్లునటుల చేయుట భాషాభిమానులకు విధి. ఉన్న గ్రంథములే చెల్లనపుడు ప్రోత్సాహములేక కృతి కర్తలు క్రొత్తవి ప్రచురింపజంతుదురు. గ్రంథరచనకు మితియేలేదు, కావున సమర్థులకు విషయములు లేక ప్రోవు. చదువరులు హెచ్చినకొలదిని గ్రంథములును హెచ్చుగా బయలుదేలును; మంచి గ్రంథము లున్న కొలదిని చదువరు లెక్కువగుదురు. కాన, చదువరు లును - కృతికర్తలును తమ ధర్మ మొనరించి వాఙ్మ యాభివృద్ధి చేయవలయును.

వైభాషలలోనున్న వివిధశాస్త్రగ్రంథములు మన భాషలోనికి తెచ్చుట బాగు. అగ్రముకాని క్రొత్త సంస్కృతపదములు వాడుటకంటె వాడుకలోనున్న అన్యభాషాపదములు వాడుటయే మేలు. పావులూరి గణితము, తేత్రగణితము, లీలావతి-మొదలగు కొన్ని యే మనకిప్పటికున్న గణితశాస్త్ర గ్రంథములు. వీనిలో ఉన్న అంశములు చాలతక్కువ. గణితశాస్త్ర సంబం ధములగు అంశము లనేకములు తెలిసికొనవలసియు న్నది. కాన వానిని తెలుపుగ్రంథములు వ్రాయుట ఎంతో ఉపయోగకరము. ప్రజల హక్కులను తెలుపు గ్రంథములు తక్కువగా ఉన్నవి. ఈ విషయమును గూర్చి తెలుపు అంగ్లేయభాషలోని వెక్కుగ్రంథ ములు ములభశైలిని తెనుఁగు చేయవలసియున్నది. అందుకు అనుగుణమైన శబ్దజాలము దొరకనపుడు సుప్ర సిద్ధములైన అందలి పదములే ఉపయోగింపట యుక్త ము. ప్రవేశపరీక్షవఱకును శాస్త్రములు దేశభాషలో నేర్పుట యుక్తమని చాలమంది ఆభిప్రాయపడుచు న్నారు. అందుకు ఉపయోగపడునట్లు బాలురుచదువ వలసిన గ్రంథములు నిర్ణీవముగా తర్జుమా చేయుటకంటె మృగుమధురమగు శైలిని వ్రాయుట కర్తవ్యము. ఇప్పటికి మనము వాఙ్మయాభివృద్ధికి చేసినపని వాకిలి దాటి వారణాసి ఎంతదూరమను స్థితిలో ఉన్నది. కాన, పట్టుదలతో పనిచేసినఁగాని కానలసిన గ్రంథము లన్నియు వెలువడవు. అందుచే వాఙ్మయాభివృద్ధి

గాని కాదు. కావున భాషాభిమానులందఱును ఈ విషయమున తగిన ప్రయత్నము చేయవగును.

గ్రాంథికభాష - వ్యావహారికభాష.

ఈసందర్భమున నేనొక విషయమును గూర్చి మనవి చేయఁదలఁచు కొన్నాను. మనలో కొందఱు మేము గ్రాంథికభాషావాదులము, మేము వ్యావహారిక భాషా వాదులము - అని భేదము కల్పించుకొని, వైషమ్యములు పెంచుకొని ఒండొరులను శత్రువులను గా చూచుకొనుచు వ్యవహరించుచున్నారు. ఉభయపక్షముల వారును పండితులే; అంతేకాక దేశాభిమానులు. అట్టిస్థితిలో అవసరమగు భాషాసంస్కారము చేయరాదా? అవసర ములగు మార్పులు మానరాదా? సామాన్యుఁగు చదు వరులకును తెలియునటుల గ్రంథములలో వ్రాయుచు వచ్చిన భాషకు బదులుగా దూష్యములై జనాదరణీ యములుగాని పదములు కష్టపడివెదకిచేర్చిన భాష వాడుటేల? భాషనుబట్టి వ్యాకరణముండును. వ్యాక రణమునుబట్టి భాషానిబంధనలు విద్యార్థులకు నేర్పవలసి యుండును. కాని, మార్పఁదగిన అంశమైనను ఎప్పటి కిని మార్పరాదనుట అనుచితము. అన్ని భాషలలోను కాలక్రమముగ మార్పులు జరగుచునే ఉన్నవి. ఆంధ్ర భాషలో గ్రంథములు వ్రాయువారు సాధారణముగా సంస్కృతపండితులగుతచేతను, సహజమగు దేశభాషల లో గ్రంథములు వ్రాయుటవలన విశేష గౌరవములేదని కొందఱు, తలఁచుటచేతను, ఆంధ్ర గ్రంథములు చాలవఱ కు సంస్కృతపదములతో నిండిపోయినవి. అంతేకాదు. నన్నయభట్టకృతమని చెప్ప 'ఆంధ్రశబ్ద చింతామణి' సంస్కృతమందే ఉండుట తటస్థించినది! లేకున్న తెనుఁగువ్యాకరణము వైభాషలో ఉండుట ఏమిన్వ్యా యము? మొన్న మొన్నవ్రాసిన చిన్నియ్యసూరి వ్యాకర ణము తెలుఁగుభాషలో ఉన్నను సంస్కృతవ్యాకరణ పరిభాషతోకూడి సంస్కృత పదములతో నిండియే ఉన్నది. మార్పు సజీవభాషకు సహజము. స్థలభేదమును బట్టి పదములకు అర్థభేదము కలుగవచ్చును. క్రొత్తపద ములు వాడుకలోనికి వచ్చుచుండును. క్రొత్తరూపము లును వచ్చును. 'మోటారుబండి', 'గ్యానులైటు' 'రేడి

యం, 'రామ్బాయ' మొదలగు పదములకు ఎప్పుడును ఎవరునువాడని క్రొత్తపదములు కష్టపడి కల్పించుట వలని ప్రయోజనము కొనరాదు. అటులే మనభాష లో 'విమానము' అను పదము వాడుకలో ఉన్నప్పుడు 'ఎయిరోప్లేన్' అనియు, 'వేళఎంతయునది' అనుటకు బదులు 'వైమెంతయునది' అనియు, అక్కరమాలిన ఆర్యభాషాపదములు వాడుటయు హాస్యాస్పదమే. కాన ఆతిసర్వత్ర స్వయేత్తన నీతినిబట్టి ఉభయపక్షముల వారును సహజలక్షణము చెడకుండ భాష సభివృద్ధి చేయు పూనుకొనుట ఉత్తమము.

ఇంగ్లీషుపదములు కలిపి వాడిన భాషము సులభము గా బోధపడవచ్చును ఉపన్యాసకులు డొంక తిరుగుడ గా సభలలో ప్రసంగింపవలసిన నిబంధమేమి? ఆర్య ద్వేషములు వాన పూర్వకములే స్వేచ్ఛగా వాడినారు. పత్రికాధిపతులును - పత్రికావిభాగములును తోడుపడిన యెడల భాష చాలవఱకే అభివృద్ధి కాగలదు.

స్వభావసిద్ధములగు శ్లోకలనోను - చక్కని ఉపవలతోను సలభమైన గ్రంథములు వాయుట పూర్వకములే. ఆ సదాచారమును వదిలి చాధ్యకవులు తమ పాండిత్యమును కనకాచుటకొక, ప్రభువులమెప్పు నొందుటకొక ఆతిశయములు - ఉత్పేక్షలువెంచి, శ్లోకాదంబరముతో కంఠశైలిని గ్రంథములు కూర్చు వెనలిడిరి. ఆ దురాచారము పెక్కురుకవులకు రుచ్యమైనది. ఆయినను ఇప్పుడిప్పుడే మనకృతికర్తలు కొందఱు స్వభావసిద్ధము గా గ్రంథములు వ్రాయు పూర్వకము నవలంబించుట మెచ్చుచుగినది. కవులందఱును తమసంచితాది త్రొక్కి భాషకును - దేశమునకును మేలు చేయుదురుగాక! కవులు నిరంకుశులేకాని వారు తమ స్వాతంత్ర్యము మంబుకై ఉపయోగించిన మేలుగదా!

ఆంగ్లేయభాషలో పాండిత్యముగల సుహృదేశ గోవింద సదేశగారు మాతృభాష అగు మహారాష్ట్రములోను, రమేశచంద్రుడు గానను, రవీంద్రనాథ ఠాకురుగారును స్వభాష అగు బంగాలీలోను - ఇటులే ఇంగ్లీషు భాష యందాకే తేలిన స్వదేశపండితులు పెక్కురును గ్రంథములు వ్రాసి పేరుపొందిరి. అట్టివార వనవారును కొంద

ఱీపద్ధతి ననుసరించి వ్రాయుచున్నారు. కాని పలువురి పనికి పూనుకొనిన గాని త్వరలో నివిధ విషయములను గూర్చి తెలుపుగ్రంథములు గ్రంథాలయముల నలంకరింపవు కాని, ఇంగ్లీషు తెలుగుభాషలు రెండును తెలిసిన పండితులు మంచిగ్రంథములు వ్రాసినచో చాల మేలు.

గ్రంథసంపాదనము

అచ్చుపడిన పుస్తకములు చేర్చుటతోనే గ్రంథాలయముల పని పూర్తి కానేరదు. వన దేశమున తాటాకు పుస్తకములు పలువురియి డ్దలో ఉన్నవి. కొందఱు తాము ప్రాణమువలె చూచుకొనుచు దాచుకొని గ్రంథములీయరనుట నిజమేకాని, తగినంత ప్రయత్నముచేసి జాగ్రత్తగా ఉంచునను నమ్మకము కలిగించిన యెడల చాలమంది యుగ్రంధముల యకపోరు. అచ్చుపడినంతమాత్రమున గ్రంథముల వ్యాప్రతులు వదలవేయరాదు. ప్రాణ వ్యాతప్రతులవలన లిపిభేదములు తెలియనచ్చుటయేకాక, పాఠాంతరములుకూడ బయలుపడును. ఆంధ్రనాహిత్యపరిషత్తు వారివిషయమున చేయం యల్పము మిక్కిలి మంచిది. వ్యాతప్రతులు సంపాదించుటకు చేయు యల్పమే అచ్చుపడిన వానిని గూర్చికూడ చేయవలగు. భాండాగార నిర్వాహకులు కొందఱు కొంతవఱకు పై పద్ధతులవలంబించి పని చేయుచున్నారు; కాని, హెచ్చు మేలు కలుగవలె నన్న ఇది వఱకు చేసినదానికంటె హెచ్చు ప్రయత్నము చేయవలసి ఉన్నది.

దొరతనమువారి సాయము

గ్రంథాలయములకు దొరతనమువారు సాయము చేయవలసియున్నది. కావున 'కో ఆపరేటివ్ సొసైటీల' వలనే ఇదియును ధనవ్యయము లేకుండ రిజిస్ట్రీ చేయించుకొనుట కవకాశమిచ్చి, రిజిస్ట్రీ అయినవానికి వ్యవసాయము - ఆరోగ్యము - పరిశ్రమలు - మొదలగు వానినిగూర్చి తాము చేయు ప్రచురములు పత్రికాపతులకిచ్చినట్లే ఇచ్చుచు, గ్రంథాలయముల వృద్ధి కొఱకు క్రొత్తగా కొను గ్రంథముల విలువలో సగము ప్రభుత్వము వారుగాని, మ్యూన్సిపాలిటీ వారుగాని,

బోధువా గాని ఉచితముగా దయచేయుండు కూడ ముఖ్యముగా నా అభిప్రాయము బోధాపహారాజా వారు గ్రంథాలయాభివృద్ధికై ఎంతో ఖర్చు వెట్టుచున్నారు. మన ప్రభుత్వము వాగటులే చేయరాదు?

మన గ్రంథాలయములలో ప్రాచీనములగు తంజావూరి భండారము ఇంగ్లాండునకు తీసికొనుపోవు ప్రయత్నము జరుగుచున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. అది నిజమే అయినయెడల దయచేసి దొరతనము వారీ దేశమునుండి అది తొలగి పకుండఁజేయ ప్రార్థింతులు.

గంజాము విశాఖపట్టణము జిల్లాల స్థితి

గంజాము జిల్లాలలోని - విశాఖపట్టణము జిల్లాలలోను ఉండవలసినన్ని గ్రంథాలయములు తేకపోవుట శోచనీయము. రెండు జిల్లాలలోని పెద్దలును శ్రమతీసికొని, ఎక్కువ గ్రంథాలయములు స్థాపింప ప్రయత్నించుట కర్తవ్యము. విశాఖపట్టణముజిల్లా శృంగవరపుకోట తాలూకా గొల్జాము గ్రామములో ఆంధ్రబాల సరస్వతి పుస్తక భండారమునకు కాన్య దర్శిని లగు శ్రీమతి శూర్పాటి సన్యాసమ్మగారు శూద్రస్త్రీ. ఆ గ్రామములో శూద్రులు మాత్రము కారు. విద్యనేర్చినవారు చాల తక్కువమంది. అట్టిస్థితిలో ఆమె గ్రంథాలయము స్థాపించుట-౧౧౦౦ గ్రంథములు చేర్చుట- వెక్కువంది అక్కడకువచ్చి చదువునట్లు చేయుట - చదువులేనివారికి గ్రంథములు చదివి వినిపించుట శ్లాఘనీయములు. పాపము! ఈ నడుమనే ఆమెభర్త పగలోకప్రాప్తి చెందెనట. పరాత్పరుఁడా మెకు ధైర్యమొసఁగి, దేశసేవాపరాయణత్వమున భర్త్య శోకమునకు లోను గాకుండఁ జేయుఁగాక! స్త్రీలే ఉత్సాహముతో పనిచేయుచున్నపుడు పుగుఱు లీవిషయమున అశ్రద్ధ చేయుట ధర్మముకాదు.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము.

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమువారు గ్రంథాలయాభివృద్ధికై చేయు ప్రయత్నములు సర్వజన సమాదరణీయములు. అందులో గ్రంథాలయ సర్వస్వము ప్రచురింపఱునుకొనట మిక్కిలి యెన్నఁదగియున్నది

ప్రథమసంపుటము నాలుగుభాగములుగా ప్రచురించి నాడు. దానివల్ల రు. ౧౦౮-౮-౦ నష్టమువచ్చినను వెనుకటియక రెండవసంపుట భాగములు ప్రచురించుచున్నారు. గ్రంథాలయముల పక్షమున ఏదో సత్రిక ఉన్నయుక్తముగా నుండునని ఈ మహాసభా ద్వితీయాధ్యక్షోపన్యాసాంతమున నూచింపబడినది. గ్రంథాలయ సర్వస్వము బయలుదేటి ఆలోపము తీర్చినది; గానియందలి అచ్చు - చిత్రపటములు-చనోహరముగా ఉన్నవి. విషయములు జ్ఞానదాయకములు. కాని, దానికి నష్టముకలుగుటచూడ తగినవానికి తోడ్పడునేర్పడవ వారికింకను కలుగలేదుగదా అని చింతిల్లవలసినచ్చుచున్నది. స్వరలో మనకీలోపము తొలఁగుఁగాక! ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమువారు కాన్య శూరులు; మార్గదర్శకులు; అట్టవారెవరికి పూజ్యులుకారు? ఇంక, తమ సహజౌదార్యముతో గ్రంథాలయ సర్వస్వమునకు నూఱురూపాయల వార్షికమేగ్నటిచి వారికి తోడ్పడి ఇతరధనవంతులకు మార్గదర్శకులైన శ్రీ పితాపురము రాజుగారు మనకిందఱకును మాననీయులని వేతే చెప్పనక్కఱలేదుగదా!

గ్రంథాలయముల ముఖ్యపుపని.

గ్రంథాలయములు బయలుదేటినవి; బయలుదేఱును; పనిచేసినవి; చేయుచున్నవి; చేయును. కాని, అవి ముఖ్యముగా చేయవలసిన పని ఏమి? గ్రంథ సంపాదనమా? అదేకాదు; బడులుపెట్టుట పురాణములచదువుట, మొదలగు వానివల్ల జ్ఞానదానమా? అదియును ఇప్పటివలెకాదు; అనఁగా దీనితోను దానితోను ఏదో మిడిమిడి జ్ఞానము కలిగించుట మాత్రము కాదు; ఒక్కొక్క విషయమునందు కావలసినంత జ్ఞానముకలిగించి, అది లాభకరముగా చేయుటయే గ్రంథాలయముల ముఖ్యపుపని. ఎట్లందురా? దయచేసి వినుఁడు, గ్రామములందును పట్టణములయందును గదా గ్రంథాలయములుండును. గ్రామములయందలి జనులకు ఏవోకొన్ని స్పృతులే ముఖ్యములుగా ఉండును. పట్టణములయందలి వారలకు వెక్కువృత్తులున్నను, అక్కడను అందులో కొన్నియే ముఖ్యములగును; ఒక్కొక్కచోట ఒకటియే ముఖ్య

జయ ఉండును. మన దేశపు ముఖ్యవృత్తి వ్యవసాయము. పట్టణములకంటె పల్లెలే భరతఖండమున ఎన్నో రెట్లు హెచ్చు. అందుచే మన దేశమనగా పల్లెలే. అందుచే వ్యవసాయమే వెక్కు పల్లెలలో ముఖ్యవృత్తి; కొన, ఆట్టివోట్లనుండు గ్రంథాలయములు వ్యవసాయముతో సంబంధించిన గ్రంథసాహిత్ర సాధ్యమగునంత వఱకు సంపాదించి, క్రొత్తసంగతులు బోధించి, అవృత్తి అభివృద్ధి చెంది లాభకరమగునటుల చేయవలె. కొన్ని గ్రామములయందు నేత్ర ముఖ్యవృత్తిగా ఉండును; ఆ స్థలములందుండునవి నేత్రను గూర్చిన పుస్తకములుచేర్చి, క్రొత్తనులువులు నేర్పి, అవృత్తి కొంత వఱకైనను నిలిచి లాభము కలిగించునటుల చేయవలె. ఇటులే వద్రము-కమ్మరము-కంచుపని-రాగిపని-వెండిపని-బంగారుపని-వెదురుపని-పట్టిపని - దంతపుపని-వాణిజ్యము-వైద్యము - కవిత్వము-సంగీతము- నాటకము- చిత్రలేఖనము - మొదలగు వృత్తులలో ఒకటి ముఖ్యముగా ఉన్న ఒక దానిని గూర్చియు, కొన్ని ముఖ్యములుగా ఉన్న కొన్నిటిని గూర్చియు, వెక్కులు ముఖ్యములుగా ఉన్న వెక్కిరించిన గూర్చియు తెలుపుగ్రంథములును పనిముట్లను వీని కొలదిని ఒక్కసారియే కాకున్న క్రమక్రమముగానైనను జాగ్రత్త పెట్టి, ఆయావృత్తులవలించించు వారికి సాయపడి, వారికసుఖజీవనోపాధి కలిగించుటయే గ్రంథాలయోద్యమపరమావధిగా ఉండవలెనని నాకోరిక! గ్రంథాలయము లిదేతను ముఖ్యపుపనిగా నించి పనిచేయుటకు తగిన సదుపాయములు పరాల్పగానుగ్రహమున లభించుగాక!

క్రింద అధ్యక్షులయిన రాజు గారి గుణ గణములను బాలకవి భోగ రాజు నారాయణ మూర్తిగారు ఆంధ్ర పద్యములతో ప్రశంసించిరి. తదుపరి కృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్రభౌండాగారము యొక్క శ్రీ చదువరియగు శ్రీమతి సీతంసుభద్రయ్యమ్మ గారి స్వాగతము నచ్చిరి.

స్వాగతము.

స్వాగతంబిదే బారువకేగుడెంచి
నట్టి భాషాభిమానుల కార్యులకును
పండెతజనాళికి కవిప్రకాండములకు

స్వాగతంబు ముమాటికి స్వాగతంబు
చిన్న గ్రామంబిదని రసింపకుండ
వ్యయమని ప్రయాస మని చుదినరయకుండ
మాసమాజాహ్వానమున మీరు మాపురికరు
దెంచుటన్ సంతకంబుపొందితిమి మేము
ఇటుగ మీరు భాషానేవయే ప్రధాన
మని నలచి వచ్చితిరగదా యయ్యలాస
యిది కుదటి పూన్నిగావున నిందుగల్గు
కొరతలను కుమించి గడుపుకొనగ వలయు
కొజంబులు పండితంబులు ప్రభులు
మొదలు గాగల యిందరి మూలపల్లె
కిటకు జనుడెంచుట జేసి యీపురంబు
నేటినుండియు తలయెత్తి నెగడగలుగు
బారువపురిజనార్దన స్వామియు మరి
కోటిలింగేశ్వరుడు ఋమ్ము కోటిగతుల
గామనుండురు గాక; మంగళము లెలుగు
బాసలయును దేశమును గూడ బడయు గాక.

అనంతరము ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునకు గౌరవకార్యదర్శులగు ఆయ్యంకి వేంకట గుండలయ్య గారు, ఈసంఘముయొక్క గత సంవత్సర వివేదికను ఈనిధముగ జదివిరి.

ఆంధ్ర దేశ గ్రంథాలయ

సంఘము.

1916-1917 సంవత్సర వృత్తాంతము

కడచిన సంవత్సరమునందు అనగా ౧౯౧౬-౧౭ సం॥ మేనె ౧౨, ౧౩ తేదీలయందు నెల్లూరి పుగమున తృతీయ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ జరిగిన సంగతి మీ కెల్లరకును విశదమైయున్నది. ఆంధ్ర దేశముయొక్క దక్షిణపు కొననుండి ఒక సారిగా ఉత్తిపు కొనకు విచ్చేసి, 'బారువ' గ్రామముల యాదాణవల నేడిచట నాల్గవ సమావేశమును జేయ గలిగితిమి. కడచిన సమావేశము జరిగినది మొదలు

నేటిదనుక ఈ యద్యను వ్యాప్తినిగూర్చి కొంచెము ముచ్చటించెదను.

గ్రంథాలయముల చరిత్ర

౧౯౧౪-వ సంవత్సరమునందు ప్రకటింపబడిన గ్రంథాలయముల చరిత్రలన ఆంధ్రదేశమునందు అమితముగ ఉత్సాహము జనియించి, రాగల వత్సరము విశేషముగ అభివృద్ధిని జూపవలెనను పట్టుదల కలిగినది. ఈ సంగతిని గ్రహించినవారమై ౧౯౧౫-వ సంవత్సరమునకు గూడ ఆంధ్రదేశమునందున్న గ్రంథాలయముల చరిత్రను ప్రకటించితిమి. ౧౯౧౪-వ సంవత్సరమునందు అచ్చుపడిన చరిత్రకు ౧౪౦ గ్రంథాలయముల చరిత్రమాత్రము దొరుక గా, ౧౯౧౫-వ సం॥ మున చరిత్రయందు ౨౧౦ గ్రంథాలయముల చరిత్ర ప్రకటింపబడి యుండు టెంతయు సంతోష దాయకము. ఇదిగాక చరిత్రల సంపది ౭౯ గ్రంథాలయములుగూడ గలవు. ఈ యంకెలనుబట్టి ఈ యుద్యమ ప్రారంభమునుండియు గ్రంథాలయము లెట్లభివృద్ధి నొందుచున్నవియు సులభముగ గ్రహింపనగును. ఈ చరిత్రయొక్క ప్రయోజనముగూర్చి మద్రాసునందు ప్రకటింపబడుచున్న "న్యూ ఇండియా" పత్రిక ఇట్లు వ్రాసినది:— "ఈ గ్రంథమువలన ఆంధ్రజన ప్రబోధమును, ఆంధ్రుల స్వధర్మాచరణ పరియణిత్యమును తేటపడుచున్నవి" "నళ" నామ సంవత్సరమునకు ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయముల చరిత్రను ప్రత్యేకముగ గ్రంథరూపమున బ్రకటింపక, గ్రంథాలయ సర్వస్వమునంటే అచ్చువేయవలెనని తలంచుచున్నారము.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము

ఈ సంఘపక్షమున గ్రంథాలయముల యభివృద్ధికై "గ్రంథాలయ సర్వస్వ" మను నామమున మూడు మాసముల కొక గ్రంథమును ప్రకటించుచున్న సంగతి విూకు తెల్లమేను. గ్రంథాలయగూర్చి నుండలి వివిధ దశలనుగూర్చి విప్రులముగ బోధించుటకై వ్యాసములు ప్రతి భాగమునందును ఆయా విషయములను గూర్చి ప్రత్యేక పరిశ్రమ జేసిన సవర్గులచే రచింపబడియున్నవి.

ఈ వ్యాసములయందు, పాశ్చాత్య దేశము లందును భరోడా రాజ్యమునందును గ్రంథాలయోద్యమములు పనిచేయుచున్నదియు చూపబడినది. మఱియు ఆయా దేశముల యందీ యుద్యమ ప్రచారమునకు అనలంబింపబడుచున్న అభివృద్ధి మార్గములు మన దేశమునకు అనుగుణముగ నుండునటుల అనుభవ సిద్ధముగ బోధింపబడినవి. గ్రంథాలయములకు కావలసిన నింధనలు, పట్టికల నమోనాలు కూడ ఇందు ముద్రింపబడినవి. ఆంధ్రదేశమునందు స్వంత భవనములు గలగియున్న గ్రంథాలయముల చరిత్రములను గూడ క్రమముగ నిందు ముద్రించుచున్నారము. ఇంతియేగాక వాఙ్మయము, చరిత్ర, మొదలగు విషయములను గూర్చిన వ్యాసములును, గ్రంథములమీది వికసర్పనములను సవర్గులగు పండితులచే వ్రాయబడుచున్నవి. విశేష వ్యయప్రయాసలవలననే గ్రంథాలయములకు సంబంధించిన చిత్రపటములనేగాక, ఇతర విషయములకు సంబంధించిన వానిని గూడ నిందు ముద్రించుచున్నది. వినను ప్రథమ సంపుటమునకు గూ. ౧౯౧౪-౪-౦ న వ్రాస్తుమువచ్చినది. ద్వితీయ సంపుటమువకైన ఇతర కన్న తిక్కవ వ్రాస్తుము వచ్చునటుల గాన్నించదు. వినను సొమ్ము ముందుగా వెల్లుబడి వెట్టి కాకతములు మొదలగు వానిని దెప్పించి నిలవయించినను, అని వాగ్యములగు ఇతర ఇబ్బందులవలన ఈ వత్సరము రెండు సంచికలకన్న నెక్కువ వెలుకడియుండలేదు. ఈసభ జరిగిన వెంటనే మిగిలిన రెండు సంచికలనుగూడ ప్రకటింపవలెనని యత్నించుచున్నారము. ఈసందర్భమునందొక సంగతి మనవికీయవలసియున్నది. గతవత్సరము ఒంగోలు తాలూకా కొప్పెరప్పాడునందున్న శ్రీలక్ష్మీకాంత గ్రంథాలయమువారు తమ గ్రామమునకు మమ్ములను దొడ్కొనిపోయి ఏడి రూప్యముల నిచ్చిరి. ఈవత్సరము రచింపబడిన వ్రాస్తుమును గూర్చి వీన్నవారై తెనాలితాలూకా యందున్న నెద పాలెంగామమునందున్న ఆర్యకాల సహజ గ్రంథాలయము వారు ఈ ౧౦ లను తీసికొనివచ్చి యిచ్చిరి. వృద్ధయశూర్వకముగ అనశ్శక్తికను గ్రహించి యిచ్చిన ఈసామేపదివేలు.

ఉద్యమ వ్యాసము.

గ్రంథాలయోద్యమ వ్యాపకమునకై గతవత్సరము నందువలెనే ఈవత్సరమున గూడ కార్యదర్శులు పలు తావులకు బోయి ఉపన్యాసముల నిచ్చియుండిరి. వీటి యు నిబంధనల నేర్పరచుకొనుటయందును, భవనములు నిర్మించుకొనుటయందును, తిగానాలు తీర్చుకొనుటయందును, రిజిష్ట్రరీచేయించు కొనుటయందును, గ్రంథాలయములకు ఉచితమైన సలహాలనిచ్చి తోడ్పడి యుండిరి.

జిల్లాబోర్డు, మ్యూనిసిపాలిటీల సహాయము.

కృష్ణా జిల్లాబోర్డువారు, గుడివాడ తాలూకా అంగలూరునందున్న శ్రీబాల సుస్వతి పుస్తక భాండా గారము వారికి నెల ౧-కి పదిరూపాయ లిచ్చుచున్నారు. మఱియు బెజవాడ మ్యూనిసిపాలిటీ వారు, ఆపట్టణమునందున్న శ్రీరామ మోహన ధర్మపస్తక భాండా గారమువారికి గతసంవత్సరము ౬౦ రూపాయల నిచ్చిరి. ఈసంవత్సరము ౧౦౦ ల నిచ్చుట కేర్పరచి వినుచున్నారము.

జిల్లా గ్రంథాలయ సంఘములు.

ఇది వరలో కృష్ణా జిల్లాకు, జిల్లాగ్రంథాలయ సంఘమున్నది. ఈవత్సరమున గుంటూరు జిల్లాయును, గోదావరి జిల్లాయునుగూడ జిల్లాగ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభల కూర్చి, జిల్లాసంఘముల నేర్పరచి కొనినవి. జగ్గయ్య వేటయందు ఈవత్సరము జరిగినజిల్లా గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల ద్వితీయ మహాసభ అన్నివిధముల జయప్రదముగ జరిగినదని దెలుపుట కానందమును చున్నది; సభయందు ప్రతినిధులు చెను స్వీయధనములను నిష్కలమములగు వాక్కులతో నుద్ఘోషించుచున్నప్పుడు సభ్యులెల్లరును ఆలోచనా ప్రకర్తులయి ఊరక చూడసాగిరి; ఇతర సభలకును గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల సభలకును గల తారతమ్య మున్నది సభ్యులకు గోచరింప సాగినది; సభలకును మిడతనే, ఆ గ్రామమునందు గ్రంథాలయమును స్థాపించుటకై నూరు రూపాయల నిచ్చెదనని యొకరనిరి. అంతట వెంటనే ౧౦౦ రూపాయల చందాలు కనులయ్యె.

కృష్ణా జిల్లా గ్రంథాలయ సంఘమునకు కార్యదర్శులగు దుగ్గిరాల వేంకటసుబ్బయ్యగారును కొడాలి సత్యనారాయణగారును, వివిధ ప్రదేశములకు బోయి గ్రంథాలయములను దర్శించియు ఉపన్యాసముల నిచ్చియు పాటుపడుచున్నారు. గుంటూరు జిల్లా గ్రంథాలయ సంఘమునకు కార్యదర్శులగు తాడంకి వేంకయ్యగారును, కర్లపాలెం వేంకట నారాయణప్పగారును ఆజిల్లాయందున్న రేపల్లె, బాపట్ల తాలూకాలకు తాలూకా గ్రంథాలయసంఘముల నేర్పాటుజేసి-ఈ యుద్యమాభివృద్ధికై విశేషముగ పాటుపడుచున్నారు. గోదావరి జిల్లాయందు అద్దంకి సత్యనారాయణ శర్మగారి ప్రోత్సాహమువలన ప్రథమజిల్లా గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల సభ కడచిన ఏప్రియలునెలయందు జరిగినది. ఈజిల్లా గ్రంథాలయసంఘమునకు శ్రీ శర్మగారును చింత వెంటి వేంకట రమణయ్యగారును కార్యదర్శులుగ నేర్పడి యున్నారు.

ఇంతేగాక గంజాగుండలము గూడ జిల్లా గ్రంథాలయ సభ నేర్పాటు గావించుకొనుట కాలోచించుచున్నటుల కర్ణాకర్ణిగా వినుచున్నారము. ఇది శుభ సూచకము.

తాలూకా గ్రంథాలయ సంఘములు

ఇదివరకు గోదావరి జిల్లాయందున్న రామచంద్ర పురం, కృష్ణా జిల్లాయందున్న బెజవాడ గుడివాడ తాలూకాలకు మాత్రము తాలూకా గ్రంథాలయ సంఘములుగలవు. ఈ వత్సరమున గుంటూరు జిల్లాయందున్న తెనాలి, రేపల్లె, బాపట్ల, ఒంగోలు తాలూకాలకుగూడ తాలూకా గ్రంథాలయసంఘము లేర్పాటు గావింపబడినవి. గుడివాడ తాలూకా గ్రంథాలయ సంఘమునకు దాసరి లక్ష్మీనారాయణగారును, ఆరెక పూడి రామశాస్త్రిలుగారును; బెజవాడ సంఘమునకు కొయ్యూరి రామచంద్ర ప్రసాదరావుగారును, చిగురు పాటి వేంకట సుబ్బారావుగారును; ఒంగోలు సంఘమునకు పసుపర్తి నరసింహంగారును యం. వి. ఎన్. శర్మగారును; రేపల్లె సంఘమునకు అబ్బి నేని రాఘవయ్య చౌదరిగారును విశేషముగ పాటుపడుచున్నారు.

ఓంగోలు తాలూకా సంఘమువారు ఈ వత్సరమున తాలూకా గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభను గూడ జరపిరని దెలుపుట కెంతయు సంతసిల్లుచున్నారము.

మార్గదర్శకత్వము

గ్రంథాలయోద్యమము ఆంధ్రదేశమందు వ్యాపించుచు సర్వ జనాదరణమును పొందుటయే గాక మన యగవ సోదరుల మనంబుల గూడ నాకర్షించి, ఈ యుద్యమమును తమ జిల్లాలయందు గూడ వ్యాపింప జేయవలయునను ఉత్సాహమును వారలలో నాయకులకు కలుగజేసినది. ఈ సంగతి మనకు గౌరవావహముకొక మానదు గదా! ఈ వత్సరమున “తంజావూరు” నందు జరగిన మండలసభలో, ఆ సభాధ్యక్షులును, మద్రాసు హైకోర్టునందు ప్రసిద్ధి జేందిన న్యాయవాదులలో నొకరును అగు సి. పి. రామస్వామయ్యగారు - అరవదేశమునందు గ్రంథాలయోద్యమ మన నేమియో తెలియకుండుట కడు శోచనీయమనియును, ఈ విషయమున ఆంధ్ర సోదరులనుండి తాముతప్పక నేర్చుకొనవలసి యున్నదనియు సభికులను హెచ్చరించుచు, ఆ జిల్లాలయందు ఈ యుద్యమమును వ్యాపింప జేయుటకై ఉపసంఘము వొక దానిని స్థాపన చేయించిరి. మఱియు చెన్నపట్టణమున స్థాపింపబడిన స్వరాజ్య సమితియొక్క నిబంధనలను గూర్చి చర్చించుచు, ఆంధ్రదేశమందలి గ్రంథాలయ సంఘములు కూడ స్వరాజ్య సమితియొక్క యుద్దేశములలో కొన్నిటిని అచరణలోనికి తెచ్చునవియై యున్నవి గనుక, ఆ సంఘములను గూడ ఇందును గూర్చి నేర్పరచబోవు నిబంధనలకు లోబడి స్వరాజ్య సమితికి జేర్చవచ్చునని జెప్పిరి.

బరోడా యాత్ర

కడచిన జనవరి నెలయందు బరోడారాజ్యమున జరగిన వ్యవసాయ పారిశ్రామిక ప్రదర్శనము నందొక భాగముగ గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము గూడ జరుపబడినది. ఆ ప్రదర్శనమును చూచి వచ్చుటకై ఈ సంఘ పక్షమున నేను బరోడాకు వెళ్లి యున్నాడను. ఈ సందర్భమునందొక వనవి జేయవలసియున్నది. చాలకా

లమునుండియు కొందరు గ్రంథాలయ నిర్వాహకులును నేనును గలసి బరోడా యాత్రను జేయవలెననియు వి్యక్తము చేసిరి. మేమందరమును కలసియే వెళ్ళవలయునని ఆలోచనలను జేసితిమి. అట్టి స్థితియందు ఆయా స్నేహితులను తీసికొని వెళ్ళకయే, ఏరికిని జెప్పకయే, నే నొక్కడనే బరోడా యాత్రను జేసియుంటిని. “బారువ” యందు జరుగు గ్రంథాలయ సభతో బాటుగ గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము నేర్పాటు జేయవలయునని తలంచుచుంటిమనియు, ప్రదర్శించుటకు కొన్ని వస్తువులను పంప వలసినదనియు బరోడా కేంద్ర గ్రంథాలయమువారికి వ్రాసియుంటిమి. అందుమీద వారు జనవరి ౨-వ తేది మొదలు ౯ తేదివరకు బరోడాయందు గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము జరుగవలసియున్నదనియు, దానికి వచ్చిన ఎక్కువ ఉపయోగకరముగ నుండుననియు వారు డిశంబరు నెల ఆఖరువారమునందు వ్రాసిరి. ఈయుత్తరమువచ్చినప్పటికి నేను బెజవాడయందు లేను. డిశంబరు నెల ౨౯వ తేదీన నేనింటికి వచ్చువరకును ఈ యుత్తరము సంగతి నాకు తెలియనే తెలియదు. అప్పుడైన నాకు దేహము కొంచె మస్వస్థతగ నుండుటచే బయలుదేరు స్థితిలో లేను. స్నేహితుల కుత్తరములు వ్రాసి కనుగొనుటకన్న నో వ్యవధిలేదు. ఈ కారణములచేత స్నేహితుల కెవ్వరికిని జెప్పకయే బరోడా యాత్ర జేయుట తటస్థించినది. అనేకమంది స్నేహితులు నాతో గూడ తమ్ముల నెందుకు తీసికొని వెళ్ళలేదని నామీద నిష్ఠురములను వేయుచున్నారు. అందుచేత ఈ విషయమింత విపులముగ జెప్పవలసి వచ్చినది.

బాలశాఖ.

బరోడాయందు జరగిన ప్రదర్శనమును జూచినవాడనై, బెజవాడకు వచ్చిన వెంటనే రామమోహన ధర్మపుస్తక భాండాగారమునందు బాలశాఖను ప్రారంభింపవలెనని సంకల్పించి, అందుకు కావలసిన గ్రంథములు ఆదిగాగల వస్తువులనెల్ల బొంబాయియందు కొంటిని, పిమ్మట ఫిబ్రవరి నెలయందా గ్రంథాలయమున బాలశాఖను ప్రారంభించి జయప్రదముగ నిర్వహించుచున్నారు. ఇంతే గాక “ఏలూరు” నందున్న హిందూ

యువజన సంఘమువారు తమ గ్రంథాలయమునందు బాలశాఖను ప్రారంభింప వలెనని తలంచి, అందులకు కావలసిన సంగతులనెల్ల నేర్చుకొని వచ్చుటకై బెజవాడ రామమోహన ధర్మపుస్తక భాండాగారమున కొక ప్రతినిధినిగూడ బంపిరి.

గ్రంథవిభజన పట్టిక.

ఈసంఘపక్షమున ఆంధ్ర గ్రంథ విభజనపట్టికను బరంపురం వాస్తవ్యులగు శ్రీవెలిదండ శ్రీనివాసరావుగారు విశేషపరిశ్రమకులొనై తయారుజేసి యుండిరి. దానిని పూర్తిజేయుటకై పురాణం నూరి శాస్త్రీగారు పూనుకొనియుండిరి. ఈసభ జరగుకాలమునకు దానినిపూర్తి జేయవలెనని శ్రీశాస్త్రీగారు తలంచుచుండిరి. కానినేను బరోడావెళ్ళి వచ్చుటతోడనే ఇదివరకు జేయుచున్న గ్రంథవిభజనపద్ధతి సరియైనదిగాదనియు శాస్త్రుసమ్మతము గాదనియు గోచరించినది. ఒక్కగ్రంథ విభజన విధానమునుగూర్చియే వివిధశాస్త్రవేత్తలువ్రాసిన గ్రంథములు ఆంగ్లేయభాషయందు వెక్కులుగలవు. వీనిలో కొన్నిటిని దెప్పించితిమి. గుజరాతి, మహారాష్ట్ర భాషలయందు జేయబడిన గ్రంథవిభజన పద్ధతులను సంపాదించితిమి. ఇవియన్నియు జూచునప్పటికి, గ్రంథవిభజనపద్ధతిని (Scheme of classification) నిర్ణయముజేయనిదే, గ్రంథవిభజనపట్టికను తయారుజేయుట కవకాశము కాన్పింపలేదు. ఈసంగతుల నన్నిటిని శ్రీ శాస్త్రీగారితో మనవిజేయగా, వారీ పాత్రములనన్నిటి శ్రద్ధతోబరికించి, మనభాషకనువుగ నుండునటుల గ్రంథవిభజనపద్ధతి నొకదానిని సిద్ధముచేయుచున్నారు. దానిని మీరంద రంగీకరించినయెడల, ఆప్రకారము గ్రంథవిభజనపట్టికను తయారుచేయుదురు.

గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము

బరోడాయాత్రకు ఫలితముగ నేను మీరచట మొదటి ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రదర్శనమును దర్శింపగలిగితిరి. కింకూడేశము నంతకును ఇదియే ద్వితీయగ్రంథాలయ ప్రదర్శనమని జిప్పిన మీకానంద జనకమునుండదా! మొదటి గ్రంథాలయప్రదర్శనము 'బరోడా' రాజ్యమునందు జరిగినది. రెండవది నేడిచట జరుగుచు

న్నది. ఈప్రదర్శనమును మీరందరును జూడబోవుచున్నారు గాన నేనిచట వివరముగా జెప్పబసితేదు. ద్రవ్యాభావముచే ఈప్రదర్శనమునింకను ఎక్కువజయ ప్రదముగా జేయజాలమైతిమని మాత్రము కన్నవించుకొనుచున్నాడను.

ఆదాయ వ్యయములు

౧౯౧౬ సం. మే నెలమొదలు ౧౯౧౭ సం॥ ఏప్రియలు అఖరువరకు ఈసంఘముయొక్క ఆదాయవ్యయములను నివేదించుచున్నాడను.

ఆదాయము

	రు.	అ.	పై.
గత సంవత్సరముతా॥ నిల్వ	౪౪	౦	౯
గ్రంథాలయ చరిత్ర అమ్మకము	౧౪౯	౮	౦
నెల్లూరు గ్రంథాలయ సభవారు	౪	౧౧	౦
ఆంధ్ర మహాజనసభ స్థాపితోప సంఘమువారు	౨౫	౦	౦
శెడింబి హనుమంతరావు పంతులుగారు	౫౦	౦	౦
నూరి వేంకటనరసింహ శాస్త్రీగారు	౧౦	౦	౦
వెరళి జమ	౨౮౩	౩	౯

ఖర్చు.

	రు.	అ.	పై.	
పోస్టు ఖర్చులు	౧౨	౧౫	౬	
గ్రంథాలయ చరిత్రకు పోస్టుఖర్చులు	౧౦	౦	౦	
అచ్చు	౭	౧౦	౦	
రైలుచార్జి	౦	౪	౦	
గ్రంథాలయచరిత్ర ముద్రణము మొదలగునవి	౧౪౦	౧౩	౬	
గ్రంథాలయ శాస్త్రమును గూర్చిన గ్రంథములు	౩౪	౭	౦	
గ్రంథాలయములను గూర్చిన పత్రికలు	౨౫	౧	౦	
చిల్లరసామానులు	౪	౦	౦	
ప్రయాణపు ఖర్చులు	౯౮	౮	౬	
గ్రంథముల పట్టిక మేకులు	౪	౧౫	౦	
బైండింగు	౧	౭	౦	
వెరళి ఖర్చు.	౩౪౦	౧	౬	
జమగాక అప్పు తెచ్చినది	రు.	౫౬	౧౩	౯

సంచార కార్యదర్శి.

ఈవత్సరము సంచార కార్యదర్శి నొక్కనినైన నియమింపవలయునని విశేషముగ ప్రయత్నములను జేసి యుంటిమి. ఆంధ్రమహాజన సభాస్థాపితోప సంఘము వారు ౧౯౦ రూపాయలనిచ్చెద మనిరి. ఈసొమ్ము చాలదు. సంచార కార్యదర్శియొక్క జీతమునకును ప్రయాణవ్యయములకును సంవత్సరమునకు రు ౧౦౦ లైన కావలెను. ఇదివరకే విన్నవించిన ప్రకారము ఈవత్సరాదాయము రు ౨౮౩-౩-౯ లనియు, వ్యయము ౩౪౦-౧-౬ లనియు, గాక అప్పు తెచ్చివ్యయపరచినది రు ౧౬-౧౩-౯ లనియు మీకు తెలిసియే యున్నది. అయినప్పటికిని, ఈసంఘమునకు ఉపాధ్యక్షులగు శ్రీ సూరి వేంకట నరసింహశాస్త్రిగారును, నేనును ఎట్లనో మొండి ధైర్యమునుజేసి. సంఘమువారి నొప్పించి, కాకినాడ వాస్తవ్యులగు దువ్వూరి జగన్నాథ శర్మగారిని సంచారకార్యదర్శిగ నేర్పాటుజేసితిమి. వారింకను పనిలో ప్రవేశింపలేదు. త్వరలోనే ప్రవేశింపగలరు.

గ్రంథాలయ శాస్త్ర గ్రంథములు - పత్రికలు.

పాశ్చాత్య దేశములయందు గ్రంథాలయములు ఎట్లు నడువవలయునో, ఎట్లు జనుల నాకర్షింపవలెనో, ఎట్లు గ్రంథములనుంపవలయునో, ఎట్లు గ్రంథములను విభజింపవలయునో, ఎట్లు భవనములను నిర్మింపవలయునో, ఈవిషయములన్నియు ప్రత్యేక మొకశాస్త్రమై విలసిల్లినది. అందుచేత గ్రంథాలయ శాస్త్రమును గూర్చిన గ్రంథములు పదివేల రూపాయలకంటె నెక్కువ విలువగలిగినవి అమెరికా, ఇంగ్లాండు దేశములయందు ప్రకటింపబడినవి. ఇంతే గాక సాలునకు మూడువందల రూపాయలకంటె నెక్కువ చందా గలిగిన పత్రిక లాదేశములందు ప్రకటింపబడుచున్నవి. ఆదేశమునందు గ్రంథ భాండారి పరీక్ష యొకటియును. బి. ఏ. ప్యాసయినవాడు రెండుసంవత్సరముల కాలము అందుకొరకై ప్రత్యేక మేర్పడిన పాఠశాలయందు విద్యాభ్యాసమును జేసినగాని, ఆపరీక్షయందు తీర్ణుడు కావాలడు. ఈ గ్రంథములన్నిటిని, ఈపత్రికల నన్నిటిని దెప్పింపవలెనని నేను కౌఠ్యుటలేదు. కాని ఇది ప్రత్యేక శాస్త్రముగు

టచే అయావిషయములను నేర్చుకొనుటకై కొన్ని గ్రంథములను, కొన్ని పత్రికలనైన తిప్పక దెప్పింపవలసి యున్నది. వీనిని దెప్పింపఁజూట వలని లోపము నెను బరోడాకు బోయివచ్చిన పిమ్మట దెలిసినది. మనము కడచిన మూడువత్సరముల నుండియు గ్రంథ విభజన విషయమై జేసిన పనియంతయు, శాస్త్రజ్ఞానము లేకపోవుటచేతనేగదా నేడు వృథాయైనది. ఇట్లని ఆంగ్లేయ భాషయందున్న గ్రంథాలయ శాస్త్రమంతయు, మనదేశస్థితి గతులకును, మన భాషకును పనికివచ్చునని నాయభిప్రాయము కాదని మీరు గమనింపవలెను. మన మా శాస్త్రము నభ్యసించి, అందు మనకు ఉపయుక్తములగు సంగతులను, మనదేశ భాషాస్థితి గతులనుబట్టి నూర్చుకొని ఉపయోగింప నగును.

భవిష్యత్తు

సోదరులారా! ఇంతవరకు ఈసాలన జరిగినపనిని క్లుప్తముగా మీకు విశదీకరించితిని. గ్రంథాలయోద్యమముయొక్క ప్రాశస్త్యమునుగూర్చి నేనిచట మీకు విశేషముగ జెప్పనక్కరలేదు. ఏగ్రామమునందైన నేమి పట్టణమునందైన నేమి నిత్యజీవనమునుగలిగి, నిత్యమును జనుల నుద్బోధింపశక్తిగలిగిన వీ గ్రంథాలయములేయని దెప్పిన యతిశయోక్తికాదు. ఈయుద్యమమును దేశము నందంతటను ప్రచారము చేయవలయునన్న, ఈయుద్యమమును సరియైనమాగ్ధములదిప్పి నిజముగా దేశాభివృద్ధిని జేయవలయునన్న అధమము జల్లాకొక సంచార కార్యదర్శివైన భరింపలేకుండు టెంతయు శోచనీయము.

సోదరులారా! గ్రంథాలయ సర్వస్వమునకు వచ్చుచున్న నష్టము మాటాటుంచినను, సంచార కార్యదర్శియొక్క వ్యయములకును, గ్రంథాలయ శాస్త్రవిషయమైన గ్రంథములను దెప్పించుటకును, సాలునకు అధికపక్ష మొక వెయ్యి రూప్యములైన అత్యంతవరకైన మీకు నివేదించుచున్నాడను. కావున తాము ఈసభయందు ఆంధ్ర దేశ గ్రంథాలయసంఘ సభ్యత్వమునకు కొన్నినిబంధనల నెక్కచి, ఈసంఘమునకుకొంతవరకైన ఆదాయమును గల్పించుదని ప్రార్థించు చున్నాడను

నిబంధనలన గా, సంఘముయొక్కపనిని ఆటంకపరచునట్టి కఠినమైన నిబంధనలు గావు. ఈయుద్దయము ప్రాగంభమై మూడు సంవత్సరములు మాత్రమైనది. అట్టిస్థితియందు కఠినమైన నిబంధనలను జేసి, సంఘముయొక్క యభివృద్ధి నరికట్టిన లాభము లేదు. కావున స్వల్పముగ నిబంధనలనేర్పరచి, ఆదాయమును గల్పించెదరని మానవి చేయుచున్నాడను."

పిమ్మట, మహాసభకు రాజాంమికి వగచుచు, పోలవగం జమిందారు, రావుబహద్దరు కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు, రావుబహద్దరు కిలాంబి రామానుజాచార్యులు, నిక్రమదేవవర్త, శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి; ఏ. వి. రామయ్య, ఆదూరి వెంకటస్వామిశెట్టి, ఆంధ్ర ప్రచారిణీ గ్రంథాలయము, వరహగిరి వెంకటశోకయ్య గార్లు వ్రాసిన లేఖలు జదువబడెను.

తరువాత గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము నందలి బాలశాఖనుగూర్చి, జయంతి జగన్నాథముగారు పిఠాపురము గా జెప్పిన పిమ్మట, గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము దేరువ బడినది.

వ్రధను గ్రంథాలయ ప్రదర్శనము

సభా మంటపమునకు వెనుక భాగమందున్న బోర్డు పాఠశాల భవనమునందు ఈ ప్రదర్శన మేర్పాటు గావింపబడినది. అమెరికా, ఐరోపా, మున్నగు ప్రాచ్య దేశములయందును, బరోడా రాజ్యమునందును, ఆంధ్రదేశము నందును ప్రాముఖ్యత వహించియున్న గొప్ప గ్రంథాలయములయొక్క బయటి ఆకారములను లోపలి యాకారములను జూపు పటములును ప్లానములును అనేకములు గోడలయందు వ్రేలాడ గట్టబడి చూపబడి యున్నవి.

ఆ మా దేశములందు గ్రంథాలయములనుగూర్చి ప్రత్యేకముగ ప్రకటింపబడుపత్రికలు, గ్రంథాలయశాస్త్రమును గూర్చి ఆంగ్లేయభాషయందున్న ఉద్గ్రంథములు అనేకము ప్రదర్శింపబడినవి. ఇంతేగాక ప్రపంచమునందు ప్రబలియున్న వివిధములగు గ్రంథకర్తృకరణ పద్ధతులు పుస్తకముల గ్రంథములును, కర్తృకరణమునుగూర్చి ఆంధ్రదేశ

మునందు జరిగినవినిని దెలుపు వ్రాసిన గ్రంథములును చూప బడినవి. పలువిధములైన గ్రంథములపట్టికలు కయోయ జేయు పరికరములు తేబడినవి. ఇవిగాక ప్రత్యేకముగ బాలశాఖ ప్రదర్శింపబడి యున్నది. ఈబాలశాఖయందు బాలురహృదయముల నాకర్షించి వారికి జ్ఞానాభివృద్ధి జేయు అనేకవిధములైన ఆటలు, ఆంగ్లేయభాషయందు బాలురకై ప్రత్యేకముగ వ్రాయబడిన పలుగ్రంథములు, గుడ్డలయొద ముద్రింప డిన గ్రంథములు, ప్రదర్శింపబడి నవి. ఇంతేగాక, ఆంధ్రభాషయందు బాలురు ఉపయోగించుకొనుట కనువుగనున్న గ్రంథము లన్నిటిని సేకరించి ప్రదర్శించిరి. బాలశాఖయందు ప్రదర్శింప బడిన వస్తువులు గ్రంథములు అన్నియును బెజవాడ రామ శాహన ధర్మగ్రంథాలయమువారు ప్రదర్శించిరి. గుంటూరుజిల్లా పాఠశాలాలూకా వెదపాలెముగ్రామము నందున్న బాలసమాజమువారు తమగ్రంథ భాండాగార భవనముయొక్క ఆకారమును ప్రదర్శించిరి. ఈ ప్రదర్శనమునందు ప్రదర్శింపబడిన వివిధమైన వస్తువులను గూర్చియు గ్రంథములనుగూర్చియు, అయ్యంకివేంకటరమణయ్యగారు ఎల్లరకును విక్రీలి ఓపికతో తెలియ జెప్పిరి. ఇంతే గాక వీరి ప్రత్యేక పరిశ్రమవలననే ఈ ప్రదర్శనమింత జయప్రకాశముగ జరిగినదని జెప్పవచ్చును.

ప్రతినిధులును, ప్రేక్షకులును, ఈ ప్రదర్శనమును చూచి, అనేక అమూల్యవిషయములను దెలిసికొనిరి. గ్రంథాలయములనుగూర్చి ప్రత్యేకముగ ప్రకటింపబడునట్టి పత్రికలిన్ని ఆంగ్లేయ భాషయందుగలవా యని ప్రశ్నించువారు కొందరు. గ్రంథాలయ శాస్త్రమును గూర్చి ప్రదర్శింపబడిన ఆంగ్లేయ గ్రంథములను ప్రశంశించువారు కొందరు. గుడ్డలయొద పిల్లలకొగకై ముద్రింపబడిన పుస్తకములనుచూచి ఆశ్చర్యపడవారు మరి కొందరు. ఆటలమాలమున పిల్లలకు జ్ఞానాభివృద్ధిని విద్యయంతానక్షిని గలుగజేయుట ఎన్నడై యాచితి మా యని ప్రశ్నించువారు ఇంకొక కొందరు. ఇట్లు ఈ ప్రదర్శనము అమిఱుమై ఉత్సాహమున గలుగ జేసినది.

గ్రంథాలయము ప్రతినిధులు పుస్తకాలయములను పరస్పరము దెలుపుకొనిరి. పిమ్మట సాయంకాలము

గి గంటలకు మహాసభ ప్రారంభమైనది. అప్పుడు భారతభాషకును నేటి గ్రాంథికభాషకునుగల భేదమును గూర్చి మండపాక పార్వతీశ్వర శాస్త్రి గారును, గ్రామ్యభాషను గూర్చి గిడుగు రామమూర్తి పంతులు గారును, సారస్వత వినయమును గూర్చి బుర్రాశేషగిరిరావు పంతులు గారును, ఇంకను పలువురు భాషావిషయములను గూర్చి మహాసభ సభ్యులను గావించిరి. అంతటితో నాటికి సభ ముగింపబడినది.

ద్వితీయ దినచర్య.

2-వ తేదీ ఉదయము ౮ గంటలకు తిరిగి కార్యక్రమము ప్రారంభింప బడినది. ప్రథమమున వివిధజిల్లా సంఘములయొక్కయు, తాలూకా సంఘములయొక్కయు వృత్తాంతములు జదువబడినవి. గ్రంథాలయముల వలన గలుగు దేశాభివృద్ధిని గూర్చి చింత వెంట వేంకటరమణయ్య గారును, గ్రంథాలయములు - సాంఘిక సేవను గూర్చి న్యాపతి నారాయణ మూర్తి గారును, గ్రంథ విభజనను గూర్చి పురాణంసూరి శాస్త్రి గారును, గ్రంథాలయముల అభివృద్ధిని గూర్చి కుప్పాశ్రీరామశర్మ గారును, గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చి సూరి వేంకట నరసింహం గారును, విద్యాభివృద్ధిని గూర్చి ఓడ్రమున మహాంతు రాఘవానంద దాసు గారును ఉపన్యాసముల నొసంగిరి. అంతటితో ప్రాతఃకాలసభ ముగిసెను.

తిరిగి మధ్యాహ్నము ౨ గంటలకు సభ ప్రారంభమయ్యెను. అప్పడీ తీర్మానములు ఉపపాదింప బడి అందరిచే నేక గ్రీవముగ నంగీకరింప బడినవి:—

౧

ప్రకృతము విరోధాయందు జరుగుచున్న ఘోర సంగ్రామమున మన చక్రవర్తి గారికి సంపూర్ణ విజయ సంప్రాప్తి త్వరలో కలుగు గాకయని ఈ సభవారు పరిమేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నారు.

అగ్రాసనాధి పతి గారిచే ఉపపాదింపబడి, అందరిచే ఏకగ్రీవముగ నంగీకరింపబడినది.

౨

రాజ మహేంద్రవర నివాసులును శ్రీ వసురాయ పుస్తక భండాగారాధ్యక్షులును, ద్వితీయాంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ కావ్యన సంఘాధ్యక్షులును, భాషాభిమానులు ఉదారులును అగు మ-రా-రా బారు శ్రీరామ నరసింహారావు గారి ఆకాలమరణము వలన గ్రంథాలయోద్యమమునకు కలిగిన నష్టమున కీ సభవారు చింతిల్లుచు, వారి కుటుంబమునకు తమ సొను భూతిని తెలుపుచున్నారు.

- ఉ. చింత వెంట వేంకటరమణయ్య గారు.
- ఆ. నూరి వేంకటనరసింహం గారు.

3

జన సామాన్యముందు విద్యాభివృద్ధిని జేయుటకు గ్రంథాలయములు ముఖ్య సాధనములు గనుక,

(క) ప్రస్తుతము ఆంధ్రదేశమున స్థాపించబడిన గ్రంథాలయములకు పఠన మందిరములకును, మునిసిపాలిటీ డిస్ట్రిక్టు తాలూకా బోర్డులయొక్క ద్రవ్యములనుండియు, ప్రొవిన్షియల్ రివిన్యూలనుండియు ద్రవ్యసహాయమును జేయుటకు సుసహాయములను కలుగనేయవలసినదని ప్రభుత్వమువారిని ఈ సభవారు ప్రార్థించుచున్నారు.

(చ) పుస్తక భండాగారములను పఠన మందిరములను ౧౮౬౦ సం॥ ౨౧ నెం. అక్టను అనసరించి రిజిస్టరు చేయుటకు చెల్లింపవలసిన రుసుమును లేకుండ గనే రిజిస్టరు చేయించుటకు ప్రభుత్వమువారి నీ సభవారు ప్రార్థించుచున్నారు.

(ఘ) దొరతనమువారిచే ప్రచురింపబడు వ్యవసాయ విషయిక పరిశ్రామిక ఆరోగ్యవిషయిక ప్రచురముల నన్నింటిని, జిల్లా 7 జిల్లలు, ఆంధ్రభాషయందు ముద్రింపబడు గ్రంథముల పట్టకలను, ఆంధ్రదేశము నందలి గ్రంథాలయము లన్నిటికిని ఉచితముగా దయచేయింపవలెనని ఈ సభవారు ప్రభుత్వమువారిని ప్రార్థించుచున్నారు.

(త) విద్యాశాలలకు సంబంధించిన ఉద్యోగస్తుల దగ్గర ఉండదు; టి మ్యాజిస్ట్రేటులంతయు మొదలగు పరి కరములను జనసామాన్యము నందు విద్యాభివృద్ధి చేయు టకై గ్రంథాలయములకు ఎరువిచ్చు సదుపాయములను గలుగజేయ వలసినదని ప్రభుత్వమువారి నీ సభవారు ప్రార్థించుచున్నారు.

ఉ. సోంభాట్ల వెంకయ్యగారు, బారువ.

ఆ. బళ్ళమాడి వెంకట రమణమూర్తిగారు, గోపాలపురం.

౪

ఆంధ్రవాఙ్మయములోని ముద్రితా ముద్రితగ్రంథము లను సాగస్య సాధనములను సేకరించుటకు తోడు ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయము లన్నియు, ఆంధ్రుల ప్రత్యేకవ్యక్తి కళాన ఆచారములను పండుగలను వర్ణనములను తానా పరమ సాధనములను ఆలంబించుటకును, సంబంధించిన రాత్రి పాఠ శాలలు మున్నగు వానినందు ఆంధ్రుల ప్రత్యేక వ్యక్తిని కళానూపనము తెలుపు విద్యావిధానముల నలంబించుటకును ఈ సభవారు తీర్మానించు చున్నారు.

ఉ. పురాణం ను శాస్త్రిగారు, చుచిలపట్టణము.

ఆ. సెట్టి లక్ష్మీ చూరింహంగారు, విశాఖపట్టణము. గరికిపాటి అప్పయ్య శాస్త్రిగారు, ఆగిరిపల్లె.

౫

ఆంధ్రభాషయందు ప్రచురింపబడు గ్రంథము లన్ని టిని-పత్రికలనన్నిటిని - చెన్నపట్టణమునందలి ప్రాచ్య లిఖిత పుస్తక భాండాగారమందలి ఇతర అముద్రిత గ్రంథముల ప్రతుల నన్నిటిని జేర్చి, ఆంధ్రదేశమునందలి ఇతర గ్రంథాలయములకు సహాయభూతముగ నుండు నటాల, ఆంధ్రదేశ మధ్యమున అనుకూలమైన స్థలము నందు గ్రంథాలయమునొక దానిని ప్రభుత్వమువారు నెలకొల్పట ఆత్యావశ్యము గనుక, అట్టి గ్రంథాల

యము నొక దానిని త్వరలో స్థాపించుటకు ప్రభుత్వము వారి నీ సభవారు ప్రార్థించుచున్నారు.

ఉ. గిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారు పల్నాకిమిడి.

ఆ. గాడేపల్లి నూగ్యనారాయణ శర్మగారు పితాపురం. గరిమెళ్ల సీతారామయ్యగారు. బకంపురం.

౬

ఆంధ్రదేశమున గ్రంథాల యోద్యమము వ్యాపింప జేయుటకును, గ్రంథాలయములను సర్వజనోప యోగ కరముగను జనాకర్షణముగను చేయుటకును కావలసిన విధానము దేశచందంతటను వ్యాపింపజేయుటకు ఏర్ప డిన ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమును నడపుటకు కావలసిన చిత్తుచట్టములను తయారుచేసి, రాబోవు గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల సభలో తీర్మానము నిమిత్తము సిద్ధపరచుటకు ఆంధ్రగ్రంథాలయ సంఘమువారిని ఈసభవారు కోరుచున్నారు.

ఉ. నూరివేంకట నరసింహంగారు.

ఆ. అయ్యంకి వేంకట రమణయ్యగారు.

౭

(క) ఆంధ్రదేశమందున్న అన్ని పట్టణములయం దును పల్లెలయందునుగూడ గ్రంథాలయములనుకాని పఠనమందిరములనుగాని స్థాపింపవలెనని జనుల నీ సభ వారు ప్రార్థించుచున్నారు.

(చ) ఆంధ్రదేశమందున్న గ్రంథాలయములన్నియు గ్రంథాలయముల అభివృద్ధికొరకై ప్రకటింపబడుచున్న గ్రంథాలయ సర్వస్వమును తెప్పించుకొనవలెనని ఈ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

ఉ. బుర్రా శేషగిరిరావుగారు, విజయనగరం.

ఆ. జయంబి వెంకట కృష్ణయ్యగారు.

గాడేపల్లి నూగ్యనారాయణ రావుగారు.

అద్దంకి సత్యనారాయణ శర్మగారు.

౧

ఆంధ్ర గ్రంథాలయ సంఘమునకు ఈసూచన వ్రాయుటకు
మంది... సాదాహరించుచుండినవారు కార్యనిర్వాహక
సభ్యులు కెచ్చుకొనబడినారు.

అగ్రాధికారి పేరు:-

మోక్షరామచంద్రరావు గారు.

ఉపాధికారి పేరు:-

చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం గారు.

నూకవేంకటనరసింహం గారు.

నెల్లూరి సుబ్బారావు గారు.

కార్యదర్శి:-

అయ్యంకి వేంకటరమణయ్య గారు.

సహాయ కార్యదర్శులు:-

పురాణం నూరిశాస్త్రిలు గారు.

అవసరాల వేంకటరెడ్డి పంతులు గారు.

అద్దంకి సత్యనారాయణ శర్మ గారు.

ఇతర సభ్యులు:-

రొయ్యూరి రామచంద్రప్రసాదరావు గారు.

గోపరాజు బ్రహ్మానంద గారు.

బాలనరస్వతీ సంఘము, అంగలూరు.

కొడాలి శివరామకృష్ణారావు గారు మచిలీపట్నము.

బెల్లకొండ రాఘవరావు గారు, పమిడిపాడు.

చల్లా శేషగిరిరావు గారు, గుంటూరు.

పొన్నలూరి రాఘవయ్య గారు.

పులిపాక వేంకట్రామారావు గారు, ఈమని.

అనేశివయ్య గారు.

కుప్పా శ్రీరామశర్మ గారు, అనంతవరం.

జొన్నలగడ్డ పున్నయ్య గారు, తెనాలి.

రామానుజ పుస్తకభాండాగారము, తుని.

భాగ్యసుబ్రహ్మణ్యం గారు, శైకింద్రాబాదు.

ఆదిరాజువీరభద్రారావు గారు.

ఇ. పబ్బకృష్ణయ్య గారు, కాకినాడ

ఆంధ్రబాల సరస్వతీనియము, నెల్లూరు

ఎ. వి. రాఘయ్య గారు, సంగం.

పానకా పట్టాభిరామ రెడ్డి గారు, పోట్లపూడి.
మాచేపల్లి రాజ చంద్రశాస్త్రి గారు, విశాఖపట్నం.
భమిడిపాటి చినయ్య శర్మ నారాయణ శర్మ గారు,
మాడగుల.

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి సంఘము, బరపూరు.

శ్రీజగన్నాథసాధి ఖండంగ గారు, బారువ.

సోంభాట్ల వెంకయ్య గారు.

తిత్తిబలరామయ్య గారు.

ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి సంఘము, ప్రొద్దుటూరు,

కడపజిల్లా.

దేశసాంధ్య సుబ్బారావు గారు నంద్యాల

మిత్రమండలి, బళ్లారి.

బి. రామదాసు నాయుడు గారు, చిన్నముమ్మూరు.

యం. సన్నప్పనాచుడు గారు, ఇంచాపల్లి

గాడేపల్లి సూర్యనారాయణ శర్మ గారు.

గోనుగుంట్ల వేంకటసుబ్రహ్మణ్యం గారు.

జయంతి వేంకటకృష్ణయ్య గారు, విజయనగరము.

పాటిమళ్ళ వేంకట తిరుపతిరావు గారు, అన్నవరం

వివిధ జిల్లాల గ్రంథాలయ సంఘముల యొక్కయు,
తాలూకా సంఘముల యొక్కయు కార్యదర్శులును,
ఉద్యోగులును.

ఉ. బిక్కని వేంకటరత్నం గారు, చోడవరం.

ఆ. గోనుగుంట్ల వేంకటసుబ్రహ్మణ్యం గారు

చెన్నై పురి.

౨

రాబోవు సంవత్సరము ఈ సభను విశాఖపట్నము
నందు జరుపుటకు తీర్మానించడమైనది.

ఆహ్వానము చేసినవారు; శెట్టి లక్ష్మీనరసింహం గారు
రాబోవు సభను గుంటూరు జిల్లా కొండవీడున

కును, పాపట్లకును, పితాపురమునకును, ఆయా ప్రదేశ
ములనుండి వచ్చిన ప్రతినిధులచే పిలువబడినది. కాని,
విశాఖపట్నము వారి ఆహ్వానమునే సభ్యులందఱును
అంగీకరించిరి. అనంతరము అగ్రాధికారి పేరికిని ఇత
రులకును, మంగళ గీతముతోడ సభ ముగింపబడినది.

చతుర్థ ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ మహాసభ యొక్క ఆదాయ వ్యయముల పట్టిక.

ఆదాయము.

	రు.	అ.	పై.
౧. గ్రామస్తులవల్ల విరాళములు	౪౪౧	౪	౯
౨. ప్రతినిధుల కట్టుములు	౬౩	౦	౦
౩. వస్తువుల విక్రయంవల్ల	౯౪	౧౪	౦
౪. శ్రీకృష్ణ దేవరాయ గ్రంథభాండా గార సంఘమువారివల్ల	3౫	౦	౩
మొత్తం	౬౩౪	౩	౦

వ్యయము.

౧. ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునకు యిచ్చినది	౬౩	౦	౦
౨. భోజనము, ఫలహారములకు	౨౨౬	౧౩	౬
౩. వంటశాస్త్రాణులకు	౪౫	౦	౦
౪. కూలీలకు	౪౨	౧౦	౩
౫. బండ్లు అద్దెలకు	౪౨	౧౦	౦
౬. సభ, బసలు, నిమిత్తంకొన్న సామగ్రి	3౬	౫	౦
౭. పందిరి ఖర్చులు	౭౬	౦	౬
౮. తపాల తంతిఖర్చులు	3౬	౧౨	౯
౯. అచ్చుఖర్చులు	౨౬	౯	౦
౧౦. దీపంఖర్చులు	౧౦	౧౫	౦
౧౧. ప్రయాణ ఖర్చులు	౯	౩	౦
౧౨. చిల్లరఖర్చులు	౧౩	౪	౦
మొత్తం	౬౩౪	౩	౦

ఈసభకు శ్రీజగన్నాథపాడి ఖండంగ గారు రు. ౧౫౩ లును, శ్రీమందసారాజువారు ధాన్యం-పందిరి నిమిత్తం కర్రలు, కుర్చీలు, బెంచీలు నొసంగిరి. బరంపురం తాలూకాబోర్డువారు సభనిమిత్తము బారువబోర్డు పాఠశాల నొసగుటయేగాక, సోంపేట పాఠశాల మూడు దినములు మూయించి కుర్చీలు బెంచీలు నొసంగిరి. తెలుకుల ప్రహ్లాదగారు అరటి, కొబ్బరి, పనసకాయలను ఒసంగిరి. గ్రామ ప్రముఖులలో తది

తరులుగూడ కాయగూరలు, పాత్రసామగ్రి వగైరాల సహాయముజేసిరి. 'రహితులు గూడ సహాయము చేయుటయేగాక గ్రామస్తులు విరాళములను గూడ ఒసగియుండిరి. శ్రీజనార్జున పాడిగారి దివాను ఒకేషీ మహాపాత్రోగారు వచ్చిన ప్రతినిధులకు ఒక దినమున ఉపాహారములాసగిరి. ఈవిధముగ గ్రామస్తులు సర్వ విధముల తోడ్పడి సభజయప్రదముగ చేయించినందుకు వారలకు మాకృతజ్ఞతాభి వందనము లర్పించుచు న్నాము.

ఇట్లు,

బారువ } తిత్తి బలరామయ్య.
 ౧౦-౯-౧౯౧౭ } ఆహ్వానసంఘ కార్యదర్శి.

పత్రికాభిప్రాయములు

ఈసభనుగూర్చి పత్రికలువ్రాసిన యభిప్రాయముల నిట బొందుపరచెదము.

“ఆంధ్రపత్రిక” ౧౯౧౭. ౧౦|| మేనెల ౭-వ తేదిన ఇట్లు వ్రాయుచున్నది:—

మానవవికాసమునకు లోకమునందు మాతృభాషయే మూలసాధనము. మాతృభాషయందు గలిగిన విజ్ఞానము సహజమై ప్రజలయందువ్యాపించి సంఘవికాసమునకు వినియోగపడుచున్నది. ఆంధ్రోద్యమ తత్త్వమున కీ సిద్ధాంతము ప్రాణము. ఆంధ్రభాషావికాసమునకు యుక్తములైన సకలోద్యమము లాంధ్రోద్యమప్రాప్తికి జ్ఞానాంగములు. మనుజులకు మానవత్వము జ్ఞానము మూలముననే సాధ్యముగావలసి యున్నది. జ్ఞానోపార్జనమునకు భాష ముఖ్యసాధనము. భాషవికసించిన సంఘము వికసించును. విజ్ఞానము వ్యాపించును. కళలు వృద్ధిని జెందును. సంపదలువర్ధిల్లును. మానవులు చిరకాలపరిశ్రమ వలన నుపార్జించిన విజ్ఞానము భాషారూపమునను లిపి రూపమునను గ్రంథస్థమై విజ్ఞాన సురక్షణంబునకును విజ్ఞాన వికాసంబునకును సాధనంబగుచున్నది. ఒక వ్యక్తికిగల విజ్ఞాన మావ్యక్తితోను ఒకజాతికిగల విజ్ఞాన మాజాతితోను ఒక యుగమునందుగల విజ్ఞాన మాయుగముతోను నంతమునొందిన, మానవవికాసము విశ్వజనీన మానవసభ్యత దుర్లభమైయుండును. మహాకవుల

కావ్యములు అవతారపురుషులు దివ్యచరిత్రములు ఆచార్యవర్ణనల తత్త్వోపదేశములు గ్రంథస్థములై మానవ వికాసమునకు విజ్ఞానవ్యాపనమునకు సాధనంబులైనవి లోకమునందు విజ్ఞానదాయకంబులైన గ్రంథముల కంతములేదు. ఒకభాషయందుగల గ్రంథముల నామములైనను సమగ్రముగ నెరుగుటదుర్లభము. నామములు తెలిసినను వానినిచూచి చదివి యానందించుట సామాన్యమానవులకు దుర్లభము. ఒకభాషయందుగల గ్రంథముదాయమును సయితము సమీకరణముచేయుట శ్రీమంతులకు సయితము సాధ్యముగాదు. శ్రీమంతులు ధనమునువ్యయముచేసి గ్రంథసమీకరణము చేసినను వారికి సదస్థానింధనిర్ణయమును జేయుట సాధ్యముగాదు. ప్రజలుచేరి స్థాపించిన గ్రంథాలయములం దీయుభయ కార్యములు సాధ్యములగుచున్నవి. హిందూదేశమునం దే యితరభాగములందు లేని నూతనభాష మాండ్రదేశమున నుదయించినదనుట కాండ్రదేశమునందు వ్యాపించుచున్న ఆండ్రగ్రంథాలయోద్యమము నిదర్శనముగ నున్నది. మాతృభాషా ముఖమున ప్రజలయందు విజ్ఞానమును వ్యాపింపజేయుటయే ఆండ్రగ్రంథాలయోద్యమమునకు ప్రయోజనము. భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రమును స్థాపించి ఆండ్ర ప్రజావికాసమునకు దోడ్పడుటయే ఆండ్రోద్యమమునకు పరమార్థము. ఆండ్రోద్యమమున కాండ్రగ్రంథాలయోద్యమ మొకప్రధానాంగము. ఆండ్రోద్యమమునకు ఫలములైన దేశవికాసమునకు భాషా వికాసమునకు ప్రజా వికాసమునకు గ్రంథాలయోద్యమము ప్రయోజనకారియై యున్నది. ఏపండితుడు ఏవార్తాపత్రిక ఏపాఠశాల నిర్వహింప జాలని మహాకార్యమును గ్రంథాలయములు నిర్వహించుచున్నవి. ఆండ్రోద్యమ సాధ్యములైన సకలదర్శములును నాండ్రగ్రంథాలయములందు విస్పష్టము చేయబడుచున్నవి. భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రోద్యమమునకు వలె గ్రంథాలయోద్యమమునకును భరతఖండమునం దాండ్రదేశము మార్గదర్శిగ నున్నది.

ఇపు డాండ్రదేశమునందు ౨౦౯ గ్రంథాలయములు గలవు. మూడు గ్రంథాలయ మహాసభలు గూడినవి. నాల్గవ గ్రంథాలయ మహాసభ భారతవయందు వైశాఖ శుద్ధ ౧౪ భానువాసరంబునందు గూడినది. అన్నోప పరశురామ పాత్రోగా రాహ్వోన సంఘాధ్యక్షులు. భూపతిరాజు వేంకటపతిరాజు గారు సభాధ్యక్షులు. ఆ హ్వోన సంఘాధ్యక్షులు. 'గ్రంథాలయముల వలన సామాన్య ప్రజలయందు విద్యావ్యాప్తియు నాగరికతయు గలుగుటయే కాకను, పత్రికాపఠనమువలనను ప్రాపంచికజ్ఞానమును, పూర్వ కవి ప్రణీత గ్రంథపఠనమువలన వారి యున్నత భావానుగ్రహణమును, అన్యదేశచారిత్రపఠనమువలన మనోవికాసమును లెప్పక కలుగగలదు.' అని తెలిపిన భాషమును ప్రజలు గ్రహించుట సమంజసము. సభాధిపతి వారి యుపన్యాసమునందు "ఆండ్ర" శబ్దోత్పత్తిని నిర్ణయించుట సమంజసమని తెలిపియుండిరి. ఆండ్ర శబ్దోత్పత్తిని నిర్ణయించుట వలనను చరిత్రవిషయక జ్ఞానము కొంత స్థిరపడగలదు. ఆండ్రదేశనామ మాండ్ర రాజులవలనను ప్రజలవలనను గలిగినదని యితర దేశ చరిత్రలవలన సాధింపదగి యున్నది. ఆండ్రభాష ద్రావిడ భాషగ బరిగణింపబడు చున్నది. వైశాచిభాషకును 'నాండ్రభాషకును ప్రాచీన కాలమునందు సన్నిహితసంబంధము గలదని గుణాధ్యుని బృహత్కథా వృత్తాంతమువలన నిర్ణయింపదగి యున్నది. వైశాచిభాషకును ద్రావిడభాషలకును గల సంబంధమును నిర్ణయించి ఆండ్రభాషోత్పత్తిని జేయుట భాషాపండితులు నిర్వహింపవలసిన పనియై యున్నది. ఆండ్రపదమునకు తెలుగుపద మిటీవల యేర్పడిన నామాంతర మనియును ఆండ్రపదము పూర్వమునందు వాడుకయం దున్నదని యును చరిత్రవలన విశదమగుచున్నది. ఆండ్రశబ్దము ప్రజలవలన గలిగినను దేశమువలన గలిగినను వర్తమాన కాలమునందు ప్రజలకు భాషకు దేశమునకు నన్వయించుచున్నది. సభాధ్యక్షుడు గ్రంథాలయోద్యమమును గురించి "ఆండ్రదేశమున భాండ్రాగారోద్యమము వ్యాపించినను, ధనలోపముజేతను ఉత్సాహలోపముచేతను జరుగవలసినంత పని జరిగి-కావలసినంత సాయము జరు

లకు సమకూడ కున్నది. ఉత్సాహలోపమునకు కారణము మనమే. గ్రంథాలయ నిర్వాహకులు తమ కెన్ని విఘ్నములు వచ్చినను ఉత్సాహమును వదలక పని చేయవలెను." అని యభిప్రాయమును తెలిపిరి. గ్రంథాలయోద్యమమును వ్యాపింప జేయుటవలనను మాతృభాషావికాసమును విజ్ఞానవ్యాపకమును సాధ్యముగా గలదు. గ్రామ్య గ్రాంధిక సమస్యనుగురించి విచరించుచు "ఉభయ పక్షముల వారును పండితులే; అంతేకాక దేశాభిమానులు; భాషాభిమానులు. అట్టిస్థితిలో అవసరమగు భాషాసంస్కారము చేయరాదా? అనవసరములగు మార్పులు మానరాదా? తెలియువటుల గ్రంథములలో వ్రాయుచువచ్చిన భాషకు బదులుగా దూష్యములయి జనాదరణీయములు గాని పదములు కష్టపడి వెదకి చేర్చినభాష వాడుటేల?"

అని రాజుగారు తెలిపియుండెడి. నిర్ణీతభాషలు మారవు గాని సజీవభాషలు నిరంతరము మారుట ప్రకృతిధర్మము. మానవవికాసమునకు సాధన భూతంబులైన సాంఘిక రాజకీయ నైతిక ధార్మికార్థిక విషయములందు మార్పు లేర్పడినపుడు వాని నిర్వహణమున కేర్పడిన భాషయందు మార్పు లేర్పడకుండుట యసంభవము. మార్పులు భాషాత్వము ననుసరించి జరుగుట మాత్రము భాషా శుభస్థితికి ముఖ్యసాధనము. వంగ దేశమునందు గమేశచంద్రబాబు "లెను, మహారాష్ట్ర దేశమునందు మహాదేవ గోవిందరానడే బాలగంగాధర తిలకువలెను మాతృభాషయందు గ్రంథములను వ్రాయగల యుభయ భాషాపండితు లాంధ్రభాషయందు గ్రంథములను వ్రాయుటకు బూనుకొనకుండుట యాంధ్రుల గౌరవమునకు కళంకమును గలిగించుచున్నది. ధూపతి రాజు వేంకటపతిరాజుగారు వారి యుపన్యాసమునం దాంధ్రుల వ్రాసిన యాన్నత్యమును బాగుగా విమర్శించిరి. ఆంధ్రదేశమునందలి గ్రంథాలయోద్యమ మితర యుద్యమములవలె మూడునాళ్ళము చ్చటగాదు. నాయకుల యధీనమునందున్న యుద్యమమును గాదు. గ్రంథాలయములందు సంవత్సరమునం దంతటను పని జరుగుచుం

చును. నవ్యాత్సాహభరితులైన యువజనులీ యుద్యమమునకు మూలకారకులు. గ్రంథాలయములు కేవలము చర్చారంగములే కాకను కార్యరంగములుగ నున్నవి. గ్రంథాలయోద్యమము వలనను భాషకు దేశమునకు ప్రబలకు మహాోపకారము గలుగవలయును. గ్రంథాలయములు మూలమూలలను వ్యాపించినచో గ్రంథకర్తలకు షోషణ మేర్పడగలదు. ప్రజలకు విజ్ఞానము గలుగగలదు. దేశమునందు సేవారంగము లేర్పడగలవు. కృష్ణవరదల సందర్భమునంధు బెజవాడయందలి రామమోహన గ్రంథాలయము వారు చేసిన సేవయే దీనికి బ్రమాణము. ఆంధ్రగ్రంథాలయములు సరస్వతీని కేతనములై సేవారంగములై వ్యాయామాలయములై భాషానిలయములై విద్యాలయములై ఆంధ్రోద్యమ ప్రాప్తికి దోడ్పడునటులు గ్రంథాలయ నిర్వాహకులు స్వకీయధర్మమును నిర్వహించెదరుగాత! బారువయం దాంధ్రభాషాభిమానులైన కళింగగారు తిత్తి బలరామయ్యగారు చతుర్థాంధ్ర మహాసభ నాహ్వనముచేసి జయప్రదముగ జరిపినందుల కాంధ్రగ్రంథాలయ నిర్వాహకులును నాంధ్రులును వారికి కృతిజ్ఞులు."

౧౯౧౭-వ సం॥ మే నెల ౧౦-వ తేదిన ఆంధ్ర ప్రతిక ఇట్లు వ్రాయుచున్నది:—

"ఆంధ్రగ్రంథాలయ మహాసభ బారువయందు జయప్రదముగ జరిగినది. గ్రంథాలయములు దేశమునకు మహాత్తరమైన సేవను చేయుట కవకాశములుగలవు. గ్రంథాలయములు జనోపయోగకరములుగ నుండుటకు మంచి వార్తాపత్రికలు గ్రంథములు గ్రంథాలయములందుండవలయును. గ్రంథాలయములందు గ్రంథములు వార్తాపత్రికలుండియును పాఠకులులేనపుడు గ్రంథాలయములవలన నగు ప్రయోజనము గలుగదు. దేశము యొక్క వర్తమాన విద్యావిహీనస్థితియందు గ్రంథాలయ నిర్వాహకులు విద్యాభిరుచిని గలిగించుటకై పాటుపడుటకు విశేషమైన యవకాశములు కలవు.

విద్యావంతులు విద్యాగంధము లేనివారలను చేరదీసి వార్తాపత్రికలనో పురాణములనో చదువుచు జ్ఞానాభిరుచిని గలిగించిన ప్రజలు విజ్ఞానవంతులగుట కవకాశములు గలవు. గ్రంథాలయములు కేవలము పవిత్రములైన సరస్వతీనిలయములు. సరస్వతీనిలయములందు జాతి కులాభిమానములకును, ధనాభిమానమునకును నధికారాభిమానమునకును నవకాశములేదు. సరస్వతీ దేవి నుపాసించుటకై గ్రంథాలయములకుపోవు వారందరును సోదరులు. సరస్వతీ మందిరంబులందు కక్షలకును స్పర్శలకును నవకాశములేదు. ఈ భావముతో గ్రంథాలయముల సభ్యులు కలిసి పనిచేసిన, వారు

భాషాసేవను దేవసేవను జేయుటకు మంచి యవకాశములు గలుగగలవు. గ్రంథాలయములకు సహాయమును జేయగల భారము పాలకులమీదను ప్రజలమీదనుగలదు. గ్రంథాలయముల ప్రయోజనము వ్యాప్తమగుటకై ప్రతిమండలమునందును కేంద్రగ్రంథాలయమును స్థాపించుట యవసరము. ప్రతిమండలమునకేకాకను ప్రతి రాష్ట్రమునకును నారాష్ట్రమునందుగల దేశభాషలందుగల గ్రంథము లన్నిటినిజేర్చి యొక కేంద్ర గ్రంథాలయమును స్థాపించుట యవసరము. గ్రంథాలయములకై మ్యూనిసిపాలిటీలు, లోకలుబోర్డులు తగిన సహాయమును జేయుటయు క్తము.?

గ్రంథవిమర్శనము: క్రొవ్వతాళ్ల

బరంపురమునందున్న వేగుజుక్క గ్రంథమాల వారు క్రొవ్వతాళ్ల అనుగ్రంథమును ఇటీవల ప్రకటించి యుండిరి. తొలిపుటలుదీయ 'ఇందురత్నము లున్నవి.' అనుమాటను జూచితిని. అవియెట్టిరత్నములో చూచెదగాక యనిచదువ మొదలిడినాడ. ప్రప్రథమముననే 'రానురానవస్థ మిక్కిలి దుర్భరమగుచున్నది' అనుమాటలు సదివినంత నాయూహలతి విచిత్రంబుగ భ్రమించెను. 'ఏమిది! నవలకా చదువరులకా యీదుర్భరావస్థ' అని యెగతాళిచేయుచునే చదువు సాగించినాడను. కాని మొదటి ప్రకరణములోపలనే సంగతులు బోధపడినవి. నాయెగతాళి యంతయు గౌరవముగ మారిపోయెను.

తానుచేసిన తప్పులకీలోకముననే శిక్షలనుపొందెను. వేంకటేశము నాత్మతన్ను కనిపెట్టుచు నేయుండెను. అవి నాయనమ్మకధలు కావని శ్రీనివాసముబాగుగా గుర్తెరిగెను. ధనాశయను పిశాచమును దానుతప్పించుకొన జాలడయ్యెను. ఇట్టివస్తునిర్దేశము నాటకముల నాందీపద్యములలో నటనట కొంతవఱకునుండుట చూచుచున్నాము. గ్రంథము మొదటివాక్యములలోనే, మొదటి ప్రకరణముననే, కథావస్తువిట్టులని నిర్దేశించి పుస్తకము నాద్యంతములు నొక పాశంబునగట్టి పరిపూర్ణ భావము నందినట్టులుండుట మిగులమృగ్యము. మహాకవుల గ్రంథముల నియ్యదియొక్క మాననీయమగు లక్షణము; ఇట్టి వస్తునూచన ఒక్క యీ పాత్రల యందేకాక, క్రొవ్వతాళ్లయందును స్పష్టముగ గాని పించును. క్రొవ్వతాళ్లనుగూర్చి మొదటి యుచ్చారణమును జూచుడు. 'కొంపలు దీసిన క్రొవ్వతాళ్ళు' నిశ్చయముగ నవి శ్రీనివాసము కొంపయును సుబ్రహ్మణ్యము కొంపయును దీసిన క్రొవ్వతాళ్లేయని యనని పాఠకుడుండునా? తప్పక అయ్యవిచిక్కుల వెట్టిన చేటురాళ్లే. ఇట్టి యుచ్చారణలవలననే రాబోవు విషాదాంశమును ప్రతిబింబించుచు పాఠకుని మానసమును భావిని రానున్న ఘోరములకు సంసిద్ధముగా నుంచుచున్నాడు. గ్రంథకర్త ఉపమానములయందును, తక్కిన

గ్రంథకర్త కుశలుడు. శ్రీనివాసమునుగూర్చి కాని, వేంకటేశము గూర్చి కాని యిదమిద్దమని యొక్కమాటయైన దానువ్రాయలేదు. సందర్భమునావంతము తప్పించి పాత్రలు ప్రసంగము చేయలేదు. కాని, మాడుపుటల సహజ సంభాషణంబులో నాపాత్రల చరితమునంతయు గరతలామలకముగ చదువరుల కెఱింగించెను. వారివారి లౌకికస్థితుల దెలియపరుచుటయేకాక వారి మనోప్రకృతులనుగూడ నీ సంభాషణంబులనే వెల్లడి చేసెను. శ్రీనివాసము అవస్థ యంతయు దుర్భరముగనేతో చెను.

యన్ని విషయములను నిట్టి యమూల్య సూచనలున్నవి. చూడజూడ గ్రంథకర్త ఘోరములను లేఖని మంచి వ్రాసిన యట్టులదోచుచుండు. అయఃపిండములు, ఇనుప ముక్కలును ఉపమానములు; దీనినే భావైక్యముగా నెంచుచుండురు. పేక్పియరు తన విషాదాంత నాటక ములలో హత్యను పర్యవసానముగనుంచి యాదినుండియు రక్తపర్యాయములతోడనే నింపుటయు నీవిషయమునకు ప్రాముఖ్యము నిచ్చుచున్నది.

ఈకథకు నాయకుడు శ్రీనివాసము. ౭౫ ఏండ్లు మర్యాదగ జీవించిన కార్యపరుడు. ఊహాసచ్చుద్ధి గల వాడు. తొలిపుటలలోనే యీతని యూహాసచ్చుద్ధిని గ్రంథకర్త విశదీకరించెను. దానినానూపమున వ్యక్తికరింపనియెడల నీకథావిధానమంతయు ధ్వంసమయియే యుండును. అంత యమయాతనను శ్రీనివాసమునకిచ్చినది యాయూహాసచ్చుద్ధియే. అట్టి యూహాసచ్చుద్ధి లేని మొఱకెంత మర్యాదగ బ్రతికినను నెంత ఘోర ద్రోహ మొనర్చినను నీరీతి పరివేదన నందజాలియుండదు. ఈపాత్రను ద్రోహపరిణామమును దాని నిరూపణమును నత్యద్భుతములని వ్రాయుట పేలవమగును. ఆంగ్లేయ భాషాగ్రంథములయందు నైతము నిట్టి నిరూపణము చాల యరుదు. గ్రంథమునందు ప్రాముఖ్యము వహించిన విషయ మొక్కటి కలదు.

దోషపరిణామము, ఇయ్యది మహావేగమున సాగుచు పేక్స్పియరు మహాకవివ్రాసిన మేక్పిత్తును స్మరణకు దెచ్చుచున్నది. గ్రంథకర్త యనినట్టులనే యీ వేగము భావానాతీతము, అశనిపాతమైన వేగము. ఇంత మహావేగముతో భావము మార్పు జెందుచుండెను. శ్రీనివాసము కార్యపరతంతుడు. కార్యాలయము మూయుటయన నొప్పువాడుకాడు. విపరీతములగు నష్టములు, తానెఱుగకున్నను నూహ క్రొవ్వు త్రొళ్లవై కేగను. ఏమిచేయవలయునో తానూహించికొన జాలకుండెను. ప్రవాహమున దేలుచున్న గడ్డిపోచయట్టుల, నేదిక్కునకు స్థితిగతులీడ్చిన నాదిక్కునకే కొట్టుకొని పోయెను. ద్రోహము తొలుతయుండిన యవ్యక్తస్థితి నుండి ముందునకొక్క యడుగువేసెను. కృష్ణమూర్తి

రాకయే దీనికికారణము. వీనిని తనదారినుండి తప్పించుట కర్తవ్యము. అటుల దాను నిశ్చయించుకొనిన కార్యమును చేయుటకు అంతరాత్మ కాలిసంకలిగా దోచెను. సమాధానముల నెమకజొచ్చెను. ఇదియొక ముఖ్యాంశము. ద్రోహపర్యవసానమునకు మొదటి మెట్టు. అందుననే గ్రంథకర్తయు నీమాటలను జిన్నయక్షురములతోముద్రింపించి చదువరుల నాకర్షించెను. ద్రోహము ఊహాపంబుగ నున్న యప్పుడే యింతెపరితాపమునందు చున్న నాయకుని యవస్థక్రియారూపంబుగ ద్రోహము చేసిన యప్పుడెట్లు లుండునోయని యువ్విళ్లూరుట సహజమేకదా. నిధానమున దన పేరున నేబదివేలు వేసిన దినము శ్రీనివాసమునకును, సాతకులకును దుర్భరము. ఇచ్చోటగ్రంథకర్త కాశలమంతయు గాననగును. ఇట్టి భాగములే యెట్టికనినైనను భీతిగొల్పును. ఇట్టి సందర్భంబున సరస్వతీనారసింహుల యేకాంత సంభాషణము సమకూడినది.

ఇప్పటికప్పుడే గ్రంథకర్త యూహలన్నియు— లేఖనియు, దానును—విషాదసంభరితమాయెను. అచ్చోట నీపావనానురాగ సంభాషణమును కవి యనదగిన యీ గ్రంథకర్త వ్రాయజాలకుండెను. గ్రంథకర్త కూర్చుండినచోటు వాతావరణమంతయు విషాదాంశ సంభరితముగా మారిపోయెను. శృంగారరసంబునందు కవులకుగల పక్షపాతంబున నావంతయైన వారల ప్రణయసంభాషణంబుల నానందించియుండినచో గ్రంథకర్త వట్టిపుస్తకలేఖకుడనియే యనవలసివచ్చును. ఇయ్యదియే యీతని మహాకవి నామార్పునిగా దెల్పుచున్నది. గ్రంథమునం దీభాగము మిగుల చమత్కారము. ఆ యాభీలావస్థయందు శృంగారరసము నిరూపించి విషయైక్యతను బోగొట్టలేదు. అట్టులని, శృంగారరసంబును, నాయువకుల పావనానురాగమును— ఇంతకును బెద్ద-కవికి పావనప్రణయంబునగల మహాగౌరవంబును, చదువరులకు చూపకపోలేదు. అత్యంత శృంగారంబున దోగుచుండు సంభాషణము నిరువది పుటలు వ్రాసిన వ్రాయనిమ్ము. ఇంత స్ఫురద్రూపముతో నాయంశముల పాతకమానసమున కెక్కుట దుర్లభము. ఇట్టి ఘన కార్యమును సచుయోచితవాక్య

ముల నాల్గింట నిర్వర్తింపగలిగెను. ఇట్టి మహాచమ
తాకరములు గ్రంథమందంతటను గాననగుచు, నిం
చుక మానసికావస్థను గనునించు నెట్టివానికైన, సం
మోద గౌరవంబుల నొసగుచుండును.

కథాభాగంబున జరుగు ప్రత్యంశమునకునుంగల
గూఢమనోభావంబుల నాయాచోటుల నుగ్గడించిన
క్రమము కడుంగడు క్షాఘ్యము. ఒక్కొక్కచోట
నాయాపాత్రల సంబోధించి వ్రాయు నేర్పున జూడ
గ్రంథకర్త కాయా సమయంబుల పాత్రలు తమ మనో
భావములతో నెట్టయెదుటనుండిరనుట నిస్సందేహము.
నరసింహారావు వివాహమునుగూర్చి చర్చించుచు, శ్రీని
వాసము నధిక్షేపించు సమయమున, సరస్వతీ విగ్ర
హము గ్రంథకర్తకన్నుల గట్టినట్లయి “ఏమిది, కవి
గారూ, నరసింహారావునకీయ యోచించు శ్రీనివాసము
నింతగా నిందించుచున్నాడు?” అని భిన్నయై ప్రశ్నిం
చునట్టులదోచుట నిశ్చయము. కావుననే సరస్వతికి
మనవియొనర్చి తన విమర్శనావిధానమును తెలియబర
చెను. ఒక్కొక్కచోట ముఖాముఖి నాయాపాత్రలతో
తర్కించుచున్నట్టులనే తోచునుగాని, పాఠకులు
చదువ వ్రాయుచుంటిననుమాట కవి స్మరణయందు
న్నట్టు కానరాదు. మరికొన్నిచోటుల, నత్యంతవిషాద
స్థితియందు పాత్రలు పరివేదననందుచు జాలిపుట్టించు
చుండ, కనునిర్దాక్షిణ్యభావముతో చమత్కారవచ
నంబుల వారిని హేళనముచేయుట రస్కిను, స్వీప్తు
మొదలగు మహానీయులు జ్ఞప్తికివచ్చుచుండురు. ఇట్టి
భయానక చమత్కారమునకు కాగణము, దౌర్భాగ్య
మునందు కవికిగల యేవయనియే చెప్పవలయును. పవి
త్రవిషయంబుల కవికిగల గౌరవము మహాఘనము.
సీతారామ్ సుబ్రహ్మణ్యములు మాటలాడుకొనుచు
స్నేహము అను పదమును పాపపంకంబున దొర్లించిన
యప్పుడు కవి వ్రాసిన నాల్గుపల్కులు నీతని గౌరవ
మును వెల్లడిచేయును. ఈ శూరులే దొంగతనము
చేయుచు నుచ్చరించిన దేవుని నామమొక్కసారి కవిని
విస్మయాపర్షంబులముంచి, నిశ్చయముగ నాతనికి దేవ
సాక్షాత్కారమును గలుగజేసెననియే చెప్పవలయును.
ఆచోటిపల్కులన్నియు నత్యంతపవిత్రంబులు. ఈపవి

త్రాశయములు కవికి సహజములును నైసర్గికములును
నని నిర్ధారణచేయుటకు నిదర్శనంబులనేకములున్నవి.
ప్రతికార్యంబునను, ప్రతిసంభాషణయందును, భావా
ర్థంబులనెమకి జగదీశ్వరుని లీలలనాలోకించుభాగ్యము
కవికి యభ్యాసరూపంబున నలవడెనని తోచుచున్నది.
మిగుల సంస్తవనీయము. తుదకు రంగమున పడియున్న
మృతక శేబరములనుజూచి విచారింపుటయు దైవదూ
షణమని వ్రాసెనే. ఇంతకన్నను దేవునియందలి పర
మోత్కృష్టమయిన యూహా సురియొకటిలేదనియే
వ్రాయవలయునుగదా. భావస్వరూపమును దాచుటకు
ప్రయత్నించిన శ్రీనివాసమునందు గాననిచ్చిన యస
వ్యతయు, నిధిని క్రమముగ నిర్వర్తింపని రక్షకభటుని
యందలి కోపమును, స్వలాభచింతనమున పూనిన
పూన్నిని మరచిన సుబ్రహ్మణ్యమునందుగలయేవయు
లోను గాగల విషయములు పఠనీయంబులు. వేయేల,
సరియగు నూహతో నీగ్రంథమును జదివి, పునఃపఠన
మొనర్పకుండ బాలుట దుర్గుటమనవలసినదే.

లోకంబంతయు ద్రోహ భూయిష్టంబును దురూహ
యీ కవికి గల దనుకొనుట దోషము. కృష్ణమూర్తి
కయిన పరిణామమీ యూహనుద్రోసి రాజుచేయును.

గ్రంథమునందంతటను గాంచనగు విశేషమింకొక్క
టిగలదు. ఆది నుండి యంతమువరకును భావప్రకృతినే
యుగ్గడించెనుగాని యొక్క చోటున నయిన బాహ్య
ప్రకృతిని వర్ణింపలేదు. గ్రంథంబున నిట్ట దేవతవరకు
భావ్యమో యూహ్యము. కాని యీగ్రంథమున
మాత్రము ఇయ్యదిలోపముగా గానరాదు. ఇందులకు
కారణము: పాఠకునకు ప్రకృతియే యవశ్యంబుగ
దోచునుగాని యదిభావమా, బాహ్యమా యను విచ
క్షణలేదు. ఈరెండు ప్రకృతులలోను భావప్రకృతి
యమోఘంబుగ నీగ్రంథమున నుండుటచే రెండవ దాని
లోపము దృగ్గోచరంబు కానేరదు. ఉపోద్ఘాతమున
వ్రాసినయట్టుల నియ్యది మార్గదర్శిక గ్రంథముగుటచే
గాబోలు, కవి యిట్టుల బాహ్యప్రకృతిని త్యజించెను.
ఇట్లు త్యజించుట యుద్దేశపూర్వకమే కాని పొరపాటున
ట్టులాయెనను కొనరాదు. ఆయాచోటుల భావన
సంబంధమగు ప్రకృతిని విశదీకరించుచు మహాప్రకృతిని
గూర్చి వ్రాసిన వచనంబులన్నియు మహాపావనంబులు.

గ్రంథమునందలి ప్రతిపాత్ర) ను బాగుగ పోషింప బడెను. భావోన్మీలనంబున కియ్యది యాదర్శమన నొప్పును. కార్యకారణసమన్వయం బత్యంత శ్రద్ధతో నిర్వర్తంపబడెను. గ్రంథకర్త ఇట్టి గ్రంథముల మనో వినాశము - చిత్రనాటకము - నింకను బ్రకటించి యాంధ్రీంబునకు వన్నె దెత్తురుగాక యని ప్రవచి యొనర్చెద. ఇన్ని సుగుణంబులున్నను గ్రంథమునందలి శైలి మాత్రము శ్లాఘనీయముగా దోపకున్నది.

(గో.కృ.)

బాల్య స్మృతి.

క. గడియార మొకటి గొట్టెను;
పొడమదు కనుఁగొనల లేళమును నిద్దర; యి
ప్పుడమెల్లఁ గూర్చుకొనె; నె
య్యెడ మనుజుల చప్పుడింత యెసఁగక యుండెన్.

క. హోరుమను కడలిమోతయు
దూరంబునఁ గూయు నక్క దూరావము, ని
ద్రాతుల పిన్న శ్వాసముఁ
జేరం గర్ణముల నిద్ర చేరక యుండెన్.

క. కూరుకఱ నేమిఁ దోఁపమి
చే గహి గదివీడి బయటఁ జేరి కనుఁగొనెన్
ఘోరాంధకార ధారలు
గాఱుకొనెన్ బృద్ధి భీతి గలుగ నెడందెన్.

క. ఘోరాంధ కారధారలు
గాఱుకొనెన్ బృద్ధిఁ జూడఁగా భయమగునున్
గోరకయ యఱు నెత్తగ
నారసితిన్ నల్లనైన యాకాశంబున్.

తే-గీ. నల్లనగు నాకసంబున మొల్లమైన
రిక్క లెనవ్వులం గళల్ గ్రక్కుచుండె;
నింగి యనియెడి నీలి చాందినిఁ బసిండి
పూలు నిల్పినాఁ గాంతిఁ బొలుపుమిటి.

తే-గీ. అమలవేదాంతి మానసం బట్లశాంత
మగుచు జ్ఞానంపు రిక్కల నలరె నింగి
విచుల శాంతోదకలితమై వెలసివిక చ
జలజములతోడఁ జెలువొందు కొలనువోలె.

తే-గీ. నిర్మలంబయి శాంతమై నెగడు నింగి
కడుమనోహరమై యుంటఁ గాంచి, కూరు
చుండి, నింగి దెసం గాంచు చుండఁగలిగెఁ
దలఁపు లెన్నియో మదిని వింతతెఱఁగొప్ప.

తే-గీ. చిన్న నాటి నఖుఁ కొక్క పిన్న వాఁడు
మున్ను సాయంతనమ వచ్చియున్న వాఁడు
తలఁపునకు రాఁగ నతనితోఁదలఁపులెన్న
పిన్న నాటివి రా నిట్లు లెన్నుచుంటి:—

ఉ. చిన్నతనంబునక జగతిఁ

శెట్టల ముట్టడి నుండి రక్షణం
బున్నలువొప్పఁ జేయుటయె

పూజ్యపటంచుఁదలంచి, భూప్రజా
భ్యన్నతి నాత్మఁగోరి యిఁకఁ

బున్నెము పండ మదీయజన్మమా
యన్నలకై వ్యయింతునని

యాత్మఁదలంచితి;— నేమి చేసితిన్ ?

చ. ఇరువదియేడులుండఁచె;

నింతకుఁ జేసిన దేదిలేద; యు
ర్వర జనియించి తోడేజన

వారమువంతల మున్నుచుండ నే
వెనవును నూడనైతి; నుటి

వెన్నటిచింతన నాఁడు నాటికిన్
నుఱవఁగడంగి తే నిసిరా!

మానిసి నే యిటు లూరకుండినన్?

ఉ. మానవసేవ! సేవ! యని

మాటికి మాటికిఁ జిన్న నాఁడు వి
జ్ఞానియవోలె మిత్రుల క

కల్మషబుద్ధిని బోధసేసి, నే
నానయమొప్ప జీవితము

నంతయుఁ బుచ్చెద నంచుఁబల్కి, నేఁ
డీ నియతిం జరింపఁ దగ

వే? మునుమిత్రులు నేమి యెంతురో?

సీ. దేశసేవయె యాత్మ దేహసేవ యటంచుఁ
దలపోయుఁడీ యని పలికి పలికి

అజ్ఞాన తిమిరాస్పృశావ నీతలమెల్ల

వెలిఁగింపవలెనంచుఁ దెలిపితెలిపి

సర్వసాభ్యాత్పత స్థాపించు టావశ్య
 కంబంచు నెన్నో వాక్యముల నాడి
 ఈజగంబును నుద్ధరించు భాగ్యము మన
 దే రండనుచుఁ బ్రోత్సహించిమించి
 సాహసంబును వింత-యత్సాహమొదవ
 నఖిల మానవసేవ సేయందలంచి,
 మిత్రులను ప్రోత్సహించి; తామిత్రులిపుడు
 ఏమి తలఁచుచున్నారో? యేమొ? యకట!

ఉ. ఆతటి నట్టులాడి, యిపు
 దాతలఁ పెల్లనువీడి, స్వార్థమే
 నీతిగ నెంచి, వెనకటి వి
 నీతిని గంగనుడించి, పాకృత
 వ్రాతము మాటయే మఱచి
 సావన చింతనల్లమాని, యీ
 రీతిగ నూరకుండ నర
 రే! జగమొప్పునో? దైవ మొప్పునో?

ఉ. ఒప్పునె? ఒప్పునే దయివ?
 మొప్పునె యెప్పటికేని యాతఁడీ
 తప్పగుత్రోవ? లీగతిని
 ధర్మవువీడి చరించుచుండులా
 గొప్పునెయామహాత్ముఁడు? "న
 యో! యిటులై తినిరా కుచూర!" యం
 చప్రకృతికొ వచించు నతఁ
 డల్లదే! యెల్లడనున్న రూపుతోకొ.

ఉ. సారములేని వ్యర్థపు వి
 చారము లెన్నియొచేసి తిప్పు డా
 భీరమువీడి స్వార్థమను
 పీడకులాంగితే? ఛీ! యటంచు గం
 భీరత నభియుకొ బ్రళయ
 భీకర ఘోర గభీరలీల వా
 క్మూరుఁడవేకదా! యనుచు
 ఘోషిలుచున్నది భీషణంబుగకొ.

ఉ. ఎత్తటి నీకు లోబడఁజూ
 మీ! యని భీరము లాడినట్టి నీ
 యత్తటి పుల్కు లేమియగు
 నయ్య? మహాత్ముఁడ వీవుకాని నీ

చిత్తమ నీకు లోబడదు;
 చేసెడిదేమిఁక నంచు నుబ్బునకొ
 జిత్తులనక్క స్వార్థము వా
 సింఁచెడుఁ గర్ణకశోర వాక్కులకొ.
 ఉ. హాసము చేసె నక్క; యవు
 రా! యని కిన్కవహించెనభి; స్వా
 ర్థాసవమత్తుఁడయ్యె నితఁ
 డంచనియా ర్థితమో నిమగ్నయై
 యీనున మాటలేక ప్రకృ
 తెల్లను కబ్బవిహీనయయ్యె; నే
 జేసిన పాపమేమి? యిది
 చెల్లడిమార్గమిఁకెద్ది? యక్కటా!

ఆ-వ. తల్లఁపువైఁ దలంపు లలమి యారీతినకొ
 గలతపెట్ట దిక్కు గాంచలేక
 బిక్కవోయి యక్కటక్కటా! యేమి నే
 యంగలాఁడ నింక ననుచుఁగుంది.

ఆ-వె. బ్రదుకదొక్కొకాకి బహువత్సరంబులు?
 బ్రదికి యేమి ఫలము పొడుబ్రదుకు?
 కూత లెల్లఁ జేయు చేతలం జూపని
 బ్రదుకు గూడ నొక్కబ్రదుకె? యనుచు.

ఆ-వె. బ్రదుకువైన రోసి పరిపరివిధములఁ
 ద్రిప్పికొనెడి యనను ద్రిప్పలేక,
 ముంచుకొనెడి శోకమును, లజ్జ, భయమును
 వెల్లిగొనఁగ, మనసు దల్లడిల్ల.

తే-గీ. అంధకారావృతమగు కాఱడవిలోన
 దిక్కు తెలియక తిరిగెడు తెరువరియన
 వ్రయ్యలయ్యెడి నెడఁదతోఁ బాలువోక
 యొడ లెఱిగియు నెఱుఁగక యుంటినపుడు.

తే-గీ. ఎంతసే పిట్టు లుంటినో యెఱుఁగ; నంతఁ
 దెలివి యొక్కింత వొడమి కన్నులను దెఱవ—
 అరుణరాగంబు లాకసం బల్లుకొనియె
 నుదయమ-దుచునుండె నూర్యుండు ప్రాచి.

తే-గీ. కావుకొవని కూసెను కాకిమూఁక;
 కొక్కుకొక్కొ యటంచును గోడికూసె;
 కలకలం బొప్పె జగతి నెవ్వలన; లేచి
 మెలఁగఁ జొచ్చితి నెప్ప టట్టులనె నేను.
 వింజమూరి రంగాచార్యులుగారు.

ఆంధ్ర పరిశోధక మహామండలి

ప్రారంభోత్సవ సమయమున కార్యదర్శి నివేదనము

నేను నుదినము. అనేక కారణములచే నుదినము. ఆ కారణములు చెప్పటకైన వ్యవధిచాలని యుత్సవ పరంపరలు గల నుదినము!! ప్రాచీనోత్కృష్ట గ్రంథములను సంపాదించి యొక భాండా గారము స్థాపించుటకు ౧౯౧౬ వ సం॥రము నవంబరులోనే స్థిరప్రయత్నములు జరిగినవి. భాషాభివృద్ధి కొఱకుఁ జేతనై నంతవఱకు విశేషోత్సాహముతోఁ బ్రయత్నించుచున్న మా ప్రభువులగు శ్రీ శ్రీ చెలికాని లచ్చారావు గారు తామిదివఱకు స్థాపించిన శ్రీరామవిలాస గ్రంథనిలయము పక్షమునఁ బ్రకటించుచున్న యాశుని కా భ్యాయుకా సమాహావాముతో సంస్కృతి సౌందర్య, యొకదినమున తప సోదర బంధుమిత్రసమక్షమున నీ ప్రాచీన కావ్యరక్షకా గారమును స్థాపించి నడుపుటవఁ బూనుకొనిరి. ఆరులు నాడే వారి గృహమునందుఁ బుస్తకాలయము నలుకలవై జీర్ణించుచున్న వెంకటగ్రంథములఁ గ్రందికి దింపించి, పని ప్రారంభింపఁజేసిరి. శ్రీ రామవిలాస గ్రంథనిలయము పక్షమునఁ బనిచేయుచున్న ప్రతినిధుల నా పనిమాని తాటియాకుల పుస్తకముల సంపాదింప నారాజ్యపించిరి. బంధుమిత్రుల కుత్తరములు వ్రాసిరి. ఉద్యోగుల నియమించిరి. అనుదినము గ్రంథముల పేరులు వ్రాసి జాబితాలు సిద్ధముచేయు నాబోట్లను పని దుస్సాధ్యమును నట్లొకరింపఁ గలిగిరి. ప్రాచీన కావ్య పరిశీలన మొక సంతోష దాయక మైన కార్యము. నూతన గ్రంథముల సంపాదింపవలెనను కోరికతో నుండువారి కెన్ని గ్రంథము లున్నను జూచుచుండవలయు ననియే యుత్సాహ మిరుమడించుచుండును. అట్టివారి కొక్క దినమున ప్రతినిధులంపిన గ్రంథములు మానుదినముల వఱకుఁ బరిశీలింపవలసినంత పని కలిగినప్పుడుండు సంత సము చెప్పవలయునా? ఈ విధముగ నేటికి రమారమి పండ్రెండువందల గ్రంథములు సంపాదింపఁగలిగితిమి. ఇంకను నేటివఱకు దినదినము క్రొత్త గ్రంథములు వచ్చుచున్నవి. ఈ దినమునగూడ దేశమునందుఁ బెక్కు

చోట్ల మా ప్రతినిధులు గ్రంథసంపాదన మొనరించుచున్నారు. నేటివఱకు సంపాదింపఁబడిన గ్రంథములు ౭, ౮ బండ్లవైచుంచి గొప్ప యుత్సవము చేయుచు నగరము నకు వచ్చినది మొన్న మొన్న నేకదా! ఆ సందర్భము పురజనులందఱు నెఱిగియున్న విషయమే! నాఁడు మీ పురమునందలి భాండా గారములవారును, కవులును, పండితులును, పురజనులును, వందలకొలది యెదురు వచ్చి- మమ్ము పెండ్లివారివలె నెంచి పానకములనిచ్చి- చందన కర్పూరతాంబూలము లొసఁగి - మీ పురమునఁ గల కొన్ని పుస్తకములు హారతులతో రుహూంపలికి సమర్పించి - మీ యాదరమును జూపి- మమ్ము పరమా నందభరితులుగ నొనరించిరి. అందులకు మహామండలి వారు పురజనులకుఁ గృతజ్ఞులు. చెన్న పురియు దిట్టి భాండా గారములు ప్రభుత్వమువారును, పరిషత్తువారును స్థాపించి యుండఁగాఁ బితాపురమున నిని మరల నేల యని కొందరకుగవచ్చును. భాషాసంరక్షణ భార మంతయుఁ బ్రభుత్వమువైచుంచి ప్రజలూరకుండుట యను చితము. కావుననే పరిషత్తువారట్టి పనికిఁ బూనుకొనిరి. అందులకై యానుభవలందఱు పరిషత్తు నెడల మిగులఁ గృతజ్ఞులై యుండవలయును. కాని పరిషత్తుస్తక భాండా గార మాండ్ర దేశమధ్యమున నుండుట సిద్ధించినది కాదు. వైగా వారి ప్రాచీన గ్రంథసంపాదనము మాని వేసియున్నారు. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము వేఱుగఁ దెలుఁగు దేశము నడుచు మనవాకిసులువుగ విద్యరమ్మట కెట్లనసరమో అట్లే యిట్టి భాండాగారము తెలుఁగు దేశ భాషా వాఙ్మయ చరిత్రాభివృద్ధికి రెండువందల లక్షల జనసంఖ్యగల మనదేశము నడుచు నుండుట యనసరము. ఇచ్చటనే యిట్టి భాండా గారము స్థాపించినచో, తెలుఁగు దేశముననే యిట్టి గ్రంథాలయమున్నచో, బెంకటగ్రంథములు సంపాదింపవచ్చును. దీనికిఁ దార్కాణ మొక్కటి చూడుఁడు! గోదావరి మండలమున గిం సంవత్సరముల

క్రిందట ప్రాసు దొరగారు గ్రంథములు సంపాదించి యుండిరి. సరస్వతీ పత్రికాధిపతులు ౧౦ సం॥ముల క్రిందట ప్రాచీన గ్రంథములకై జేశము గాలించిరి. పరివత్తువారి ప్రతినిధులు తిరిగిరి. ఇంకను బలువురు భాషాభిమానులు గ్రంథములు సంపాదించి యుండిరి. సంస్కృత గ్రంథములేకాని తెలుగు గ్రంథములు లేవని నిరుడు ప్రభుత్వమువారి ప్రతినిధులు కొన్నివేల గ్రంథములఁ దీసికొనిపోయిరి. ఇక గ్రంథము లెక్కడ నున్నవని యందఁ జూచుకొనిరి. పితాపురమునందే స్థాపించిన మామండలికిఁ జూచుదు. బెల్లమువండిన పొయ్యినలె మామ మాసముల ప్రయత్నముతో మాకు దొరికిన ౧౨౦౦ గ్రంథములలో దాదాపుగా ౧౦౦౦ గ్రంథములు గోవాపరిమండలములోనే చిక్కినవి. కావునఁ దెలుగు జేశమునడుమ భాండాగార మిట్టిది స్థాపించుట యావశ్యకమైనట్లు కనఁబడుచున్నది.

అట్లయిన చరిత్రస్థానమును, నన్నయభట్టారకుని స్థానమును, రాజమహేంద్రవరమున నిది యుండవలెనని యీనడుమ నొకానొక సాహిత్యసభ యందువలె గొందఁ జూచుచు. నన్నయతో సమకాలికుఁడగు సావులూరి మల్లన నఖండవాడ వృత్తాంతమును - రాజమహేంద్రవరము నిర్మింపఁబడుటకుఁ గొన్ని శతాబ్దములకుఁ బూర్వమే రాజధాని నగరముగనుండి, సత్యాశ్రమసముద్రగుప్తులంతటివారు దండెత్తి రావలసిన ప్రధాననగరముగ నున్న చరిత్రాంశము మీరట్టివారికి జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చి, యిప్పటికిని విద్యాస్థానముగనున్న పితాపురమునందు - భాషాభిజ్ఞులగు కవిపండితులు, భాషాసోపకులగు ప్రభువులు గల పితాపురమునందు - గ్రాంధిక భాషావధూటీ విజయ పతాకమును స్థాపించిన యీ పితాపురమునందే యీ భాండాగార ముండవలెనని మనము వారితోఁ జెప్పలేకపోలేము. రాజమహేంద్రవర నిర్మాణమునకు ౧౦ సం॥ రములకుఁ బూర్వమే మన పితాపురము రాజధానినగరముగ నుండెను కదా! ఇప్పటికి నీ రాజ్యమున కిదియే ముఖ్యనగరము. పితాపురమునం దిట్టి భాండాగార ముండవలసిన కారణములు ప్రథమప్రకటనలలోనే తెల్పి యుంటిమి.

ఇకఁ బ్రస్తుతాంశము. ప్రభువులయందఁ జేరి సుస్థిరముగఁ బితాపురముననే యుండునట్లు నేటికి గ్రంథాలయమునకుఁ బ్రారంభోత్సవము చేయు ముదినము వచ్చినది. ఆంధ్రకవుల చరిత్రము వ్రాసియు, ననేక తాళపత్ర సంపుటముల విశేష శ్రమయొనర్చి పరిశీలించి ముద్రించి తెలుగువారికి మహోపకార మొనరించిన శ్రీశ్రీ రా॥బ॥కందుకూరి వీరేశలింగము పంతులు గారును, పరివత్తువారి స్వామిక సభాధ్యక్షులును పరిశోధకా గ్రంథియునగు శ్రీజయంతి రామయ్యపంతులు గారు మొదలగు పెద్దలు నేఁడీ సభకు విచ్చేసి, శ్రీశ్రీ రాజావారి ప్రక్కనుండి యీ కార్యము నడిపించుభాగ్యము మహామండలికిఁ గలుగుటయే యిది సుస్థిరమగుననుటకుఁ బ్రబల నిదర్శనము.

మహామండలివారి కీ క్రింది ప్రభువులు రాజసోపకులుగఁ జేరియున్నారు. ౧. శ్రీశ్రీ రాజారావు చెల్లయ్యమ్మారావు బహదూరు వారు. ౨. శ్రీశ్రీ రాజా వేంకటరంగయ్యస్వారావు బహదూరు గారు. ౩. శ్రీశ్రీ రాజా వేంకటాచ్యస్వారావు బహదూరు గారు. ౪. శ్రీశ్రీ రాజా సూరానేని వేంకటపురుషోత్తమ జగన్నాథ గోపాలరావు బహదూరు గారు ౫. శ్రీశ్రీ రాజా దామెర కోదండరామస్వామి గారు. సంఘసంస్థాపకులగు శ్రీశ్రీ చెలికాని వేంకటధర్మారావు బారిష్టరు గారు, వారి సోదరులు ఉద్ధారకులై రాజసోపకులై యున్నారు. మ॥ రా॥ శ్రీ, పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహారావు పంతులు గారును, కూచి నరసింహము పంతులు గారును యెప్పటి కప్పుడు మాకు మంచిమార్గములఁ జెప్పి నడపించుచున్నారు. ఇంక నితరులు పలువురు మిత్రులు తోడ్పడి పలువిధముల సాయ మొనరించుచున్నారు. మహామండలివారు నేకరించిన గ్రంథములలో సంస్కృత గ్రంథములు కూడ నున్నవి. వీని కన్నిటికి గ్రంథనామములు మాత్రము చూచి యొకవిధముగఁ జాపితా సిద్ధ మొనరించి యుంటిమి. పరిశీలింపఁబడిన తెలుగు గ్రంథములలో నీ క్రింది గ్రంథము లపరూపములుగఁ దోచినవి. వీని నన్నిటిని సంఖ్యలు వేసి, సరిచేయు సరికి ౨, ౩ మాసములైనఁ బట్టును.

అధోక్షజ భక్తికలు

ఇంతవఱకు నన్నయభట్టారకునకుఁ బూర్వమాంధ్రమున గ్రంథజాలము లేదని యొక వాదముకలదు. ఇటీవలఁ గొందఱదికాదని ఋజువు చేసియున్నారు. అధర్వణుఁడును, ఆంధ్రకాముది వ్రాసిన నృసింహాచార్యుఁడును గూడ-రావణ, పుష్పదంత, హరి, కణ్వాది, ప్రాచీనులఁ లో గొందఱఁడను యాంధ్రవ్యాకరణములలో నాదివ్యాకరణ కర్తలని స్తుతించియున్నారు. ఇవి యన్నియుఁ గల్పిత నామములనియు, అట్టివారు తెలుఁగు వ్యాకరణములు వ్రాసియుండురా యని కొందఱ తాక్షేపించియున్నారు. ఏభాష కాని, ఏభాషయందలి గ్రంథజాలము కాని, ఒకఁడు కూర్చుండి ఒక్కసారి యేదేని వెట్టెనో తలుపునో చేసినట్లు చేయుటకు వీలయిందికాదు. ఒక్కసారియేభాష గాని యేవాఙ్మయము కాని సృష్టింపబడుటకు సాధ్యము కాదు. స్వభావమును గాదు. వేదకాలము నుండియు నాంధ్రభాషయందఱ వాఙ్మయము లేదనుటకు వీలులేదు. ఈయధోక్షజ భక్తికలయందు ప్రాచీనవ్యాకరణ కర్తల స్తుతింపబడెనే గాక బృహస్పతి రచించిన శారదా దర్పణమునుండియు పుష్పదంతుని వ్యాకరణము నుండియు సాహిత్యకాముని నుండియు కణ్వుని వ్యాకరణము నుండియు నూత్రము లెత్తి వ్రాయఁబడియున్నవి. వారు రచించిన ప్రాచీన వ్యాకరణములు తెలుఁగుకు సంబంధించినవే! దీనివలన నన్నయకుఁ బూర్వమునేక శతాబ్దములకుఁ బూర్వము లక్షణగ్రంథము లున్నట్లు ప్రబల నిదర్శనములు కన్పట్టుచుండగా, లక్ష్యగ్రంథములు లేవనుట యెట్లు? ఆగవ వాఙ్మయముకంటెను దెలుఁగు మిక్కిలి ప్రాచీనమైనదని మన మిప్పుడు నిశ్చితముగ నీ గ్రంథమువలన ఋజువు చేయవచ్చును. ఇదివఱకీ గ్రంథనామము మాత్రవప్పకవీయమునందుఁ జెప్పఁబడినది. చరిత్ర కీ గ్రంథమసమానమైనది.

సీమంతినీ కళ్యాణము

ఇది పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రుని వంశములోనివాఁడును, పూసపాటి తమ్మభూపాలుని మంత్రియనగు సోమన వ్రాసినది. దీనివలనఁ బిల్లలమఱ్ఱి పినవీరనచరిత్ర

యెంతయో తెలియుచున్నది. మన మీవఱకుఁ గట్టుకథగాఁ జెప్పుకొనుచున్న జైమినిభారత మొక్కరాత్రిలో వ్రాసిన సంగతియు, 'వాణినారాణి' యని చెప్పిన విషయమును సీమంతినీ కళ్యాణమున వర్ణించఁబడియున్నవి. పూసపాటి తమ్మభూపాలుఁడు మాధవవర్మవంశములోనివాఁడు. నారాయణకవి పంచతంత్రములోని తమ్మభూపాలుఁడో, కృష్ణవిజయకర్త యగు తమ్మభూపాలుఁడో పరిశీలింపవలసి యున్నది.

నారదీయ పురాణము

ఇది అల్లాడ నరసింహకవి విరచితము. పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరన యొక నారదీయము వ్రాసియుండెను. ఇది మఱియొకటి. అస్తవశ పురాణములలో నొకటియగు దీనిని గూడ మన పూర్వులు భాషాంతరీకరించియున్నారు. ఇది గాక మా కనేక పురాణములు దొరికియున్నవి.

భార్గవ పురాణము

కొండూరి వేంకటదాస ప్రణీతము. ఇందు విష్ణుచిత్రియము, విప్రనారాయణ చరిత్రాది విష్ణుభక్తి ప్రతిపాదకములగు కథలన్నియుఁ గలవు. ఇతఁడు తిరుమల తాతాచార్యుల శిష్యుఁడట. కృష్ణదేవరాయని కాలమునందున్న తిరుమల తాతాచార్యుఁ డీతఁడేయైనచో నీ కవి కృష్ణగాయని కాలమువాడని తోచుచున్నది. కొన్ని యాశ్వాసములు మాత్రమున్నవి.

కామ కళానిధి

ఇది వాజీవంశీకులకుఁ గృతయిచ్చినది. యాదవ రాఘవ పాండవీయ గ్రంథకర్తయగు వీరరాఘవుని పుత్రుఁడగు నెల్లూరి శివరామకవి కర్త. ఇందు శివాజీ చరిత్రము వర్ణింపబడినది.

జాహ్నవీ మహాత్మ్యము

ఏనుఁగు లక్ష్యణకవి కృతము. రాజమహేంద్రవరమును జీరకాలము దుగ్గాధిపతులై కాకినాడ, కలపాక, సీమల నుడూరివారు పాలించిన చరిత్రమిం దున్నది. గ్రంథము పూర్తిగ నున్నది. (పీఠికగల భర్తృహరివాడ జిక్కినది.)

మిత్రవిందా పరిణయము

ఇది పూర్వము బొబ్బిలినుహారాజు వారి సోదరుడగు శ్రీరావు జనార్దనరాయణింగారు రచించిరి. శైలి మృదులమై ప్రబంధ కవిత్వమునకుఁ దీసిపోక యున్నది. వీరి తండ్రిగారు రాయడప్ప రంగారాయణింగారి సంకల్ప నూర్యోదయము కూడ నున్నది.

విఘ్నేశ్వరాభ్యుదయము

ఇది చరిత్రకథ. వారణాసివారు వ్రాసినది. పరిశీలించబడవలెను.

హయలక్షణ విలాసము

కలప భూషాలునకుఁ గృత్యుచిన్నది. ఆశ్వలక్షణ చికిత్సలు వర్ణింపబడినవి. భైరవాచార్య పుత్రుడగు మనుమంచ ళ్పూరకుఁడు కర్త. ఇది కృష్ణరాయనికి ఋర్యపుర్రంధమే యైనట్లు తోచుచున్నది.

ద్విపద నలచరిత్రము

విజయవిలాస కృతిభర్తృకుఁడు తంజావూరి గఘునందభూపాల విరచితము. "చినచెవ్వయాచ్యుత క్షీతి పాలతనము"డనని కవి చెప్పికొనినాఁడు. ఇంతవఱ కెక్కడ వొకక పితాపురపరిసరమున నీ ప్రభుని గ్రంథము గొఱకును వలననే యీ ప్రక్కల విద్యాభివృద్ధి స్థితి గ్రహింపనగును.

నీలాచల మహాత్మ్యము

తెన్నేటి సీతారామకవి విరచితము. ఇదియొక శిష్టుకరణమునకు (కాయస్థునకు) గృత్యుయాయబడినది.

శేషవాత్స్యాయన సంవాదము

గద్యు॥ ఇతి శ్రీ సీతారామచంద్ర కరుణాకటాక్ష వీక్షణ, పరిలబ్ధ సకలసామ్రాజ్య విరాజమాన యిసు గంటి వంశ కలశ పారావార పోపూర్ణచంద్ర సమాన శ్రీమన్నీ శాధూరి శ్రీనివాసాచార్య చరణారవింద మిశం దా మమాన మానస తత్కటాక్షులబ్ధ, సకలకాస్త్ర సం స్కారసముచిత విజ్ఞాన శ్రీరాజా సీతారామపుత్ర శ్రీ చల్లమాంబి కాగప్ప శుక్తిముక్తాఫలోపమాన సకల రాజగజ కంకిరవ శ్రీమన్మహీమండలేశ్వరాది బిరుదా

ధేయ సమరపరాజిత శత్రునికాయ మహారాజశ్రీ రాజా రామరాయ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీ పద్మపురా ణోత్తర ఖండంబున శేషవాత్స్యాయన సంవాదంబు నందు సర్వంబును దశమాశ్వాసము. అని వ్రాయబడి యున్నది. ఆముక్త మాల్యదయందువలెనే విష్ణుని యాయుధములు కూడ స్తుతింపబడినవి. శా॥ ౪౪ ౧౨౨౦ లో నీ గ్రంథము వ్రాయబడెను. ప్రభుసాంప్రదాయ ములును, ప్రభుకవితా మార్గములు నిందుఁ గన్పట్టు చున్నవి.

లక్షణ గ్రంథములు

కవికల్పకవల్లి:—ఇందనేక లక్షణ గ్రంథములు— అనగా నప్పకవి వలన పేరులు మాత్రము వినిన కవిసర్ప గారుడను, కవిమూషిక మార్జాలము, కంఠపాశము మొదలగు గ్రంథములనుండి సూత్రము లెత్తి వ్రాసుబడి యున్నవి.

అంతుని ఛందము.

భీమన ఛందము. ఇందు భీమన రచించి నట్లె కలదు.

షల్లన ఛందము. ఇది కవిజనాశ్రయమే!

త్రిలింగ శబ్దానుశాసనము.

సుబ్రహ్మణ్య భక్తికలు.

మొదలగు వెక్కలక్షణ గ్రంథములుకూడ మనకు దొరికినవి. కృష్ణశిలేనందున విషయ వివరణ సంక్షేపణ మొనరింపవలసి వచ్చినచోలకు సభ్యులు మన్నింతురు గాక!

వైద్యము

రసరత్నాకరం: తెలుగు ప్రబంధ మార్గమున వ్రా యబడినది. ఆంధ్రవైద్య చింతామణి మొదలగు న ముద్రితములు నపూర్వములగు తెలుగు వైద్యగ్రంథము లేగాక- యో గార్ణవము మొదలగు మిక్కిలి యక్షమాప ములును, పరిశీల న్నామ్నములు నగు రమారమి నూరు వైద్య గ్రంథములు మన భాండా గారమునకుఁ జిక్కినవి.

ఇంక (౧) నీలాపరిణయము, (౨) పావులూరి గణి తం, (౩) శ్రీరంగ మాహాత్మ్యము, (౪) శ్రీరంగ మా

హత్యవచనము, (౧) సభాపతి వచనము, (౨) సస్యానందము, (౩) అజ్ఞాన తిమిరభాస్కరం (వివ్యారణ్యులవారి తెలుగు వచనము), (౪) ఖలకర్ణవిషాయనము, (౫) గౌతమీమహాత్మ్యం, (౬) నారాయణాచలమహాత్మ్యం, (౭) వాజయనందన విలాసము, (౮) సానందోపాఖ్యానము, (౯) సారంగధర చరిత్రము, (౧౦) శివగాత్రీమహాత్మ్యము, (౧౧) వైకాఖమహాత్మ్యం, (౧౨) కవిలోకచింతామణి, (౧౩) ఆకాశరాజుకథ, (౧౪) విష్ణుమాయావిలాసం, (౧౫) విష్ణుచిత్రికావ్యాఖ్య, (౧౬) శ్రీ శైలమహాత్మ్యం, (౧౭) బద్దినీతులు, (౧౮) తత్వసంగ్రహ రామాయణం, (౧౯) సీతపద్యరామాయణం, (౨౦) భోజరాజీయం వచనం, (౨౧) సానంద గణేశ్వరము, (౨౨) మహాభారతకూలంకవ్యాఖ్య, (౨౩) విచిత్రరామాయణవచనం.

మొదలగు గ్రంథనామము లయిన చదువుటకు వ్యవధి లేనన్ని గ్రంథములు చిక్కినవి. ఇంకను శతకములు, ద్విపదలు నెన్నియోకలవు. వచనకావ్యములు చాల గలవు. వేదాంత గ్రంథములున్నవి. పరిశీలించ కలసి యున్నది.

ఇవి తెలుగు భాషలోనివి. ఇంకను సంస్కృతములోఁ జాలవిషయములఁ దెలుపు గ్రంథములు, వేదములు, ఉపనిషత్తులు, పురాణములు, కావ్యములు, ధర్మవంతు శాస్త్ర గ్రంథములు, వ్యాఖ్యానములు, నిఘంటువులు నెన్నియో య పూర్వగ్రంథములున్నవి. తెలుగు, అవము, లలో వ్రాసుబడిన యనుక్రిత నిఘంటువులున్నవి. ఇవి యన్నియుఁ బరిశీలించి, సంయోగపట్టిక కేంద్రమున, బీరువాలు సిద్ధమైన పిమ్మట క్రొత్త నూత్రములు కట్టి వానివైచించి, ప్రజలుపయోగించు కొనునట్లు చేయుసరికి రెండుమాను మాసములైనఁ బట్టును. ఈలోపున మరల నూతన గ్రంథముల వచ్చుచుండును. ఇదివఱకువలెనే విశ్రులు నుద్యోగులను కష్టపడి సహాయ మొనరించుచో నొక సంవత్సరము లోపుననే యీ భవనము నిండిపోవును. ఇప్పటికే గ్రంథములు చదువుకొనువారికి సదుపాయము లేకుండ గ్రంథములే స్థలమాక్రమించినవి. ఇరువదియైదువేల యాపా

యలు భవనమునకును భాండాగారమున నుంపవలసిన యవసరము ముగ్రహగ్రంథములకును బ్రస్తుతము క్యము నెట్టిచో, నీ గ్రంథాలయ మాండ్రదేశభాషా వాఙ్మయ చరిత్రములు వ్రాసుకొనుట కనువకు మహోపకార నిలయము కాల లదు. పిమ్మట నెలకు రు రంఠలు కాకలసి యుండును. ఒక సంవత్సరమునకు వలసిన మొత్తమును ప్రభువులు ప్రసాదించి ప్రజలొనర్పఁగల పనిఁ బరీక్షించి యాండ్రదేశము నుద్ధరింతురు గాకయని కోరుచున్నాను. ప్రస్తుతము పితాపురమునం చారంభింప బడిన ఈ కార్యమునం దుత్సాహ మారంభ మూరత్వము కానీయక, పితాపురమే ఇట్టి భాండాగార ముండుటకుఁ దగిన నగరమని ప్రభువుల సాయమున ప్రజలుపనిఁజేసి చూపి - తమ నగరమునకు సుస్థిరముగు కీర్తిని సంపాదించగల యీ మహామండలిని, సుస్థిరమొనరించు కొందురు గాక. భాషాపోషకు డగును, నాండ్రభోజుఁ డనియుఁ గీర్తినుదుచున్న శ్రీ శ్రీ పితాపురము రాజావారు ప్రారంభోత్సవముచేసిన ఈ విద్యాపహోద్యమము దిన దినాభివృద్ధిఁ బుష్కరింపఁ జేయు నట్లు పామేశ్వరు డనుగ్రహించుచు గాక.

ప్రభు భక్తిపరాయణులును బీతికాపురవాస్తవ్యులును భాషాభిమానులునగు ప్రజలీ మహోద్యమమునకు సాయపడి పీతికాపురమే సరస్వతీ పీఠమునకు - పీతికాపురాధీశుఁడు ప్రాచీనభోజ్యము చేసిన యీ నగరమే సరస్వతీ పీఠమునకు - చల మండ గూడని స్థిరముగు తావని యాండ్రదేశమునకు పనిచేయుదురు గాక! మీ నగరమునకు గీర్తి సంపాదించు కొందురు గాక! అని ప్రార్థించుచు, సభ్యులకు వందన సమాప్రము లొనరించి నే నింతతో విరమించుచున్నాను.

ఈ కేంద్ర గ్రంథాలయము యొక్క ఉద్దేశముల నిచట వివరించు చున్నారము:—

౧. ఆంధ్రగీర్వాణ భాషలయందు గల గ్రంథము లన్నియు, వలనుపడినంతవఱకు నాంగ్లేయ గ్రంథములను, అందు ముఖ్యముగా హిందూదేశ సంబంధ మైన గ్రంథాదులను సంపాదించుట.

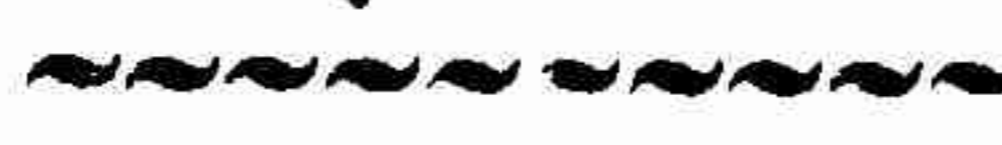
౨. ఆముద్రితము లగు ప్రాచీనాంధ్ర మహాకవి ప్రజీత గ్రంథముల దొరకినంతవఱకు సేకరించి అవి యెల్లరకు నందుబాటులో నుండునట్లు పత్రికలను వికణ గ్రంథములను ప్రకటించుట.

౩. గ్రంథములను పత్రికలను మహామండలికి చను దెంచు చదువరుల నెల్లఁ జదువుకొన నిచ్చుట.

౪. పూర్వలిఖిత పుస్తకములను కాసనములను చరిత్రసాధనములను సంపాదించి రక్షించుట. చిత్రీకస్తు

ప్రవర్తనకాల నొకదానిని క్రమముగా నేర్పరచుటకుఁ బ్రయత్నించుట.

గి. దేశభాషా వాఙ్మయచరిత్ర కారులకు తగిన ప్రోత్సాహ మొసంగి వ్రాయించుట, ప్రజలయందు చరిత్రవాఙ్మయప్రీతి యొదవింగి జనసామాన్యమునకుఁ గూడ సులభము లగు చరిత్రోపన్యాసాదు లిప్పించుట మొదలగునవి.

గోదావరిమండల గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల ప్రథమ మహాసభ

౧౯౧౭ సం॥ ఏప్రిల్ నెల ౮ వ తేది ఉదయము ౭ గంటలకు ఆగులాపురమున ప్రథమ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ " గోదావరిమండలసభ " జలుప బడిన భవనమున సమావేశమైనది. రాజవోలు, రాజమహేంద్రవరము, రామచంద్రపురము, కాకినాడ, పెద్దాపురము, వీతికాపురము తాలూకాలనుండి ౪౦ ప్రతినిధులును, ౧౫౦౦ ప్రేక్షకులును, సభ నలంకరించిరి. బ్రహ్మశ్రీ, వడ్డాది సుబ్బారాయకవిగారు చేసిన దైవప్రార్థన పద్యములతో సభ ప్రారంభమైనది. తదనంతరము ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులగు విస్నా ఆప్పారావు ఎం. ఏ. ఎల్. టి. గారు ప్రతినిధులకు స్వాగత మొసంగుచు ఈ యుపన్యాసము నిచ్చిరి: -

ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షుని యుపన్యాసము

✓ పుస్తకాలయ నిర్మాణము తొలుత భారతవర్షము నందు మహారాజుల ఔదార్యము వలన దేవాలయముల యందును రాజనగరుల యందును జరిగి, క్రమాభివృద్ధి సొంది మహమ్మదీయుల కాలమున అంతరించినది. తిరిగి భవభాగ్యకళముచేత కొన్ని సంవత్సరములకుఁడి దేశమున పునరుద్ధారణచేయబడుచున్నది. బరోడా దేశమందు శ్రీశాయాజీ గాయక్ వార్ మహారాజు గారు ౧౯౧౦ సంవత్సరమునుండి ఆ గ్రంథాలయోద్యమమును దేశమందంతటను వ్యాపింప జేయుచున్నారు. ఈ యుత్సాహ బలమే ఆంధ్ర గ్రంథాలయోద్యమమునకు మహాత్తరమైన మూలకారణమని నమ్ముచున్నాను.

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల ప్రథమ సభ విజయవాటికయం దారంభమైనది. రెండవదియు మూడవదియు ప్రాచీన ఆంధ్రమహాకవులును కవికుల భూషణులును జగదేశ పూజ్యులు నగు నన్నయ తిక్కనల కీర్తి నిలయములగు రాజమహేంద్రవరమునను నెల్లూరుపురమునను వరుసగ జరుపబడినవి. ఈ సంవత్సరము నాల్గవది గంజాంజిల్లా యందలి బారువయను గ్రామమున జరుగవలయున్నది. రెండు సంవత్సరముల నుండి వివిధ మండలముల యందు కూడ ప్రతినిధుల సభ లేర్పాటు చేయబడుట కారంభమై, గంజాం, కృష్ణా, గుంటూరు, కడప జిల్లాలలో అట్టివి జరిగినవి. గోదావరి మండలమున నట్టి మండల గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల సభ జరుపు విషయమున మన మిపుడే ఆగులాపుర గ్రామమున ప్రథమ సమావేశమైనాము. ఈ ప్రదేశము, గోదావరి జిల్లాకంఠమును గోదావరి జిల్లాకే కాదు అన్ని తెలుగు జిల్లాలకును నాయకవజీయై - నారికే శాదిఫల వృక్షోపేతమై సమశీతంబై గోదావరి మహాజలముచే పావనమై ఫలవంతమై - చిరకాలమునుండి జగద్విఖ్యాతి గాంచిన వేదవేదాంగ పారంగతులును మట్టాస్త్ర వేత్తలునగు మహాపండితుల కాలవాలమై సరస్వతీ ప్రసాదమును సులభసాధ్యము జేసికొనిన మహానుభావులకు జన్మస్థాకమైన, కోనసీమ. ఇట్టి మహాక్షేత్రమున మండల సభ ప్రారంభమగుట గొప్ప శుభనూచకము.

మండల గ్రంథాలయముల స్థితి

౧౯౧౫ సంవత్సరాంతమున గోదావరిజిల్లాయందు సరిగా పనిచేయుచున్న గ్రంథాలయములు ౪౩ ను, చరిత్రలు తెలియనట్టి ౧౦ ఉన్నటుల ఆస.వత్స రాంధ్ర దేశ గ్రంథాలయ చరిత్రవలన గనబడుచున్నది. ఇటీవల, నేటి వరకు సరిగా పనిచేయుచున్న గ్రంథాలయములు ౫౩ వరకు పెరిగినటుల ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘ కార్యనిర్వాహకులలో నొకరిచే తెలియవచ్చుచున్నది. చరిత్ర తెలియనట్టి తెలిసిన వానిలో కొంచెము తక్కువగా నాల్గవ భాగమని దీనికలన స్పష్టము. దీనికి కారణమేమని ఆలోచించిన యెడల తగిన పూనికయు ఉత్సాహమును గలిగిన కార్యదర్శులు లేకుండుటయే యని నా నమ్మకము. గ్రంథాలయ పాలకుని సామర్థ్యము మీదనే గ్రంథాలయాభివృద్ధి నిలచియుండును. కార్యదర్శి స్వాధ్యాయై దేశ సేవయందు దీక్ష గలవాడై పట్టుదల గలిగియుండిన గాని కార్యము కూలము గానేదు. అతడు సవ్యగా స్వగ్రామ వాసులకు గ్రంథాలయ విషయమున అమితోత్సాహము కలిగింప సమర్థుడయి వారికి అనేక బోధముల తోడుపడుచుండవలయును. ఇట్టిపని నిర్వహించుటకు ఈ యుద్యమము తప్ప, నిర్బంధకరమైన వేరువ్యాసార ముండిన వీలుపడదు. ఆరంభమం దట్టి వారు లభింపకున్నను ప్రస్తుతపు గ్రంథాలయ పాలకులు అట్టివారిని గ్రామమున ఒకరిద్దరు తరుణవయస్కులను సిద్ధపరిచి వారికి తాము మార్గదర్శులయి సర్వవిషయములను బోధచేసి తప్పకొనవలయును. అట్టిదీక్షుగలవారు బయలుదేరిన గాని గ్రంథాలయముల స్థితి బౌన్నత్యము కహించదు. కొన్ని చిన్న గ్రామముల యందు గూడ రెండుమూడు గ్రంథాలయము లున్నట్లు గ్రంథాలయచరిత్రవలన గనిపించుచున్నది. దుమ్మగూడెము గ్రామమునందు మూడు గలవు. అందు ఒకటి ౧౯౦౯ సం॥ రముననే స్థాపింపబడి స్వంతభవనము కలిగియున్నది. అట్లుండగా మహమ్మదు మనూద్ సాహేబుగారు కార్యదర్శిగా ఉన్న సంఘ మొకటి ౧౯౧౨ లోను, వైశ్యులచే స్థాపింపబడిన యింకొకటి ౧౯౧౪ లోను, బయలుదేరినవి. ఇందు

లకు కారణమేమో స్ఫురించుట లేదు. ఇట్టివి సమంజసములుగావు. మన ఉద్యమమునకు సహకారులును కావు. ఇటీవలివి రెండును- స్వంతభవనమును గలిగినట్టిదియు, చిరకాలస్థాపితమును అయిన మొదటి దానితో కలసిన ఎంత బాగుగా నుండును. గ్రామస్థుల పునోభివృద్ధికిని పౌర జీవితమునకును ఎట్టి సహాయ మొనర్చును! కాకినాడ తాలూకా ఆండ్రంగి గ్రామములోని రెండు గ్రంథనిక్షేపములకు కార్యదర్శి ఒక్కడే యున్నటులు గానవచ్చుచున్నది. కార్యదర్శి ఒకరైనప్పుడు రెంటిని కలిపివేయరాదా! భేదబుద్ధి లేక గ్రామస్థులు ఏకీభావమును జెందియుండిన అన్నివిధముల చేతను అనుకూలముగా నుండునని విన్నవించు చున్నాడను. ఇట్టి లోపములు లేకుండ మనము ప్రయత్నించుట ముఖ్యాంశమని నొక్కి వక్కాణించుచున్నాను. ఆంధ్రదేశ గ్రంథ భాండాగారము లన్నిటిలోను ప్రాముఖ్యము గాంచిన సర్వజన పుస్తక భాండాగారము యొక్కయు వసురాయ పుస్తక భాండాగారముయొక్కయు కార్యనిర్వాహకులు వారి గ్రంథాలయములను రెంటిని జేర్చి గొప్ప భాండాగారమును రాజమహేంద్రవరమున స్థాపింప నాలోచించుచున్నారు. అట్టి కార్యము మిక్కిలి సంస్తవనీయము. గ్రామమందు మంచిస్థితిలో నున్న గ్రంథభాండాగారము ఒక్కటియే చాలును. అందరి తోడ్పాటుచేతను క్రమాభివృద్ధి జెందగలదు. పఠకుండురములు మాత్రము కావలసినయెడల అక్కడక్కడ స్థాపించుకొనవచ్చును. ఈ రీతిని అందరును ఒకరికొకరు తోడ్పడి ఉద్యమమును సర్వోత్కృష్టతకు దెత్తురని నమ్ముచున్నాను.

ప్రాత వ్రాత పుస్తకములు.

పూర్వమునగు సంస్కృతాంధ్ర వాఙ్మయముం తయు తాళపత్రోభిత పుస్తకములయందు నేకరింపబడిన సంగతి అందరకును కథవే. ఆ గ్రంథములు ఆంధ్ర దేశమందు నెక్కడెక్కడనో మూలమూలలను దాగి ఖిలమగుచున్నవి. వాని నన్నిటిని జేర్చి యందలిసంగతులను వెల్లడిజేయుట మహోత్కృష్టమైన దేశసేవ- అది ఈ గ్రంథభాండా గారోద్యమముయొక్క ముఖ్యాం

గము. అట్టి తాళపత్రములను సేరించు కేంద్ర గ్రంథాలయములు ప్రస్తుతము నాకు తెలిసినవారు నాలుగువరులు. తంజావూరునుండి మిక్కిలి ప్రాచీనము తగువారిది మదరాసునందు దొరతనము వారిచే నేర్పరుపబడిన ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారము. కొలది సంవత్సరముల క్రిందట ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తువారు వేరొకటి స్థాపించినారు. కాని ఇవి అన్నియును ఆంధ్రదేశ విద్యమందు లేకుండుటచేత అట్టి లోటును దీర్చుకొరకు దేశ సేవారుంధురలు యెన్నగుండె జమీందారుల నగు మహారాజశ్రీ శ్రీ చెలిశాని ధర్మారావు లత్యారావు నూర్యారావు గార్లు పీఠికాపురమున ఈనకునునే ఆంధ్ర పరిశోధక మహామండలి యను పేర ఒక కేంద్రలిఖిత గ్రంథాలయమును స్థాపన చేసిరి. దొరతనమువారు ప్రాచీన గ్రంథములను సేకరించి అముద్రితముల నచ్చొత్తుటకు గాను ఉద్యోగస్థుల నేర్పరిచి తగిన ప్రయత్నముల జరుపుచున్నారు. దొంతనమువారి ఉద్యోగస్థులు మన జిల్లాయందు తిరిగి కొన్ని క్రొత్త గ్రంథముల సంపాదించినారు. అందులో ముఖ్యముగా ఈ కోసనీమయందు నెక్కుడు సంపాదించబడినట్లు వారి ౧౯౧౧-౧౯౧౬ సం॥ర కార్యనివేదనము వలన తెలియుచున్నది. అందులో రాజవోలు తాలూకాయుండిలి రావికొన్నపాడు, ర్యాలి గ్రామములలోని వారిద్దయొద్ద చరిత్రవిషయములును, శబ్దతత్వవిషయములు నగు అపూర్వగ్రంథములున్నట్లులు వివిధ వారి నెన్నివిధముల బ్రతిమాలినను ఆ గ్రంథముల పరిశోధన జేయనీయలేదనియు, మేము ఆ గ్రంథములను అన్ని దేవున కర్పింతుముగాని మీకుమాత్రమియ్యమనియు, చెప్పినట్లులు నివేదికలో ప్రకటితమై యున్నది. చూచితిరా! మనవారి స్థితి. అంతపట్టుదల వారి కేల కలిగినో ఈపని దేశాభివృద్ధికొరకు గదా యనుచింత వారి కేల లేకపోయెనో యను సంశయములు అందరకును కలుగకమానవు. ఇక్కడ మహాజనులలో వారి నెరిగినవా రెవ్వరయిన నున్నయెవల వారికి నచ్చజెప్పి తత్ప్రకటన మహాకార్యమును నిర్వహింప ప్రార్థించుచున్నాను.

ఈ మండలమందలి ప్రతి గ్రంథాలయమువారును తమ చుట్టుప్రక్కల దాగియున్న తాళపత్ర గ్రంథము

లను సేకరించి జాత్రవైట్టుట ముఖ్యాంశము. తంజావూరునుండిలి యాంధ్రలిఖిత గ్రంథములు అక్కడి వారికి ఆపముక్తము గనుక ఆ గ్రంథములను ఎక్కడకును చెదరిపోకుండునట్లులు ఆంధ్రదేశమునకు తెప్పించుకొనుటకు గాను ఈసభవారు దొంతనమువారిని ప్రార్థించుట అత్యంత ఆవశ్యకమని తోచుచున్నది.

ఇంక జరుగవచ్చు యిన్ని కార్యక్రమమునందు మనము ఆచరణీయములు అత్యవశ్యకములు నగు తీర్మానములను గురించియే చర్చింపవలయును. మన సామర్థ్యములను మీరిన తీర్మానములను చేసి ప్రతిసభయందును చర్చించవచ్చుట గా తీర్మానించుట యెంతయు శోచనీయమును హాస్యాస్పదమును నై యున్నది. మన మీ మండలసభను ప్రభుత్వమున జరుపుచుంటిమి. కనుక కార్యములు కొలదికొలదిగా తలపెట్టి పూర్తిచేయ సన్నద్ధులము కావలెగాని యెన్నెన్నియో ఆదర్శము లొక్కమాత్రే పెట్టికొనవలెడల ప్రయోజనముండదు.

పిమ్మట గంటిలక్ష్మన్న, కూచిమంచి సాంబశివ రావు, బిక్కని వేంకటరత్నము, యస్. గోపాలకాశ్రీ, రామభట్లసోమ శేఖర రావు గార్లు దుగ్గిరాల నూర్వప్రకాశ రావు బి. ఏ గారిని అగ్రాసనాధిపత్యమును వహింపుడని కోరుచు ముచ్చటించిన అనంతరము శ్రీనూర్వప్రకాశరావుపంతులు బి. ఏ. గారు సభాధిపత్యమును వహించి తమ ప్రారంభోపన్యామనము ప్రాచీన గ్రంథ గాజములను గురించి మడిచి, లిపి ప్రశంసచేసిరి. "ఘోర పత్రములమీదను, తాళపత్రముల మీదను రాసురాసు లోహములమీదను, తుదకు కాగితములమీదను లిపి వ్రాయబడుచు వచ్చినది. మగధదేశము నుండియు, దక్షిణదేశమునుండియు, న్యాయమీమాంస శాస్త్రములు లిఖితరూపమై వివిధ బుక్కులబడినవి. లిపిలేఖనము ప్రాచీన కాలమునం దెంత దుర్లభముగా నుండెడిదో. ౧౦ సంవత్సరముల క్రితమునఱకు మనము పాశ్చాత్య గ్రంథాలయములే సాధనములని దలచుచుండెడి వారము. ఆ ధోర్యమునకు బూర్వము కొన్ని గ్రంథాలయములున్నను, ఈమాతనోద్యమము వలన స్వయండల గ్రంథాలయోద్యమము బాగుగా వ్యాపించినది. కూచిమంచి

తిమ్మకవియే గ్రామ్య భాషను ఉపయోగించినాడు. ౧౯౦౭ సం॥నకు పూర్వ మొక గ్రంథమయినను యూర పుడేశమునకు బోలేడు. పాశ్చాత్యులలో అందు ముఖ్య ముగ పరాసువారు, జర్మనీవారు, యిందువిషయమయి యనేక మాయలను పన్ని గ్రంథ రాజముల నన్నిటిని ఐరో పాకు గొనిపోయిరి. ౧౦ సం॥ క్రిందట నేపాల దేశమున నున్న గింఠం వ్రాతగ్రంథములు కేంబ్రిడ్జిగ్రంథాలయ మునకు సమేరు సింగు బహద్దర్ గారిచ్చిరి. పాట్నాలో రుద్రాక్ష మాలిక రూపముగా కొర్రాను గ్రంథమును, వ్రాసిరి. తునిలో నామాదిరినే భగవద్గీత వ్రాయబడి నది" అని యిట్లు చాలయంకములను విపులముగ విశదీ కరించుచు సహజగంభీర ధోరణిని ౨ గంటలకాలము ఉపన్యసించిరి.

తీర్మానములు

౧ (క) గోదావరిమండలము నందున్న అన్నిపట్టణ ములయందును, పల్లెలయందును గ్రంథాలయములను, పఠనమందిరములను స్థాపింపవలెనని మండల ప్రజలను నీసభవారు ప్రార్థించు చున్నారు. (చ) గోదావరిమం డలమునందున్న గ్రంథాలయము లన్నియు, "గ్రంథా లయసర్వస్వ" మును తెప్పించుకొన వలెనని ఈ సభ వారు తీర్మానించు చున్నారు.

౨ తంబావూరు మహారాజుల దివాణములోని లిఖి తపుస్తక భాండాగారమున నున్న వాఙ్మయ మాండ్ర నాయకుల యొక్కయు, మహారాష్ట్ర ప్రభువుల యొక్కయు, కాలమున బుట్టినది. గ్రంథరాజములు వారి కాలమున స్వీకరింపబడినవి. కావున నది ప్రజల యుప యోగార్థము చెన్నపురిలో స్థాపింపబడిన ప్రభుత్వము వారి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారమున చేర్చుట ఉపయోగకరము. కావున ప్రభుత్వమువారు ఈ భాండా గారము విదేశములకు బోవండ నరికట్టి దేశజనుల కుప కారమొనర్చుట యత్యవసరమని ఈసభవారు చొరతనము వారిని కోరుచున్నారు.

౩ ఇప్పుడు స్థాపింపబడి యున్న గ్రంథాలయముల వారు తమతాలూకాయందును, సమీప గ్రామములందును, గల తాళప్రతాధి లిఖితగ్రంథములను సంపాదించి తమ

యొద్ద భద్రపరచి భాషాభివృద్ధికి ప్రోత్సాహము గలిగిం పవలెనని ఈసభవారు తీర్మానించు చున్నారు.

౪ ప్రస్తుతము గోదావరి మండలమున స్థాపింప బడిన గ్రంథాలయములకును పఠన మందిరములకును, గోదావరి జిల్లాబోర్డు వారిని తాలూకాబోర్డు వారిని మునిసిపాలిటీ యూనియనులను ద్రవ్యసహాయమును చేయుచుని ఈసభవారు ప్రార్థించుచున్నారు.

౫ మనమండలములోని ప్రతితాలూకాకును ఒక గ్రంథాలయ సంఘము ఏర్పరచుటకు ఆయా తాలూ కాల గ్రంథాలయ సభ్యులను ఈసభవారు కోరు చున్నారు.

౬ మనమండలమునకు గ్రంథభాండాగార సంఘ ము కార్యదర్శిలేని లోటును తీర్చుచు ధనవ్యయమున కును, శరీరకష్టమునకును, ఓర్పి మండలమునగల గ్రంథా లయములన్నియు పరీక్షించుచు గడచిన రెండువత్సర ములనుండి ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునకు రిపో ర్టును, పంపుచున్న శ్రీ అద్దంకి సత్యనారాయణ శర్మ గారికి ఈసభవారు తమ కృతజ్ఞతా వందనములను సమ ర్పించుచున్నారు.

౭ ఈసభవారి తీర్మానములను ఆచరణ లోనికి పెట్టుటకును గ్రంథాలయోద్యమమును మన మండల మున వ్యాప్తి చేయుటకును యిదిగువ నుదహరించిన ప్రకారము ప్రతిసంవత్సరము సభ్యుల నేర్పరుపవలెనని ఈ సభవారి యభిప్రాయము:--౧ అభ్యక్షుడు, ౧ ఉపాధ్యక్షుడు ౨ కార్యదర్శులు, తాలూకాకొక ప్రతినిధి.

(చ) ఈసంవత్సరము యిదిగువ నుదహరింపబడిన సభ్యులను సంఘ కార్యనిర్వాహమును నెరవేర్చుచుని ఈసభవారు గోరుచున్నారు: మ. రా. శ్రీ దుగ్గి రాల స్వామిప్రకాశ రావుగారు అభ్యక్షులుగను, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము గారు ఉపాధ్యక్షులుగను, అద్దంకి సత్యనారాయణ చింతపెంట వేంకటరమణయ్యగారు కార్యదర్శులుగను, కోరుకొండ లింగమూర్తి, బిక్కని వేంకటగత్తును, తూతగిరి లక్ష్మీవేంకటరమణ, మహి ధర సూర్యనారాయణ, అవసరాల వెంకటరెడ్డిపంతులు, వి. రంగాచార్యులు, గంటి బ్రహ్మానందము, గాడేపల్లి

సూర్యనారాయణరావు, తవ్వా పిచ్చయ్యగార్లను సంఘసభ్యులుగను నియమించిరి.

ఈ తీర్మానములన్నియు ముగిసిన తదనంతరము మనలో కొందరు నవీనగ్రంథములను సృష్టించి పూర్వకవి విరచితములని ప్రకటింప సాహసించు చున్నారనియు అట్టి చోరత్వము దేశానర్థ దాయకములని కొన్ని యుదాహరణములను చూపి అట్టిగ్రంథములను నిరసించునటుల యాంధ్రులను కోరుచు వేమూరి విశ్వనాథశర్మగారు చక్కగ నుడివిరి. కొత్తపేట గూర్కలు ప్రధానోపాధ్యాయులు కూచిమంచి జగన్నాథరావుగారు గోదా

వరిమండల గ్రంథాలయములలో నగ్రస్థాన మలంకరించి కార్యరూపమును దాల్చు పుస్తకాలయమునకు సాలున కిరువదిరూపాయ లిచ్చెదమని వాదాన మొనర్చిరి. తదనంతరము, అధ్యక్షులకును, ప్రతినిధులకును, సభ్యులకును, సభజరుగుటకు తగు నేర్పాటులను కావించిన మండల సభా సన్మానసంఘమువారికిని, ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులకు విస్సా ఆప్పారావుగారు అనేక కృతజ్ఞతాభివందనములను ఒనర్చిరి. రాజోవువత్సరము ఈ మహాజనసభ రాజవోలులో జలుపుటకు ఆహ్వానము చేయగా సభ్యులెల్లరు అంగీకరించిరి.

గీతాసుమాంజలి.

౧. గానసుందరి

వీణె చే బారిపడిపోవు, వ్రేళ్ళుకృతుల నింపుగామిటి రాగ మొప్పింపకుండె, గొంతు బొంగురువోయెడు, నెంతచించు కొంచు బాడిన నీవు గాన్నించవేమి? హాయిలో మున్ది మాయమైపోయినానా? పవళముజెంది ప్రేయసి చురచినానా? దేవ! నాకింక నెపుడు నీదివ్యదర్శనంబు నిచ్చెదు? నాపాట కంత మెపుడు?

౨. విరహిణి

దీపకలికలు విన్నవై తెల్లబాటె పాన్పువైనిడ్డ పూవులు వాడిపోయె, పక్షులెల్లరు తమగూర్లు వీడి పఱచు స్వామి, నీదాసికడకింక వచ్చుటేమి? కనులు మాతలువడి నిద్ర గ్రమ్ముచుండె, బడలికంజేసి అవళత నొడలుతూలు. పరవళగజూచి, నాసిగ్గు తెరనుజీల్చి, చోరువలె పట్టుబడమండ పారిపోవు నప్పుడైనను దయయుంచి, అంతరంగమందు నాప్రేమనుచ్చించి, చురచిపోక లేపి నీముద్దు మోమునుజూపి, వేగ నా వనోలోలతను బావు, నాథ, దేవ!

3. ప్రోషిత (బిలహరి - జంపె)

ఎవరు సంతోషింప నీయలంకారంబు
ఎవరు గని మెచ్చుకొన నీసామ్ములెల్ల
ప్రవిలాత్మక, దేవ, ప్రాణేశ నీవుగా
కెవరు సంతోషింప.

నిదుర బట్టక రేల నీమనోహర రూప
మెదనిల్పి నా జీవితేశ్వరుడ వీవె యని
పదిలముగ నిన్ను నేబట్టుకొని కాగలిడి
మదిపొంగి కను విప్ప మాయమైపోతి విం
కెవరు సంతోషింప.

బాలనూర్యునికాంతి గేలి నీయగజాలు
ఫాలమున తేజస్సు ప్రభవిల్లుచుండగా
లీలలావ్వుడు మూర్తిదాల్చి నాదగు మనో
లోలత్వముకై బాప జాలిగొని రావైతి
కెవరు సంతోషింప నీయలంకారంబు
ఎవరుగని మెచ్చుకొన నీసామ్ములెల్ల
ప్రవిలాత్మక! దేవ! ప్రాణేశ! నీవుగా
కెవరు సంతోషింప.

౪. పాడుసిగ్గు

దేవ! నాకనుల ముందు
లేరెల్లు మెప్పుటటుల. దేవనా.

ప్రణయపూర్ణ హృదయంబుడవై

భాసమాన దేహుడవై

భావమందు నన్ను గోరి

వచ్చిన నిను జూడనైతి.

దేవనా.

వెల్లివిరియు తేజముతో

వెల్లమబ్బునంచువీడి

మెల్లన దిగివచ్చునిన్ను

మేల్కొనియుం గాచంనైతి.

దేవనా.

వలపున నాయిల్లుజేరి

తలుపు మెల్లతట్టనీదు

పిలుపు వినియు నిన్నెఱిగియు

వలపు నిలుపజాలనైతి.

దేవనా.

పాడుసిగ్గు వీడదాయె

ప్రాణేశా, దేవా, నీ

చూడ చక్కనైన మోము

చూడలేక వెఱగువడితి.

దేవనా.

జీవితంపు మేలిఫలము

చేత జిక్కి జారిపోయె

మండిపోవె డాబలోన

నెండమావి యట్ల దోచె.

దేవనా.

ఆస్తమితది నేకంబై

అంధకార బంధురమా

మిన్నునై హతాత్తుగాను

మెఱుపు మెఱసినట్టులయ్యె.

దేవనా.

వలపునిండి వచ్చిన నీ

వాంఛ దీర్చనైతి నంచు

మెలవేసుకుపోవు హృదయ

మెట్లు బ్రతుకుదాన నింక?

దేవనా.

ప్రణయపూర్ణ హృదయంబుడవై,

భాసమాన దేహుడవై

దేవ! నాకనుల ముందు

తేజరిల్లు మెప్పటట్లుల.

దేవనా.

—బసవరాజు అప్పారావు. బి. ఏ.

గుంటూరు మండల గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల ద్వితీయ మహాసభ

ఈ సభ ౨౦ - ౧౧ - ౧౨ తేదీ సాయంకాలము ౪ గంటలకు రేపల్లె యందు మండల సభకయి ప్రత్యేకముగ నిర్మింప బడిన మండపమునందు ప్రారంభమైనది. దుగ్గిరాల కాపురస్తులు చింతంనేని గోపాలకృష్ణయ్య గారు వైవప్రాధాన్యముగా, ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు చింతలపాటి దక్షిణామూర్తి (బి. ఏ.) గారు ప్రతినిధులకు స్వాగతము నిచ్చిరి. తెనాలివాస్తవ్యులు వెద్దిభొట్ల లక్ష్మీనృసింహం గారు ఉపపాదించగా, మాధవ వెద్దికాళి దాసుగారు, యం. వి. ఎన్. శర్మగారు ఆమోదించగా శ్రీమాన్ ఒంగిపురపు కృష్ణమాచార్యులుగారు అగ్రాసనాధిపత్యమును వహించి, తమప్రారంభోపన్యాసమును గావించిరి. తదుపరి గత సంవత్సర నివేదికను సంయుక్త కార్యదర్శి కర్ల పాలెం వేంకట నారాయణప్ప గారు చదివిరి. ఈ మండలములో ౧౯౧౬ సం॥ ఆఖరున చరిత్రలు పూర్తిగా తెలిసిన గ్రంథాలయములు

గిరి ను, నామములు మాత్రము తెలిసినవి ౨౨ ను, పెరళి ౨౯ గ్రంథాలయములు గలవనియు, ఈ వత్సరము క్రొత్తగా ఏర్పడిన ౨౬ గ్రంథాలయములతో ఈ మండలమునందు మొత్తము ౧౦౫ గ్రంథాలయములున్నవనియు వీనియొక్క అభివృద్ధినిగూర్చియు తాడంకి వేంకయ్య గారు విపులముగా వివరించి గ్రంథాలయములయొక్క అభివృద్ధినిగూర్చి పెదరావురూపాంధి విచ్చేసిన, చెరువు వెంకట సుబ్రహ్మణ్యం గారు వ్యాసమును చదివిరి. గ్రంథాలయోద్యమ వ్యాప్తిని గూర్చి క్రొత్త సంగయ్య, చింతంనేని భావయ్యగారును, తాలూకా సంఘములను గురించి చోరగుడి వెంట్రాది, యం. వి. ఎన్. శర్మ గారును ఉపన్యసించిరి. పిమ్మట ఈతీర్మానములు జేయబడినవి:—

౧. ఇపుడు జరుగుచున్న యుద్ధమునందు మన చక్రవర్తి గారికిని, వారిమిత్ర బృందమునకును జయము

గలుగుటకు ఈ సభవారు శ్రీ పరమేశ్వరుని ప్రార్థించు చున్నారు.

2. ప్రతితాలూకావారును, మండల గ్రంథాలయ సంఘమునకు సహాయముగానుండి, తాలూకా సంఘముల నేర్పాటు చేసి, గ్రంథాలయోద్యమాభివృద్ధికి సహాయ భూతులయ్యెదరని ఈ సభవారు కోరుచున్నారు.

3. తంజావూరు నందున్న సుప్రసిద్ధ ప్రాచీనాంధ్ర గ్రంథాలయము పశ్చిమఖండమునకు తీసికొనిపోబడునని ప్రవాదము కలిగినందున, ఆ గ్రంథములను అట్లుతీసికొని పోబడకుండ, ఆచ్చటనే ఉంచునట్లును - లేక, సాధ్యమగు నేని మద్రాసు నందున్న ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు వారి గ్రంథాలయమునకు గాని, ప్రాచ్యలిఖిత గ్రంథాలయమునకు గాని చేర్పించవలయుననియు ఈ సభవారు చెన్నపురి ప్రభుత్వము వారిని ప్రార్థించుచున్నారు.

4. ఈ మండలము నందు స్థాపింప బడినట్టియు, స్థాపింపబడ బోవునట్టియు, గ్రంథాలయములకును పఠన మందిరములకును తాలూకా బోర్డుల ద్రవ్యమునుండియు ప్రొవిన్షియల్ రివిన్యూలనుండియు మునిసిపాలిటీల నుండియు ద్రవ్యసహాయము చేయుటకు సదుపాయములు చేయవలెనని ప్రభుత్వమువారిని ఈ సభవారు ప్రార్థించు చున్నారు.

గి. దొరతనమువారిచే ప్రచురింపబడు పరిశ్రామిక ఆరోగ్యవిషయిక, వ్యవసాయక ప్రచురములను - జిల్లా గేజటీలను - ఆంధ్రభాషయందు ముద్రించబడు గ్రంథముల పట్టికలను గ్రంథాలయములన్నిటికిని ఉచితముగా దయచేయవలెనని ప్రభుత్వమువారి నీ సభవారు ప్రార్థించు చున్నారు.

5. ఈ మండలములోని అన్ని గ్రామములలో నుండెడు తాళపత్ర గ్రంథములను, ప్రాచీన తామ్రశిలా శాసనములను ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు గ్రంథాలయమునకు చేర్చుటకయి ఈ మండలవాసుల నీ సభవారు ప్రార్థించు చున్నారు.

2. అనాదినుంచి పూర్వులవల్ల ఆచరింపబడు హిందూమత సంబంధ గ్రంథములను ప్రతి గ్రంథాలయము వారును తమ గ్రంథాలయములో నుంచవలెనని ఈ సభవారు అభిప్రాయ పడుచున్నారు.

3. ప్రతిపట్టణ గ్రామములయందు స్వంత భవనములుగ గ్రంథాలయములవారు పాటక జనములకై ఉచితరాలిప్రకారములను తప్పక స్థాపించి పోషించుట ప్రధమ కర్తవ్యమనియు, ఆట్టిప్రకారములను గ్రామ గ్రంథాలయమువారు దీపావళి పండుగ వసూళ్లు చేసి పోషించవలెననియు ఈ సభవారు కోరుచున్నారు.

చిన్ని నారాజ!

మా మనస్సులలోని మరుగు కోరికలు
చెప్పగా వళమానే చిన్ని నారాజ!
స్వాతంత్ర్యమునుగన్న ప్రణయ కాలాన
పండువై తివినీవు బంగారుతండ్రి!
ఇప్టపడుదువటంచు నెట్లాయూహించి
కూడ వెట్టితీసికు కొన్ని చిత్రాలు
నీవుపుట్టకముందే నీకుజుబ్బాలు
కోరికల్ చిగురెత్త కుట్టియున్నాను.
నీవుపుట్టకముందే నీకుకన్నియను
కోరికల్ చిగురెత్త కూర్చియున్నాను.
నాగనిల్లపుడే మీ నాన్నతో గూడ
నిన్ను ముద్దాడితిని చిన్ని నాతండ్రి!
మూగినోములబట్టి సాగించువేళ
మనసులోనీతోడ మాటాడుచుంటి;
ఎవ్వకోతల్లియన నెరుగనేలేవు,
పిన్నవాడా! యింత ప్రేమయెందుకురా?

నిన్నెత్తుకొనియుండ చిన్ని నారాజ!
సాటివారలలోన మాటపడకుంటి.
వబ్బుచుననుకుచంద మామవేనీవు,
మారెండురూపాల సారూప్యమీవు,
మనసుమనసునుగట్టు మహితుండవీవు,
ప్రణయ రాగముకెల్ల ఫలమవేనీవు!
నాచిన్ని ప్రాయంబు నీచిన్ని మేన,
నాకన్ను గవకాంతి నీకన్ను గవను,
నాజీవితఫలంబు నీజీవితమున,
నాయన్ని నారాజ నీయందెజాతు.
రాజాధిరాజవై రంజిల్లుమయ్య,
వరహాలతండ్రివై వర్ధిల్లవోయి!

— అధికార్ల సూర్యనారాయణ రావుగారు,

బి. ఏ; బి. ఎల్.

కృష్ణాజిల్లాయందలి గ్రంథాలయోద్యమము

దేశమందంతట నలము కొనియున్న నవశక్తియే ఈ గ్రంథాలయోద్యమ వ్యాపనకై మనకింతభక్తి శ్రద్ధలను, విశ్వాసవాత్సల్యములను గల్గించినదని నెక్కి వక్కాణింపవచ్చును. ఆశక్తియే, రాజ్యాంగమునకేమి, ఆర్థికమునకేమి, మతమునకేమి, వేయేల, సంఘప్రచారమునకు సర్వకార్యాగ్ర సాధనకు మూలస్వరూపిణియగు సరస్వతీ మహాదేవియొక్క యుగ్రహ ప్రసాదముల సంపాదించుకొనుటకు ప్రోత్సహించినది. బహురూపధారిణియగు, ఆవె లీలా విలాసముల గాంచుట కుద్యమింపజేసినది. సాంఘిక శరీరములందు, జ్ఞానజ్యోతి, ధగధగ గాయమానముగ ప్రజ్వలిల్లుచున్న గాని మానవయంత్రములు చలింపనేరవు; ముందుకు సాగనేరము. రాజ్యాంగ గాంధోశనమునకెట్లు సామ్రాజ్యసభలు, రాజధాని సభలు, మండలసభ లావశ్యకములని గ్రహింపగల్గితిమో ఈ గ్రంథాలయోద్యమమునకు గూడ, ప్రత్యేకపు సభలును- కాసనసభలకు- డిస్ట్రిక్టు తాలూకా బోర్డులకు, ప్రతినిధులు, కార్యనిర్వాహకులు ముఖ్యులైనట్లు, గ్రంథాలయ ప్రతినిధులు, తాలూకా, జిల్లా కార్యదర్శులు, ముఖ్యులని బోధపడి, కార్యచరణమందు బెట్టగల్గితిమి. అట్టి ప్రతినిధులచరింప వలసిన కార్యములను, నిర్వర్తింపవలసిన విధులును, ఇదివరకే నిర్ణయింప బడియుండుట చేతను, వ్యాసవిస్తర భీతిచేతను- విరమింపుచు- ఆ కార్యదర్శులలో నొక్కరుడనై, జిల్లా మొత్తమున- నే చేయగల్గిన పనిని, గ్రహించిన క్రొత్తవిషయములను, గుర్తెఱిగిన జిల్లా కార్యదర్శులలోపములను, క్లుప్తముగ వచించెదను. మాకృష్ణాజిల్లాలో లోగడ వత్సరము 52 గ్రంథాలయములును, ఈవత్సరము 80 గ్రంథాలయములును గలవు. స్వంతభవనములు కలవి ౨౩లవు మొత్తము, ముప్పదింటిని మాత్రమే సందర్శింపగల్గితిని. అందుయెనిమిదివోట్ల, సభలు జేయించి, నేనును మాబాల విద్యార్థి సాంఘికులును, ఉపన్యాసములు గావించియుంటిమి. మూడు భాండాగారములను, నేవెడలి స్వయముగ స్థాపించితిని. కొందర మిత్రుల, ప్రోత్సహించి, యికను, రెండు భాండా

గారములను, స్థాపింపజేసితిని. మాచుట్టుపట్ల కొన్ని, భాండాగారములకు, వెయ్యిగ్రంథములకు బైండును, నేనును మాసాంఘికులును కలసి, కట్టితిమి. కొన్ని గ్రంథాలయములకు, సుమారు నూరింటిని నాస్వంత గ్రంథముల నొసంగియు- కొందరికవును కొందరి గ్రంథ విక్రేతలను ప్రార్థించి, సగముఖరీదునకు గాని తెచ్చియిచ్చితిని. ఇదంతయు తప్పక చెప్పవలసివచ్చినందుకు మన్నింతు గాక. స్వాతిశయప్రకటన మని భావింపకుండురు గాక. ఇంక, ప్రస్తుతాంశమునకు వత్తము. నే నెరిగినంతవరకీ వత్సరము, కృష్ణాజిల్లాలో, మంలెన, వెనుచుచ్చ, గొల్లపల్లి, పెడణ, బొమ్మలూరు, కైకలూరు, వుయ్యూరులో రెండు, గుడ్లవల్లెరు, దొండపాడు, వెంట్రుప్రగడ, మొత్తము పదిభాండాగారములు, నూతనముగ, స్థాపించబడినవి. ఇందు, దొండపాడునందలి, శ్రీ రామచంద్ర పుస్తక భాండాగారచరిత్ర ప్రశంసనీయుంబ. ఏడువందల పాతములు గలవు; యువకుల సాహాయ్యసంపత్తి గలదు పదిమంది, కలసి మెలసి పట్టుదలతో పనిజేయు సంఘీభావము గలదు. ఒక రాత్రిపాతకాల కలదు. వెనుచుచ్చలో, నిన్న, మొన్న నే, స్థాపించినప్పటికిని, రెండువందల గ్రంథములను, రెండువందలపాతిక రూప్యములను, వెంటనే సంపాదించగల్గితి. దేవాలయములో వేరుగ భాండాగారమున కొక చిన్న భవనమును కట్టించిరి. కైకలూరి భాండాగారము చిన్నదేకాని నాల్గువేల, రూప్యములతో పురమందిరమునకు భాండాగారమునకు వినియోగపడునట్లుక పెద్దభవనమును, కట్టింపుచున్నారు. ఉయ్యూరు, గుడ్లవల్లెరు, బొమ్మలూరు, మంలెన, మొదలగు, గ్రామములందలి, గ్రంథాలయములు సామాన్యముగ నున్నవి. పెడణ, వెంట్రుప్రగడ, లోనివి త్వరలో వృద్ధికి రావచ్చును. గొల్లపల్లి భాండాగారము, నామమాత్రావస్థిత్వముగ నున్నది. తాలూకాల మొత్తములో, వరుసగా గ్రంథాలయచరిత్రలో ప్రచురింపబడిన భాండాగారములలో ప్రముఖములైనవాటి, క్లుప్తచరి

త్రనుమాత్రమే వివరించెద వినుండు. బెజవాడ తాలూకాలో, సుప్రసిద్ధ మగు, రామమోహనభాండా గారము నట్లుంచి, వల్లూరు పాలెమందలి ఆంధ్రభాషాభ్యాస జ్ఞానోదయానంద పుస్తకభాండా గారచరిత్ర గమనార్హము. ఇచ్చట యేడువందల లోపుగ గ్రంథము లున్నవి. పాఠకులు విశేషముగ గ్రంథములు వినియోగించుకొను చున్నారు. కొందరు సంఘీభావముతో భాండా గారాభివృద్ధికై పాటుపడుచున్నారు. గత వార్షికోత్సవమునకే, మూడువందల రూప్యముల వ్యయ మొనర్చుట జూడ నా కాశ్చర్యమును గల్గించినది. ఆ గ్రామస్తులలో, కొంద రీ భాండా గారమును నిర్మూలించుటకై కక్ష గా నేర్పడి, నిలబడినట్లు వినుట కెంతయు చింతిల్లుచున్నవాడ. రొయ్యూరినందలి ఆంధ్ర విజ్ఞానపుస్తకభాండా గార కార్యనిర్వాహకుల, కార్యక్రమము ప్రశంసనీయము. రగిం గ్రంథములుకలవు. ఈ భాండా గారములమున వెక్కురీతుల నిజముగ సాంఘిక సేవ సల్పుచున్నారు. వీరే, ఒక స్వరాజ్యసమితిని గ్రామపంచాయితీని, ప్రైవేటుపాఠశాలను స్థాపించి, సక్రియముగ పనిచేయుచున్నారు. ఒక రాత్రిపాఠశాల కలదు. 30 విద్యార్థులకలరు. తోట్లవల్లూరినందలి కారదావిద్యానిలయ సంఘమువారు, గ్రంథవినియోగము అంతగా సల్పుచుండలేదుగాని, బాడ్మెంటన్ కోర్టునందు మిక్కిలి శ్రద్ధ గల్గియున్నారు. ఏటేట వార్షికోత్సవములను, తప్పక జరుపుచున్నారు. పులిపాక బొడ్డపాడునందలి సత్యనారాయణవరప్రసాద పుస్తకభాండా గారచరిత్ర కూడ, గమనార్హముగను సక్రియముగను, సంతోషకరముగ నున్నది. తెన్నేరునందలి, భక్తసమాజమువారు, భాండా గారమం దంత భక్తి గనుపర్చుటలేదు. ఈడుపుగల్లునందలి కార్ నేషన్ రీడింగు రూముసంగతి విచారించగా పర్వత సేని చినకామశ్య గారు మొదలగువారు, అంతరించిన దని నెలవిచ్చిరి. కాని, ఈమధ్య పునరోద్ధారణ గావింపబడినదని తెల్పుటకు సంతసమగుచున్నది. గుడివాడతాలూకా, భాండా గారస్థితిగతులు మా తాలూకాసంఘ కార్యదర్శిగారి, రిపోర్టువల్ల బహిర్గతములు గాగలవు. కాని గురజయం

దలి హనుమంతపఠనమందిర మంతరించినట్లు, విచారంపగా శ్రీయెన్నేని లక్ష్మీనారాయణగారు మొదలగువారు, నెలవిచ్చిరి. పనుచుర్తి గ్రామములో, సభజేసి పల్వరిని ప్రోత్సహించినను విముఖత్వము వహించి రని తెల్పుటకు విషాద మంతురించుచున్నది. దీని తాలూకాయందలి, భట్ల వెనుపర్రు గ్రామములోని, విజ్ఞానవర్ధనీ పుస్తకభాండా గార ముచ్చదశయంజే యున్నది. వేయిగ్రంథములు గలవు. సమర్థులగు పదిమంది పట్టుదలతో భాండా గారాభివృద్ధికై, ప్రయత్న పడుచున్నారు. కాని, గ్రంథోపయోగమంతగా కావించుటలేదు. బందరునందలి కమ్మవిద్యార్థి సంఘము కలతలకు పుట్టికెల్లయి జమాఖర్చు లెక్కలు సరిగాలేక, పట్టుకొనివెళ్లిన గ్రంథముల మరలగైకొనక అంతరించునా యన్నట్లున్నది. నూజివీడు తాలూకాలోని తాడంకి యందలి యువజనసంఘము సామాన్యముగ నున్నది. పాఠశాలయందుంచిరి. ముస్తాబాదాయందలి మైత్రేయ పఠనమందిరము సంగతి యెందరనడిగినను తెలియదన్నారు. రెండదిసంబు లుండి మీటింగుజేసి భాండా గార స్థాపనకు ఉత్సాహసరచితి. కారణాంతరములచే కొనసాగలేదు. ముమ్మందు ప్రయత్నించిన నెరవేరవచ్చును. ముదునూరునందలి హిందూపుస్తకభాండా గారమును మా కార్యదర్శిగారు రెండుసార్లు ప్రయత్నించుచు దర్శించు భాగ్యమునే బడయలేదు. కైకలూరు తాలూకాలోని దొడ్డిపట్లయందలి ఆంధ్ర విద్యార్థినీ పుస్తకభాండా గారము వారు మిక్కిలి శ్రద్ధతో పనిచేయుచున్నట్లు మా కార్యదర్శిగారు నెలవిచ్చిరి. దీని తాలూకాలోని చినముత్తేవి గ్రామమునందలి వేణుగోపాల పఠనమందిరము మృతజీవియైనట్లును భాండా గారపు వేర ఉచితముగవచ్చు పాఠములమాత్రము త్రిప్పి వేయక, ఒరులపహరించు చున్నటులును తెలియవచ్చెడివి. ప్రయత్నించిన ఫలము చేకూరగలదు. ఇంకను నే వీక్షించిన గ్రంథాలయములు కలవు. కాని విస్తరభీతిచే విసర్జించితి. ఇక్కార్యమునందే గాక పవిత్ర భావ పుష్పమంజరులను ఆంధ్రమాతృ పాఠావిందముల కడ నిడియధాశక్తిని దేశసేవసల్పుచు ప్రతికార్యము

నకు నాకు చేయుతనెసంగు మాబాలవిద్యార్థి సంఘ సాంఘికులకు నావందనములు. భాండాగార సంచార కార్యదర్శులఁగూర్చి కొంచెముగ మనవిఁజేసెద - మేము పామర్రు పనుమర్రు కైకలూరు పెనుమచ్చ మంతెన ముస్తాబాదు దొండపాడు మొదలగు గ్రామములం దుపస్యసించితిమి.

సామాన్యముగ జనసామాన్యమున కుపన్యాసముల మూలమున నలవడఁ ఉత్సాహము వ్యవస్థితము. ఈ సంచార కార్యదర్శులు కేవలము భాండాగారముల దర్శించి విమర్శించుటతోడనే, తృప్తిపొందిన లాభము లేదు. నేను కొన్ని భాండాగారములందలి లోపముల వ్యక్తపరచి పరిష్కరింపఁకొన ప్రార్థించితి. వినియు విననట్లు విని చేసెదమని తలఁపఁరే కాని మరొక్క సారి వెళ్లిచూడ, మాపని మాకే ఒప్పుజెప్పి. ఉపన్యాసము లాసంగిన కొన్నిచోట్ల ఎంతయో ప్రయోజన మలఁడినది. ఇందుచే నొండొక కర్తవ్యాంశము పొడ కట్టుచున్నది. మంచివక్తలగు సంచారకార్యదర్శులు బయల్పెడలి ఒక్కొక్కచోట రెండేసిదినంబు లుండి

గ్రామస్థుల సమావేశపరచి భాండాగారప్రయోజనముల ప్రబోధింపుచు తాము జెప్పినట్లొనర్చుచున్నారా యని రాకపోకలచేతను ఉత్తరప్రత్యుత్తరముల చేతను గుర్రెరుంగవలసియున్నది. ఇందుచే నెంతయో లాభము సంప్రాప్తిపగలదు. లేనిచోట్లగూడ వెక్కువ నెలకొప్పవచ్చు. ప్రయాణపు ఖర్చుల కధమపక్షము నూకరూసాయలేని కావలసివచ్చును. ఇతరవ్యావృత్తులు గల మాబోంట్లు జిల్లా మొత్తముమీద యొక్కొక్క చోటనే యిన్ని నాళ్లుండి, ప్రయాణవ్యయమును కూడా భరింపుచు సంచార మొనర్చుట దుర్భరము. ధనమును సేకరింపక, కేవల మభిమానముతో సావకాశమున్నను లేకున్నను పనిచేయువారల తాలూకా సంఘకార్య దర్శులుగా నియమించిన జిల్లానంతను పదిసాళ్లు చుట్టి వచ్చుటకంటె యిబ్బడియగు లాభమును జూపింప వచ్చును. ఇది నా గట్టినమ్మిక.

దుగ్గిరాల వేంకటసుబ్బయ్య

సంయుక్త కార్యదర్శి.

గ్రంథాలయములు

గ్రంథాలయములను గూర్చి ముచ్చటించి కలసి వచ్చినపుడు గ్రంథాలయముల యందుండకలసిన గ్రంథము లెట్టివి, ఈ యుద్యమము యొక్క గూఢమాన్య క్రింద జరుగ తగిన కృషి ఏది, అట్టి కృషి జరుగుటకు ఏ యేమాన్యముల నవలంబించవలెను, అను నీ ముఖ్యాంశములను గూర్చి చర్చించుట యావశ్యకము.

గ్రంథాలయముల యందుండకలసిన గ్రంథము లెట్టివి? గ్రంథాలయాధికారులు జన సామాన్యమునకు ప్రతి విషయమును గురించియు అనుభవజ్ఞుల యభిప్రాయములను వెల్లడించితగిన గ్రంథములను సేకరించవలెను. ఇట్లు సేకరించుట యెనగానేమి? ప్రపంచములో ఇదివరకు జన్మించిన విద్యాధికుల యొక్కయు ఇప్పుడు జీవించియున్న విద్యాధికులయొక్కయు అనుభవముల నొకచో జేర్చి వాని యందలి జ్ఞానము జన

సామాన్యముందు వ్యాపించునట్లు చేయుటయే. ఎవరికి తగిన గ్రంథములు వారికి గ్రంథాలయమందు లభించవలయును. శిశువులకు కథల పుస్తకములును - స్త్రీలకు గృహనిర్వహణను గూర్చినట్టియా, శాస్త్ర సంబంధమై నట్టియు నీతిదాయక మైనట్టియు, గ్రంథములును - పురుషులకు వారు వారవలంబించు వృత్తులకు దగిన గ్రంథములును - భాషావేత్తలకు సారస్వతము మొదలగు విషయములను గూర్చిన గ్రంథములును - వయసు తీరిన వారికి ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములును - గ్రంథాలయమందు లభించవలెను. ఇఁతియుగాక ప్రపంచమున జరుగుచున్న అభివృద్ధి తెలిసికొనుటకు వార్తాపత్రికలను తెప్పించి గ్రంథాలయములం దుంచవలెను. ఇట్లు చేసినచో గ్రంథాలయములు స్థాపించిన గ్రామములయం దవి భాషాభివృద్ధి సాధకము లగుటయే గాక గ్రంథకర్తలకు ను ప్రతికాధికారులకును సహాయకరములుగా నుండును.

రెండవవిషయము గ్రంథాలయపక్షమున జరుగగల కృషి. మన దేశము ఎన్నియో విధముల అభివృద్ధి గాంచవలసియున్నది. మన ప్రజలకు రాజకీయ హక్కులననేమా తెలియవు. తెలసినవారికైనను అవి సంపాదించుకొను మార్గములు తెలియవు. ఇట్టి జ్ఞానము దేశమంతటను వ్యాపించవలసియున్నది. వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యమును గూర్చిన జ్ఞానము మన ప్రజల కబ్బవలెను. వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యమనగా సంఘమును విడనాడి తన ఇచ్చవచ్చినట్లు పోవు జ్ఞానము కాదు. సాంఘిక మూలనూత్రములకు భిన్నము కాకుండునట్లుగ ప్రతివ్యక్తియు ఓర్పుతో పనిచేసి క్రమ క్రమముగ సంఘమందు సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టుటకు తగిన జ్ఞానము జను లందరకు నలవడవలెను. పరిశ్రమలు, చేతిపనులు, వాణిజ్యము, బ్యాంకింగు, వ్యవసాయము మొదలగు విషయములను గూర్చిన కరపత్రముల నచ్చొత్తించి జనసామాన్యమందు వ్యాపింపజేసియు, వానిని గూర్చిన యుపవ్యాసము లిప్పించియు గ్రంథాలయములు జ్ఞానసాధకములు కావలెను. ప్రతి విద్యార్థి కుడును విద్యార్థియు తాను చదువుకొన్న యంశములను తనకన్న జ్ఞానము తక్కువ గలవారలకు బోధించి, కృతకృత్యుడు కావలెను. సంఘశక్తిని అభివృద్ధి చేయుటకు గ్రంథాలయములు గ్రామస్థు లందరును కూడుటకు తగిన స్థలములు గా నుండును. ఇక్కడ జనులు వివిధాంశములను చర్చించుకొనుచుండును. ఇందువలన నూతనోత్సాహము గ్రామస్థుల మనంబులందు ప్రబ్బరిల్లుచుండును.

ప్రతి గ్రంథాలయమునకును చిన్నదిగనో పెద్దదిగనో స్వంతభవన మొకటి ఉండితీరవలయును. దేవాలయము లేని గ్రామమున, దాహతీర్థము పుచ్చుకొన

కూడదని మనపెద్ద లెట్టికట్టడి చేసిరో, అట్లే గ్రంథాలయమును పాఠశాలయు లేని గ్రామము నివాసార్థము కాదను యభినివేశము ప్రజల మనంబుల బాగుగ నాటవలయును. భవననిర్మాణము చేసి అచ్చట కొద్ది గ్రంథములను సేకరించిన పిదప ట్రస్టు అట్టక్రిందనో సొసైటీను అట్ట (౧౮౬౦ సం॥ ౨౧-వచటము) క్రిందనో గ్రంథాలయ సంఘమునకు కట్టునిట్టము లేర్పర్చవలయును. అట్లుకట్టుబాటులు లేనిచో అనేకలోపములు జరుగుటకు సావకాశము కలుగును. భవనమందు నవనాగరికులు వాంఛించు కుర్చీలు, బల్లలు, సోఫాలు ఉండవలసిన యావశ్యకతలేదు. చాపలమీదనే కూర్చుండి చదువుకొనవచ్చును. మన దేశమందు నిరక్షరకుటుల సంఖ్య కడు హెచ్చు. కావున చదువ తెలసినవారు చదువరానివారలకు గ్రంథముల చదివి బోధించవలెను. వారల ఉపయోగము కొరకు రాత్రిపాఠశాలలను స్థాపించవలెను. "మ్యాజికు" లాంతరు, స్ట్రోబులు, పటములు మొదలగు పరికరముల సహాయముతో జనసామాన్యమునందు జ్ఞానము వ్యాపింపజేయవలెను. వారికథలు, నాటకములు, గ్రామఫోనుపాటలు మొదలగు జనరంజకములగు సమావేశములు గ్రంథాలయాధికారులు జరుపుచుండవలెను.

ఈ యుద్యమమందు ప్రతిమనుజుడును తన శక్తి కొలది పనిచేయుట కెంతయో సావకాశము కలదు. కావున ప్రతి దేశాభిమానియు భాషాభిమానియు గ్రంథాలయోద్యమము కొరకై పాటుపడి దేశాభివృద్ధికి కారణభూతుడగుగాక!

— వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు,
బి ఏ., బి. ఎల్.

యావనము

యావనమీ ప్రేమరసభరితము. శృంగారవిలాస భూయిష్టము. చమత్కారగుణ పరిపూరితము. తత్వజ్ఞానాధారము. చిత్రచిత్ర కళాప్రదర్శకము. అవి యన్నియు సొక్క యావనమండే యిమిడియున్నవి.

మనుజుల హృదయమం దివి యన్నియు యావనమండే మూర్తీభవించును. యావనమే వానికి మూలము.

— (ప్రేమలత)

గంజాం మండలమునందు గ్రంథాలయోద్యమము

ఆంధ్రదేశమునందు గ్రంథాలయోద్యమమును వ్యాపింపజేయుటకై ౧౯౧౨ సం॥ ఏప్రిలు నెలలో బెజవాడపట్టణమున ఆంధ్రదేశ గ్రంథభాండాగార ప్రతినిధులు జేరి ఒక సభ జేసి గ్రంథాలయ నిర్మాణమును గూర్చి చర్చించి ఆంధ్రదేశమునందు గ్రంథాలయములను మంచిస్థితికి తెచ్చుటకును నూతన గ్రంథాలయములను స్థాపించుటకును "ఆంధ్రదేశ గ్రంథభాండాగార సంఘ" మనుపేర నొక కాశ్యత సంఘమును స్థాపించిరి. ఈ సంఘమువారు చేసిన బానిస కార్యము జయప్రదముగావలె నన్న ఆంధ్రదేశమునందుగల అన్ని జిల్లాలయందును ఆయా జిల్లాలలోనున్న గ్రంథాలయముల ప్రతినిధులు గూడి జిల్లాసంఘములుగ నేర్పడి దేశ గ్రంథాలయ సంఘమునకు తోడ్పడినగాని గ్రంథాలయోద్యమ వాప్తి కానేరదని తలంచి, కొన్ని జిల్లాలవారు మండల గ్రంథాలయ సంఘములను స్థాపించిరి. గంజాం జిల్లాలో నుమారు ఇరువది గ్రంథాలయములు ఉన్నట్లు తెలుసుకొని బారువలోనున్న శ్రీకృష్ణ దేవరాయ గ్రంథభాండాగార కార్యదర్శి గారయిన శ్రీ తిత్తి-బలరామయ్య గారు మండల గ్రంథాలయ సంఘమును స్థాపించుటకై గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల సభ జరిగించుటకు గురించి తమ యభిప్రాయములను తెలుపగోరుచు గత సెప్టెంబరు నెలలో ఈ జిల్లాలోనున్న గ్రంథాలయ కార్యదర్శులకు ఉత్తరములు వ్రాసిరి. అందఱును అత్యంత ఉత్సాహముతో తమ అంగీకారములను తెలియజేసిరి. ఈ సభ బ్రహ్మపురాంధ్ర భాషాభివృద్ధి సమాజమువారి యాదరణక్రింద జరిపించు నుద్దేశము ఈ సమాజ కార్యదర్శి గారు శ్రీ బలరామయ్య గారికి తెలియజేసిరి. వెంటనే శ్రీ బలరామయ్య గారు జిల్లాలోనున్న గ్రంథాలయ కార్యదర్శుల అంగీకారమును బడిసిన పిమ్మట, బ్రహ్మపురమునందు ౧౯౧౭ సం॥ సెప్టెంబరు ౨౩ తేదీని బ్రహ్మపురాంధ్ర భాషాభివృద్ధి సమాజాధ్యక్షులయిన శ్రీ వరహాగిరి-వెంకటజోగయ్య పంతులుగారి అధ్యక్షతక్రింద ఉదయము ౧౨ ఘంటలకు టవునుస్కూలులో ఈ సభ జరిగినది. నియమిత కాలము మించకనే ప్రతినిధులతోడను ఆంధ్ర

భాషాభివృద్ధి సమాజములకు పురజనులతోడను సభ అలంకరింపబడినది. వై గ్రామములనుండి ౧౨ గురు ప్రతినిధులు విచ్చేసిరి. ౮ గంటలకు కార్యక్రమము ప్రారంభించబడినది. ప్రథమమున శ్రీ వరహాగిరి-వెంకటజోగయ్య పంతులుగారు అగ్రాసనాధిపత్యము వహించవలెనని కల్లికోట కాలేజి ఉపాధ్యాయులగు శ్రీ ఉన్నవ రామలింగంపంతులు, బి. ఎ. ఎల్. టి, గారు ఉపపాదించిరి. శ్రీ పోతా ప్రగడ సింహాచలంపంతులుగారు ఆమోదించిరి. పిమ్మట శ్రీ జోగయ్య పంతులుగారు ఈ సభయొక్క ఉద్దేశమును గూర్చియు మండల గ్రంథాలయ సంఘముయొక్క యావశ్యకతను గూర్చియు సంగ్రహముగా మాట్లాడిరి. తరువాత కార్యక్రమము ననుసరించి ఈ క్రింది గ్రంథాలయముల నివేదికలు చదువబడినవి:—

బ్రహ్మపురాంధ్ర భాషాభివృద్ధి సమాజము, బరంపురము. శ్రీకృష్ణ దేవరాయ గ్రంథాలయము, బారువ. ఆంధ్ర భాషాభివృద్ధి సమాజము, చత్రపురము. లక్ష్మీ సమాజము, చత్రపురము. శ్రీ రామకృష్ణ గ్రంథాలయము ఇచ్చాపురము. చంద్రశేఖరపుస్తక భాండాగారము, పళాస. కాలిదాస గ్రంథాలయము, టెక్కలి. వేమన పుస్తక భాండాగారము, అరసవిల్లి. నుజనానుమోదిని పుస్తక భాండాగారము, హీరమండలము. జ్ఞానానంద వృద్ధి సమాజము, రంభ. విజయలక్ష్మీ పుస్తక భాండాగారము, బరంపురము. సత్యంగ వృద్ధి సమాజము, సోంపేట. శ్రీ నాగేశ్వరరాయ పుస్తక భాండాగారము, నరనన్నపేట. శ్రీ చూపాలక్ష్మీ పుస్తక భాండాగారము, శ్రీ గాకుళము. ఎంగ్ మెన్సు అసోషియేషన్, చత్రపురము.

అనంతరము ఈదిగువ తీర్మానములు చేయబడినవి.

౧. గంజాం జిల్లాయందంతటను భాండాగారములను నెలకొల్పుటకును నెలకొల్పినవాని నభివృద్ధి పరచుటకును " గంజాం మండల గ్రంథభాండాగార సంఘ " మనుపేర నొక కాశ్యత సంఘము మొకటి స్థాపింపబడవలెను.

౨. ఈ సంఘము బరంపురమునం దుంచవలెను.

3. ఈ సంఘమునకు ఒక అధ్యక్షుడు, ఒక ఉపాధ్యక్షుడు, ఒక ప్రధాన కార్యదర్శి, (భాండారకుడు), నలుగురు సంచార కార్యదర్శులును కార్యనిర్వాహకులుగా నుండవలయును.

౪. ఈదిగువ వివరింపబడిన ప్రరకాయు కార్యనిర్వాహకు లెన్నకొబడిరి:— అధ్యక్షుడు మ॥రా॥శ్రీ వరహగిరి-వెంకటజోగయ్య పంతులుగారు పల్లికుప్రాసి క్యూటరు, బరంపురము. ఉపాధ్యక్షుడు మ॥రా॥శ్రీ, గరిమెళ్ళ- సీతారామమూర్తి పంతులుగారు ప్లీడరు, సోంపేట. ప్రధానకార్యదర్శి (భాండారకుడు) మ॥రా॥శ్రీ పోతాప్రగడ సింహాచలంపంతులుగారు, బరంపురము.

సంచారకార్యదర్శులు:— మండపాక - పావ్యతీ శ్వరకాశ్రీగారు, ఛత్రపురం తాలూకా. గాదె-రాజమన్నార పంతులుగారు బరంపురం గుంనూరు తా. తిత్తి- బలరామయ్యగారు, టెక్కలి పల్లెకిమిడితాలూకాలు. పొట్నూరి స్వామిబాబుగారు— శ్రీకాకుళం నరసన్నపేట తాలూకాలు.

5 గి. ఈ సంఘమునందు ప్రతిగ్రంథాలయము పునరుత్పాదనకు ప్రతినిధి సభ్యుడుగా నుండవలెను. ఇంతియే గాక ఈ జిల్లాలలో గ్రంథాలయోద్యమమునం దభిమానము గలవారలు ౨౦ మంది సభ్యులుగ నెన్నకొబడవలెను.

వైతీర్మానముయొక్క రెండవభాగము ననుసరించి ఈ దిగువవివరింపబడినవారు సభ్యులుగ నెన్నకొనబడిరి. గాదె-శ్రీజగన్నాథస్వామిగారు, ఛత్రపురము. ఉన్నవ-రామలింగంపంతులుగారు, బి.వి., ఎల్లి, బరంపురము. త్రిపురాన-ప్రసాదరావుగారు, శ్రీకాకుళము. అప్పి

కట్ల-తుంబవాధంగారు, ప్లీడరు, అళికా. వెదండం శ్రీనివాసరావుగారు, బరంపురము. ఫల్లెల-వెంకటరచుణయ్యగారు, ఇచ్చాపురము. శ్రీపాది-గోపాలకృష్ణమ్మగారు, బి.వి. బరంపురము. నేమాని - వెంకటస్వసింహకాశ్రీగారు, కాలేజిపండితుడు, బరంపురము. గిడుగు-రామమూర్తిపంతులుగారు, పల్లెకిమిడి. గయినేని-ముకుందరావునాయుడుగారు, శ్రీకాకుళము. శ్రీ జగన్నాథపాడిభండంగారు, బాగున. గొక్కంబాలకృష్ణమ్మగారు.

౬. కార్యనిర్వాహకులు ప్రతిసంవత్సరము ఏర్పాటుకావలెను.

౭. ఈ సంఘమునందు గ్రంథాలయోద్యమమునం దభిమానము గలవారందరూ సంవత్సరమునకు ఒక రూపాయిచందానిచ్చి సభ్యులుగ జేరవచ్చును.

౮. ఈ సంఘమునందు జేరు ప్రతిగ్రంథాలయము సంవత్సరమునకు ఒక రూపాయి చందానివ్వవలెను.

౯. మూడుమాసముల కొకసారి ఒక్కొక్క గ్రంథాలయమునందు ఈ సంఘము సమావేశమై గ్రంథాలయముల అభివృద్ధిని, గూర్చిన హంశములను చర్చించుచుండవలయును.

౧౦. ఈ వైతీర్మానములలో మార్పులుగాని, క్రొత్త నిబంధనలు చేయుటకుగాని ఈ సంఘమువారికి అధికారముగలదు.

౧౧. ఆంధ్రదేశమునందుగల ౧౧ జిల్లాలలో స్థాపింపబడిన ౧౧ మండల గ్రంథాలయములకు శ్రీవావిళ్ల-రామస్వామి కాశ్రులు అందు సహువారు తాము జేయుబూనిన గ్రంథసహాయమునకు గాను వారికి ఈ సంఘము వారు కృజ్ఞతా పూర్వక వందనములర్పించుచున్నారు.

బాపట్లతాలూకా గ్రంథాలయసంఘము

క్రిందటి సంవత్సరము చరిత్రలంపినవి గను, చరిత్ర సంపనివి గను కలసి ౧౦ గ్రంథాలయము లీ తాలూకాయందున్నవి. ఇవియేగాక నరసాయపాలెం, గొల్లపూడి, పాలపర్రు, ఏదుబాడు, పొన్నూరు మన్నగు చోట్లను గ్రంథాలయములు నెలకొల్పబడినవి. తాలూకాసంఘ

మేప్పడినది. ఇందన్ని గ్రంథాలయముల యాధార్థ్య స్వభావముల నెఱుంగగోరి నే నొకటి రెండు పర్యాయములు తాలూకా యందు పర్యటన మొనర్చితిని. నే జూచినంతలో గ్రంథాలయ చరిత్రకు సరిపడునంశములనే గలిగియున్నవి. ఏ పాఠశాలకుననో ఒకటి రెండు

విభేదములున్నను అవి నిఃసనాపాత్రములు. గ్రంథభాండాగారము లన్నియు, గ్రంథాలయోద్యమతత్త్వమును, గ్రంథాలయోద్యమ వ్యాపకత్వమున కవలంబింపవలసిన సాధన విధానములను గ్రహించి ఆచరణలో నుంచుచున్నవని చెప్పటకు వలనుపడదు కాని యీ యుత్సాహమే, పట్టుదలయే, భావి పురోభివృద్ధికి శుభనూచనమని జెప్పగలను. ఇనగల్లు ఆస్థ్రవాణీ గ్రంథభాండాగారమును, పొన్నూరు రామసుబ్బయ్యార్య గ్రంథనిలయమును, శ్రీబ్రోలు గాంధీ సరస్వతీనిలయమును, పెదచెఱుకూరు చిదానంద సరస్వతీ గ్రంథాలయమును, గొల్లపూడి వాణీనిలయ పుస్తక భాండాగారమును, మంచాళ్ల శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస గ్రంథాలయమును, పుసులూరు బాలవిజ్ఞానానంద చంద్రోదయ గ్రంథభాండాగారమును, మన్నవ ఆంధ్రభాషాభివృద్ధి గ్రంథాలయమును, నరసాయపాలెం విద్యాసాగర గ్రంథనిలయమును, పెదచెఱుకూరు ఆంధ్రవాణీ గ్రంథభాండాగారమును, సర్వజనుల కుచితముగ గ్రంథముల నిండకెచ్చుచున్నవి. గ్రంథములనుకోరు ప్రతివారికి నిరభ్యంతరముగ నిండకీయదగునను నిబంధనతో నట్లొనర్చుచున్న యీ గ్రంథాలయముల కార్యక్రమ మొత్తము వ్యాఖనీయము. పచ్చల తాడిపేరు గోక్షేపిద్యాలయమును, బ్రాహ్మణ కోడూరు పరశివానంద గ్రంథాలయమును, కొండపాటూరు ఆస్థ్రభారతీ గ్రంథభాండాగారమును, శ్రీలక్ష్మణ చువాదారులకును కొన్ని నిబంధనలతో గ్రంథముల నొసగుచున్నవి. తిక్కెనవన్నియు సాంఘికముల మూలమే గ్రంథముల నొసగుచున్నవి. అన్ని గ్రంథాలయములందును, తెఱచియండిన కాలములో వలయుపత్రికలనో, గ్రంథములనో, చందావాసులు గారి వారలు గూడ నిరభ్యంతరముగ చగవుకొనవచ్చును. బ్రాహ్మణ కోడూరు పరశివానంద గ్రంథనిలయమును, పెదచెఱుకూరు శ్రీచిదానంద సరస్వతీ గ్రంథనిలయమును, పుసులూరు బాలవిజ్ఞానానందచంద్రోదయ గ్రంథనిలయమును, ఇనగల్లు ఆస్థ్రవాణీగ్రంథ భాండాగారమును, పాతకాలల ద్వారా బీదల విద్యాభివృద్ధికి తోడ్పడుచున్నవి. ఇనగల్లు గ్రంథాలయమును, పొన్నూరు గ్రంథనిలయమును, పెదచెఱుకూరు శ్రీచిదానంద సరస్వతీ గ్రంథ

నిలయమును- జాతీయాభివృద్ధికి, ముఖ్యముగ జ్ఞానాభివృద్ధికి, గొన్ని బహుమతీ పరీక్షల నేర్పఱచి వానిని సాగించుచున్నవి. ఇనగల్లు గ్రంథాలయము కొన్ని గ్రంథముల బ్రకటించుచున్నది. ఈ తాలూకాయం దెల్ల శ్రీబ్రోలు ఆస్థ్రభారతీ గ్రంథనిలయము ప్రత్యేక మొకరి హక్కుగ భావింపబడుచున్నది. ప్రస్తుతము శ్రీబ్రోలు గోక్షే పతనమందిరమును, మునిపల్లె భారతీనిలయమును, ఈ పూరుపాలెం జేపేంద్ర నాథగ్రంథనిలయమును, బాపట్ల బ్రహ్మాండం బాపయ్యగారి గ్రంథనిలయమును, పచ్చల తాడిపేరు గోక్షేపిద్యాలయమును, కొండపాటూరు ఆస్థ్రభారతీగ్రంథ భాండాగారమును, మూయబడినవి. స్థాపకులును, కార్యనిర్వాహకులును, విద్యార్థులై గ్రామాంతరములందుండుటయును, గ్రామములయంగు గ్రంథాలయోద్యమ తత్త్వము తెలియకుండుటయును ఇవి మూయబడుటకు గల కారణములు. కనుక ఇకముందైనను కార్యనిర్వాహణ భారమంతయు గ్రామములయందుండు వారియంగుండుట యుచితమనియును, అభివృద్ధికి శుభనూచకమనియును, గ్రంథాలయ సంస్థాపకులకు హాణవిద్యాభ్యాసకులకు ఒకవరి విజ్ఞప్తి యొనర్చుచున్నాడను నరసాయపాలెం విద్యాసాగర గ్రంథనిలయమును, మన్నవ ఆస్థ్రభాషాభివృద్ధి సమాజమును, కొండపాటూరు ఆస్థ్రభారతీ గ్రంథభాండాగారమును, పచ్చల తాడిపేరు గోక్షేపిద్యాలయమును, మునిపల్లె భారతీనిలయమును, పెదచెఱుకూరు ఆస్థ్రవాణీ గ్రంథభాండాగారమును, పుసులూరు బాలవిజ్ఞానానంద చంద్రోదయ గ్రంథనిలయమును, బ్రాహ్మణ కోడూరు పరశివానంద గ్రంథనిలయమును, వీటిని సంస్థాపించినవారు ఉత్సాహవంతులును, ఉదాకవంతులును, నగు యువకులే గాని వారియుత్సాహమునకు తిగినంతి పట్టుదలతో పని యొనర్చవలసియున్నది. " పకోపకారాథ మిదంశ్రీరమ్ " అను వాక్యోక్తి చొప్పున "విద్యాపీఠః పశుభిస్సమానః" అను వాక్యోక్తి యును మనంబున నలకఱుమకొని, నవీన మార్గమున పనియొనర్చి గ్రామ ప్రజల యభిమానముల నందికొని కార్యనిర్వాహకులయ్యెదరుగాకమని యీ గ్రంథాలయముల వారిని కోరుచున్నాము. బ్రాహ్మణ కోడూరు పరశివానంద గ్రంథ

నిలయమును, ఈపూరుపాలెం దేవేంద్రనాథ గ్రంథ నిలయమును, బాపట్ల శంకర విద్యాలయమును, స్వంత భవనములు గలిగి యున్నవి. మంచాళ్ల శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస గ్రంథాలయమును, వెదచెఱుకూరు శ్రీ చిదానంద సరస్వతీ గ్రంథనిలయమును, మన్నవ ఆస్థ్రీ భాషాభివృద్ధి సమాజమును, ఇనగల్లు ఆస్థ్రీవాణీ గ్రంథాలయమును, భవనములను సంపాదించుచున్నవి. పునులూరు బాలవిజ్ఞాన ఆనంద చంద్రోదయ గ్రంథనిలయమును, వెదచెఱుకూరు ఆస్థ్రీవాణీ గ్రంథాలయమును, భవనములు నిర్మింప ప్రయత్నించుచున్నవి. వీరి కార్య నిర్వహణ పరిశ్రమ ప్రయత్నములచే నీ గ్రంథాలయము

లకు స్వంత భవనము లేర్పడును గాక! కాన ఆంధ్రభాషా ధారకులును, ఉదారవంతులును, ధనవంతులును, నగు ఆస్థ్రీయహాళయులు కారదా మందిరముల నిర్మింప బ్రార్థించుచున్నారము. ఈతాలూకాలోగల గ్రంథాలయములన్నియు దాదాపు ౨౬౦౦ గ్రంథములను, కొన్ని వార్తాపత్రికలను, జనసామాన్యముచే జదివించి విజ్ఞాన వ్యాప్తికి దోడ్పడుచున్నవి. ఆఱుగ్రంథాలయములు మాత్రము గ్రంథాలయ సర్వస్వమును దెప్పించుచున్నవి.

కోన వేంకటరాయ శర్మ,

సహాయ కార్యదర్శి.

కాకినాడ తాలూకా గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల ప్రథమ మహాసభ

ఈ మహాసభయును ఈశ్వర పుస్తక భాండా గార ద్వితీయ వార్షికోత్సవమును ౧౯౧౮వ సం॥ జనవరి నెల ౨౦వ తేది ఆదివారము కాకినాడ లౌక హాలులో జరిగినవి. బ్రహ్మశ్రీ కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్య కాశ్రీగారు అధ్యక్షత వహించిరి. తాలూకాలో నాల్గవంతు గ్రంథాలయములనుండి పదిమంది ప్రతి నిధులు మాత్రమే వచ్చియుండిరి. రమారమి కందమంది సభ్యులు సభ నలంకరించిరి. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులగు కోకా జనార్దనరావు నాయుడు బి. ఎ. ఎల్. ఎమ్. ఎస్. గారి యుపన్యాసము చదువబడినది. అధ్యక్షులు తమ ప్రారంభోపన్యాసమున గ్రంథాలయముల ప్రాచీనతను గూర్చియు ఉపయోగములను గూర్చియు ఉపన్యసించిరి. కార్యదర్శులగు నిడమర్తి భీమరాజుగారు ఈశ్వర పుస్తక భాండాగార ద్వితీయ వార్షికోత్సవము చదివిరి. పిమ్మట యాతిగిరి లక్ష్మీవేంకటరమణగారు 'గ్రంథాలయోద్యమము' అను వ్యాసమును చదివిరి. అటుపిమ్మట వింజమూరి వేంకట లక్ష్మీస్వమీరావు గారు శ్రీ ఈశ్వర పుస్తక భాండాగారమును ఆశీర్వదించుచు నవరత్నములను చదివిరి. గాడిచెళ్ల సూర్య నారాయణగారు మతవిద్యను గూర్చి యుపన్యసించిరి.

ఈ క్రింది తీర్మానములు సభ్యులచే నేకగ్రీకముగ సంగీకరింపబడినవి.

౧. క. కాకినాడ తాలూకాయందున్న అన్ని పట్టణములందును పల్లెలందును గ్రంథాలయములను పఠన మందిరములను స్థాపింపవలెనని తాలూకా ప్రజల నీసభ వారు ప్రార్థించుచున్నారు.

చ. ప్రజలు తమ గ్రామములం దుండెడి ధర్మాదాయమునుండి ఒక భాగమును గ్రంథాలయములకు సహాయము చేయుట కీ సభవారు కోరుచున్నారు.

౨. క. ప్రస్తుతము కాకినాడ తాలూకాలో స్థాపించియున్న గ్రంథాలయములకును, పఠనమందిరములకును, తాలూకా జిల్లాబోర్డులను మ్యునిసిపాలిటీ యూనియనులను ద్రవ్యసహాయము చేయుమని ఈసభ వారు కోరుచున్నారు.

చ. పుస్తక భాండాగారములను పఠనమందిరములను ౧౮౬౦ సం. ౨౧ నెం. ఆర్డు ననుసరించి ఉచితముగ రిజిస్టరు చేయుటకు ప్రభుత్వమువారి నీ సభ వారు కోరుచున్నారు.

౩. క. గ్రంథాలయ సంఘములు తమ గ్రామము చుట్టునున్న గ్రామములలో గ్రంథాలయోద్యమమును వ్యాపింప కృషి చేయుటకు ఈసభవారు కోరుచున్నారు.

చ. ప్రతి గ్రంథాలయమువారును తమ సమీప గ్రామములందుగల తాళపత్రి లిఖిత గ్రంథములను సంపాదించి తమయొద్ద భద్రపఱచి భాషాభివృద్ధికి ప్రోత్సాహము కలిగింపవలెనని యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

ర. క. ఈ తీర్మానములు ఆచరణలోనికి పెట్టుటకును గ్రంథాలయోద్యమమును ఈ తాలూకాయందు వ్యాప్తిచేయుటకును యీ దిగువ నుదహరించిన ప్రకారము ప్రతిసంవత్సరము కార్యనిర్వాహక సంఘము నేర్పఱుపవలెనని యీ సభవారభిప్రాయపడుచున్నారు. అధ్యక్షుడు, ఉపాధ్యక్షుడు, కార్యదర్శి, సహాయ కార్యదర్శి, గ్రంథాలయమున కొక ప్రతినిధి.

చ. వైకార్య నిర్వాహక సంఘము నేర్పరచుటకు వలయు సాధనముల సమకూర్చుటకు యాతగిరి లక్ష్మీ వేంకటరమణ గారిని తాత్కాలిక కార్యదర్శిగా నియమించి వారేర్పాటు చేయుచున్నారు.

ట. వైసంఘ కార్యస్థానము కాకినాడయం దుంచుట కీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

గి. క. తాలూకా గ్రంథాలయ కార్యనిర్వాహక సంఘమునకగు ఖర్చులనిమిత్తము తాలూకాలోని ప్రతి గ్రంథాలయము సంవత్సరమున కొక రూపాయికి తక్కువకాకుండ విరాళము లివ్వవలెనని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

చ. ప్రతితాలూకా సంఘమువారునువత్సరమునకు తమరాబడిలో మూడవవంతుకు తక్కువకాని ధనమును జిల్లాసంఘమునకు సహాయము చేయవలెనని యీ సభవారభిప్రాయపడుచున్నారు.

హితార్థదాయినీ గ్రంథాలయము

కపిలేశ్వరపురం - రామచంద్రపురం తాలూకా

గౌరవ సంఘమున ఈ గ్రామముందలి భాషాభిమానులచే ఇది ప్రథమమున అద్దెయింట స్థాపించబడినది. కాని కొలది కాలముమాత్రమే శ్రద్ధతో బనిచేసినది. అంతలో విశూచి గ్రామమున బ్రవేశించి ఈ సమాజముయొక్క సాంఘికలలో నిరువురను మ్రింగుటయేగాక, ఓక కార్యదర్శిభార్యను, వేరొక కార్యదర్శి కోడలను దనవారితైచుకొనినది. అంతటితో నైన సమాజపు దుర్దినములు తొలగిపోలేదు. గ్రంథాలయ అధ్యక్షుడైన రామన్న గారను నాయనగూడ గ్రహణికోగ సంబంధితుండై జీవముం గోల్పోయెను. సమాజమిట్టి దురవస్థపాలై సమ అద్దెయిచ్చుట తప్పదు గనుక, సాంఘికల వలన కనూలైన సామ్మిలో నెక్కువ భాగము అద్దెక్రింద క్యయమైనది. ఎక్కువ ఉత్సాహముతో బనిచేయుటకు వైన వివరించిన యాపద లక్షణవచ్చినవి. తిరిగి అద్దెయిల్లు కుదురదయ్యెను. ఎక్కువసామ్మిగూడ లేదయ్యెను. సాంఘికలందరును చెదరిపోయిరి. సమాజము మూళ్ళనందినది. అట్టిస్థితియందు గ్రంథాలయమెట్లు జీవించునో యీశ్వరా! అని నిట్టూర్చునిడిచితిమి, విచారపడితిమి, దుఃఖించితిమి. సత్కార్యసంస్థాపకుండైన బరమేశ్వరుడు మామొఱు నాలించెను. మాకు ధైర్యముదెల్పెను. నిరుత్సాహపడవలదని మమ్ముదోషించెను. మాకొక యుపాయమును దోషించెను. ఆక్షణమునుండి యును భాండాగార దురవస్థమారమయ్యెను.

మా గ్రామమున రాజమందిర మొకటి కిధిలమై

యండెను. దానిని బాగుజేయింప వలెనని మా గ్రామ నివాసులుత్సాహపడ నారంభించిరి. ఆతరుణమున మేము గూడ యాత్సాహమునుదెలిపి గ్రంథాలయమునకును స్వామికిని గూడఁ జోటుండునట్లు నిర్మితమని యట్లా నర్చిన యుభయతారకమగు ననియు నిశ్చయించి అందరము నేకీభవించితిమి. కాని ఆపని నిర్వహించుటకు ధనము లేదు. ఆ ధనమునూ సమకూర్చుటకు యకరములవైని చందావిధించుకొని, భూమిలేని సంపన్నులను దేహియని యాచించి, రమారమి రెండువేల రూప్యముల కిమ్మతు గలిగిన దివ్యమైన భవనము నిర్మించితిమి. నిర్మాణమునను జందా వసూలువిషయమునను ఎక్కువశ్రమపడిన భక్తవర్యుని నిటవివరించుటధర్మము. ఆయన శ్రీ మేకా జానకి రామయ్య గారనియే చెప్పవలయును. ఆయన శ్రమ ధన్యమైనది. ఇప్పుడా భవనముననే హితార్థదాయినీ పుస్తక భాండాగారము దివ్యము గాఁ బనిచేయుచున్నది. ౧౦౦ మంది కూర్చోనుటకు తగిన హాలున్నది. సభిలు జలుగుచున్నవి. పురాణకాలక్షేపముగా భారతిముపయోగింపఁ బడుచున్నది. భాండాగారమునందు ౧౬గే అండ్లగ్రంథములు, ౧౧ యింగ్లీషు పుస్తకములు గలవు. అయిదు ప్రతికలు వచ్చుచున్నవి.

అనుదినము మధ్యాహ్నము 3 మొదలు ౬ గంటల వఱకు తెరువబడి యుండును. అందఱుచితిము గాఁ జదువుకొనుచుందురు.

—క్రొవ్విడి శేష వేంకటకాళీపతి, కార్యదర్శి.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ గ్రంథాలయము - బారువ

౧౯౧౮ వ సం॥ మే నెల ౧౦ వ తేదీన గంజాం జిల్లా బారువయందు తిత్తి బలరామయ్యగారిచే ఈ గ్రంథాలయము స్థాపించబడి, గ్రామస్థులచే పోషింపబడుచుండెను. ఈ బలరామయ్యగారి తండ్రిగారు తిత్తి బాలకృష్ణయ్యగారు ఈ గ్రంథాలయమునకు రు. ౧౫౦౦ లు వ్యయముజేసి, తమ స్వంతస్థలమునందు భవనమును గట్టియిచ్చిరి. ఈ భవనముయొక్క గృహప్రవేశము చతుర్థ ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ సందర్భమున ౧౯౧౭ సం॥ మే నెల ౬ వ తేదీ మధ్యాహ్నము మందసా రాజాగారగు శ్రీ రాజా శ్రీనివాస రాజమణి రాజదేవువారి ఆధిపత్యము క్రింద జరగెను. ఈ భవనమునకు శ్రీబాల కృష్ణయ్యగారు ఈ "ట్రస్టుడీడు"ను వ్రాసియిచ్చిరి:—

ట్రస్టుడీడు

బలిజ కులస్తుకును లేటు తిత్తి గోపాలస్వామి గారి కుమారుడును అయిన తిత్తి బాలకృష్ణయ్య అను నేను యీ దిగువ సరిహద్దులుగల నివేశింపు ఆవరణ మతోగూడ నుమారు పొడవు ౭౨ అడుగులు, వెడల్పు ౧౭౪ అడుగులు, గలిగినటువంటి—వాయింటిక ఆను కొని పడమటగా నా స్వంతసొమ్ముతో కట్టబడినటు వంటిన్నీ నుమారు రు ౧౫౦౦-౦-౦ లు ఖరీదు చేయు హాటును, యీ గ్రామముందు నా కుమార్డు తిత్తి బల రామయ్యచే ౧౦-౫-౧౯౧౮ తేదీన స్థాపింపబడిన శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ గ్రంథభాండా గారమునకు సర్వజకల యొక్క యుపయోగార్థమై యీ క్రింద వివరింపబోవు షరతులకు లోబడి ట్రస్టుయేర్పాటు చేయును ట్రస్టీ లకు స్వాధీన పర్చినాను. ఇంతింటినుండి నాకుగాని నావారులకుగాని యెట్టి స్వతంత్రహక్కులులేవు. షర తులు వివరము యొప్పటికి తిగాయిదా చేయువారము కాము. హద్దులు:—ఉ. నూయి కాలువ, తూ. మాయిల్ల తా॥ గోడ, ద. రోడ్డు, ప. రాజమార్గం.

ట్రస్టీలు

౧ అన్నపు పరసు గామ రామ పాత్రో బి. ఏ. బి. ఎల్. గారు హైకోర్టువకీలు, బరంపురం.

౨ శ్రీ జగన్నాథపాడి ఖండంగారు మల్కా నారు. బారువ, ౩ ఉన్నం వెంకటవరహబుస్సెరామ లింగంపంతులు బి. ఏ. ఎల్. టి గారు, బరంపురం ౪ తిత్తి బాలకృష్ణయ్యవాయుడు గారు గే సోంభొట్ల వెంకయ్యపంతులు గారు.

వీరు గాక శ్రీకృష్ణ దేవరాయ గ్రంథభాండా గారము నకు అప్పుడప్పు డేర్పడు అధ్యక్షుడు కార్యదర్శిగార్లు అడిషనల్ ట్రస్టీలుగ నుండవలయును. నా తదనంతరము నావారసులలో ముఖ్యుడు ట్రస్టీగ నుండవలయును. ట్రస్టీలలో కాళీవచ్చినప్పుడు మిగిలిన వారు తమ యిష్ట ప్రకారము పూర్తి చేయవచ్చును.

షరతులు

- (౧) ఈ హాటును శ్రీకృష్ణ దేవరాయ గ్రంథభాండా గారమందిరమని పిలువవలెను.
- (౨) ఈ మందిరమునందు గ్రంథభాండా గారము నుంచవలెను.
- (౩) సమస్తవిషయములలో జ్ఞానాభివృద్ధి కలు గుటకును, నీతిని వెంపొందించుటకును, దుర్నితి దురా చారములు తొలగింపటకును జనుకూలములైన యుపన్యా సములు ప్రసంగములు మొనలైనవాని కొరకును, మహా నీయులను సర్కరించుట కొరకును, ఈ మందిరము నుప యోగించుకొన వచ్చును.
- (౪) దుర్నితి ప్రోత్సాహపరచునట్టి గాని, జాతి మత ద్వేషములను పురికొల్పునట్టి గాని, రాజధక్తిని పోగొట్టునట్టి గాని సభ లిందు జరుపబడకూడదు.
- (౫) ఈ హాటునందు సత్కార్యములు చేసినవారి యొక్కయు, సద్వర్తనము గలవారి యొక్కయు, పట నుల నుంచవచ్చును. బూతుబొమ్మలను దిగంబర రూప ములను బెట్టకూడదు.

(1) ఈ మందిరమును ట్రస్టీలు ఎప్పుడును క్రయించకూడదు. లాకట్టు పెట్టకూడదు. తమ స్వంత ఖనులకు పయోగించకూడదు. అదేను గాని వేరువిధమున గాని ఇతరులకు ఇవ్వకూడదు. ఆవశ్యకములయిన మార్పులను అభివృద్ధులను జేయవచ్చును.

(2) ఈ మందిరమునకు జేయకలసిన మరమ్మతులకు రాపనులు గ్రంథభాండాగార కార్యనిర్వాహక సంఘము వారే బాగు చేయుచుండవలెను.

(3) పయి తెలియబర్చిన మరమ్మతు ట్రస్టీలు క్రమ ప్రకారము ఆరులు జరిపించక పోయినయెడల, లేదా పయి యుద్దేశములకు వ్యతిరేకముగ జరిగించినయెడల, అప్పటికి నేను గాని నా వారసులు గాని గంభాంజిల్లాలోని యితర పుస్తకభాండాగార కార్యనిర్వాహక సంఘముల సలహాలనుబోంది, ఆవశ్యకమయిన యెడల స్వతంత్రాధికారముతో ట్రస్టు ఆస్తిని స్వాధీనపరచుకొని కార్యములు చక్కబెట్టి, తిరిగి నూతన ట్రస్టీల నేర్పరచి వారికి ఆస్తిని స్వాధీనపర్చవలెను.

నూతన గృహ ప్రవేశ మహోత్సవ సమయమున శ్రీమందళా రాజాచారిచ్చిర యుచన్యాసము.

ఈ గ్రంథాలయమునకై మ. రా. రా. తిత్తిబాల కృష్ణయ్య నాయుడు గారి వలన, గడు దయాపూర్వకముగా సొంతబడిన ఈ మందిరముయొక్క గృహప్రవేశ మహోత్సవమునకు బాగానుటకు నాకొరయు సంతస మగుచున్నది.

ఈయా దాత్యకంఠుని మీందరొగియే యున్నారు. మరియు స్వయంపయోగమునకై నీయన ఈ మందిరము నిచ్చుట కద్దేశించుట చాల సంతోషకరముగా నున్నది. గ్రంథభాండాగారముకు ఈవసతిని గల్గించినందులకు ఈయన కుమారుడును గ్రంథాలయ గౌరవ కార్యద్యయనకు బలగానుయ్యగాకి చాల ఖ్యాతిజెందును. ఈ గ్రంథ భాండాగారము చేయు ఘన కార్యములను నే నెఱుగుదును. ఈ గ్రంథాలయమును డి గ్రంథములు చుట్టుపట్ల గ్రామములకు తీసికొనిపోయి అన్ని తరగతుల

జనులను బాగుగా చదివి తిరిగి నిచ్చుట వీర్యములు గావించబడినవి. జనసామాన్యముయొక్క విద్యాభివృద్ధిని ప్రోత్సహ పరచుట ముఖ్యకర్తవ్యము. పల్లెల యందు గాని పట్టణములందు గాని గ్రంథాలయములు జ్ఞానాభివృద్ధికి ప్రబల సాధనములు పూర్వకాలమున గ్రామములయందలి ప్రజలు, పురాణములు ఇతిహాసములు మన్ను గు గ్రంథములను చదివించి వినుచుండెడివారు. ఆ కాలమున రాజులయొక్కయు బహిందారులయొక్కయు పోషణ క్రింద అనేక గ్రంథములు సహకూర్ప బహుచుండెడివి. అట్లనే పండితులు గ్రంథములను వ్రాయుటయు, సేకరించుటయు జేయుచుండిరి. రాజులకు వాఙ్మనుషోషణ మెల్లప్పుడొక గొప్ప క్రీడ గానుండెడిది. ఈ కాలమున కూడ రాజుల యమూల్యా గారములందు మిగుల ఉపయోగకరములైన పురాతన వ్రాత పతులనేకములు గాదనగు. ఇవి జాగరూక తతో పరిశీలించబడవలెను. ఆ కాలమున జనసామాన్య ముయొక్క విద్యాకర్మకతను గాజులు ఎల్లప్పుడు తమ మనస్సులకుం గుంచుకొనుచుండిరి. స్థితిగతులిప్పుడు మారినవి. మనమిప్పుడు ఎక్కవ పూనికతో పనిచేసి జనసామాన్యమును మనవెంట అభివృద్ధి మార్గమున దేవలసి యున్నది. దేశమునందలి సామాన్యజనులందరును విద్యాకంఠులు గానియెడల మనమెట్లు సమర్థులయందును పలుకుబడిచుందును అభివృద్ధిని పొందగలము? కుగ్రామములయందలి రైతులు మున్నగు జనసామాన్యమున కంతకును జ్ఞానవీపికును ప్రసాదించుటకై మనమెల్లరము శక్తివంచనలేక నాటుపడవలసియున్నది. జనసామాన్యము విద్యాకంఠులైన గాని ఏవిధమైన అభివృద్ధియు జరుగనేరదు. ఎట్టి విద్య నివ్వవలయును? ఏవిధముగా నివ్వవలయును? అను విషయములను శ్రద్ధతో పరిశీలించి ఉపయోగించవలయును

పల్లెటూళ్లందు గ్రంథాలయముల ప్రయోజనము బహువిశేషము. అవి బీదలను నాగికులనుగ జేయును. జనులెల్లగును పుస్తకములను గాని వార్తాపత్రికలను గాని కొనిచువచ్చాలను. ఇతర దేశములలో, బేదాత్యకంఠుల కలనను, ప్రభుత్వమువారి కలనను స్థాపింపబడిన గ్రంథాలయములు జ్ఞానాభివృద్ధికి మిగుల ఉపయోగకరములుగా

నున్నది. అమెరికా దేశమున, కార్మి జీవహాళమునిచే స్థాపింపబడిన ఉచిత గ్రంథాలయములును, బోధాయందు యశోవంతుడగు తత్సంస్థానాధీశునిచే నెలకొల్పబడిన ఉచిత గ్రంథాలయములును, ఇట్టి ఉన్నత సత్కార్యములకు ప్రబలమైన తార్కాణములు.

గంజాము మండలముల, ఉత్కళ, ఆంధ్రవాఙ్మయముల యభివృద్ధికి ఇట్టి గ్రంథాలయము లేర్పాటగుచుండుట చాలసంతోషకరము. ఉత్కళ, ఆంధ్రగ్రంథములను బాగుగా పఠిశీలించి నేకరింపవలెను. ఇట్టి గ్రంథాలయములు దట్టమైన వలనుబోలి, ఒక దానికొకటి దృఢసంబంధమును గలిగి దేశమున విరివిగా స్థాపింపవలెను. ఈ గ్రామమున మ॥ రా॥ శ్రీ, వెంకయ్యపంతులు గారు జేయుచున్న సత్కార్యము మీరందఱెరిగినదే. ఆయనతోడను, ఖండంగా గారి తోడను పఠించుము కలిగి

యుండుటయే మిగుల ఆనందకరము. ఈ గ్రంథాలయమునకు జయమగు గాక. ఈ గ్రామమున జరుగుచున్న ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయమహాసభకు మనరాజధానిలోని వివిధభాగములనుండి, ముఖ్యులగు ప్రతినిధులు విచ్చేసిన ఈ కుభతరుణమును బాలకృష్ణయ్య నాయుడు గారు ఈమందిరమును దానము జేసినదెంతయు సమంజసము గానున్నది. దాతను దైవము ఆశీర్వదించును, ఇతర పౌరులును ఈయా దార్యవంతుని మాగ్ధ్యకర్తృ మనుకరించి, గ్రంథములు, ఇంకనితరములగు యవసరమైన సామగ్రులు మొదలగు వానిని దయచేసి, ఈజిల్లాలోని వివిధభాగములయందు జ్ఞానమును వ్యాపింప జేయుటకై ఈ గ్రంథాలయమును మిగుల ఉపయోగ కరమయిన సంస్థాపనముగ నొనర్తురని నమ్ముచున్నాను.

శ్రీకృష్ణదేవరాయల పుస్తకనిలయము

చెరుకుమిల్లి - భీమవరం తాలూకా

ఈ గ్రామము భీమవరం తాలూకాలో చేరి, భీమవరమునకు పశ్చిమముగా నుమారు ౧౦ మయిళ్లదూరమున, ఈ తాలూకాకును కైకలూరు తాలూకాకును సరిహద్దుగా ఉన్న ఉప్పిటేరునకు తూర్పుటొడ్డున గలదు. జనసంఖ్య ౧౬౦౦. ఆయకట్టు ౧౬౫౦ యకరములు. సర్కారునకు రు ౮౫౦౦ లు శిస్తు చెల్లుచున్నది. ఇచ్చట క్షత్రియులే ప్రాముఖ్యులయియున్నారు. ఈ గ్రామమున ఆంగ్లేయభాషాజ్ఞానము లేకపోయినను పూర్వకాలమునుండియు పురాణపఠనాసక్తిగలిగి అర్ఘ్జ్ఞానముగలవారు ఉండుచువచ్చిరి. ఆంధ్రదేశమున గ్రంథాలయోద్యమము వ్యాపించిన నాటినుండియు ఈ గ్రామమున పుస్తకభాండాగారము నొకదానిని నెలకొల్పుదుకృత్వములయి యుంటిమి. తుదకు శ్రీ వల్లూరి నూర్యనారాయణరావు పంతులుగారి ఆధిపత్యముక్రింద నలనామ స॥ వైకాఖ బ॥ నవమి గురువారముతో జూన ఈ పుస్తక భాండాగారమును స్థాపించితిమి. దీనిని స్థాపించి నేటికి నుమారు ౧౧ మాసములు మాత్రము గడచినవి. ౫౭ గురు సభ్యులుగలరు. ఆఱు మహాజనసభలు మాత్రమే జరుపబడినవి. ఈ

సభలకు సగటున ౬౨రు హాజరైరి. ౧. ఆంధ్రదిన పత్రిక ౨. దేశమాత ౩. క్రష్ణాపత్రిక ఆను ఆఱు పత్రికలను దెప్పించుచున్నాము. స్త్రీలకు గృహాలక్ష్మి పత్రికను దెప్పించుచున్నాము. రెండు గ్రంథమాలలను దెప్పించుచున్నాము. తీరిక కాలములయందును రాత్రులయందును గ్రామస్తులచే గ్రంథములును పత్రికలను పఠింపబడుచున్నవి. ఉదారవంతులచే రు ౮౨లు ఖరీదుగల ౧౩౩ ఆంధ్రపుస్తకములు బహుమతిగా నొసంగబడినవి. మేము రు ౨౦-౧-౯ ఖరీదుగల ౩౧ గ్రంథములను మాత్రముకొంటిమి. సగటున దినమునకు హాజరు ౧౫ గురు. చదివినపుస్తకములు ౧౪౦. ఇండ్లకు తీసుకొన్న పుస్తకములు ౧౬. ఇదియును గాక శ్రీ మహాభారతమును, ఉత్తరరామాయణమును, ప్రాచీన పద్ధతిని పురాణశ్రవణము జరిగినది. ఈ వత్సరము చందాలవలనను విరాళముల వలనను రు ౬౭-౧-౦ వనూలైనవి. ఆందులో పత్రికలు, పుస్తకములు, బల్లలు మొదలగువానికి గాను రు ౬౪-౧౦-౩ వ్యయమయ్యెను; గాన నిలువ రు ౨-౬-౯ లు.

— వెనుమెత్త చిట్టి తిరకతిరాజు, కార్యదర్శి.

ఆంధ్రవాణీ గ్రంథాలయము - ఇనగల్లు

“నళి” నామ సంవత్సర వృత్తాంతము.

వీరేశమైనను, విజ్ఞానపుంజములచే విలసిల్లినగాని నళి వృద్ధి బొందజాలదు. అట్టి విజ్ఞానబీజమును, మనవ శ్రేణిములందు నాటుటకు విద్య ముఖ్యసాధనము. విద్యాసౌకర్యము జనసామాన్యమంతటి కుచితముగా గలుగజేయుట రాజకాసనాధీనము. అట్టి రాజకాసనాధికారమంతయు నధికార కాసనసభ్యులవశము. అధికార కాసనసభ్యులందు జెక్కురు బ్రతునుపారులు. వారు హిందూదేశపు బ్రజల సంధికారకూప మందొక్కపరివేయుట సాధ్యమా యని ప్రశ్నించుచు దురు. ఇట్టి స్థితిలో భారతీయు లభివృద్ధిజేందు టెట్లు చూసిన. భారతజా తిదివర కొకప్పుడు నాగరకాగ్ర గణ్యమై వెలసినదిగాని, మృగప్రాయులవలె సంచరించి నదిగాదు. కావున తన పూర్వోన్నత్యమునకై బ్రయత్నించుట విధి. అందులకై నితరుల జేజాచుటవలన ప్రయోజనముండదు. కాన, స్వయంకృషి విహితధర్మము. ఆయ్యచై కమత్య బలసాధనముచే సంభవము. అద్వైతిక జేకూర్చుటకు గ్రామపంచాయతీ సంఘములు బునాది. వానిని సమకూర్చి, జనసామాన్యమునకు విద్యనిచ్చి జ్ఞానోత్పత్తి గలిగించి యభివృద్ధి సొందింపగలవి గ్రంథాలయము లని జెప్పడగు. ఇంతయేల దేశీయమహాజనసభ ముప్పదొకటి వత్సరములనుండియు జేయజాలని పనిని తగు మైన కార్యనిర్వాహకులును, ప్రోత్సాహకులును అభివృద్ధికి దేగలిగిరని, కొలది వత్సరములలో గ్రంథాంధా గారములు జేయగలవని ఘంటాపథముగా నుడువ దగును. ఇట్టి యాశయముల మదినిడుకొనియే ఈ గ్రామమందు ప్రప్రథమమున రాక్ష. సంవత్సరపు గడ

పటిదినములయందు, ఆస్థాభాషా సేవకుడగు నొక యువకునికలన, ఆస్థావాణియును పేరిట నొక పుస్తక భాండాగారము నెలకొల్పబడినది. అయ్యది తొలుత నొక్కనిచే ప్రారంభింపబడినను, మంచికార్య మగుట వలన మరువత్సరమందు గొందరుయువకు లాతనికి జే దోడు వాదోడై బని సేయుటవలన నభివృద్ధి కొచ్చునూచ నలకగన్నట్టెను. అట్లే ౧౯౧౬ సంవత్సరమందనగా నల వత్సర మాశ్వయుజమునుండి గ్రామనాయకులగు బెద్దల మనములగుడ నాకర్షించి, నేడి సర్వతోత్సవము జేయగల యంతటి స్థితికి రాగలిగినది. ఆయిన నీ యాస్థా వాణీ గ్రంథాలయము మన గ్రామమున కొక యపూర్వ విజ్ఞాననిధి గాగలందుల కింకను గ్రామమందున్న వారందరి సాయము గావలసియున్నది. కాన, గ్రామవాసు లందరు దగువిధమైన ప్రోత్సాహ మొసంగదరు గాత యని విన్నవించుచున్నాను.

ఒక యాస్థాభాషా సేవకుడు రు ౨౩౭-౪ ౮ విలువ గల ౨౬౧ గ్రంథముల నుచితముగా నిచ్చి యమాల్య సహాయమును జేసెను. ఇంకను నలుగురుయువకులు ౨౦౨ గ్రంథముల నిచ్చిరి. చందా ధనములన కొన్న గ్రంథములు ౨౧. వెరళి ర౪౪ గ్రంథములు గలప్ర. గృహములకు గ్రంథములను దీసికొనిపోయిన వారి సంఖ్య ౨౩౨. ప్రతిదినమును వచ్చు పాఠకుల సంఖ్య ౬. ఈ వత్సరము ఆదాయము రు ౩౦-౧-౩; వ్యయము రు ౩౦-౨-౩. మూడుపత్రకలు దెప్పింపబడు చున్నది.

—రత్నాకరం వెంకటప్పయ్య
అధ్యక్షుడు.

కన్నె ముద్దు.

నన్ను గాంచినయంత నానాతి ముదము
తోడ కన్నులు మెఱయ ముద్దాడియుండె,
తీపిరస్తుల గొనిపోవు దినములార!
వదలగాబోకు డిద్దాని వ్రాసుకొంట!

ఘోరకో కాంబు నిధిలోన గూలితనుడు,
కలిమియారోగ్యమును నడుగంటెననుడు,
మోదమునశించెను వయస్సుముదిరెననుడు,
కాని కడపటజేర్చు డీ కన్నె ముద్దు!
అధికార్ల సూర్యనారాయణ మూర్తిగారు

“భారతీయుల ప్రార్థన”

దేశీయమహాసభలో చదువబడిన

సర్ రవీంద్రనాథుని గీతమునకు ఆంధ్రీకరణము

దేవదేవ! ఈ జీవయాత్రావగంబు
మా కనుగ్రహించితి వీవు మహిమ మీఱ;
శక్తిసామర్థ్యముల నెల్ల జతచుపఱచి
కూర్చు నీ గౌరవము నిల్పుకొనఁగనిమ్ము,
మా యునికి నాశ్రయించియే నీ యశస్సు
మలయుచుండెడి నను మాట చుఱవవలదు.
అస్మదాత్మల నిర్ణయ నధిక్యతులను
ధిక్కరించి నీకై నిరోధింతుమయ్య.
దాస్యమునకు లోబడెడి హృదయములందు
నీ ప్రతాపంబు చల్లారి నివురుగమ్ము;
దుర్బలత యాత్మ వంచించు ద్రోహి గాన,
జీవబలము క్షీణించిన తావకాధి
పత్య మనృత దేవతపాలఁ బడు భయార్తి;
ఈ యధార్థము మమ్ము గ్రహింపనిమ్ము.
పట్టి మము బానిసలఁ జేయు పట్టులందు
ఎట్టి నుభము నైన నిరాకరించుటకును,
అరయ వేసవి మధ్యందిసార్కునట్లు
నీకు మా దుఃఖ మెత్తి యఁదిచ్చుటకును
ఊర్జితం బగు శక్తి మా కొనఁగుమయ్య;
మా సమా రాధనంబు సమస్తగుతుల
ప్రేస వికసించి పనిలో ఫలించునట్లు
దృఢతచుప్రత్యయము ప్రసాదింపుమయ్య;
ఇదియే మా ప్రార్థనంబు లోకైకనాథ!
చుట్టుపట్టులవా రెల్ల వట్టిదుమ్ము
కొఱకు దీక్ష మై పోరాడుకొనుచునుండ,
సారవత్ప్రేచుతత్త్వంబు గారవించి
అనదలను దుర్బులను నోనాడకుండ
మేము వర్తించెదముగాక యో మహాత్మ!
స్వాస్థపరు లయ్య, నీకొఱ కని వచించి,
పోరి యొండొరుఁ జంపుచున్నారు వారు;
భ్రాతృమాంసబుభుక్షాప్రభావమునను
వారు పోరాడుకొనుచున్నవార, లింక
తావకాశ్రహంబు నెదిర్చి చావఁగలరు.

సత్యయోగ్యతలకు మానుషగత మైన
యశ్వరాంశకు ప్రత్యగాత్మైక్య మనెడి
మహిత తావక దిక్యసామ్రాజ్యమునకు
ధన్య మాతీయ మైన స్వాతంత్ర్యమునకు
శక్తి మీఱంగ సకలకష్టముల కోర్చి
స్థిరతరంబుగ మేము నిల్చెదముగాక!
మా ప్రయాణంబు ప్రారంభ మయ్యె నిదిగో!
నావికాగ్రణి! నీకు వందనము లయ్య;
అల్లదె తుపాను పట్టె భయంకరముగ,
అల్లకల్లాలముగ నున్న యలల కంటె?
ఐన, సాగింతుమయ్య ప్రయాణ మిపుడె.
హానికరమైన యంతరాయంబు లెన్నె
దారిలో వేచియున్నవి దారుణంపు
టార్తి కలిగింప, అదియు నీ కర్పితంబు.
‘భయము పోఁగొట్టు’ మనెడి విహ్వలనినాద
మదె తుపాను మధ్యమునండి విదిత మయ్యె.
అలసుల నిమిత్తమై మేము నాలసించి
వెనుక పడకుండెదముగాక! భీతివలన
సందియంబులవలనను సత్వర మగు
కాలగతి మందగిల్లక క్రాలుఁగాక!
కాలమును కార్యభరమును గాంచు కొలఁది
నీకు మాకును సమములై నెగడుచుండు;
శాశ్వతం బైన జీవంపు సాగరమున
సంచలించెడి నీదు శ్వాసంబ కాదె
చావుబ్రతుకులు? సర్వలో కావనాశ్య!
కొలఁది సాయంబు సమకూర్చుకొనుచు కొలఁది
హితుల మెలమెల్ల నెట్లొ లెక్కించుకొనుచు
స్వాంతమందున విసిగి వేసారనీక,
అపారహంబును నీవు మాయండ నుండు
వాడ వనియును మేము నీవార మనియు
ఎల్లయెడల నెక్కుడుగ మ మ్మొఱుఁగనిమ్ము!

— కాళ్లకూరి గోపాలరావు.

గ్రంథవిమర్శనము

౧. అపూర్వసంఘసంస్కరణము. *

అంధభావములు హేళనకావ్యము లంతగా లేవు. కాని, కాలక్రమమున నాంగ్లవాఙ్మయసంస్కరణము వలన మన సారస్వతమహావృక్షమునకు గూడ నీ కాఖిలయొత్తు చుండుట యెంతయు సంతోషదాయకము. హేళనకావ్యము లన నేమి? మానవస్వభావమును గాని మానవకార్యములను గాని విమర్శించి వానిని హాస్యాస్పదము గావించు గద్యపద్యకావ్యములకు హేళనకావ్యము లని పేరు. కాని, వ్యక్తుల నిరసించుచు, కేవలము పచ్చి తిట్లకు గడంగు గ్రంథమున కీ నామమన్వయింపజాలదు. ఇట్టి గ్రంథము సారస్వతమున నొక స్థానము నాక్రమింప ననగ్నము. కావున హేళనకావ్యమునకు చక్కని భావయు సరళ మగు హాస్యరసమును ప్రధానలక్షణములు. సంఘమునందలి లోపముల నారసి, వానిని వెల్లడిచేసి, తన్ములమున దాని నైతిక సంరక్షణము గావించుట హేళనకారుని విధ్యుక్తధర్మము. కావున, అతడు సంఘవ్యక్తుల శీలపరిశీలనము చేసి, వారి వారి లోపముల నెల్ల లోకమునకు తెల్లము గావించి, వారియెడల నెల్లకు నసహ్యము నిరసనము వొడచు నట్లు చేయును. ఇందు మూలమున హేళనకావ్యములు వివాదకారకములే గాని, ఉద్ధారకసాధనములు గా నని విస్పష్టము కాగలదు. నూతన సౌఖనిర్మాణమునకు పూర్వము ప్రాచీనగృహమును కూలద్రోయు శిల్పి కారుని రీతి హేళనకారుడు కూడ సంఘాద్ధగణమున కత్యవసర మని మనము గుర్తొలుంగవలెను. ఇతని పరిహాసోక్తులవలన మానవులు తమ వర్తనమును సవరించుకొంగు రనియు, అందు మూలమున వారికి నైతికాభివృద్ధి చేకూరు ననియు తలంచుట వట్టి భ్రమ. ఇందులకు మన యనుభవజ్ఞానమే తార్కాణము. కాని, ఒక వ్యక్తి యందలి లోపముల నితరు లనుకరించి సంఘమును

* ఈ గ్రంథము వలయువారు గ్రంథకర్త గారికి ర, ఆచారప్పన్ వీధి, బార్జిటవున, మద్రాసు. అని వ్రాయవలెను. వెల ౨ అణాలు.

చెలుపకుండఁగ నిరోధింప యత్నించుటయే అతిని ముఖ్యధర్మము. కావున, ఇట్టి హేళనకారుడు “ఖండనముతో పని చాలించుకొనక సన్మాన్యగర్భనము కొంత కలిగింపవలె” ననవారు అతని ధర్మముల వెలుంగ రని వేటె చెప్ప నవసరము లేదు. మరియు, హేళనకారుని ప్రధానలక్షణము నిష్పక్షపాతబుద్ధి. అతఁ డిట్టి పక్షపాతవిరహితభావముతో దేశమందలి లోపముల వెదకి లోకమునకు వెల్లడింపవలయును. అందు మూలముననే అతని కవ్వరును సరిపడరు. ఏ యుద్యమమును అతని సంపూర్ణామోదమును పడయజాలదు. అందఱు మానవులయందును అన్ని యుద్యమములయందును కొంత సత్యమును, కొన్ని లోపములును ఉండును గావున అతఁడు ఆశయాపూరితమానసుడై అందలి లోపములఁ దొలగించు నుద్దేశముతో వానిని జనులకు తేటతెల్లము గావింపవలయును. అందు మూలమున “వీరి కవ్వరును సరిపడినట్లు గానము ... వీరికిఁ బ్రాతది పనికిరాదు, క్రొత్తది మొదలే గిట్టదు; ఇక నేది పనికివచ్చునో చునకుఁ జెప్పరు.” అను విమర్శనము అసంగతము, అప్రస్తుతము” లని యెల్లరకును బోధపడఁగలదు.

ఈ “అపూర్వసంఘ సంస్కరణ” మను గ్రంథమొక హేళనకావ్యము. అంధదేశమున ప్రఖ్యాతిఁ గాంచిన శ్రీ కార్లకూరి గోపాలరావు గారి గ్రంథమును రచించిరి. ఈ గ్రంథ మన్ని విధముల నపూర్వముగ నున్నదని చెప్పవగును. ఏల యన, గ్రంథకర్తలు సాధారణముగ తమ గ్రంథములకు సామాన్యతా పూర్వకము గు నుపోష్ఠమును వ్రాయించి, ప్రచురించుకొనుచుండ, వీరు స్వతంత్రభిన్నాభిప్రాయభూయిన్యముగా శ్రీకట్టచుంచి రామలింగారెడ్డి గారువ్రాసిన పీఠికను చేర్చియుండిరి. మరియు, వీ రంతటితో తృప్తిఁ జెందక, దానికి తగిన ప్రత్యుత్తరముగ “స్వవిషయము”ను మిగుల సామర్థ్యముతో వ్రాసి, నూతనపంథ ననుసరించిరి. ఇక ముఖ్య మైన విషయ మేమనః ఆంగ్లమున “నెట్లెరు” ననుసరించి, వ్రాయఁబడిన స్వతంత్ర హేళన

కావ్యములలో నిది మొదటి దని చెప్పవచ్చు. ఇదివఱకు వేమన అద్వితీయ హాస్యరసగ్రంథమును వ్రాసి యున్నాడు. కాని, అతనికి అంగవాఙ్మయ సంస్కరము లేదు. రా||బ|| వీరేశలింగము పంతులుగారు స్వీప్తు ననుకరించి “సత్యరాజు దేశయాత్రలు” మున్నగువానిని రచించిరి గాని, అవి స్వతంత్రగ్రంథములు గావు. మన కవి గారిని అంగభాషాసంస్కరము మాత్రమే యీ గ్రంథరచనకు పురికొల్పిన దని మాయభిప్రాయము కాదు. వేమనశతకమును వీరనుకరింప యత్నించినట్లు గ్రంథమున ననేక స్థలముల నులభముగఁ గానవచ్చుచున్నది. “చంద్రరేఖావిలాపము”ను వీరు సంస్కరించి ప్రకటించుటచే, వీరి కీరచన పట్టుపడుట కా గ్రంథము కొంత తోడ్పడిన దని యూహింపవలసి యున్నది. ఇంక వీరేశలింగము గారి ప్రహసనముల ప్రభావమునుగూర్చి వేఱుగ వ్రాయ నపసరము లేదు.

మఠము, సంఘము, రాజకీయములు, వ్యక్తులు— ఇవి హేళన కావ్యములకు లక్ష్యములు. అంగసారస్వతమున నిందులకు ప్రత్యేకముగ నుదాహరణములగు హేళనకృతులు గలవు. కాని, మన వాఙ్మయమున ఈ కాఖి బాగుగ వృద్ధి నొందకుండుట వలననో, మరి యే కారణముననో, అంగ్రహేళన గ్రంథముల యందు, రాజకీయములు తక్కు ఇతరలక్ష్యము లన్నియు సమ్మిళితములై నవి. “అపూర్వసంఘసంస్కరణము”న నున్నదింత యే మనః ఈ నాలుగు లక్ష్యములను ఇందు కవి గారు మిశ్రితము గావించి యీ గ్రంథమునకు “అపూర్వ” నామము సార్థక మగుట కింకొక యవకాశము కల్పించిరి. ప్రత్యేకవ్యక్తుల కీలము దెలుపు భాగములును, సంఘదుస్థితిని లెల్లము గావించు పద్యములును, రాజకీయపరిస్థితులను గూర్చిన కవి యభిప్రాయములును, మఠవిషయిక విమర్శనములును, వేయేల, దేశక్షేమకరములగు సమస్తవృత్తులును ఇందు కానవచ్చుచున్నవి.

ఇందు తోడ గోల్పోయిన నక్క తోడినక్కలను తోడలు తెగఁగోసికొనుటకు ప్రోత్సాహపఱచుటయు, అందుల కొక వృద్ధజంబుకము ప్రత్యుత్తర మొసఁగి ఆవాక్యముల పరిగణింపరా దని యెల్లర నిరుత్సాహపఱ

చుటయు కథాసారాంశము. హిందూదేశస్థితిగతులను గాంచి, దేశోపకారమున కని స్వార్థపరత్వచింతతో కృషి సలుపువారల నీ కవి గారు గ్రంథమున తీవ్రముగ నిరసించిరి. వీరి ఖండనమును సదుద్దేశముతో చేసి రని యీ క్రింది పద్యమువలన వ్యక్తము కాఁగలదు.

“ఆ. దీనికతన నెవ్వఁడేని యాత్మ ప్రవర్తనము సంస్కరించునొనినఁ జాలు;
అదియె నా శ్రమమున కక్షరలక్షులు గాఁదలంచి ముదము గాంచువాడె.”

ఈ గ్రంథమున కవి గారు స్వార్థపరత్వమును మన నునకు తనివి తీర నిందించి, ఆత్మలాభమునకై దేశసేవ చేయువారలను నిందించిరి. ఇంతే కాని, దేశసేవ గావించువా రెల్లరును స్వార్థపరులే యని తలంచి, వారి నెల్లరును కవి గారు తమ హేళనమునకు గుఱి చేయలేదు. మరి వీరు కార్యకూరులనె గాని వాక్కురులను లక్ష్యము చేయరని

“వ్రాతలను ఊతలను గాదు చేతలందు చూపవలయును మన మనకృద్ధి నెపుడు” అను మాటలవలన లెల్ల మగుచున్నది.

వీరెంతటి సద్భావముతో గ్రంథరచనకు మొదలిడినను, మానవస్వభావమును పరిశీలించిన కొలది దాని యెడల వీరికి గౌరవము తగ్గి అందు నుగుణములే లేవనెడి యభిప్రాయము వీరికి కలిగినట్లు ఈ గ్రంథమున నచ్చటచ్చటఁ గానవచ్చుచున్నది. ఈపద్యమును తిలకింపుఁడు.

తే. “ధూర్తులును స్వార్థపరలైకమూర్తు లరయి,
ఎన్నఁడును మానవుల విశ్వసింపరాదు;
అన్నిటను వారు లోకమం దధమగుణులు”

ఇంతటి వాక్పాఠవ్యమున కవి గారు మానవస్వభావఖండనము గావించుట కేమి కారణమో? మానవ సంఘ మింతటి దుస్థితి కింకను రాతే దనియు, అట్టి యవస్థ దానికి సంభవ మైనయెడల నది సంస్కరింపదుస్సాధ్య మనియు మాయభిప్రాయము. మానవునియందు వైకస్వభావానుగుణము లగు నుగుణము లుండుట చేతనే ప్రపంచము నిలిచియున్నది.

కాని, ఈ పుస్తకము దుర్మితీవర్తనమునకు కుటిల స్వభావమునకు వజ్రాయుధమువంటిది. దీనిని చదివి యెల్లరును తమయందలి లోపములను గుర్తించువంతటి సామర్థ్యముతో కవి గారి గ్రంథమును వ్రాయు టెంతయు ప్రశంసనీయుము. ఇందు కవి గారి చేతినుండి తప్పించుకొనిన వారు గానరాదు. న్యాయవాదులను గూర్చి,

“న్యాయవాదుల కను నకృత్యములు గూడ వాదమును ధర్మమును బాధపఱచు టొప్పు.”

అని వ్రాసియున్నాడు. నాగరకమును గూర్చి, “లేని యోగ్యత ప్రకటింపఁబూను టొండె నాగరకలక్షణాగ్రగణ్యము తలంప.”

అని నెలవిచ్చియున్నాడు.

జాతిభేదములను కవి గారిట్లు నిరసించిరి.

తే. “నగ్లభేదంబున సజాతివైర మూని సర్వదా పరస్పరవివాదము గోరి కారణంబులు వెదకడి క్రూరమతులు.”

ఈ విధముగ నెల్ల విషయంబులను గూర్చియు తాను స్వతంత్రాభిప్రాయములను నిర్భయముగ నొసంగి, పిమ్మట భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రవిధజనము (౨౨౦) జాతీయ విద్యావశ్యకత (౧౨౮) మున్నగు ముఖ్యవిషయములను సరసముగ వివరించిరి.

శైలివిషయమున నీగ్రంథమున కత్యుత్తమస్థానము సొసంగక తప్పదు. పద్యములు సహజభోరణి గలిగి ధారాళముగ నున్నవి. చప్పిడి పద్యములు మచ్చనకై నను గానరావు. ఈ గ్రంథమునందలి పద్యములన్నియు సామెతలుగ వాడ నను కగుటయే కవిత్వ శైలి ప్రాశస్త్యమును వెల్లడించుచున్నది. ఈ క్రింది పద్యసాదము లిందుల కుదాహరణములు.

“కాలు జాతిన నగువారు కారె యొరులు? (౧౦)

“క్రాంత వింత ప్రాత రోత కాడె?” (౧౬)

“అత్మగౌరవ మొకటి నిరాకరింప భ్యాకై చేయరాని గార్యంబు లేదు.” (౬౦)

ఇట్టి వెన్నియో గలవు. గ్రంథనిస్తరభీతిచే నింతటితో విరమించితిమి.

ఇందు ఆంధ్రభాషయందలి సామెతల ననేకములను కవి గారు ధారాళముగ నుపయోగించియున్నాడు. ఇంక ముఖ్యముగ మొక విషయమును గుర్తింపవలసి యున్నది. పద్యములయం దెచ్చట మొక్క యనావశ్యకముగు పదమైనను కానకచ్చుటలేదు. ఏపదమును తొలఁగించినను పద్య చుర్ణము కాదు. ఇది గొప్ప లక్షణము. కావుననే, యిందలి పద్యము లొక్కప్పుడు తిక్కన శైలిని జ్ఞప్తికిఁ గొనివచ్చుచుండును.

ఇట్టి యుద్ద్రంధమును రచించి శ్రీ గోపాలరావు గారు ఆంధ్రవాఙ్మయాభివృద్ధికి తోడ్పడి రనుట కంతయు గంతోషించుచున్నారము.

(మ. సాం.)

౨ చిత్ర లేఖనము. *

జయపురమునివాను లగు తలినెట్టి రామరావు పంతులు గారి వత్సరమునందు చిత్రలేఖన విద్యను గురించి రచించిన ఆంధ్రగ్రంథము మన మాతృమూర్తికి వినూత్నాలంకారప్రాయమై చిత్రకళాభ్యాసకు లగు విద్యార్థిబృందమునకు పరమోపకారియై తనరారగలదు. ఆంధ్రభాషయందు చిత్రకళాగ్రంథములు లేనేలేవు. ఏదేశమునందైనను నే కాలమునందైనను విద్వాంసులను బట్టియే గ్రంథసముదాయ ముద్భవించుచుండును. ఆంధ్రదేశమునం దింతవరకును చిత్రకళా గ్రంథములు కొరతవడి యుండుటకు కారణము తచ్ఛాస్త్రజ్ఞులు లేకపోవుట గాని వేరు కారణము కానేరదు. కళాప్రదర్శనమునకు చిత్రసంస్కారముతో పాటు, శాస్త్రపారంగతులును, శాస్త్రగ్రంథములును, సృష్టివైచిత్ర్యము నుపాంగములు. ఆ యంగత్రయసమ్మేళనమునందే కళాప్రపంచనిర్మాణము సుసాధ్యమగును. ఆంధ్రదేశమునందు చిత్రకళాప్రపంచ నిర్మాణమునకు కావలసి యుండిన సృష్టివైచిత్ర్యమునకు కొడువ లేదు. నేత్రపర్వమును, వివిధరామణీయకవిలసితమును,

* ఈ గ్రంథము వలయువారు వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రిలు అందు సన్స; ఎస్ఎస్సేను, మద్రాసు అని వ్రాయవలెను. వెల రు. ౧-౪-౦.

చిత్త సంస్కారజనకమై మహోన్నతాదర్శోద్భాసిత
 మై అలకారు మహేంద్రగిరి ఆంధ్రదేశమునందే కలదు.
 విశాఖపట్టణ మండలమునందలి సింహచలము ప్రకృతి
 వైచిత్ర్యమునకు పుట్టినిల్లు; అక్కడి, విచిత్రములను
 జూచుచు వచ్చినకొలదిని మనోత్తేజము కలిగి, మానవు
 నకు తన్మయత్వమును, తన్మూలముగ ఆత్మోపలభియు
 కలిగి తీరును. సింహచలమునందలి మాధవధార స్వర్ణీయ
 సౌందర్యమును ధిక్కరించుచుండును. అక్కడి, నిసర్గ
 తేజము ఇట్టి దేశమునందలి ఆజ్ఞుగిరుల సౌందర్య
 మును జ్ఞాపకము చేసి, నూతనలోకమును దృక్పథము
 చేయుచుండును. ఆంధ్రదేశమునందలి దండకారణ్యము
 వివిధ కళా సుశోభితము. మహానందీశ్వరమునందును,
 శ్రీశైలమునందును, తిరుపతియందును, ప్రకృతికన్య
 అవారితముగను, విచ్చలవిడిగను, సర్వతోముఖముగను
 విహరించి, కళాపరిపూర్ణులందు తన సౌందర్యరాశిని
 వర్ణింపజేసి, వారిని తన తేజమునందు లీనము గావించు
 చుండును. ఆంధ్రదేశము కళాస్థానము లగు తరంగిణి
 లకు నిలయము. వివిధ నగరములును చూపరులకు కళా
 విశేషమును బోధించుచున్నవి. కాని దేశమునందలి
 ప్రకృతి సంపదకును, ప్రజల కళా కాశలమునకును,
 చిత్తవైర్మల్యమునకును సంయోగ మింతవరకును కలిగి
 వివిధకళలును వికసించని లోపము చిత్రకళయందును
 కనిపించుచున్నది. ఆంధ్రదేశమునందలి చిత్రకారునకు
 మనోవీధిని ఆంధ్రరసరంగము నాట్యమాడుటకు బదులు,
 ఆంధ్రేతర రసజగత్తే స్ఫురించునట్లు ప్రకృతిపు దశ
 యందు చెప్పవలసి యుండును. ఆంధ్ర చిత్రకారుడు
 రచించు చిత్రములను దిలకించు ఆంధ్రేతరునకు ఆం
 ధ్రుల హృదయము శూన్యమై ఆంధ్రులు ఆంధ్రేతరుల
 రసార్ణవమును పడిపోయి బహిష్కృతము కాలేక పోయిరా
 యను సంశయమున కాస్పదమగుచున్నది. ఆంధ్రుల హృ
 దయ మెన్నడును రసశూన్యమై పోయి యుండలేదు;
 ప్రస్తుతము గాని, భావికాలమునందు గాని యట్లెన్న
 డును జరుగ నేరదు. ఆంధ్రుల ప్రత్యక్షవ్యక్తి కారణాంశర
 ములచే వికసింపక మందిభూతమగుటయే యందుకు కార
 ణమని నాయభిప్రాయము. ఆంధ్రులెప్పుడు తిరిగి తమ

ప్రత్యేకసంపద యగు రసార్ణవమునందు క్రీడింప మొద
 లిడుదురో అప్పుడు ఆంధ్రులకు ప్రత్యేక లక్షణలక్షిత
 మగు సాహిత్యము, కళ, సంగీతము, శిల్పము, చిత్ర
 శేఖనము వగ్గడి, ఆంధ్రమాత సర్వాలంకారభూషిత
 యై ప్రకాశించి, వారిని దీవించి, వారికి వరముల మొస
 గి, వారిని తన అంకశయ్యయందు నెలకొల్పుకొని
 పాలించును. ఆంధ్ర చిత్రకళను ప్రకాశింపజేయుని
 లోపము ఆంధ్రులది గాని తదితరులది కానేరదు. ఆంధ్ర
 దేశమునందు చిత్రకళ నభ్యసించి పరదేశములకు ఉన్నత
 జ్ఞానసంపాదనముకొరకు పోవువారు తమకు సలక్షణ
 మైన కళాకాశలమును వృద్ధిచేసికొని ఆంధ్రులకు మార్గ
 దర్శకులగుటకు బదులు తమకు విలక్షణమైన కళా నేవ
 యందు నిమగ్ను లగుచుండుట సంతాపకారణము గాని
 సంతోషదాయకము కాదు. ఆంధ్రరసపోషణమున
 కును, కళా విజృంభణమునకును రామారావుగారి
 గ్రంథము చాలవరకు తోడ్పడు ననుటకు సందియము
 లేదు. ఆంధ్రమునందు చిత్రకళాగ్రంథములు లేనిలోప
 మును దీర్చుటకై వారి గ్రంథమును వ్రాసి యుండిరి.
 వారి ప్రథమ ప్రయత్నము ఆంధ్రకళాసౌధనిర్మాణము
 నకు పునాది కాగలదు.

రామారావు గారి గ్రంథము రెండుఖండములుగ
 నున్నది. ఒక్కొక్క ఖండమునందు భాగపంచకమును,
 వానియందు చిత్రశేఖనదశాపరిణామమునకు వర్తించు
 వివిధవిషయములును గలవు. జంతువులను, చెండులు
 మున్నగు స్వల్పవస్తువులను, వృక్షములను, పక్షులను,
 ఇండ్లను, వివిధకోణాకృతి గల ఘనపదార్థములను వ్రా
 యుటకు నభ్యసింపవలసిన సంవిధానమును బాలరకును
 చతువువారికిని సుగ్రాహ్యమగునట్లు ప్రథమఖండమునం
 దలి మొదటి రెండుభాగములందును వరుసగ గ్రంథకర్త
 తెలియజెప్పియుండిరి. సౌందర్యమును, రామణీ
 యకవిశిష్టము నగు ప్రకృతినిచిత్రము లనేకములకభరత
 వర్ణమునం దలరా రుచున్న వని ప్రారంభమునందే
 చెప్పియుంటిని. కళాపరిపూర్ణతకు కావలసిన, ఆశ్చర్య
 జనకము లగు ప్రకృతిప్రదేశములను చిత్రించు విధా
 నమును మూడవభాగమునందు గ్రంథకర్త వ్యక్తముచేసి

యొడిరి. నాల్గవభాగమునందు మనుజుని రూపలేఖనమును గురించియు, పంచమ భాగమునందు ఛాయాపటములను విస్తృతముగ వ్రాయుపద్ధతిని గురించియు ద్వితీయఖండమునందలి ప్రథమభాగమునందు చిత్రములకు రంగుపూయుటను గురించియు, రెండవ భాగమునందు విశేషించి ప్రదేశపటములను రంగులతో చిత్రించుటను గురించియు, మూడవభాగమునందు దుదహరించుచుండిన వృక్షతీర్ణిని చిత్రించు విధానమునందు వృక్షస్వభావము మున్నగువిషయములను గురించియు, రామారావు గారు చిత్రకారుల కుపయోక్తములైన విషయముల నెన్నిటినో తెలియజేసి భారతవృక్షమునందలి సృష్టివైచిత్రములను చిత్రించుట కనువైన మార్గములను ప్రదర్శించి ఇతర భారతీయులతో పాటు ఆంగ్లమును, చిత్రలేఖనవిద్యయందు తీర్ణులై ప్రసిద్ధిని గాంచుటకు మార్గదర్శకులై రనిచెప్ప సాహసించిన యెడల అతిశయోక్తి నోపముకలుగ నేరదు.

నాల్గవభాగమునందు వివిధరంగుల యుపయోగములను వారు వ్యక్తీకరించి విదవభాగమునందు వివిధాంశములను తెలియజేసి యుండిరి. రామారావు గారు రెంతయో కృషిచేసి వ్రాసిన గ్రంథము ఆంగ్లము మన్ననకును, ప్రోత్సాహమునకును బాత్రము కాగలదని చెప్పవచ్చును. పాలకు లాగ్రంథమును పాఠశాలలందు పఠనీయముగ నేర్పరచినయెడల చిత్రకళ నభ్యసించవలసిన విద్యార్థులకు ప్రయోజనకరముగ నుండును. పాండిత్య జ్ఞాన మక్కరలేక నే చదివి విషయమును గ్రహించుటకు వీలగునట్లు వ్రాసిన రామారావు గారి గ్రంథము ఆంధ్ర బాలుర వాస్తవీయములందును, నారీచణుల పాకశాలలలోను, జనసామాన్యపు పాలిటి విద్యాలాలని చెప్పదగిన గ్రంథాలయపీఠముల నలంకరించి తీరును. గ్రంథకర్త యు, గ్రంథ ప్రకాశకులగు వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రి సోదరులును ఆంగ్లముల కృతజ్ఞులకు పాత్రులు.

—క. ల. న.

విజ్ఞప్తి

ఈగ్రంథముతో గ్రంథాలయసర్వస్వముయొక్క రెండవసంపుటయు ముగిసినది. అనివార్యములగు ఇబ్బందులవలన ఈ సంపుటమునందలి 3, ౪ సంచికలను ప్రకటించుటయం దాలశ్యమైనది. అందుచేత ఆరెండు సంచికలనుకలిపియే, ఇప్పుడు ప్రకటించియున్నాము. చందా దారు లీసోపమును మన్నించెదరని తలచుచున్నాము. కాగితములయొక్క ధర అమితముగ పెరిగిపోయి యున్నది. దినదినమును పెరిగిపోవుచున్నది. పటములు వేయుటకు కావలసిన "ఆర్ట్" కాకితము కావలసిన ఆకృతియందు దొరకుటయేలేదు. ఇట్టిస్థితియందు గ్రంథములను ముద్రించుట దుర్భామైపోయినది.

గ్రంథాలయోద్యమము ఆంధ్రదేశమునందు దినదిన ప్రవృద్ధమానమైవెలయుచున్నది. బరోడా రాష్ట్రమునందు, ప్రభువుల సహాయముచేతనే గ్రంథాలయములు స్థాపింపబడుచున్నవి. ఆంధ్రదేశమందన్ననో స్వయం సహాయముమీదనే ఈ యుద్యమము ఆధారపడియున్నది. ఆమెరికాయంగువలె మన దేశమందు "కార్గి. జీ" వంటి

వాతలదాతృస్వ మింకను ఈ యుద్యమము వైపునకు మరలలేదు. "బరోడా" యందువలె ప్రభువుల సహాయ మింకను ఈ యుద్యమముపట్ల లభింపలేదు. ఇతర దేశములయందువలె ప్రోత్సాహములేకపోవుట యటుండ ఆంధ్రదేశము నందింకను వెద్దలయొక్క వనోద్వృత్తియందీ యుద్యమమునకు స్థాన మేర్పడలేదు.

అందుచేత గ్రంథాలయములు స్థాపించుటయందును, నిర్వహించుటయందును, ఉత్సాహవంతులగు యువకులు, తీవ్రకష్టపరంపరలను లోను గాకలసినచ్చుచున్నది. గ్రంథాలయనిర్వాహకు లీ యాంటకముల నన్నిటిని సరకుచేరుక తమ సంకల్పము సఫలమగునందాక మిక్కిలి ఉత్సాహముతో కార్యములను నిర్వహించుచున్నాను.

భారతవృక్షమున కంతకును, భారతవృక్షముననేల—ప్రపంచమునకంతకును ఆంధ్రదేశమునయున్న గ్రంథాలయోద్యమము ఆదర్శముగా నున్నది. ఇట్లు వ్రాసితీమని స్తోత్రము

ప్రపంచమునందు ఎవ్వరికైనను, స్వస్వరూపానందము లభించిన గాని ఆత్మోన్నత్యమును బొందజాలరు. అదే లభమున, మనయుద్యమముయొక్క స్వస్వరూపానందము ననుభవించిన గాని, ఉద్యమమునం దున్న తస్థానము నాక్రమింపజాలము. కావున మనయుద్యమమును నిరసించుకొనిన లాభములేదు. ఈ యుద్యమముయొక్క శ్రేష్ఠతను గ్రహింపవలెను. గ్రహించి అనుభవింపవలెను. అప్పుడుగాని, ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయోద్యమము ప్రపంచమున కంతకును ఆదర్శప్రాయ మని గోచరింపదు.

ఇట్టి మహోత్సాహమైన ఉద్యమ ఆశయములను, భారతవన్మనునకును, తద్వ్యాతా ప్రపంచమునకంతకును గూడ ఒకసంకుట మన విధ్యుక్త ధర్మమైయున్నది. ఈ ధర్మమును నిర్వర్తించుటకై ప్రస్తుత స్థితియందు గ్రంథాలయ సర్వస్వమునకు ఆంధ్రభాగమును గూడ జేర్చుట అత్యంతావశ్యకమైయున్నది. ఆంధ్రదేశములలో మన యుద్యమమును గూర్చి మాట్లాడినప్పుడే యావశ్యకత బాగుగ గోచరించినది. అందుచేత రాబోవు సంచితముండి గ్రంథాలయ సర్వస్వమునకు ఆంధ్రభాగమును గూడ జేర్చుటకై నిశ్చయించుకొంటిమి. ఇంతేగాక, మాడవ సంపుటము నుండియు సంవత్సరమునకు ఆరు భాగములు చొప్పున ప్రకటింపబడుటకై, ఏర్పాటును జేసితిమి. చందా మునుపటివలెనే యుండును కాని ఆంధ్ర భాగమును ఆంధ్రభాగమును రెండును గూడ కావలసినవారు రుగిల నియ్యవలసియుండును ఆంధ్రభాగము మాత్రము కావలసినవారు ఆరుభాగములకు (సంవత్సరమునకు) 3 రూపాయలనుమాత్ర మియ్యవలసియుండును. కావున చందాదారులందరును తమకు రెండుభాగములును కావలసియున్నదియు, లేక ఆంధ్రభాగము మాత్రము కావలసియున్నదియు వెంటనే తెలుపుటకు కోరుచున్నాము.

వావిళ్ల వారి సహాయము.

మద్రాసునందున్న వావిళ్ల వేంకటేశ్వర శాస్త్రులు అందు సన్నువారు, ఆంధ్రదేశమున గల జిల్లాలన్నిటి యందును స్థాపించినట్టి గ్రంథాలయములకును, నైజాము రాజ్యమునం దేర్పాటునట్టి వందల గ్రంథాలయమునకును, ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమునకును, తమచే ప్రకటింపబడినట్టియు, ప్రకటింపబడబోవునట్టియు గ్రంథముల నన్నింటిని ఇచ్చెదరుని తగు తట తామె వాగ్దాన మొనర్చి. వారి గ్రంథము వింత రరకును ప్రకటింపబడినవేరు ఒకం ల విలువ కిగి యున్నవి. వావిళ్ల వారి వాగ్దానముతో, ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయోద్యమమునం దొక నూతనశక మేర్పడిన దని చెప్పిన అతిశయోక్తి గానేరదు. వారి వాగ్దానము వలన, మన మిప్పుడు మండల గ్రంథాలయములను వెంటనే స్థాపింపవలసిన యావశ్యకత బాగుగ గలిగినది. వారి ప్రోత్సాహమువలన మండల గ్రంథాలయములు త్వరగా స్థాపింపబడు ననుటకు సందియము లేదు. మండల గ్రంథాలయములు స్థాపింపబడి యుండల గ్రంథాలయోద్యమము ప్రతి జిల్లాయందును నిరవిగ వ్యాపించుననుటకు సందియము లేదు. కావున మండల గ్రంథాలయములను వెంటనే స్థాపించి, ఈ యమూల్య సహాయమును బొందెదమ గాక మని కోరుచున్నాము.

నలనామ సంవత్సర గ్రంథాలయ చరిత్ర.

నలనామ సంవత్సరమునకు గ్రంథాలయముల చరిత్రను గ్రంథాలయ సర్వస్వమునందే ముద్రింపవలయునని తలచి, వేరుగ ప్రకటింపలేదు. గ్రంథాలయ సర్వస్వముయొక్క ఈ రెండు సంచికలను ముద్రించునప్పు టికి, పింగళ సంవత్సరాంతము కూడ వచ్చింది. అందుచేత ఇప్పుడు నలనామ సంవత్సర గ్రంథాలయ చరిత్రను ముద్రించుట యుక్తముగ నుండవలసి తలంపుతో, దానిని ముద్రించుటను మానితిమి. పింగళ నామ సంవత్సర చరిత్రను, కాళముక్తి సంవత్సర ప్రారంభము నందే ప్రకటింపబడుటకై ప్రయత్నించెదము.

కృతి పుట మొదలు 200 పుటలవరకును చెన్నపురి "ఇండియా ప్రింటింగువర్కుస్"

చుబడినట్లు.

పుస్తకభాండాగారముల కుచితము.

సకల పుస్తకభాండాగారాధికారులకును విన్నవించున జేమనగా దక్కన్ హైద్రాబాదాయిలాకా

బాగు అంబరుపేట వాస్తవ్యులగు అన్నగారి వెంకటకృష్ణరావుగారిచే రచింపబడిన,

1 శ్రీకృష్ణకథాపదక ప్రాతిదైర్యశతకం, 2 సర్వసంబోధన కృష్ణశతకం, 3 హనుమంత శతకం, 4 విశ్వేశ్వరశతకం, 5 క్రీరంగశతకం, 6 రామకథా ప్రతివాదక దైర్యశతకం, 7 శ్రీహరిశతకం, 8 బీడికంటి రామశతకం, 9 లక్ష్మీశతకం, 10 శ్రీకృష్ణనామాంకిత శ్రీవిరహాసీసశతకం, 11 అద్భుతరామాయణం అను నీ గ్రంథములను గ్రంథ భాండాగారములకు నుచితముగ బంప సిద్ధముగానున్నారు. కావున కావలసిన భాండాగారాధిపతులు టపాలా ఖర్చులకుగాను రెండణాలనుపంపించిన నీక్రింద వివరించిన చిరునామా ద్వారా పంపించగలరు. వారిచే నచ్చొత్తింపబడిన పంచాంగము అనగా క్యాలండరు సహా పంపించగలరు.

చిరునామా - వంటెద్దు నాగయ్య అండ్ సన్సు,

రాజమండ్రి.

ఉ చి త ము .

ఇదివరకు ప్రకటింపబడి నిల్వ ఉన్నవరకు కృష్ణాజిల్లా సంఘమువారి ప్రచురములును, కృష్ణామండలసభల తాలూకు రిపోర్టులు కృష్ణాజిల్లాలోని గ్రంథాలయములకు పంపబడును. పోస్టేజికిగాను 2 అణాలు పంపవలెను.

చిరునామా - కొడాలి శివరామకృష్ణరావు,

మచిలీపట్నము.

వంగూరి సుబ్బారావుగారి గ్రంథములు

(1) ప్రథమముద్రణము

- 1 లలితకుమారి (రసపుత్రులనవల) గు 0-10-0
- 2 కాంచనమాల (చిన్నవితనవల) 0-3-0
- 3 మాయ (గూఢచారివల) 0-6-0
- 4 ప్రభాతము (చరిత్రవిషయికమగునవల) 0-12-0
- 5 ఈసబునీతికథలు బొమ్మలతో 2 భా. 1-0-0
- 6 ఆరేబియన్ వైట్సుకథలు(చక్కని తెలుగు) 1-4-0

(2) ద్వితీయముద్రణము

- 7 ఇందిర (ఇప్పుడు దొరకడు) 0-1-0
- 8 వీరపత్ని 0-1-0
- 9 సుశీల 0-1-0
- 10 కడపటికోరిక 0-1-0
- 11 ప్రభావతి 0-1-0
- 12 కోహిణి 0-2-0
- 13 రత్నపురి 0-2-0
- 14 ఆశ 0-1-0
- 15 అగ్ని 0-1-0
- 16 స్వయంకృతాపరాధము 0-1-0
- 17 విచిత్రవివాహము 0-1-0
- 18 రక్తలేఖ (ప్రతులు లేవు)

(3) తృతీయముద్రణము

- 19 గులేబహారు 0-4-0
- 20 యతికిర్రతి. (ప్రతులులేవు)
- 21 సుభాషిణి "
- 22 తిరుమల "
- 23 చంద్రవదన "
- 24 రుక్మిణి డిటా
- 25 బసివిరెడ్డి డిటా
- 26 మహాలక్ష్మి 0-1-0
- 27 రామలరాజనీతి 0-4-0

(4) ముద్రణమునకు సిద్ధముగనున్నవి

- 28 రుద్రమదేవి
- 29 వలపుమందు

(5) సిద్ధమగుచున్నవి

- 30 కలికాలనిర్ణయము
- 31 నాచనసోమనాథుడు

(Telugu Men of letters)

ఈ గ్రంథములు వలయువారు:—

వానిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రిలు అండు సన్సు

192. ఎస్టేబ్లీష్మెంట్, చెన్నపురి

అని వ్రాసికొనవలయున

238

RSVM01A107 చెన్న పురాంధ్ర సభ - విద్యా శాఖ

గ్రంథాలయోద్యమము

సభాధ్యక్షుడు: రావు బహదూర్ పి. త్యాగరాయసెట్టి గారు, బి. ఏ.
 శాఖాధ్యక్షుడు: వేదము వేంకటరాయశాస్త్రి గారు.
 గ్రంథాలయాధికారి: సామి వేంకటాచలము శ్రేష్ఠి గారు.

ఆంధ్ర హాల్
 9, బ్రాడ్వే
 మద్రాసు. 10-1-1918

ప్రయోగము,

ఈ రాజధానీనగరము దనాదిగ సుసంపన్ను లైన యాంధ్రమహాజను లధికసంఖ్యాకు లున్నను, అనేక కారణములచే ఆంధ్రవ్యక్తిత్వము క్రమక్రమముగ క్షీణించి చిరకాలము దుర్బలముగ నుండెను. ఈ వ్యక్తిత్వమును పునరుద్ధరించి ఆంధ్రుల యొకమత్యమునకును సర్వతోముఖమైన వారి యభివృద్ధికిని తోడ్పడెడి యుద్దేశముతో ఇటీవల చెన్న పురాంధ్రసభ వివిధశాఖలతో స్థాపింపబడియుండుట జగద్విదితము. అచిరకాలములోనే (ఇక్కడి వారును బైటివారును చేరి) ఇంచుమించు 1,000 మంది సభ్యులను సమాకర్షించుట యొక్కటె యేతత్సభాప్రాశస్త్యమునకు ప్రబలనిదర్శనము. రాజులు జమీందారులు భూస్వాములు రాజతుల్యులగు వర్తకశిఖామణులు ఉభయశాసనసభాసభ్యులు ఉద్యోగులు విద్వాంసులు కవీశ్వరులు మున్నగు వివిధమహాజనుల యాదరణమునకును ఈ సభ యాస్పద మగుట కడుంగడు ప్రశంసనీయము. ఇపుడీ సభ పూర్వము 'ఓక్సు ఎస్సెంజి హాలు' అనబడు మహాభవనమునకు మాటుట కూడ సభాభ్యుదయస్థితికి తార్కాణము.

ఇట్టి యీ సభకు సంబంధించిన విద్యాశాఖ ఇంతవఱకుఁ గావించిన పనులు (అనగా, సభలు సమావేశపఱచి ఆంధ్రజాతీయతాప్రబోధమున కవశ్యమైన యుపన్యాసము లిప్పించుట, భాషాభ్యుదయమున కవశ్యము లైన విషయములను ఆంధ్రపౌరసభలలో చర్చించి నిర్ధారణ చేసి అధికారులకు నివేదించుట, విజయదశమిబహుమాన పరీక్షల నేర్పఱచుట మొదలగు కార్యములు) ప్రజారంజకములై ప్రయోజనకరములుగ పరిగణింపబడినను, ఇంకను గావింపబడవలసిన పని యెంతయో కల దనుట నిర్వివాదాంశము. ఈ రాజధానీనగరమున, ఇట్టి సభ యుండియు, సాంగోపాంగ మైన గ్రంథాలయ మొకటి లేకపోవుట మిగుల శోచనీయము. గ్రంథాలయమును స్థాపించుట విద్యాశాఖవారి కార్యక్రమములోని ప్రధానాంశము. గ్రంథాలయస్థాపనమునకు ఆంధ్రగ్రంథములతోఁ బాటు అవశ్యము లైన సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములు కూడ నేకరింపబడవలసియున్నవి. వానిని భద్రపఱచి యుపయోగపఱచుటకు విశేష మైన దారుసామగ్రియు నవశ్యము.

ఈ మహాకార్యమును సాధించుటకు వెక్కువేల రూప్యములు కావలసియున్నవి. సుసంపన్న మైన యాంధ్రజనబాహుళ్యము గల యీ రాజధానీనగరమందు అందఱాంధ్రుల యభిమానమునకును పాత్ర మైన యీ సభ వలయు ద్రవ్యమును సముపార్జించుట కష్టసాధ్యము కా దనెడి ధైర్యముతో గ్రంథాలయోద్యమ మిపుడుపక్రమింపబడినది. ఈ యుపక్రమణమునకు పూర్వమే గ్రంథాలయాధికారి సామి వేంకటాచలము శ్రేష్ఠి గారు, తమ యాదార్యాతిశయమును భాషాభిమానమును వ్యక్తపడ, 1,000 రూప్యముల విరాళము నొసంగుట ఎంతయు శుభ సూచకము.

కొన్ని ముఖ్యకారణములచేత ఈ గ్రంథాలయస్థాపనకార్యము, సాధ్య మగునెడల త్వరలోనే నెఱవేఱుట మిగుల లాభకరముగ నూహింపబడుచున్నది కనుక, సభ్యులును విద్యాభిమానులగు తదితరమహాజనులును అందఱును యథాశక్తి నీ మహోద్యమమునకు సకాలమున తోడ్పడి సభోద్దేశమును నెఱవేర్పఁ బ్రార్థింపఁ సభాసహకార్యదర్శులు: ఇట్లు విన్నవించు విధేయుఁడు,

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు, కాళ్లకూరి గోపాలరావు,
 కుల్లి నరసింహారావు నాయఁడు. విద్యాశాఖాకార్యదర్శి.

తా. క.—ఈ యుద్యమమునకు మహాజను లొసంగడి విరాళములు 'మద్రాసునందలి ఇండియన్ బ్యాంకి' యొక్క 'ఎస్పలానేడ్ బ్రాంచి' (Esplanade Branch of the Indian Bank, Madras) లో చెన్న పురాంధ్రసభయొక్క గ్రంథాలయనిధి (The Madras Andhra Sabha Library Fund) కేర జమ కట్టునట్లు పంపబడవలెను.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	RSV 001 AT07
పుస్తకం పేరు	(గ్రంథాలయం నేరస్థులు)
తారీఖు	7/6/24
ముందు అట్ట	Yes
వెనుక అట్ట	Yes
మొత్తం పేజీలు	91
పెద్ద సైజు పేజీలు	110
ఖాళీ పేజీలు	1000
లేని పేజీలు	1 to 146
తయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
వరీక్ష చేసినది	Pragathi
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	Good